BÀI GIẢNG LỚP TU NGHIỆP 10 NGÀY (LỚP 16)
LỚP TRIẾT HỌC ĐÔNG PHƯƠNG 1
(TỪ NGÀY 9-18/04/2005)

NGÀY THỨ NHẤT (09/04/2005)
Tâm lý – Tâm linh

Thầy truyền điện và phát biểu trước khi học:

Quì anh chị em Việt Nam mình nha, ngoại quốc nha Thầy tặng cho mỗi anh chị em một chai nước, mỗi anh chị em một chai nước đó để dùng trong 10 ngày, nước đó mỗi ngày uống 30ml uống trong vòng 10 ngày, lát nữa Thầy coi mặt người nào bệnh Thầy tặng cho 2 chai nữa sáng 1 lần, trưa 1 lần, chiều 1 lần, mấy người bệnh nặng thì được, mấy người bệnh nhẹ thì khỏi đưa ha chứ đừng có nói mỗi người 3 chai không có đâu. Đây nè cái này nếu mà anh chị em lộn đó nha thì không có nữa nha, Thầy phát có 1 lần 1 trong vòng 10 ngày, tuy nhiên lát nữa đây Thầy coi mặt người nào bệnh nhiều thì Thầy mới cho 2 chai nữa mà cũng không có nhiều đâu, Thầy thấy người nào bệnh nhiều bệnh ít khỏi xin, mà bệnh ít ít anh chị em uống 3 chai cái anh chị em ngủ hoài khỏi học.

Rồi đặc biệt nhất đó anh chị em nào mà hôm qua có phát mấy cái thẻ pass, cái túi rồi thì bữa nay dành riêng cho những người nào ngoại quốc ha, ngoại quốc ưu tiên trước phát hết những người ngoại quốc, những người ngoại quốc là những người thứ nhất là bây giờ Thái Lan hôm qua có 1 số anh chị em đó nếu mà thiếu giỏ thì có thể anh chị em Thái Lan về bên Thái Lan thì có, anh chị em hôm qua có rồi thì bữa nay đặc biệt nhất dành riêng cho người ngoại quốc là người Âu châu đó.

Còn người Việt Nam mình qua Úc trước, Úc sau, Thái Lan về Thái Lan lấy yên chí đi người nào mà hông có ở Thái Lan chứa nhiều lắm, để ưu tiên cho mấy người Âu châu và các nước Đông Âu đến đây. À có pin và sách nữa, hôm qua mà anh chị em nào có rồi thì thôi, anh chị em nào chưa có thì lên lấy nha, nhưng mà hôm qua mà có rồi anh chị em lên thì quyển sổ bộ ghi hết rồi thì anh chị em lấy thêm cũng không được

Quì bây giờ bắt đầu đó Triển ơi, bắt đầu đó nha Vũ nha!.....

(Đĩa 1) Quì bây giờ bữa nay anh chị em bắt đầu học cái lớp đặc biệt 10 ngày, đó là lớp tu nghiệp mà từ trước tới giờ Thầy đang chờ đợi trong suốt 16 năm vừa qua. Thầy hy vọng lớp học này để anh chị em chúng ta có cơ hội ra đóng góp giúp cho tất cả toàn thể các quốc gia của chúng ta, các quốc gia của anh chị em, sau đó chúng ta có thể giúp các quốc gia vùng phụ cận của chúng ta.

Cái tình trạng hiện tại vô cùng khó khăn chung cho thế giới cho nhân loại, đặc biệt nhất là quả địa cầu chúng ta sẽ không ổn định, nhiều trường hợp xảy ra mà ngay cả Liên Hợp quốc cũng chưa giải quyết được, thì làm thế nào các nước trên thế giới có đủ khả năng giải quyết, đó là điều khó khăn nhất cho năm 2005.

Rồi đây ai cũng có quyền hết, ai cũng không có nghe lời Liên Hợp quốc hết đó là hình thức xáo trộn cho thế giới cho nhân loại. Ngay cả các nước thành viên của Đại hội đồng bảo an Liên Hợp quốc, những thành viên cao nhất quyết định những trường hợp khó khăn nhất của thế giới thì cũng chưa giải quyết

được. Do đó thì trong tình trạng hiện tại những cái gì anh chị em học được, Thầy bổ túc trong suốt 15 năm vừa qua gần nhất là những lớp cao cấp ngành nhân điện của chúng ta.

Ngày hôm nay lớp học này đánh dấu 1 bước tiến chúng ta đi xa hơn nữa, đi xa hơn nữa là giúp cho quốc gia dân tộc và giúp cho thế giới. Do đó trong lớp học này thì Thầy có 5 đề tài, mỗi đề tài thì Thầy hướng dẫn cho anh chị em 2 ngày. Và chính những đề tài này Thầy tóm lược lại những cái gì anh chị em học qua để chúng ta vượt qua hết, để chúng ta đi đến cái giác ngộ hoàn toàn. Ý Thầy nói giác ngộ đây là giác ngộ cái thể xác của chúng ta để hòa hợp linh hồn chúng ta giác ngộ, chúng ta sẽ hiểu biết tất cả mọi sự việc.

Do đó chỉ 2 ngày đầu thôi Thầy hướng dẫn cho anh chị em, anh chị em về anh chị em thực hành nhớ lại, để chi để thể xác chúng ta nhẹ mà khi thể xác chúng ta nhẹ giống như anh chị em đã từng tập nhịp tim, để rồi chúng ta nhẹ cái thể xác, nhẹ cái linh hồn.

Đâu biết được trong thời gian 10 ngày đây, rồi anh chị em sẽ có cơ hội anh chị em, Thầy, chúng ta sẽ có cơ hội từng bước 1 để anh chị em có thể ra ngoài không gian bằng sự hôn mê trong vòng 30 giây, để cho anh chị em quen dần linh hồn thể xác chúng ta nhớ nha, chứ không phải linh hồn mà những người thiền sư chúng ta xuất hồn. Cái này linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài không gian, đó là cái trường hợp cách nay trên 20 năm về trước Thầy đã được cái này. Bây giờ thì anh chị em cũng được giống như Thầy, xin lỗi cách nay 13 năm về trước đó là thời điểm năm 1992, bước đầu tiên là Thầy muốn anh chị em, Thầy có cơ hội ra ngoài.

Và cũng biết đâu được trong 10 ngày nay có 1 số anh chị em ở các nước, nếu chẳng may trong khoảng thời gian học linh hồn thể xác anh chị em ra ngoài, anh chị em nhìn lại cái chổ anh chị em nằm không có, rồi anh chị em trở lại cái vị thế đó giống như 13 năm về trước tình trạng của Thầy. Đó là sự kết quả tương lai của anh chị em của chúng ta thực hiện được cái thể xác chúng ta giác ngộ.

Do đó đề tài 2 ngày đầu tiên anh chị em học lớp tu nghiệp này, có 1 số anh chị em đã có hết bằng tiếng Anh, bằng tiếng Pháp, bằng tiếng Việt, thì những đề tài này ngày đầu tiên thì anh chị em đã được Thầy phát không cho anh chị em để anh chị em học. Mặc dầu 1 cái đề tài như vậy học 2 ngày thì chưa đủ đâu, thấy thì thời gian nhiều thiệt nhưng mà chưa đủ, mặc dầu 1 ngày anh chị em học tới 8 tiếng đồng hồ nhưng mà chắc chắn không có đủ số học, nhưng mà Thầy bổ sung cho anh chị em để cho anh chị em có cơ hội anh chị em học.

(Đĩa 2:) Quì Thầy muốn tổng kết lại 1 điểm, cái điểm quan trọng nhất là lớp 10 ngày, cái điểm chánh mỗi đề tài anh chị em học 2 ngày. Và trong thời gian này hoặc sau lớp học này chưa biết, nếu có đại cơ duyên chính anh chị em, Thầy, chúng ta có cơ hội mà 13 năm về trước linh hồn thể xác Thầy ra ngoài không gian.

Do đó những đề tài đơn giản trong 10 ngày qua biết đâu được anh chị em học được, anh chị em ngộ được, thể xác anh chị em nhẹ kết hợp với linh hồn anh chị em ra ngoài không gian ở trong khoảng thời gian này. Và khi thể xác linh hồn anh chị em ra ngoài không gian, anh chị em hội nhập lại nơi chổ anh chị em nằm, đó là sự kết quả mà kết quả đó 13 năm về trước Thầy đã được.

Thầy hy vọng lần này anh chị em được, mà nếu được như vậy thì tất cả ngành nhân điện chúng ta sẽ có nhiều cơ hội, mà cơ hội đó là cơ hội rất lớn để đóng góp giúp cho mọi người. Giống cũng như trường hợp mà chúng ta tàng hình, chúng ta đi mà người khác hổng ai biết hết, và chúng ta làm bất cứ việc gì cũng được, mà cái việc đó ích lợi cho nhân loại chứ không phải ích lợi cho chúng ta.

Nếu anh chị em chúng ta nghĩ rằng chúng ta có khả năng chúng ta đàn áp, chúng ta tự tôn tự đại, chúng ta hại người thì cái người đầu tiên bị hại là anh chị em chứ không phải người khác, cái người thiệt hại là anh chị em chứ không phải người khác. Cái này là 1 cái điểm mà ngành nhân điện của chúng ta có cơ hội phục vụ cho nhân loại, nếu anh chị em ý thức cái điều này thì chắc chắn anh chị em thành công.

Học trò của Thầy nhiều lắm ngay cả anh chị em học lớp học 10 ngày nữa cũng vậy, Thầy không có kiểm soát anh chị em đâu, nhưng mà những gì anh chị em làm sai trái thì chỉ anh chị em gọi điện thoại Thầy, thì Thầy mới giúp được anh chị em, chứ ngoài ra không ai giúp được anh chị em. Bất cứ trường hợp nào mà gây ảnh hưởng gây tại hại cho người khác thì chắc chắn cái người thiệt thòi là anh chị em chứ không phải người khác.

Cái này Thầy nói thật, Thượng Đế cho chúng ta cái khả năng đặc biệt, một cái khả năng cao để phụ vụ cho mọi người vì ích lợi cho dân tộc, vì ích lợi cho quốc gia, vì ích lợi cho nhân loại thì chúng ta thực hiện bất cứ trường hợp nào cũng được hết.

Do đó sau lớp học này Thầy thí nghiệm trong vòng tối đa 90 ngày, biết bao nhiêu sự việc xảy ra trong 90 ngày tới đây, để có điều kiện anh chị em thực hành thực hiện, những cái thực hành thực hiện này đem ích lợi cho tất cả nhân loại trên thế giới, trong đó có các quốc gia có đại gia đình ngành nhân điện của chúng ta, đó là Thầy muốn chia sẻ với anh chị em.

Thầy mở lớp học này để đưa anh chị em được ra ngoài không gian, thay vì anh chị em tập nhịp tim xác anh chị em nhẹ, đầu óc của anh chị em minh triết. Nhưng mà Thầy muốn anh chị em không có tập nhịp tim, mà anh chị em thực hành những bài học những ngày tới đây để cho thể xác chúng ta ra ngoài được, mà thể xác linh hồn chúng ta ra ngoài chúng ta hiểu biết tất cả mọi sự việc nha, chứ không phải anh chị em ngồi thiền định rồi cái linh hồn anh chị em xuất ra, thể xác anh chị em bất động.

Chắc chắn trong anh chị em chúng ta hoặc sau thời gian 1 tuần 2 tuần sau khi chấm dứt lớp học này, anh chị em sẽ có cơ hội mà cơ hội đó Thầy trình bày với anh chị em 13 năm về trước Thầy đã được rồi, thì Thầy muốn anh chị em cũng được như Thầy. Bởi lẽ nhân loại thì biết thời gian không gian, linh hồn thể xác chúng ta thì không có thời gian không gian, thì có như vậy thì chúng ta mới đóng góp, quả địa cầu chúng ta có thời gian và không gian bị bế tắt. Đó là hình thức mà Thầy muốn hướng dẫn cho anh chị em 10 ngày hôm nay và mỗi một đề tài 2 ngày.

Trước khi vô đề tài chánh, trước tiên thì Thầy cũng thông báo cho anh chị em 2 cái chuyện vui, chuyện thứ nhất là người mẫu quốc tế Bacbara là người học trò của mình, của đại gia đình ngành nhân điện của chúng ta. Chỉ sau 1 ngày

người học trò của Thầy bị tai nạn, thì Thầy emmergency, Thầy truyền điện theo khả năng của Thầy truyền điện khẩn cấp, mỗi ngày truyền điện khẩn cấp cho người mẫu. Do đó trong một thời gian ngắn nhất, chẳng những không có gây tại nạn cho người mẫu mà người mẫu trở lại bình thường, đến ngày hôm nay anh chị em chúng ta có cơ hội gặp người mẫu đang ngồi trong lớp học ở bên Úc châu đây. Đó là 1 điểm mà chưa bao giờ có, ngay cả những người bác sĩ họ rất ngạc nhiên là không bao giờ nghĩ được cái người này còn sống mà người này không có bị thương tật nhiều, không có bị tật mà phải đi không được.

Nhưng mà ngược lại một cái điểm quan trọng của người mẫu chúng ta đây thứ nhất tin Thượng Đế, thứ nhì tin đại gia đình ngành nhân điện của chúng ta bằng cái năng lượng vũ trụ. Chẳng những người học viên này cầu nguyện cho mình, truyền điện cho mình và cầu nguyện truyền điện cho tất cả những người khác bị thương tật mà không may mắn giống như người mẫu, đó là chuyện vui trong đại gia đình ngành nhân điện của chúng ta. Và Thầy luôn luôn theo dõi trong suốt thời gian người mẫu khi bình phục, thì Thầy bị đi Âu châu Thầy được người mẫu chụp hình và gửi hình đến cho Thầy và bình phục rất nhanh, đó là 1 cái cái kết quả vô cùng khả quan.

Và cũng lớp học này để anh chị em chúng ta tương lai chúng ta sẽ có khả năng, anh chị em đó nha chúng ta có khả năng đóng góp những trường hợp khó khăn nhất mà người mẫu xảy ra đó là tai nạn, thời gian trong vòng 1 tuần, 2 tuần bình phục chưa bao giờ có đâu. Giống như việc bình thường này ít nhất 3 năm, mà 3 năm đôi khi đi hông được nha chứ không phải đi được đâu, đi không được nếu cái chuyện bình thường trong lĩnh vực y khoa, bình thường thì 3 năm nằm một chổ đi không được. Nhưng mà người mẫu chúng ta trong vòng 2 tuần 3 tuần, bây giờ đi khỏi cần nạng đi rất dễ dàng, mặc dầu không bình thường nhưng ít nhất đạt được 90-95% chưa bao giờ có nhưng mà có, đó là chứng minh sự việc từ đài truyền hình ở bên Mỹ đến quốc gia của người mẫu phỏng vấn và đưa lên toàn nước Mỹ trong những tuần vừa qua.

Và ngày hôm nay Thầy trình bày với anh chị em, Thầy cũng thông báo cho anh chị em bên Thái Lan, bên Hòa Lan cái người mẫu hiện giờ đang ngồi trước mặt Thầy đang ngồi học ở bên Úc châu này, đó là chuyện vui trong ngành nhân điện của chúng ta.

Và chuyện thứ 2 Thầy gửi trên email, trên webside cho tất cả anh chị em đại gia đình ngành nhân điện chúng ta toàn thế giới, đó là ông Viện trưởng Viện đại học Colombo đã chết một cách đột ngột cách nay đã 3 ngày vừa qua, sau khi Thầy nhận tin thì thông báo cho tất cả anh chị em, đó là điểm đó.

Do đó thì Thầy cũng mong rằng bây giờ còn mấy bữa nữa là Tết người Thái Lan, thì nhân ngày Tết người Thái Lan ngày 13/4 tới đây, và ngày đó thứ nhất Thầy chia sẻ anh chị em Thái Lan bên Thái Lan, và chia sẻ 1 số anh chị em Thái Lan bỏ ăn Tết cổ truyền của Thái Lan mà đến Úc châu học. Ngày đó thì Thầy sẽ cầu nguyện, chúc mừng cho dân tộc Thái Lan, chúc mừng cho đất nước Thái Lan, và tất cả anh chị em đại gia đình ngành nhân điện chúng ta cầu nguyện cho linh hồn ông Charlton ở Viện đại học Colombo trở về với Thượng Đế. Mặc dầu biết rằng ông Charlton thì ổng học lớp 5 ngành nhân điện của chúng ta, nhưng mà chúng ta cầu nguyện thì tốt hơn để cho linh hồn ông

Charlton trở về với Thượng Đế, đó là câu chuyện thứ 2 mà Thầy muốn chia sẻ với anh chị em.

Rồi đây bắt đầu ngày 13 tới đây, cái ngày đó là ngày Tết cổ truyền của Thái Lan chắc chắn việc đầu tiên Thầy, anh chị em chúng ta chúc mừng trực tiếp với 1 số anh chị em ở Thái Lan đến Úc châu học, gián tiếp ở đất nước Thái Lan thì chúng ta chức mừng, cầu nguyện cho đất nước Thái Lan, dân tộc Thái Lan. Sau đó thì chúng ta cầu nguyện cho linh hồn ông Charlton trở về với Thượng Đế, đó là Thầy muốn chia sẻ cho anh chị em, bây giờ bắt đầu.

Bắt đầu ngày hôm nay anh chị em mỗi anh chị em có 1 đề tài, nếu anh chị em nào bên Úc châu thiếu thì lát nữa giờ sau đây, hoặc ngày mai đây thì anh chị em sẽ có đủ các tài liệu mà anh chị em học lớp tu nghiệp.

Cũng như anh chị em thấy, ngày đầu tiên của chúng ta thì học vấn đề tâm lý - tâm linh, trong 2 cái đề tài tâm lý - tâm linh thì nó có nhiều cái điểm trong này, thứ nhất là kiềm chế sự lo âu, thứ 2 là giải đáp về sinh – lão - bệnh - tử, thứ 3 là quan niệm về Luật nhân quả, thứ 4 là minh triết giác ngộ. Cái điểm cuối cùng trong 2 ngày tới đây, anh chị em chúng ta làm thế nào minh triết thì chúng ta có rồi, chúng ta sẽ vượt ra minh triết để chúng ta giác ngộ mà vừa rồi Thầy trình bày với anh chị em.

Thầy hy vọng trong 10 ngày này thôi, ít nhất có 1 số người giống tương tự như Thầy, linh hồn thể xác anh chị em vừa nhắm mắt ngủ linh hồn thể xác anh chị em ra ngoài không gian liền, thể xác linh hồn anh chị em nhìn cái chổ anh chị em nằm coi anh chị em thấy hông, hổng có thấy anh chị em đâu đi ra thật rồi. Mà ra thật rồi thì đó là sự kết quả không phải anh chị em, 1 mình anh chị em, 1 mình Thầy mà tương lai tất cả những anh chị em học lớp tu nghiệp sẽ được để đóng góp giúp cho nhân loại.

Cái đề tài đơn giản chỉ có 2 chữ đơn giản thôi kèm 4 cái đề tài phụ đó là vấn đề tâm lý - tâm linh. Khi mà chúng ta biết được tâm lý mọi người thì chúng ta giải quyết vấn đề tâm linh của mình của họ rất dễ dàng, là cốt cánh của chúng ta đó. Vì lý do đó chúng ta phải chuẩn bị cho chúng ta trước trong 10 ngày nay, nhiều đề tài lắm chứ không phải đề tài tâm lý - tâm linh không đâu, nhiều đề tài tiếp nối và 2 cái đề tài tâm lý - tâm linh mà nó chia ra biết bao nhiêu trường hợp, chứ không phải Thầy dạy tâm lý - tâm linh anh chị em đề nghị tâm linh tâm lý không phải vậy, nó chia ra hàng chục câu hỏi, hàng trăm câu hỏi và hàng ngàn câu hỏi mặc dầu có 4 chữ. Mà câu hỏi ở đây mục đích để giúp cho anh chị em thể xác anh chị em giác ngộ nha, chứ linh hồn của chúng ta đã giác ngộ rồi, bây giờ chúng ta phải giúp cái thể xác của chúng ta giác ngộ để chúng ta vượt qua những khó khăn gặp phải.

Chúng ta không dám nói tàng hình nhưng mà chúng ta thay đổi rất nhanh, thay đổi đây là thay đổi ấm no hạnh phúc cho tất cả mọi người, thay đổi đây là thay đổi mà cuốn sách vừa rồi anh chị em được may mắn và hạnh phúc. Nếu anh chị em thấy cuốn sách mà Thầy tặng cho anh chị em, nội 2 cái chữ may mắn và hạnh phúc thôi thì chúng ta có tất cả rồi, để chúng ta biết được rằng chúng ta có tất cả, thì việc vấn đề tâm lý - tâm linh thì đối với chúng ta không có khó.

Do đó Thầy ráng dạy cho anh chị em thật nhiều giờ, nhiều ngày là mục đích trong khoảng này thời gian này, Thầy muốn anh chị em ít nhất phải đạt

được tối thiểu 30% ít nhất đó nha, để anh chị em có cơ hội ra ngoài không gian, mà ra ngoài không gian không phải thiền nha, không phải linh hồn chúng ta xuất ra giống như vị thiền sư nhắm mắt lại linh hồn chúng ta xuất ra, thể xác chúng ta ở đây hổng phải, linh hồn thể xác ra ngoài, mục đích của Thầy là vậy.

Tổng kết hết kinh nghiệm thêm, chia sẻ thêm mà nếu anh chị em muốn thì được nhưng mà anh chị em phải áp dụng, ngày hôm nay anh chị em chỉ áp dụng 2 ngày thôi. Bắt đầu ngày thứ 3 anh chị em học đề tài khác, mà sau khi anh chị em học đề tài khác vấn đề tâm lý - tâm linh, một trong chúng ta ở bên Úc châu, bên Thái Lan, bên Hòa Lan biết đâu được ngày thứ 3 vào buổi tối thứ nhất là Âu châu nè, biết đâu ngày thứ 3 vào buổi tối 1 số anh chị em linh hồn thể xác anh chị em xuất ra ngoài anh chị em đừng có lo nha.

Đây là không phải hiện tượng lạ mà đây là Thượng Đế cho chúng ta, có như vậy thì chúng ta mới phục vụ cho nhân loại được, nếu chúng ta chưa được cái mức đó thì chắc chắn thì chúng ta sẽ không phục vụ cho nhân loại được.

Do đó Thầy muốn tóm lược lại 1 điểm, cái điểm mà muốn chúng ta cái tâm lý mà chúng ta biết được để chúng ta hiểu tới tâm linh là chúng ta có tất cả, cái điều quan trọng những cái nhỏ nhen ích kỷ chúng ta bỏ đi. Nếu anh chị em tin có Thượng Đế, anh chị em tin có Đấng tối cao thì mọi việc Thượng Đế, Đấng tối cao sắp đặt cho mỗi người mỗi một phần chịu trách nhiệm, mỗi một người tạo ra một phương tiện cho những người khác học, thì ai cũng có công và ai cũng đúng hết.

Anh chị em thấy chúng ta làm trật, trật anh chị em mà trúng người đó trúng hàng triệu người học cái bài đó, cái này là vô cùng quan trọng, tại vì anh chị em nói trật, đúng chứ không phải sai, trật của người ta, mà nếu anh chị em trật thì anh chị em chưa biết được chứ đừng nói học. Anh chị em luôn luôn phải nói người ta hành động tạo phương tiện đúng 100% cho người đó là cho những người khác chứ không phải cho mình.

Tại sao anh chị em nghĩ vậy, anh chị em nghĩ vậy thì anh chị em vượt qua minh triết rồi, anh chị em minh triết thì anh chị em nghĩ, còn anh chị em minh triết thì anh chị em minh triết nói "ôi cái thằng cha đó sao kỳ quá, con mẹ đó kỳ quá", thằng cha con mẹ đó là của người ta mà làm cho người khác chứ không phải cho anh chị em, mà anh chị em nói thằng cha con mẹ đó anh chị em nói sao kỳ anh chị em mới kì. Cái kỳ là cái chưa minh triết, mà cái đúng là cái minh triết, tại sao anh chị em muốn minh triết anh chị em phải nói người ta đúng, đúng của chị để giúp cho người khác, đúng của chị để tạo cho người khác học, đúng của người ta công của chị rất lớn. Không bao giờ anh chị em kể công người ta anh chị em cứ kết tội người ta không, nhưng mà ngược lại trời ơi mình trăm điều đắng cay.

Thầy chỉ nhắc 1 điểm này thôi mà anh chị em nghe 1 điểm này thôi anh chị em khỏi học minh triết liền, tâm lý là vậy đó. Tâm lý là người nói ra, tâm lý tạo ra cái phương tiện, tâm lý để nói cho người ta nghe. Đây nè cái tâm lý nè mà tâm lý Thầy chỉ cho anh chị em, anh chị em nghĩ người ta đúng, anh chị em coi như thưởng công người ta, anh chị em không muốn giác ngộ cũng giác ngộ, thấy chưa 16 năm Thầy chỉ cho anh chị em cái điểm này. Hai ngày tâm lý tâm linh Thầy chỉ cho anh chị em cái điểm này thôi, nếu anh chị em ngộ được ngày thứ 3

anh chị em linh hồn thể xác anh chị em xuất ra ngoài hết, tất cả mọi người ở bên Thái Lan, bên Hòa Lan bên đây 1 điểm thôi nha, ráng tập bữa nay đi, tập bữa nay tập ngày mai ngày mốt anh chị em đi ra ngoài.

Rồi chiều thứ 3 chiều ngày thứ 3 anh chị em học anh chị em nói "Thầy ơi hồi hôm con đi ra ngoài", dù cho ra ngoài 30 giây, 5 phút, 3 phút anh chị em trở về vị trí cũ, khi linh hồn thể xác anh chị em đi ra ngoài trở về vị trí cũ, trở về vị trí cũ có nghĩa là anh chị em thấy không còn mình ở đây đó là thành công đó, anh chị em được đó, cái này không phải tưởng tượng à. Tại vì 13 năm về trước Thầy đã học cho đến ngày hôm nay các Đấng dạy cho Thầy chỉ cho anh chị em để cho anh chị em giống như Thầy.

Thầy nói thật với anh chị em đó, 10 ngày nay đến mà trước khi Thầy lại hội trường này, ở nhà Thầy cũng không biết dạy cho anh chị em đề tài gì mặc dầu đề tài có. Nhưng mà cái điểm mà Thầy nhắc cho anh chị em là anh chị em bỏ tất cả, nếu anh chị em muốn linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài không gian khỏi cần tập nhịp tim chậm lại, khỏi cần nhiệt độ cao, nhiệt độ trung bình mà nhịp tim đập 5, 3 nhịp. Khỏi cái này thôi, cái này tất cả mọi người tạo ra cái phương tiện cho người khác anh chị em kể công cho người ta có công, thưởng cho người ta thì chúng ta thành công.

Anh chị em thưởng cho người ta mà Thượng Đế thưởng cho anh chị em 10 đó, 10 là anh chị em gấp rút thể xác mình hòa hợp linh hồn mình giác ngộ đi ra ngoài không gian đó, cái này là cái chánh nè, cái chánh 10 ngày anh chị em học đó, được hông, rồi Thầy dẫn giải cho mỗi 1 cái đề tài 2 ngày để dẫn giải cho anh chị em.

Rồi đây còn nhiều vấn đề lắm nhưng vấn đề chánh nè, lúc đó chúng ta muốn bệnh hổng làm anh chị em đau, không có đau khổ mà không phải chúng ta không có bệnh, làm sao bệnh được linh hồn thể xác anh chị em là không khí thì làm sao anh chị em bệnh được, vĩnh viễn không có bệnh nha.

Đó là cuộc đời sự nghiệp của chúng ta trở lại cách nay 200 ngàn năm về trước. Mà những năm vừa qua Thầy cũng hướng dẫn cho anh chị em linh hồn của Thầy, linh hồn của anh chị em linh hồn của chúng ta mấy trăm ngàn năm trở về với Thượng Thiên rồi. Thượng Thiên gửi chúng ta xuống đây với mục đích để nhắc lại cho chúng ta, để chúng ta trở lại vị thế cũ, mà chính vị thế cũ đó không phải cho chúng ta mà cho nhân loại.

Do đó giờ đầu tiên Thầy trình bày với anh chị em, anh chị em có thể điều khiển bất cứ người nào cũng được hết mà đừng theo ý anh chị em đó, theo ý của nhân loại của dân tộc, giúp cho nhân loại giúp cho dân tộc không có đau khổ ấm no hạnh phúc thật sự thì chúng ta sẽ thành công. Còn theo ý của anh chị em, theo ý của chúng ta để chúng ta được lên trên này đó, anh chị em chưa lên anh chị em té rồi hổng làm được gì hết.

Cái đề tài này có thể là sau cái lớp học này, linh hồn thể xác anh chị em ra ngoài là chấn động thế giới chứ không phải chấn động ngành nhân điện của chúng ta, không phải chấn động quốc gia của anh chị em đâu. Và những anh chị em nào thể xác chúng ta giác ngộ, hòa hợp linh hồn chúng ta ra ngoài không gian vĩnh viễn cuộc đời chúng ta không bao giờ bệnh. Thầy hổng dám nói không bao giờ chết nha, nhưng mà cái chết đến với chúng ta khó lắm, tại chúng ta đâu

có bệnh đâu chết, tất cả người dưới trần gian này chết vì bệnh, hổng có người nào chết hổng chết vì bệnh hết. Mà linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài thì vĩnh viễn không bao giờ bệnh hoặc chết, tuổi thọ chúng ta không có thời gian không gian nghe cho rõ nha. Tuổi thọ của chúng ta nếu anh chị em đi ra ngoài không gian, thể xác linh hồn ra ngoài không gian tuổi thọ của chúng ta không có thời gian và không gian nghe cho rõ.

Anh chị em mang cái thể xác nặng này anh chị em còn ăn còn mặc cái thể xác này, thì anh chị em còn thời gian ngày tháng năm giờ. Linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài không gian thì không có thời gian và không gian thì vĩnh viễn không bao giờ bệnh, và vĩnh viễn anh chị em đi thăm anh chị em quốc gia này quốc gia khác anh chị em đi rất dễ dàng. Cái việc mà anh chị em gặp anh chị em bằng linh hồn thể xác của anh chị em tương lai thì chưa, hiện tại làm thế nào thể xác anh chị em, linh hồn anh chị em ra ngoài nè trong 10 ngày nay nè.

Thầy hy vọng bắt đầu ngày thứ 3 sau 2 ngày học đầu tiên, bắt đầu ngày thứ 3 có 1 số anh chị em được may mắn đi ra ngoài giống như Thầy, dù cho 30 giây, dù cho 5 phút, dù cho 10 phút chúng ta cũng đạt được thành công. Thầy cho anh chị em biết nha, bên kia anh chị em nghe cho rõ nè, tối nay anh chị em đi học về, chiều tối anh chị em vừa nằm xuống anh chị em ngủ, anh chị em vừa nhắm mắt ngủ linh hồn anh chị em ra ngoài liền, mà linh hồn anh chị em ra ngoài đi nhanh lắm, thể xác anh chị em rượt linh hồn mình. Đó là bài học 13 năm về trước Thầy đã học.

Mà thể xác của anh chị em đi rượt linh hồn mình rồi đi ra ngoài thì anh chị em cũng nhòm lại đi, mất trong vòng 30 giây hổng có lâu đâu, dòm cái chổ anh chị em nằm ngủ mất. Hai vợ chồng chồng đi còn vợ, vợ đi còn chồng, mà 2 vợ chồng đi hết rủ nhau đi dòm lại trống 2 đứa về một lượt, 2 đứa về một lượt đụng nhau cái hỏi "nãy giờ đi đâu", thì 2 người đi về 1 lúc không biết, cái này có thật đó nha. Vì lý do đó Thầy chỉ cho anh chị em mấy cái điểm này. Khi mà Thầy cho anh chị em là chúng ta đi đến cái giai đoạn đó.

Nếu anh chị em tất cả bệnh trạng đau yếu anh chị em bỏ hết đi, anh chị em đánh đổi bằng giác ngộ anh chị em chịu hông, anh chị em hông chịu lỗi anh chị em à Thầy đã chỉ cho anh chị em rồi. Mà khi Thầy chỉ cho anh chị em là Thầy đi ra ngoài thường xuyên lắm, Thầy thăm anh chị em dễ dàng lắm, Thầy thăm bằng linh hồn thể xác đứng bên cạnh anh chị em khi anh chị em ngủ, rồi anh chị em cũng được giống như Thầy chứ không phải không được.

Thì bây giờ đây, thứ nhất giúp cho thể xác chúng ta giác ngộ, thì tất cả anh chị em phải ca tụng dù cho người đó lầm lỗi, lầm lỗi với anh chị em, phương tiện đến với anh chị em trật nhưng mà hàng trăm hàng triệu người học cái phương tiện này nè. Người ta có công tạo ra phương tiện cho hàng trăm hàng ngàn người học mà anh chị em làm cái này không được, tại vì anh chị em hiền quá anh chị em làm dữ đâu có được đúng hông.

Mà anh chị em hiền quá anh chị em làm dữ mà cái người này muốn học cái dữ nè, mà anh chị em làm hiền hoài mà nó ở hiền bây giờ phải cho nó học để làm thành dữ, học bài học xấu mà bài học xấu mình học chưa, học rồi để người khác học tại sao anh chị em dành hoài. Anh chị em học bài học xấu ha, bây giờ anh chị em tốt rồi phải hông cái người A này nè tạo ra phương tiện xấu cho

người xấu học, anh chị em nói cái thằng cha này vô duyên con mẹ kia vô duyên, vì vô duyên cái anh chị em đứng 1 chỗ hoài, vì vô duyên cái thân của anh chị em thay vì anh chị em vô duyên anh chị em nặng nặng nặng trì anh chị em xuống hoài còn có 1 thước 2 à, phải hông chỉ cho anh chị em cái đó.

Bữa nay ngày đầu tiên có lẽ đề tài này để cho tất cả anh chị em có duyên lành học lớp đặc biệt đầu tiên 10 ngày tu nghiệp. Mục đích của Thượng Thiên nhắc lại cuộc đời sự nghiệp linh hồn thể xác của Thầy, nhắc lại cuộc đời sự nghiệp linh hồn thể xác của tất cả anh chị em ở bên Úc, bên Thái Lan và ở bên Hòa Lan âu châu.

Có 1 số anh chị em tiết rẻ lắm mà thật sự Thầy tổ chức lớp học này chưa biết dạy gì, bây giờ vô ngồi đây nè, bây giờ mới tuyên bồ nè Thầy mới biết dạy nè. Thầy nói thiệt à, trước đó 1 tiếng đồng hồ Thầy cũng chưa biết dạy, hồi nãy mà Thầy chạy tới phát đồ phát này phát kia chạy tới chạy lui Thầy cũng chưa biết dạy gì, đó bây giờ dạy thiệt nè.

Triển còn nghe Thầy không Triển?, alo Triển?. Dạ con nghe Thầy ạ!. Ờ tốt rồi, ờ còn hình có cũng được, hổng có cũng được sau, Thầy tiếp tục đây.

Do đó bắt đầu từ hôm nay, tất cả những anh chị em nào bệnh nặng đó nha, và Thầy cho anh chị em 90 ngày anh chị em hết bệnh, mà nếu anh chị em còn bệnh là anh chị em phê phán người ta nhiều quá, lỗi anh chị em đó, mà linh hồn thể xác anh chị em ra ngoài không được cũng lỗi anh chị em luôn, mà 90 ngày mà trong này 70% được 30% hông được là Thầy biết liền, Thầy nói được là được nha. Thời điểm nó tới để rồi anh chị em, Thầy chúng ta sẽ học ra ngoài không gian, Thầy, anh chị em chúng ta ra ngoài không gian để đóng góp giúp cho toàn thể nhân loại, hổng phải cho Thầy, Thầy ra được rồi nhưng mà Thầy không muốn 1 mình Thầy mà Thầy muốn tất cả anh chị em chúng ta.

Thành ra trong vòng 90 ngày anh chị em gáng cố gắng trong vòng 90 ngày ráng hết bệnh đi. Thứ nhất là hết bệnh, thứ nhì là thời gian không gian anh chị em sống ra ngoài, nhưng mà anh chị em vẫn giữ thể xác này nha, chứ không phải anh chị em nói tui sống ở ngoài sướng hơn, chưa ở đây còn nhiều lắm còn nợ gia đình, nợ quốc gia, nợ dân tộc, nợ nhân loại còn nhiều lắm. Thượng Đế gửi mình xuống đây đó để mình tới thời điểm mình đạt được kết quả giúp cho nhân loại, chứ không phải Thượng Đế gửi mình xuống đây được kết quả nói "bye bye", bye bye thì tan xương à, bye bye thì vô hỏa thiêu à, vô quả diệm sơn à, đặng thành bột rải sông à!, cái đó là xuất hồn lẹ, hồn xác lẹ lắm.

Đây là Thầy không bắt buộc, khi mà anh chị em vô học lớp học 10 ngày nay mục đích của Thầy hướng dẫn cho anh chị em là anh chị em phải đạt được cái này. Thầy đâu có bắt buộc anh chị em bỏ công ăn, bỏ việc làm, bỏ nhà bỏ cửa, bỏ gia đình hết hổng có bỏ gì hết làm làm và làm. Và mục đích của Thầy là anh chị em đừng bao giờ phê phán ai, đừng bao giờ nghĩ xấu ai, mà anh chị em phải người đó làm xấu nhiều chừng nào anh chị em tạ ơn người đó nhiều chừng đó, cám ơn Thượng Đế gửi người đó xuống giúp người khác phương tiện.

Thầy thấy ít có người nào cám ơn người khác, ngay cả người ta giúp cho mình mình còn không có cảm ơn chứ đừng có nói người không có giúp mình làm sao mình cám ơn, khó cái này khó lắm. Vì lý do khó Thầy mới dạy cho anh chị em, Thầy dạy cho anh chị em cái bên đây lật qua bên đây cái khó liền. Khó

anh chị em học cộng thêm 10 ngày nay Thầy sẽ giảng cho anh chị em mỗi đề tài 2 ngày, để anh chị em chúng ta sẽ được cái phần này, đó là Thầy muốn chia sẻ với anh chị em nha.

Đây là 1 cái lớp học vô cùng quan trọng, Thầy chỉ ước mong sao ngày thứ 3 có 1 số anh chị em hoặc ít hoặc nhiều anh chị em sẽ có cơ hội, mà cơ hội Thầy vừa trình bày với anh chị em, thể xác anh chị em nhẹ hòa hợp với linh hồn của mình. Thì ngay từ bây giờ giờ này anh chị em từ đây trở về sau, từ đây trở về trước anh chị em quên hết đi, quên cái rắc rối, quên cái hận thù quên cái đau khổ, quên cái thất bại đi dẹp hết. Trong vòng 10 ngày nay là anh chị em cố gắng những cái gì mà Thầy giúp ý kiến cho anh chị em anh, anh chị em thực tập để chúng ta được cái này.

Hầu hết trong chúng ta những anh chị em may mắn không có bị bệnh đau, nhưng mà anh chị em không có bệnh đau nhưng mà anh chị em khổ. Và 1 số anh chị em khổ mà anh chị em hổng có đau, thì chúng ta sẽ giải quyết 2 cái đau khổ, vừa đau đây là đau bệnh không có đau bệnh mà vừa không có khổ nữa là khổ đau 2 cái này thế giới sẽ nhận lãnh.

Do đó trong cuốn sách mà Thầy tặng cho anh chị em May mắn - Hạnh phúc mà chúng ta vượt lên may mắn vượt lên hạnh phúc. May mắn chúng ta có rồi, hạnh phúc anh chị em cũng có rồi, bây giờ chúng ta phải vượt lên cái may mắn hạnh phúc, mà cuốn sách tặng cho anh chị em đó để chúng ta có cơ hội đi ra ngoài không gian nha.

Thầy thì mong muốn tất cả anh chị em được hết, chứ không phải Thầy muốn Thầy, rồi 1 số quen biết với Thầy hay 1 số đệ tử cao của Thầy học trước học sau không quan trọng, quan trọng anh chị em thực hành để đạt được cái này. Rồi đây không phải anh chị em giúp cho gia đình không, không phải anh chị em giúp cho quốc gia dân tộc của mình không đâu, anh chị em có thể giúp cho thế giới giúp cho nhân loại, cái ngành này chưa bao giờ có, chưa bao giờ có ai đủ khả năng dạy, có nhưng mà mấy ông thầy học được mấy ổng đi hết trơn rồi.

Trong những năm vừa qua Thầy hướng dẫn cho anh chị em, đáng lý ra những người thầy bên Atlantic nếu muốn giúp cho nhân loại ở thời kỳ đó tới bây giờ, thì chúng ta ra ngoài không gian rất dễ dàng, nhưng mà mấy ổng hổng chịu. Mấy ổng đó là không ai xa lạ đâu anh chị em đó, Thầy, chúng ta đó, mấy linh hồn đó không chịu, hổng chịu Thượng Đế mới mời về trên kia, mời về trên kia hông biết bao nhiêu thế kỷ rồi gửi Thầy gửi anh chị em gửi chúng ta xuống, mà lần này anh chị em quên lãng là cái việc của anh chị em, bổn phận nhiệm vụ Thầy là nhắc nhở chung cho tất cả anh chị em có cơ hội được. Đó là cho chúng ta nha, còn cho tất cả mọi người 10 ngày tới đây biết bao nhiêu đề tài anh chị em học, biết bao nhiêu đề tài mà anh chị em giúp cho mọi người.

Cũng như vào tháng 4 năm vừa qua sau khi Thầy hướng dẫn cho anh chị em lớp não bộ người tiền sử cũng tại Úc châu này đây, cũng vào thời điểm này thì trở về gia đình anh chị em giúp không biết bao nhiêu trường hợp hoặc khó khăn chúng ta đạt được. Gần nhất vừa rồi Thầy trình bày với anh chị em người mẫu bị nạn tai, đáng lý ra nếu là người bình thường thấy 3 năm mà nằm chỗ thì không đi được đó.

Nhưng mà ngược lại Thầy chỉ nghe thôi bữa trước bữa sau Thầy nghe được, Thầy truyền điện Emmergency của Thầy trong vòng mấy tuần lễ bình phục lại rồi, chưa bao giờ có nha, có thì chắc chắn những cái khó khăn nhất thì chúng ta cũng thực hiện được, thứ nhất là chúng ta mất mác, thứ nhì là những người bị thương tật, dị tật. Tất cả những thương tật, dị tật thì anh chị em chúng ta học lớp này để bổ sung lại lớp não bộ người tiền sử để chúng ta giải quyết tất cả mọi trường hợp đó, bởi lẽ chúng ta không còn bệnh không còn đau nếu anh chị em muốn mà muốn trong vòng 10 ngày.

Bây giờ ngay từ bây giờ đây trở về sau, những gì sáng nay vừa rồi Thầy hướng dẫn cho anh chị em, anh chị em tôn vinh và cám ơn tất cả mọi người, mà tôn vinh và cám ơn tất cả mọi người là những người xấu những người tốt khỏi tôn vinh khỏi cám ơn. Anh chị em tôn vinh những người mà tạo ra 1 phương tiện xấu thì anh chị em tôn vinh họ thì chúng ta có tất cả, chúng ta không có mang nặng mà chẳng những chúng ta không mang nặng mà nhẹ cái thể xác của chúng ta.

Đó bây giờ bắt đầu ngày hôm nay Thầy muốn chia sẻ với anh chị em, để rồi anh chị em chúng ta có cơ hội nha. Hả mỗi một lần mà anh chị em nghĩ đến 1 người nào xấu, mỗi 1 lần anh chị em nghĩ tốt cho ai anh chị em nói " giờ muốn hết bệnh hông, muốn ra ngoài không gian hông" cái anh chị em quên liền, với Thầy khuyên anh chị em nha, thứ nhất là mấy người chết anh chị em đừng có ghen tội nghiệp họ chết rồi mà vẫn còn ghen, đã chết nằm dưới lòng đất rồi mà vẫn còn ghen nữa, trời. Thầy nói là Thầy nói bà con của Thầy đặng Thầy cảnh cáo anh chị em đó. Trời chết nằm dưới đất đã 6 năm rồi mà còn ghen, Thầy không muốn anh chị em ghen kỳ cục như vậy, người ta hổng về được hổng yên mồ yên mả mà ghen cái gì 6 năm không biết đi phương trời nào rồi mà còn ghen. Cái này là cái nguy hiểm nhất nè, cái này là hổng bao giờ anh chị em đi đâu được hết, đi mà đi ra nghĩa địa đặng đem bông cúng thôi Thầy nói thật.

Đó là 1 đề tài Thầy muốn chia sẻ cho anh chị em đời cũng như đạo, vậy để chúng ta vượt qua tất cả các cái. Thầy biết khi Thầy dạy để cho anh chị em thực hành vô cùng khó khăn lắm, nhưng mà chúng ta muốn được thì chúng ta phải thực hành cái này. Tại vì cuộc đời sự nghiệp Thầy đi qua hết, Thầy 1 mình Thầy không muốn ra ngoài chơi, Thầy để dành anh chị em bên Âu châu, bên Thái Lan, bên đây, bên Việt Nam ra ngoài gặp Thầy thì Thầy mới vui, chứ đốm sáng của Thầy tới anh chị em nói "Thầy ơi con nè Thầy" như vậy mới vui, ở đây không có vui. Ở đây anh chị em thấy không có vui, biết tại sao không vui hông, tối nay anh chị em về phòng ngủ Thầy về nhà Thầy ngủ còn trên kia sáng tối giống nhau, ban ngày ban đêm giống nhau mà luôn luôn anh chị em đi kế bên Thầy nè. Thầy bên đây anh chị em đi kế bên trời ơi mua cái gì cũng được bu một lần, xin lỗi bây giờ anh chị em học gần có 2000 mà bu hàng trăm ngàn người cũng được chứ đừng có 2000, bị linh hồn anh chị em dính chúc xíu à, Thầy như vầy cái anh chị em bu lại hết "Thầy ơi con nè Thầy".

Rồi cái xong xuôi Thầy nói "về" cái Thầy về cái mấy anh chị em về liền luôn khỏe. Đâu biết được trong khoảng thời gian này Úc đó nha, Thái Lan, Hòa Lan có nhiều hiện tượng lạ đối với ngành nhân điện của chúng ta trong lớp học 10 ngày này đây. Đó là lý do Thầy tổ chức lớp học này. Thầy hy vọng những đề

tài kế tiếp những câu hỏi kế tiếp, để giúp cho anh chị em thứ nhất học nhiều giờ, thứ nhì không có buồn ngủ, thứ 3 để chúng ta, anh chị em có cơ hội đạt được.

Thầy mong muốn anh chị em cái điểm này, thì bây giờ có một số anh chị em bệnh, thân bệnh, tâm bệnh thì chúng ta sẽ giải quyết vấn đề tâm bệnh, thân bệnh để chúng ta mới được giác ngộ. Bài giảng của Thầy thì đơn giản, thực hành của Thầy chỉ cho anh chị em cũng đơn giản, mà đơn giản thì anh chị em chỉ cần làm hơn đơn giải thôi, chứ anh chị em đừng bao giờ gây rắc rối khó khăn cho thể xác của mình hổng có ích lợi gì hết trơn.

Đó là Thầy muốn chia sẻ với anh chị em, đây là đề tài của lớp học 10 ngày nay mục đích của chúng ta và những đề tài kế tiếp, mục đích của chúng ta để Thầy rao giảng, Thầy nhắc nhở Thầy giúp cho anh chị em làm thế nào chúng ta sẽ không còn đau bệnh, thân bệnh, tâm bệnh tất cả tập trung vào cái thân và tâm của chúng ta hòa hợp với linh hồn của mình để chúng ta giác ngộ. Mà cái thể xác chúng ta giác ngộ chúng ta sẽ có tất cả mà chúng ta không có mất gì hết, chúng ta dư thừa. Cái điểm quan trọng là vấn đề vật chất và chúng ta sống tuổi thọ chúng ta không thiếu năm nào, và chắc chắn chúng ta sẽ không có thời gian không gian để tính cái tuổi thọ của mình.

Những cái gì Thầy dạy cho anh chị em năm rồi, chỉ cần 3 ngày sau thôi bắt đầu từ ngày 19/04/2004 tới 22/04/2004 của năm vừa qua, thì biết bao nhiêu anh chị em giúp cho biết bao nhiêu người, những người bệnh nặng trở lại bình thường. Chưa nói tới có 1 số anh chị em dùng ánh sáng hào quang của Thượng Thiên anh chị em gửi tới quốc gia này quốc gia khác, anh chị em gửi những vị lãnh đạo này những vị lãnh đạo khác, vì lý do đó suốt 1 năm qua cái tình hình thế giới đó không có căng thẳng. Thầy chia sẻ cái phần đó Thầy muốn nhắc lại thôi, cái phần chánh chúng ta học 10 ngày này Thầy muốn tất cả anh chị em được, mọi người sẽ được.

Nhưng mà Thầy cũng thông báo cho anh chị em, Thầy nghĩ rằng khi tổ chức lớp học này đó, thì anh chị em sẽ học nhiều lắm. Nhưng mà ngược lại người Việt Nam của Thầy bên Âu châu thì ít, ở bên Thái Lan với bên Úc châu này tổng cộng có thể là người Việt Nam của Thầy, tất cả học viên là khoảng 1500 người. Thì trong đó người Việt Nam của Thầy ở Việt Nam đến Thái Lan học, người Việt Nam đến Úc châu, người Việt Nam của Thầy ở Úc và ở các nước Nam Mỹ, ở Hòa Lan ít nhất cũng được 300 người có thể hơn, nhưng mà ít nhất cũng được 300 người, 300 người Việt Nam.

Trong khi đó thì các quốc gia khác mỗi 1 quốc gia mà nhiều nhất là 148 người ở Hòa Lan, còn những quốc gia khác thì 90, 70, 50, 40, còn các nơi khác thì 1-2 chục gì đó. Riêng đất nước Việt Nam của Thầy thì học 4 vùng ở bên Úc, ở bên Thái Lan, ở bên Hòa Lan chứ có 3 vùng à nói lộn được khoảng trên 300 anh chị em.

Có lẽ là Thầy Việt Nam, anh chị em Việt Nam, anh chị em Việt Nam với Thầy Việt Nam thì anh chị em sẽ ghe nhiều hơn. Và tương lai có thể là anh chị em Việt Nam và các nước trên thế giới kết hợp lại để xây dựng, xây dựng cho nhân loại, giúp đỡ cho quốc gia, giúp đỡ cho dân tộc.

Đó là lời đầu tiên Thầy chia sẻ cho anh chị em, và mục đích lớp học này, những tài liệu anh chị em có sẵn. Cái phần kế tiếp Thầy cho bên Hòa Lan đông

dân nhất, nhiều nhất thì có thể bên Hòa Lan Thầy cho nêu ra 3 câu hỏi, mà chổ nào cũng nhiều hết trơn đó. Thôi bây giờ bên Hòa Lan 3 câu hỏi và bên Thái Lan 2 câu hỏi, và bên Úc châu này thì ít nhất cũng 2 câu hỏi luôn, bị xứ ngoại, bên ngoại thì ưu tiên 1 chút.

Lần lược anh chị em nêu câu hỏi rồi Thầy trả lời trong mục đích tổ chức lớp này và những đề tài, là hôm nay anh chị em hỏi cái đề tài là tâm lý và tâm linh trong 2 ngày.

Quì bây giờ bắt đầu thằng Vũ cho bên đó nêu ra 3 câu hỏi, ý 3 người nêu ra câu hỏi. Mà đây bài học cao lớp học lớn, vì lý do đó mỗi anh chị em nêu câu hỏi tối đa là 2 câu hỏi nha, chứ đừng 2 câu hỏi chánh rồi 6 câu hỏi phụ là thành 8 câu đó nha, nếu mà nói là phụ đó chút xíu thôi. Bây giờ 2 câu hỏi chánh có phụ thì chút xíu thôi nha, chứ không phải rồi 2 câu hỏi chánh, rồi kế phụ, rồi kế tiếp.

Quì bây giờ bắt đầu về phần Hòa Lan nêu câu hỏi đi Vũ ơi!

(Đĩa 3) Câu hỏi số 1:

Dạ kính thưa Thầy đây là câu hỏi của người học viên ở bên Hòa Lan. Ông này xin trình với Thầy, như ngày xưa Đức Chúa Giê su khi ông trị bệnh cho người ta. Thì khi ông chữa lành bệnh rồi thì ông Chúa hay nói: vì đức tin mà nhà ngươi đã hết bệnh.

Thì bây giờ ông này xin hỏi Thầy, cái vấn đề đức tin này có còn yếu tố quan trọng gì trong vấn đề chúng con trị bệnh cho người ta hoặc giúp đỡ cho người ta? Yếu tố đức tin có quan trọng hay không?, dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Ở bên đó thằng Triển có nghe không Triển?. Dạ thưa Thầy chúng con nghe ạ!. Ờ tốt rồi, bây giờ Thầy trả lời nha.

Bây giờ những cái trường hợp mà người học bên bên Hòa Lan vừa nêu ra câu hỏi, Thầy đã dạy cho anh chị em hết rồi. Tất cả những anh chị em tin các đấng, anh chị em hổng tin thì chúng ta cũng giúp được cho người ta hết đau hết bệnh, và giúp được tất cả mọi trường hợp, bây giờ chúng ta sẽ vượt qua cái điều này.

Cái điểm mà anh chị em ai cũng tin hết, tin Thượng đế, tin các đấng, tin giáo chủ, tin hết, bây giờ Thầy dạy cho anh chị em thực hành nha. Cái niềm tin của chúng ta đã có rồi. Nếu niềm tin chúng ta hổng có thì giờ này đại gia đình ngành nhân điện của chúng ta không có 3 triệu người đâu hoặc hơn hoặc dưới.

Bây giờ chúng ta phải thực hành. Thầy dạy thực hành cho anh chị em mà Thầy chờ đợi 13 năm rồi. Thầy chờ đợi cho anh chị em để giúp cho anh chị em thể xác của anh chị em giác ngộ. Mặc dầu Thầy chỉ có hướng dẫn cho anh chị em 1 năm vừa qua chính thể xác mình minh triết bằng cách sử dụng não bộ người tiền sử. Bây giờ tới giai đoạn này anh chị em phải thực hành để cái thể xác chúng ta giác ngộ thật, mà chúng ta giác ngộ thật chúng ta có tất cả, có thật đó nha!, khi linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài không gian thì chúng ta có tất cả.

Do đó, cách nay trên 30 mấy năm về trước các đấng dạy cho Thầy, học làm 1 người để giúp mọi người khó khăn vô cùng, học để chúng ta làm quan to địa vị lớn địa vị cao thì nó dễ lắm, mà địa vị nào cũng dễ lắm, nhưng mà học để giúp

cho mọi người là 1 điều khó khăn. Vì lý do đó, Thượng đế đã dạy cho Thầy suốt trên 30 mấy năm, và Thầy hướng dẫn cho anh chị em 16 năm vừa qua, mà năm nay là năm quyết định để giúp cho anh chị em trở thành thể xác mình giác ngộ thật để anh chị em có tất cả, có tất cả thì anh chị em mới đủ khả năng đóng góp giúp cho quốc gia, dân tộc, nhân loại được.

Bây giờ có 1 số tin đồ, bất cứ tôn giáo nào trên thế giới khi tin tin mãnh liệt lắm, khi thành công thì tin mãnh liệt lắm, khi thất bại thì bỏ tất cả. Cũng như chứng minh cho anh chị em thấy, ngày 11 tháng 9 ở bên Mỹ khi xảy ra 1 sự việc phá hoại bên Mỹ thì nhà thờ lúc nào cũng có người ta đi cầu nguyện hết, mà trước đó họ làm biếng lắm. Khi xảy ra nạn tai mới cầu nguyện, mà chưa nạn tai thì làm biếng lắm.

Rồi tưởng sao từ dạo ấy đến ngày hôm nay đâu cũng vào đó, bận công ăn, bận việc làm, bận đủ thứ hết đó, nhà thờ tuần đi tuần không, tuần có tuần không. Đôi khi đó có 3-4 tuần mới đi 1 lần, đôi khi 1 tháng hổng có đi ngày nào. Vì ký do đó, nhà thờ hay thánh thất hay bất cứ nơi nào cũng là 1 phương tiện để chúng ta tin tưởng các đấng.

Thầy chỉ khuyên anh chị em, ai trong chúng ta cũng có các đấng tối cao hết, ai trong chúng ta cũng có giáo chủ hết. Được, đấng tối cao, giáo chủ thì anh chị em cầu nguyện đi, chính đấng tối cao, giáo chủ giúp cho anh chị em đó. Cộng thêm đấng Thượng thiên giúp cho thể xác của anh chị em giác ngộ, để hòa hợp linh hồn của anh chị em giác ngộ để chúng ta đóng góp giúp cho mọi người. Cái việc này anh chị em bắt đầu học, và việc này anh chị em sẽ được chứ không phải hổng được đâu, tại cuộc đời sự nghiệp của Thầy những cái gì Thầy học được từ Thượng thiên đạt được kết quả thì Thầy mới dạy cho anh chị em.

Nhưng mà lần này Thượng đế dạy cho Thầy chờ đợi và nhẫn nại trong suốt 13 năm khi linh hồn và thể xác Thầy ra ngoài không gian. Thì sau 13 năm Thầy mới rao giảng, Thầy dạy cho anh chị em đây để anh chị em được, Thầy được, chúng ta được, những cái điều đó phục vụ cho nhân loại. Do đó niềm tin của anh chị em anh chị em vẫn tin, anh chị em vẫn cầu nguyện. Chuyện của Thầy Thầy đã từng hướng dẫn với anh chị em, Thầy đã học bài học từ Thượng thiên Thầy học không có sách vở.

Do đó ngày hôm nay cái đề tài Thầy dạy, Thầy đưa ra vấn đề 2 ngày đầu tiên vấn đề tâm lý – tâm linh, nhưng mà Thầy muốn lấy những cái tâm linh để chúng ta đạt được cái tâm lý, mà tâm linh đó là thể xác của anh chị em phải giác ngộ, mà muốn giác ngộ vừa rồi Thầy chỉ cho anh chị em đó, để thâm tâm anh chị em không bao giờ bị bệnh đau.

Mà luôn luôn Thầy muốn nhắc lại, khi linh hồn thể xác anh chị em ra ngoài không gian không có đau không có bệnh, mà mục đích của chúng ta là giúp cho nhân loại, chứ không phải chúng ta nè đi ra ngoài không gian để hãnh diện với mọi người, để được cái này cái kia, không có được gì đâu, được để phục vụ cho mọi người, được là giúp đỡ cho quốc gia dân tộc chứ không phải được cho cá nhân mình, nếu được cho cá nhân mình thì chắc chắn anh chị em hổng có ra ngoài được đâu.

Và khi được đó rồi quả địa cầu nay chưa bao giờ có ai có, mà có là gia tài vô giá mà Thượng đế chuẩn bị cho Thầy 16 năm để rao giảng, chuẩn bị cho 1 số

anh chị em học viên ngồi trước mặt Thầy đây học năm đầu tiên tới năm thứ 16 có mặt ở hội trường ở tại Úc châu này, học từ lớp một Thầy dạy cho tới ngày hôm nay 16 năm liên tục, có sự hiện 1 số mặc dầu ít thật nhưng mà có trước mặt Thầy ở tại Úc châu này đây.

Quì thêm người thứ nhì đi Vũ ơi!

(Đĩa 4) Câu hỏi thứ 2:

Dạ kính thưa Thầy, đây là câu hỏi thứ 2 ở bên Hòa Lan. Ông này xin hỏi Thầy làm cách nào chúng con có thể đạt được một cái sự giác ngộ để có cái sự minh triết, và qua cái khả này chúng con có thể tiếp xúc được với các đấng thiêng liêng.

Đặc biệt vấn đề ông này xin hỏi là qua cái sự dạy dỗ của các đấng thiêng liêng, ông có thể học được rất nhiều những cái ngôn ngữ của loài người. Trong trường hợp cá nhân thì với học được rất nhiều những cái ngôn ngữ của loài người, thì ông có thể tiếp xúc được với các bạn hữu trong cái gia đình nhân điện. Hơn nữa khi chúng con hội nhập được với nhau ở ngoài không gian, thì chúng con có thể nói chuyện được với nhau ở ngoài không gian bằng khi mà ông học được rất nhiều những cái ngôn ngữ hay là có 1 cái ngôn ngữ. Xin Thầy có thể nào giải thích cho ông hiểu thêm về cái quan niệm này?, dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Quì Thầy chia sẻ cho anh chị em trong vấn đề kinh nghiệm của Thầy nha. Nếu cái thể xác của anh chị em giác ngộ hòa hợp với linh hồn của mình đi ra ngoài không gian, bất cứ cái gì anh chị em cũng hiểu biết hết.

Thầy thí dụ, anh chị em là người nước quốc gia A dùng ngôn ngữ A. Nhưng mà khi anh chị em ra ngoài không gian, anh chị em truyền lại cho tất cả những người khác, tất cả những ngôn ngữ là anh chị em nói được cho những người anh chị em muốn nói chuyện, những người anh chị em muốn gửi tới đó nha, ha là những bạn đồng hành của anh chị em ngôn ngữ nào anh chị em cũng nói được. Bởi lẽ ngôn ngữ là tư tưởng, bằng cái năng lượng, đó là không có thời gian không gian.

Xã hội loài người chúng ta có thời gian không gian thì ngôn ngữ quốc gia nào nói ngôn ngữ quốc gia đó, anh chị em muốn biết ngôn ngữ khác thì anh chị em phải học. Còn cái này anh chị em tiếp thu tất cả mọi ngôn ngữ khác, và anh chị em truyền mọi ngôn ngữ của người đó bằng ngôn ngữ người đó mà anh chị em truyền, mặc dầu anh chị em không biết ngôn ngữ của người đó, mà những người đó là bạn đồng hành của chúng ta.

Rồi đây anh chị em sẽ có còn 1 điểm nữa anh chị em sẽ hiểu biết được tư tưởng của người ta, anh chị em biết tư tưởng của người ta muốn cái gì anh chị em giúp. Chứ không có nghĩa là anh chị em biết tư tưởng người ta phát xuất ra rồi anh chị em để đi coi bói, hay là tử vi anh chị em đoán cho vui để anh chị em ca tụng anh chị em, cái này trật.

Bây giờ anh chị em biết tư tưởng người ta muốn cái gì, trong khả năng của anh chị em có như thế nào thì anh chị em giúp khả năng đó. Và lúc đó anh chị em biết anh chị em giúp người đó, con người đó giúp cho người khác hay là anh

chị em giúp người đó để hại người khác, mà anh chị em giúp người đó để hại người khác thì vĩnh viễn không bao giờ thành công, nghe cho rõ nha Thầy đưa đề tài cho anh chị em biết vấn đề tâm linh.

Bất cứ anh chị em muốn giúp ai cũng được. Khi mà anh chị em giúp người đó làm đúng thì thành công liền, khi anh chị em giúp vô tình hay cố ý mà người đó thực hiện không có kết quả là anh chị em giúp sai, thành ra anh chị em giúp người khác đi.

Cũng như Thầy vừa rồi sáng nay Thầy có trình bày với anh chị em. Thầy ở xa anh chị em lắm, nhưng mà khi anh chị em vô học lớp 10 ngày thì tất cả những gì sai trái thì có anh chị em điện thoại trực tiếp với Thầy thôi. Hoặc giả, anh chị em cho số điện thoại anh chị em gửi email đến Thầy rồi để Thầy truyền điện, Thầy telephone Thầy giúp cho anh chị em, nhưng mà cái này Thầy hổng trách đâu, mới quá. Thầy biết có 1 số anh chị em thích thử lắm, đó cái thử là cái thử mà anh chị em kiếm điện thoại Thầy đó. Nhưng mà bây giờ làm việc Thầy mở điện thoại rồi, thì điện thoại này cũng hết nghe nổi rồi, bị lựa 2-3 giờ sáng, 1-2 giờ sáng gọi cho Thầy thức chưa, mình nghe điện thoại hỏi Thầy thức chưa, mà 1-2 giờ sáng không à!

Thành ra khi nào mà tối anh chị em mà điện thoại cho Thầy, mà tối úc châu mà điện thoại cho Thầy mà off cupber là Thầy cúp rồi khỏi gọi nữa, mà gọi cũng không vô đâu. Rồi sáng anh chị em muốn nhắn gì thì nhắn, nhắn vô máy đó nha, hả Thầy mà biết có emmergency thì cũng đợi tới sáng à! chứ giờ chịu hết nổi rồi. Học trò càng nhiều càng đông, cái anh chị em mỗi người gọi 1 lần thôi, mà canh giờ này giờ kia, canh giờ nào khuya trở lên không.

Tuy nhiên qua câu hỏi vừa rồi Thầy cũng muốn chia sẻ với anh chị em, Thầy muốn đào tạo anh chị em thành 1 người thật giỏi đó, giỏi thật đó, tại vì Thầy được Thầy muốn anh chị em được, để anh chị em, Thầy chúng ta sẽ được cái này giúp cho mọi người. Chỉ có cái này chúng ta mới giải quyết cho nhân loại được, không bao giờ muốn có vết xe cũ để lại nhớ nha.

Thầy cũng chưa biết đề tài dạy cho anh chị em như thế nào. Bữa này là Thầy biết là không có bao giờ có vết xe cũ để lại 200 ngàn năm trở lại đây thay đổi toàn bộ hết. Chứ anh chị em đừng có nói hồi xưa nó vầy vầy vầy, giờ vầy vầy vầy, hồi xưa nó vầy, hay là ông bà tổ phụ mình hồi xưa đi vầy, bây giờ mình vầy không ngoại lệ rồi rốt cuộc cũng vầy, hổng có vậy đâu. Nếu mà rốt cuộc mà bánh xe cũ mà đi lại đó, hồi xưa người ta đi thế nào bây giờ mình đi thế đó thì ngành nhân điện chúng ta hổng có ra đời 30 năm nay đâu, hổng có ra đời 16 năm nay đâu Thầy nói thật, không ao giờ có đâu. Nếu có thì Thầy thấy sách vở xã hội loài người dạy thì bánh xe cũ phải đi lại.

Thầy không có dạy sách vở xã hội loài người viết ra, thành ra cái vết xe cũ chúng ta hổng có đi lại. Chúng ta phải đi 1 cái đường khác 1 cái đường mới, mà đường mới cho thế giới, cho nhân loại, cho quốc gia, cho dân tộc hổng phải cho chúng ta thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công, thành công cái điểm này nè.

Hồi xưa thì điều này điều kia điều nọ, phải đi vầy vầy vầy, giống như bên Trung Quốc nói "trị quốc bình thiên hạ". Trời ơi "trị quốc bình thiên hạ", "tề gia trị quốc bình thiên hạ" là lo gia đình xong mới bình thiên hạ được. Trời ơi gia đình sao anh chị em lo được, ngày tối nói vợ ốm con đau, rồi nhà hổng có tiền,

rồi chồng bệnh lo nhà không đó lo nhà chưa xong rồi chết rồi làm sao lo được ai, đó là 1 câu tục ngữ của người đông phương áp đảo áp chế. Áp đảo áp chế là xin lỗi nha, áp đảo áp chế là mấy bà nhiều nhất đó, bây giờ Thầy đưa mấy bà lên, Thầy nói thiệt.

Tại linh hồn ở các đấng mà đưa xuống đây đó linh hồn cao đàn ông đàn bà giống nhau mà có thể tương lai đàn bà cao hơn. Mà 13 năm về trước cũng vào thời điểm này, 13 năm về trước Thầy cũng có giải thích cho học trò của Thầy rồi là anh chị em đó. Tương lai những người lãnh đạo trên thế giới đàn bà không, đàn bà nhiều hơn đàn ông, đàn ông về hưu hết rồi. Mà đàn ông có lãnh đạo đi nữa thì đàn ông phải đi ra ngoài, thể xác linh hồ phải ra ngoài, mà ra ngoài hổng phải đàn ông nữa rồi, cũng không phải đàn bà, mình ra ngoài đâu còn đà ông đàn bà nữa thành ra lúc đó đừng có ghen, đi dạy học mà cũng ghen đừng có ghen, ha!. Cười gì chị Lan tui hổng phải nói chị đâu, chị ưa cười quá à!, ảnh méc tui chứ chị hổng có méc đâu. Thành ra Thầy khuyên anh chị em vậy đó, lúc đó ra ngoài đàn ông đàn bà giống nhau bị không khí à!.

Đó là Thầy muốn chia sẻ với anh chị em cái điểm này. Qua câu hỏi vừa rồi anh chị em, khi anh chị em nêu ra những câu hỏi đó Thầy chỉ nhắc những cái điểm phụ bài cũ. Cái điểm chánh là chúng ta hiện tại đây để chuẩn bị đây, tất cả đề tài này anh chị em hỏi Thầy đưa vô cái đề tài tâm linh để giải quyết tất cả mọi sự việc, tâm linh có nhiều yếu tố.

Cũng như ngày hôm nay với ngày mai anh chị em học tâm lý - tâm linh, thì sáng nay 2 cái chữ Thầy chỉ có anh chị em cái tâm lý rồi. Tâm lý của người đời để tạo ra phương tiện cho người khác học, mình phải cám ơn Thượng thiên, mình phải cám ơn người đó tạo phương tiện cho người khác học đó là người đó có công chứ không có tội. Đừng bao giờ kết tội ai thì anh chị em không muốn giác ngộ thì anh chị em chúng ta cũng giác ngộ.

Quì tiếp theo người thứ 3.

(Đĩa 5) Câu hỏi thứ 3:

Dạ kính thưa Thầy đây là câu hỏi của người học viên từ bên Brazil. Bây giờ xin hỏi Thầy: cái kỹ thuật của chúng con buổi tối chúng con nằm xuống và trước khi ngủ chúng con nhắm mắt, và nhắm mắt như vậy chúng con phải làm sao chúng con phải nghĩ đến Thầy để nhờ Thầy giúp cho chúng con ra ngoài không gian, hay là chúng con phải có cái công thức như là thế nào để ứng dụng khi buổi tối chúng con nhắm mắt như vậy chúng con có thể ra, để xuất cho linh hồn và thể xác có thể ra ngoài không gian được?, dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Quì cái lớp học này anh chị em khỏi cầu nguyện Thầy khỏi gì hết, Thầy chỉ cho anh chị em khỏi mắc công cầu nguyện Thầy mắc công Thầy tới Thầy mệt, anh chị em mệt lắm, anh chị em mệt chứ không phải Thầy mệt nha!. Thầy chỉ cho anh chị em nè.

Bữa nay bắt đầu giờ này, bắt đầu bữa này giờ này trở về sau 2 ngày ngày nay ngày mai nha, tất cả những hưởng thụ dẹp qua 1 bên, ích kỷ, hẹp hòi dẹp qua 1 bên để ngày thứ 3 anh chị em buồn ngủ đó, khỏi cầu nguyện nha, buồn

ngủ rồi khỏi cầu nguyện. Anh chị em vừa nằm xuống buồn ngủ anh chị em vừa nằm xuống buồn ngủ nhắm mắt lại, cái linh hồn thể xác anh chị em đi ra ngoài liền, linh hồn đi trước đó. Linh hồn đi trước thì cái thể xác anh chị em biết liền à, hả linh hồn anh chị em đi ra ngoài biết liền à rồi vậy cái anh chị em rượt, thể xác anh chị em rượt.

Mà khi cái thể xác rượt cái linh hồn thì khi 2 cái nhập lại anh chị em dòm ngược lại coi nha cái giường trống trơn rồi đó, là mình đi rồi đó. Mà khi mình thấy mình đi trống trơn rồi ha, cái linh hồn thể xác nhập vô cái từ từ trở về cái dựt mình thức dậy, rồi lúc đó đừng điện thoại Thầy ngủ tiếp đi, lúc đó khỏi ngủ, lúc đó anh chị em mừng quá anh chị em khỏi ngủ, mà khỏi ngủ không bao giờ mệt bị đâu có mệt đâu, hổng có ngủ à Thầy nói thiệt nha. Khi cái linh hồn thể xác anh chị em ra ngoài anh chị em khỏi có ngủ mừng quá khỏi có ngủ, trông cho riết chờ tới giờ đặng vô học, vô học đặng khoe, đặng khoe cái riết vầy cái trông cái ngủ, ngủ lần này cái ngủ quên ngủ luôn, chứ thức hoài chết à con, một lần thôi rồi mà nếu được. Tại vì cái bài học này Thầy qua rồi, mừng là không bao giờ ngủ được gia tài vô giá.

Nhưng mà Thầy biết hả người nào chịu Thầy cho thức nữa, còn hổng chịu Thầy cho nhắm mắt, nhắm mắt cái hy vọng, hy vọng linh hồn chưa ra cái thể xác khò khò khò khỏe sáng học tiếp, ha chứ khỏi cầu nguyện nha. Muốn được bắt đầu ngày thứ 3 anh chị em được với điều kiện bắt đầu giờ này trở về sau bỏ hết để cái đầu trống, hả khi nào mà nhuốm vô 1 cái nói thằng cha đó kỳ lắm, cái bà đó kỳ, ông kia kỳ lắm.

Mà Thầy khuyên nha mấy ông mấy bà nào, mấy ông chắc không có đâu Thầy biết, mấy ông coi chắc cũng rộng lượng lắm. Mấy bà nào nha, Thầy nói thiệt mà ghen rồi vĩnh viễn khỏi ra, khỏi ra vô gì hết tối chịu khó nằm 1 mình đi, nằm một mình mà quay qua mà hổng đụng ổng là ổng ra ngoài rồi, chừng 30 giây dòm trở lại thấy là lúc đó "mình hả mình, em hổng dám ghen nữa mình ơi", lúc đó khỏi mình, đầu gì hết trơn hết trọi, chỉ có nước lạy à!. Hổng có đâu chị, tui hổng có nói chị đâu chị Lan, chị sao ngó tui quá à tui hổng có nói chị đâu. Quì tiếp theo.

(Đĩa 6) Câu hỏi thứ 4:

Dạ kính chào Thầy ạ!, Thầy: ờ được rồi. Con là Kim Loan ở Hà Nội ạ.

Thưa Thầy, hôm nay con rất may mắn được có mặt ở đây để đi học hết lớp cấp cao của Thầy. Lần đầu tiên con cảm ơn Thầy ạ, bởi vì trong lúc con bị gặp tai nạn ở trong miền nam thân 1 mình con còn ở trong miền nam thôi. Thì khi con gặp tai nạn trong miền nam, con đã được Thầy gọi điện để truyền điện để giúp con trong cái lúc khó khăn, con rất cảm động và xin cảm ơn Thầy. Hiện này thì con chưa hết bệnh nhưng mà sức khỏe của con hiện nay đã tốt hơn. Con rất tiếc lạ hiện nay con không được sang Úc gặp Thầy và học trực tiếp ở bên Úc, thì hiện nay con được học ở bên Thái Lan con xin cám ơn Thầy.

Hôm nay con cũng xin Thầy là sau khi con đi học nhân điện thì con được phát triển tâm linh rất nhiều. Trước đây trong cuộc đời của con thì con chỉ iết đi làm bác sĩ con cũng giúp mọi người, thế nhưng mà chủ yếu mục đích là kiếm sống thôi. Nhưng sau khi con đi học nhân điện rồi thì con không đi làm để kiếm

tiền nữa. Thế nhưng trong cái việc làm của mình để giúp đỡ mọi người thì con đã phát triển về tâm linh và cũng như được hưởng 1 cái cái hạnh phúc, và chia sẻ với các bạn về những cái người đồng loại của mình từ cái niềm vui và nỗi buồn, cái không may của người ta cũng như cái không may của mình, con rất cảm ơn Thầy ạ. Sau đây con xin hỏi Thầy 1 câu hỏi.

Thưa Thầy trong thời gian vừa rồi năm tháng vừa rồi liên quan đến ở miền nam, và sống ở trong cái vùng Long An một thời gian rất dài để tiếp xúc với tất cả các quyền năng tới cái vùng Long An đó để tìm ra cái thứ bệnh. Thế thì con thấy có cái điều này nổi lên, tức là cái bệnh về thần kinh giả rất nhiều, thế mà những cái linh hồn bất tử bất diệt con gặp ở trong miền nam rất nhiều. Thế mà có những cái linh hồn sau khi con cầu Thầy, cầu Thượng đế xin cho những cái linh hồn đó đi tu học, thì có những cái linh hồn đi và người bệnh đỡ.

Tuy nhiên con cũng gặp những cái linh hồn bất tử bất diệt ấy mà xin rất nhiều lần nó không đi được, sau đấy thì những cái bệnh nhân ấy sau cùng phải nhờ đến anh Tùng anh Thắng và nhờ đến cả ông tư Hùng. Nhưng mà xin rồi và thậm chí là họ mời ông Hùng đến nhà tận nhà đó để khuyên cho những linh hồn bất tử bất diệt ấy đi, thưa Thầy nó cũng không đi Thầy ạ, nó làm khổ cho người ta rất nhiều. Thế mà gia đình của ông tư Hùng đã giúp gia đình đó nhiều lắm, tức là cho học tới lớp 4 nè, đến khi học tới lớp đặc biệt mở luân xa dạy cho người ta để chữa cho người ta để xin trong linh hồn bất tử bất diệt ấy đi.

Sau 1 thời gian gia đình ổng mời con đến, thưa Thầy những cái linh hồn bất tử bất diệt ấy không đi thưa Thầy ạ!, cũng ở lại và làm hại gia đình người ta. Thế rồi con cũng cầu xin Thầy, cầu xin Thượng đế và ở đó nói 1 cách rất là khiêm nhường để mà mời trong linh hồn bất tử bất diệt ấy đi để giúp cho gia đình người ta, nhưng mà nó vẫn không đi mà còn lại hại cho gia đình người ta từ người mẹ cho đến người con.

Thì con cũng xin hỏi Thầy rằng là đến khi đến lớp cấp cao chúng con này rồi, thế nhất quyết là những linh hồn bất tử bất diệt thấy chúng con mà xin linh hồn bất tử bất diệt ấy thấy phải đi, thế nhưng mà trên thực tế con vẫn gặp những cái linh hồn bất tử bất diệt ấy nó vẫn không đi được. Thế mà khi đối tượng đến …. ông tư Hùng chữa, thì khi mà người bệnh vào nhà đấy rồi thì cái linh hồn ấy nó không vào nó ở ngoài, thế sau đấy người bệnh yếu, còn về nhà nó lại tiếp tục hành hạ người ta, thế thì những cái linh hồn ấy phải làm như thế nào? đó là một.

Cái thứ 2 nữa là, con cũng xin Thầy là giúp cho chúng con những cái năng lực mạnh hơn. Bởi vì sau khi mà con đi nhiều, thời gian này con đi rất nhiều thì con thấy được rằng là cái linh hồn bất tử bất diệt nó nhiều quá, nó làm cho xã hội của người sống hiện nay rất rối ren, thí dụ như nó giữ bệnh con người ta từ những cái việc rất nhỏ mà đưa tới những cái chuyện giết nhau, thí dụ như đưa nhau điếu thuốc lá rồi lời qua tiếng lại rồi dẫn tới việc giết nhau. Nó làm cho những người lái xe đó là có những cái lúc mất tự chủ gây ra những cái tai nạn rất là đáng tiếc, và sau này người đó nói lại với con không ngờ được là những lúc đó lại gây ra tai nạn.

Con xin xin thưa Thầy là cái việc mà trong quá trình con đi con không làm được và cũng như con không giải thích nổi, con xin Thầy giúp con ạ, dạ con xin hết.

Thầy trả lời:

Quì bây giờ anh chị em biết thôi trong vấn đề thần kinh giả chúng ta tạm thời không có giải thích nhiều đi, có 2 cái điểm mà Thầy chia sẻ cho anh chị em. Có 1 số anh chị em rất là lầm lẫn rất lớn mà anh chị em học cấp cao anh chị em phải nhớ cái này.

Anh chị em biết rằng khi chúng ta học cấp cao đó nha, linh hồn bất tử bất diệt không bao giờ xâm nhập bất cứ người nào, mà nếu có xâm nhập anh chị em đến, chúng ta đến người ta đi liền.

Anh chị em quên rằng những ông thầy phù thủy giỏi lắm, họ có đủ khả năng đưa những linh hồn từ luân xa 3 trở lên để bảo vệ thể xác người ta. Chưa nói tới Thượng đế gửi đến những linh hồn từ cạnh luân xa 3 trở lên bảo vệ thể xác người ta sống 5 năm, 10 năm phải chịu sự đau khổ đó mà chúng ta vô tình hoặc cố ý đưa đi là vi phạm của chúng ta không phải vi phạm của người đó. Mà vi phạm của chúng ta thì người đó cải lại được như thường, mà cải được là chúng ta sẽ bị thiệt thòi cái này chúng ta không giúp được.

Luôn luôn Thầy nhắc anh chị em hoài, Thầy là Thầy nè đủ khả năng đưa tất cả những linh hồn về với Thượng thiên được hết, với điều kiện đó là những linh hồn đó yêu cầu Thầy đó là từ cạnh luân xa 3 trở lên.

Ngay cả linh hồn ông bà tổ phụ của chúng ta cũng vậy, đủ khả năng về với Thượng thiên, nhưng mà ông bà tổ phụ của chúng ta tiếc của, người chết mà tiếc của người sống thành ra cũng hổng có đi về, go around ở ngoài vòng vòng ở ngoài hoài biết làm sao được, cái này cũng có luôn. Thì anh chị em mới nhớ anh chị em học nhân điện mà anh chị em có 2 công thức mà anh chị em quên là hổng bao giờ sử dụng được hết, một số anh chị em lầm lẫn rất nhiều. Cũng như Thầy chưa cho sử dụng ánh sáng hào quang sử dụng ánh sáng hào quang, đó là thiệt thòi cho anh chị em. Anh chị em nói: ui cái ông Thầy đi xa quá ăn thua gì cứ việc làm đại đi, đó đi xa, làm đại là cái trở ngại lớn nhất của mình nè.

Nói tóm lại, anh chị em nói làm cho đúng nguyên tắt khi nào linh hồn bất tử bất diệt thì khỏi lo rồi, khi nào từ cạnh luân xa 3 trở lên anh chị em chỉ cầu nguyện linh hồn Thượng đế, anh chị em chỉ cầu nguyện linh hồn của Thầy người ta về với Thượng thiên, với điều kiện gây trật tự, phá trật tự, xáo trộn trật tự, mà xưng là Thượng đế, xưng là Chúa, xưng là Phật là chắc chắn không phải Chúa, Phật, các đấng tối cao hổng có xưng danh. Mà xưng danh mà làm xáo trộn thì anh chị em đừng có làm gì phiền hà, cầu nguyện Thượng đế, cầu nguyện linh hồn Thầy Lương Minh Đáng giúp linh hồn về với thượng thiên, về liền.

Đó cái này là cái căn bản nhất mà Thầy hổng muốn anh chị em phải vi phạm những cái căn bản này. Chứ anh chị em đừng nghĩ rằng người này bị ma nhập, quỷ ám không có ai có đủ khả năng chịu đựng được cái năng lượng. Anh chị em đừng có nghĩ cái năng lượng của mình, năng lực của anh chị em năng lực của chúng ta hổng có gì hết, nhưng mà chúng ta sử dụng cái năng lực của Thượng thiên đế giúp cái linh hồn bất tử bất diệt, để giúp linh hồn từ cạnh luân xa 3 trở lên.

Rồi đây, bữa nay ngày này mai mốt anh chị em ha, linh hồn thể xác anh chị em ra ngoài nói "trời ơi tui có khả năng" là trở lại 200 ngàn năm về trước nữa.

Khi mà anh chị em nói cái này khả năng của tui ra ngoài kêu bằng thăng thiên được, ra ngoài không gian được té cái rầm, cái từ trên giường anh chị em đương ngủ hổng biết tại sao mà té xuống đất, té xuống đất ngồi dậy hổng nổi tại vì anh chị em tưởng là anh chị em có khả năng, anh chị em nghĩ tui có khả năng thấy chưa!. Anh chị em đi lại nói "khả năng tui có tui vừa ra", vừa ra cái từ trên giường cao cái lăn lăn qua làm cái ầm nằm luôn tại chổ, vợ kêu thức dậy thức đâu có nổi. Hổng có sao gì hết trơn hết trọi bị đâu có về được đâu, ráng chừng 1 tiếng 2 tiếng đồng hồ trở lại à. Đó, vì lý do đó chúng ta không bao giờ đi vết xe cũ khi chúng ta học bài học từ Thượng thiên.

Qua câu hỏi vấn đế thần kinh giả, Thầy muốn giải thích thêm cho anh chị em hiện tại để anh chị em làm tương lai ngày mốt đây, ngày mốt nha chứ không phải Thầy biểu anh chị em đợi lâu ngày mốt. Nếu anh chị em nghe lời Thầy bắt đầu ngày hôm nay, ngày mai, ngày mốt những cái hiện tượng lạ mà đến với anh chị em, mà đây là anh chị em học bài học căn bản để anh chị em được ra ngoài phục vụ cho mọi người, chứ anh chị em đừng nói " thấy chưa tui học có 2 ngày à, ông Thầy ổng dạy cái tui làm xong bây giờ cái khả năng của tui đó", còn khuya chết à con.

Nếu được vậy, tập sự từng bước 1, từng ngày 1, từng thời gian 1 càng ngày chúng ta đi ra ngoài để chúng ta giúp cho tất cả mọi người, thì tất cả những cái việc này khi mà anh chị em đã đạt được cái này đó hổng phải đơn giản đâu, người ta sẽ tìm đến anh chị em nhiều lắm, Thầy nói trước đó nha. Nhưng mà cái mục đích của người ta nhờ anh chị em để giúp cho dân tộc, giúp cho quốc gia, giúp cho nhân loại thì anh chị em thực hành được, còn mà vì quyền lợi riêng tư mà gây xáo trộn ha mất trật tự xã hội, hay là gây xáo trộn thiệt thòi cho mọi người đó anh chị em hổng đi đâu được hết đó ngồi cứng ngắt vậy à, Thầy nói thật.

Bây giờ người ta biết anh chị em có tài đi nữa người ta đem anh chị em về thôi làm hổng có được. Nhưng mà người nào kêu anh chị em mời anh chị em, gọi anh chị em đến mà anh chị em thực hành được, lúc đó anh chị em bắt buộc phải giúp người này nè. Cái người này mà đến với anh chị em, cái người này mà đến với chúng ta yêu cầu chúng ta mà chúng ta đi ra ngoài rất dễ dàng được đó, mình giúp người này được, mình lo cho người này được.

Thầy chỉ cho anh chị em công thức này, mấy cái này anh chị em phải nhớ nha. Bài học này ngày hôm nay anh chị em phải ghi chú cho kỹ những cái điểm chánh trong cái linh hồn, thể xác chúng ta để chúng ta có cơ hội phục vụ nha.

Quì tiếp theo người thứ 2 đi Triển ơi!

(Đĩa 7) Câu hỏi thứ 5:

Dạ thưa Thầy con là học viê đến từ Iran. Trước hết con xin cám ơn Thầy đã giải thích cho chúng con nghe được thế giới của giấc ngủ, và con cũng cám ơn Thầy cho con có cơ hội để con đặt câu hỏi.

Câu hỏi của con là: trong khi chúng con ngủ linh hồn và thể xác chúng ta đi ra ngoài không gian, thì nếu trong căn phòng đó có 1 người phụ nữa hay 1 người đàn ông nào khác thì họ có tính đến được, có nhìn thấy được linh hồn và thể xác

chúng con đi ra ngoài không gian hay không? hay là việc thể xác và linh hồn đi ra ngoài không gian chỉ có mình chúng con biết mà thôi? Con xin cám ơn Thầy.

Thầy trả lời:

Quì cái đó bên thằng Vũ nghe được không Vũ? Dạ thưa Thầy con nghe được rõ ràng thưa Thầy!. Ờ được rồi tốt tốt quá tốt.

Quì Thầy trả lời cho anh chị em nghe cho rõ nha. Hai người ằm chung trên giường thì thấy à nha mất liền nghe cho rõ à, với điều kiện mà người đó thức. Bởi lẽ khi cái năng lực của chúng ta cái thể xác hòa hợp với linh hồn, cái linh hồn ra ngoài không gian, thể xác chúng ta cùng với cái linh hồn ra ngoài không gian ngoại trừ cái người nằm kế bên thức thì thấy rõ ràng lắm.

Nhưng mà rất tiếc Thầy biết được, khi mà cái linh hồn của anh chị em với thể xác của anh chị em ra ngoài không gian thì cái người đó muốn thức cũng thức không có được, cái năng lực mạnh làm cho anh chị em ngủ đó. Trừ trường hợp 2 người vợ chồng cùng 1 cấp nè đang học nè, nếu được may mắn 2 vợ chồng được đi ra ngoài không gian đó thì 2 vợ chồng nhìn ngược lại nhìn cái giường nằm đó là vĩnh viễn không nhìn thấy chồng, chồng không nhìn vợ, vợ không nhìn thấy chồng. Thì lúc đó 2 người mà trở về vị trí cũ đó nằm ở chổ đó thì mới nói lại " hồi nảy anh ra, em ra, chúng ta cùng ra", mà ra là ra ngoài không gian nha, cái này thì có nè, vì lý do đó mà Thầy chuẩn bị cho anh chị em hết.

Qua những câu hỏi này thì Thầy biết, đâu có biết được trong 10 ngày nay thế nào cũng có 1 số anh chị em ở bên Úc, bên âu châu hoặc bên Thái Lan, nếu được may mắn thì anh chị em được trong vòng 30 giây thôi hổng nhiều đâu. Tại vì anh chị em biết, 30 giây anh chị em nói ít hả? tốc độ ánh sáng là nhanh lắm, 1 tít tắt là anh chị em từ âu châu anh chị em qua á châu rất mau, 1 tít tắt thôi nha chứ không phải 1 giây nha, 1 tít tắt thì linh hồn anh chị em đi qua bên kia liền.

Thành ra trong vòng 30 giây mà anh chị em giữa vợ giữa chồng mà anh chị em còn đi ra, hoặc anh chị em nằm mà đi ra là trong vòng 30 giây là quá nhiều. Cái linh hồn anh chị em vừa đi ra thì cái thể xác anh chị em đi theo linh hồn anh chị em thật xa, hội nhập lại liền nhìn xuống trở lại liền, cái đó phản ứng tự nhiên Thầy đi rồi Thầy biết rồi, Thầy đã từng đi ra ngoài không gian rồi.

Khi cái thể xác chúng ta hòa hợp với linh hồn của mình ra ngoài không gian nhìn lại chổ nằm của chúng ta trống, để chứng minh cho linh hồn anh chị em thấy được rằng sự hiểu biết của linh hồn anh chị em rõ ràng chứ không phải linh hồn anh chị em nằm ngủ nằm mơ, trong 30 giây thì đâu có nằm ngủ nằm mơ, vừa đi vừa về thì anh chị em biết được rõ ràng nhất là mình, anh chị em chúng ta. Nếu mà để chứng minh 1 sự việc cái may mắn nhất là giữa người vợ và người chồng.

Thí dụ anh chị em vừa vô nằm ngủ mà người vợ chưa ngủ được, cái phát quay qua quay lại mất. Mà mấy người vợ cũng vôt tình lắm, tưởng anh chị em sắn mới vô ngủ anh chị em mất đi tiểu anh chị em đi tiểu nữa. Trời ơi nhiều bà cũng vô tình lắm, ôi ổng muốn đi đâu ổng đi à, vô đây chắc ăn rồi, phải hông? chưa nói tới nằm 2 người 2 bên nữa, còn nạn 2 người nằm 2 giường 2 bên nữa, 2 giường ông bên đây đi mất đâu biết được. Mà chắc chắn đây rồi cửa khóa lại rồi,

mà cửa khóa 2 người nằm 2 bên mà ông này đi bà đâu có biết, "ôi chắc hổng chừng ổng đi đái à" chứ đâu có biết ổng đi ra ngoài, nó ác cái chuyện vậy đó!. Đó Thầy vừa giúp ý kiến cho anh chị em nha.

Do đó thì trong cái bài học trong lớp học ngày hôm nay ở lần này, những cái gì Thầy hướng dẫn cho anh chị em kinh nghiệm thì anh chị em ghi vô, để cho anh chị em đừng có lo lắng đừng sợ hãi, thứ nhất linh hồn anh chị em ra ngoài anh chị em sợ lắm. Cái sợ nữa là linh hồn anh chị em ra ngoài cái thể xác anh chị em hội nhập đó, cái đó còn sợ nữa đó lúc mình đi thẳng đó tại vì Thầy đi qua rồi Thầy biết.

Thành ra Thầy hướng dẫn cho anh chị em đừng sợ để chúng ta có cơ hội để thực hiện được. Rồi đây Thầy được rồi, anh chị em được rồi, chúng ta được rồi những lớp sau anh chị em sẽ được còn nhanh nữa. Quì tiếp theo.

(Đĩa 8) Câu hỏi thứ 6:

Dạ kính thưa Thầy đây là câu hỏi của người học viên ở bên …

Kính thưa Thầy, con xin cám ơn Thầy về những gì Thầy đã dạy dỗ cho chúng con, về cái vấn đề Thầy vừa dạy cho chúng con về cái việc di chuyển ra ngoài không gian với thể xác và linh hồn. Thì con xin muốn hỏi Thầy, con có cái kinh nghiệm khi linh hồn con rời khỏi trong không gian, và khi con nhìn lại thì con thấy cái cơ thể của con lúc đó con rất là rung rẩy, và con rất là sợ hãi và con toát mồ hôi ạ, và con thấy cơ thể của con là làm như bị ướt đẫm mồ hôi.

Có thể nào Thầy giải thích cho chúng con bằng cách nào để cho chúng con có thể kiềm chế được những cái sự sợ hãi đó? Và cái trường hợp mà linh hồn của chúng con rời khỏi thể xác, trong cái vấn đề mà Thầy đang dạy cho chúng con đó là con di chuyển ra không gian với linh hồn và thể xác?

Thầy trả lời:

Quì qua câu hỏi vừa rồi Thầy chia sẻ cho anh chị em.

Dạ thưa Thầy bên này con hoàn toàn không nghe tiếng của người thông dịch đó Thầy.

À à thôi giờ Thầy thông dịch luôn. Bây giờ có người học viên bên đây đó nêu câu hỏi: có 1 lần người học viên đó xuất hồn ra ngoài, cái thể xác thì lạnh quá, rung rẩy quá, sợ quá nhờ Thầy giải thích dùm. Rồi nếu trong tương lai nếu mà linh hồn xuất ra như vậy thì cái thể xác có vấn đề gì hông?. Đó là câu hỏi, dịch đi rồi Thầy trả lời. Dạ xin mời Thầy ạ!

Quì bây giờ Thầy trả lời cho anh chị em nghe cho rõ nha.

Trước ngành nhân điện của chúng ta thứ nhất là anh chị em học được khai mở luân xa 100%, học lớp 4. Không bao giờ Thầy cho tất cả anh chị em được xuất hồn hết, nếu anh chị em xuất hồn thì anh chị em cầu nguyện Thầy Thầy chặn đứng lại, tại vì anh chị em chúng ta chưa có khả năng xuất hồn ra ngoài, nếu vô tình cố ý mà chúng ta xuất hồn ra ngoài thì chúng ta bị mất luôn cái thể xác. Vì lý do đó mà Thầy không cho phép bất cứ anh chị em nào xuất hồn, nếu có xuất hồn thì Thầy luôn nhắc nhở anh chị em cầu nguyện Thầy để Thầy giữ cái linh hồn của anh chị em lại.

Bây giờ đây lớp học này, trong những giờ vừa qua Thầy có hướng dẫn với anh chị em, anh chị em học cấp này thì Thầy truyền điện cho anh chị em, Thầy dẫn giải cho anh chị em, Thầy giúp cho anh chị em cái phương cách khi linh hồn của chúng ta xuất ra ngoài, thì kế đó cái thể xác chúng ta sẽ đi ra ngoài không gian cùng với linh hồn. Đó là sự thành công trong suốt thời gian anh chị em học trong ngành nhân điện.

Tuy nhiên vừa qua thì người học viên nêu ra câu hỏi khi linh hồn xuất ra thể xác rung rẩy, phải sợ lắm. Cái thể xác rung rẩy sợ là sợ là linh hồn không có trở về thể xác sẽ có 1 linh hồn khác, và những cái sợ sệt đó chúng ta xuất hạt mồ hôi. Đó là cái thể xác chúng ta quá sợ lần đầu tiên linh hồn ra ngoài, mà làm cho thể xác quá nhẹ mà không kềm chế được, không có khả năng này, đó là lý do thể xác chúng ta sợ sệt mà thôi.

Bây giờ thì anh chị em yên tâm nha. Bắt đầu từ ngày mốt tất cả khi anh chị em ngủ, mà Thầy cũng muốn nhắc nhở chung cho anh chị em đừng bao giờ anh chị em mong đợi. Khi anh chị em chỉ cần nhắm mắt anh chị em ngủ thôi, đi hay không đi là lúc anh chị em nhắm mắt anh chị em ngủ. Chứ anh chị em nói để anh chị em nhắm mắt thử coi linh hồn có xuất ra không, khỏi thử thử thì không bao giờ được. Anh chị em cứ an nhiên tự tại nhắm mắt ngủ đi, rồi khi mà anh chị em nhắm mắt ngủ thì cái linh hồn anh chị em xuất ra anh chị em kiềm chế không được, thời điểm anh chị em có đại cơ duyên đó để cái thể xác của anh chị em hợp với linh hồn của mình đó.

Thì anh chị em muốn vậy thì Thầy chỉ cho anh chị em đơn giản quá, từ bây giờ giờ này trở về sau 2 ngày anh chị em bỏ hết, quá khứ bỏ đi, tương lai cũng đừng nghĩ tới. Hiện tại, sống bài học mới cái bộ não mới, mà cái bộ não mới thì chúng ta hổng có gì hết, chúng ta chỉ biết thương yêu và tôn vinh. Bất cứ người nào cũng vậy thì chúng ta bỏ hết đi, trong thời gian này anh chị em bỏ đi, anh chị em bỏ trong 2 ngày thôi, mà nếu ngày thứ 3 mà anh chị em thử mà đạt được là chắc chắn những cái chuyện mà anh chị em bỏ đó, anh chị em bỏ rất dễ dàng khi anh chị em nghĩ bị xóa liền.

Chỉ cần 1 lần linh hồn với thể xác anh chị em ra ngoài không gian, anh chị em nghĩ người xấu cái tự nhiên liền, anh chị em nghĩ cái chuyện mà không đúng tự nhiên xóa liền, là vĩnh viễn anh chị em không bao giờ đau bệnh đâu, thân tâm không bao giờ bệnh, không bao giờ đau không bao giờ khổ. Hai cái chữ đau và khổ là dành riêng cho nhân loại, đau thì hổng có bệnh rồi, khổ là vĩnh viễn không luôn. Mà lần lượt như vậy thì chắc chắn ít nhiều anh chị em cũng có 1 cái khả năng kỳ diệu, và anh chị em có 1 trách nhiệm đóng góp rất lớn hổng phải cho gia đình không đâu, hổng phải cho quốc gia dân tộc không đâu mà có thể là cho thế giới cho nhân loại.

Thầy đã từng nói, những cái gì Thầy đã đạt được, những cái gì Thầy có được từ Thượng thiên cho thì anh chị em cũng đạt được và có được giống như Thầy. Thầy hy vọng trong suốt 10 ngày anh chị em có cơ hội trực tiếp, gián tiếp học với Thầy, ít nhiều có 1 số anh chị em được may mắn linh hồn thể xác của anh chị em hòa hợp lại ra ngoài không gian, đó là anh chị em có trách nhiệm rất lớn đó nha, chỉ 1 lần thôi.

Rồi những lần kế tiếp không có khó đối với chúng ta đâu, những lần kế tiếp khó là tại vì anh chị em bị cái này bị cái kia. Vì lý do đó, 1 lần linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài, anh chị em nghĩ ông A sái quấy, anh chị em nghĩ chị B sái quấy, khi anh chị em nghĩ cái sái quấy đó nó xóa liền. Thay vì anh chị em nói người A xấu chứ gì? anh chị em kết tội người A chứ gì? Ngược lại anh chị em nói " trời coi vậy mà người A hiền tốt, người A này có công đóng góp cho hổng biết bao nhiêu người, người A này hổng biết giúp cho bao nhiêu người". Tự nhiên cái đầu anh chị em hổng muốn ca tụng, hổng muốn tôn vinh người đó anh chị em cũng phải ca tụng, tôn vinh người đó. Thì lần lượt cái tư tưởng, thể xác anh chị em vậy là tư tưởng, thể xác anh chị em giác ngộ đó, hết minh triết mà giác ngộ.

Thì bất cứ lúc nào tối anh chị em đi ngủ, trưa anh chị em đi ngủ anh chị em hổng đi anh chị em nằm anh chị em đi ra ngoài chơi đi 30 giây, 1 phút, 2 phút, 3 phút cũng được. Khi mà anh chị em đạt được đó không có cái gì mà anh chị em mua được đâu, Thầy biết chắc là cái đó anh chị em hổng ngủ được, một lần ra là anh chị em ngủ hổng được rồi. Đó là tâm trạng của Thầy nè, Thầy ra rồi thức 48 tiếng đồng hồ Thầy ngồi thiền Thầy còn muốn đi ra nữa nhưng mà Thầy hổng thích, tại vì Thầy muốn đào tạo anh chị em học viên tất cả mọi người học cấp cao đạt được cái này, thì mục đích của chúng ta của Thầy, của anh chị em của chúng ta đóng góp giúp cho nhân loại. Quì tiếp theo

(Đĩa 9) Câu hỏi thứ 7:

Dạ kính thưa Thầy, trước hết bà này xin kính chào Thầy, chào cô Theresa và chào tất cả người thông dịch viên, đây là nững lời cháo từ những học viên từ Los Angeles. Thưa Thầy, con càng ngày con càng có niềm tin nơi Thầy và càng hiểu những điều dạy dỗ của Thầy, và đây là câu hỏi của con:

Thưa Thầy về những gì mà Thầy vừa giải thích cho chúng con, đó là những cái ý tưởng tiêu cực, những cái sự giận hờn những cái thù oán, những cái tư tưởng này ảnh hưởng rất nhiều trên cái vấn đề thành công cho chúng con về cái việc có thể di chuyển trong không gian với linh hồn và thể xác.

Nếu mà chúng con còn có những tư tưởng tiêu cực, còn có những oán hận hận thù thì chúng con không thể nào có được sự giác ngộ, và sẽ không thể nào có thể di chuyển được trong không gian.

Nhưng con muốn xin hỏi Thầy, ngoài những vấn đề khó khăn này: tư tưởng tiêu cực và giận hờn ghét bỏ. Nếu chúng con đeo nhiều kim cương quá, làm makup nhiều quá hay chúng con đeo quá nhiều nữa trang thì nó có hạn chế trong cái việc mà chúng con có thể di chuyển với cơ thể và linh hồn trong không gian hay không thưa Thầy?

Và vì sao mà chúng ta lại phải di chuyển vào trong không gian với cả linh hồn và thể xác? Tại làm sao chúng ta không di chuyển trong không gian với chỉ có linh hồn mà thôi thưa Thầy? Vì có thể nào mà chúng ta nếu chúng ta vừa đi vừa linh hồn và thể xác, thì đôi khi cái thể xác này cũng chiếm nhiều cái không gian hơn ở ngoài không gian, có thể nào Thầy giải thích thêm cho chúng con?

Thầy trả lời:

Thằng Triển nghe được không cái đoạn sau thôi, cái đoạn trước bả ca tụng gì, nghe cái đoạn sau cái vụ mà hột xoàn đó có nghe không?

Dạ thưa Thầy cái tiếng ở bên này nghe nó nhỏ lắm ạ, không thể nào mà nghe được.

Thôi Thầy tóm lược lại cho nó gọn nha. Ý của bà này bả nói còn vật chất cần lắm ha, cái điều quan trọng đó thì bây giờ nếu mà ruỗi mà ngủ mà mang hột xoàn nhiều quá linh hồn, thể xác ra thì có bị vướng cái vụ hột xoàn không? Hoặc giả bả nòi tại sao linh hồn ra ngoài không gian thì được rồi, mà tại sao đi thể xác làm chi, rồi thể xác ra ngoài không gian nó chật lắm, bả hỏi vậy đó, bà này người tàu ha, dịch đi rồi Thầy trả lời.

Dạ chúng con dịch xon rồi Thầy ạ!. Tốt tốt, bây giờ Thầy trả lời nè.

Anh chị em biết, trong vấn đề chúng ta cái thể xác chúng ta dù cho anh chị em đeo 100kg sắt cũng được hết hột xoàn hồng có bao nhiêu đâu, hả tối mà ra ngoài không gian rãnh đeo 100kg sắt chơi ha chừng cái đi 100kg sắt đi ra ngoài dễ lắm.

Khi linh hồn ra ngoài không gian đi thể xác anh chị em đi, đi thể xác là thể xác vô hình cái thể xác này nó tan hết ra giống như linh hồn giống như không khí, chứ không phải là linh hồn anh chị em còn thể xác anh chị em chạy chạy chạy chạy chạy theo vậy rồi kiếm cái linh hồn, không phải vậy trời ơi cái đó không phải vậy đâu, cái đó thuộc về phim chưởng.

Còn mình đó, bây giờ anh chị em đeo 100kg sắt nha cái linh hồn anh chị em ra cái thể xác anh chị em nhẹ theo linh hồn, để chi? Để chứng minh 1 sự việc trong tương lai những cái việc cần thiết anh chị em mang đi cái thể xác anh chị em đâu có vô được. Anh chị em muốn giúp cái này giúp cái kia giúp cái nọ, bây giờ 1 tít tắt rồi anh chị em đến vị trí mà anh chị em muốn giúp rồi.

Thầy thí dụ, cái vùng nào đó mà đang bị thiên tai nè, đang bị sóng thần nè, anh chị em nói "khoan để tui đi máy bay", máy bay mà tới đó người ta chết hết. Cái thể xác, linh hồn anh chị em có 1 tít tắt thôi, cái anh chị em đứng chặn chặn chặn, lúc đó không phải khả năng của anh chị em. Anh chị em muốn chặn chỗ này chặn chỗ kia chặn chỗ nọ bây giờ chưa khả năng, thành ra sóng thần nè, mai mốt mà sóng thần biết 1 tít tắt thôi anh chị em, Thầy chúng ta đến đó chặn chặn chặn rồi xong mà hông phải của mình.

Bổn phận, nhiệm vụ của chúng ta thực hiện đó là Thượng đế cho chúng ta cái khả năng để chúng ta đóng góp giúp cho nhân loại. Chứ đừng bao giờ nói tui có khả năng tui đến đó tui dẹp sóng thần, anh chị em đến đó sóng thần nó cuốn anh chị em luôn chứ khỏi dẹp, mà anh chị em đến đó chết hết trơn hết trọi rồi, máy bay mà chờ chuyến bay tới đó 8 tiếng đồng hồ là anh chị em chết, mà người ta cũng chết luôn.

Đó là trong cái vấn đề mà đề tài ngày hôm nay tâm lý – tâm linh. Tâm linh là vô hình, tâm linh là các đấng tối cao cho chúng ta sử dụng cái quyền hành này, cái quyền lực này. Những ngày tới anh chị em còn học nhiều lắm, Thầy dẫn dắt cho anh chị em đi từ giai đoạn này đến giai đoạn khác. Bữa nay Thầy chuẩn bị cho anh chị em để anh chị em học hỏi, thực hành để chúng ta có tất cả.

Bây giờ Thầy thí dụ nè, người ta đang bị thương tật nè, xương người ta bị gãy nè, người ta bị hôn mê nè, bây giờ mà anh chị em đi máy bay tới đó là người

ta hôn mê rồi. Khi mà anh chị em biết người nào bị hôn mê, khi biết người nào bị tai nạn gãy xương nặng đó 1 tít tắt anh chị em đến đó, anh chị em đứng người ta hổng thấy, mà anh chị em có khả năng anh chị em truyền điện giúp người ta thì người ta lành liền, hổng biết tại sao người ta lành. Nhưng mà hổng biết người ta cũng biết, tại phát xuất anh chị em chúng ta, Thầy đã dạy cho anh chị em chúng ta giải quyết cái này nè. Chúng ta là chiến sĩ vô danh người ta đang bệnh nặng bên kia anh chị em đến đó người ta hổng biết. Người ta đang giải phẫu anh chị em lại giúp giúp giúp rồi xong xuôi cái tỉnh khỏe liền, qua tai biến nạn.

Ở đây thì anh chị em nha đang ngồi ở đây nha, cái cấp này cấp 13++, anh chị em ngồi đây nè, anh chị em nhận ánh sáng hào quang Thượng đế gửi cho người đang giải phẫu, nhận ánh sáng hào quang gửi cho trên đầu, nhận ánh sáng hào quang gửi cho cái chổ giải phẫu, nhận ánh sáng hào quang của Thượng đế gửi cái chổ mổ, gửi cái chổ mổ gửi cái chổ mổ 3 cái, 9 cái thí dụ. Là anh chị em còn khoảng cách sử dụng não bộ người tiền sử Thượng đế cho bên đây vô.

Chính anh chị em, chính chúng ta đến ngay cái địa điểm đó thấy ngay rõ ràng bác sĩ giải phẫu đó truyền điện giúp, sau khi giải phẫu xong người đó mạnh khẻ như thường bác sĩ hổng biết tại sao, hổng biết tương lai làm sao biết? Tài liệu này 10 ngày lận mới có mất tiếng đồng hồ à, chưa đâu còn dài lắm!. Anh chị em học 10 ngày thành ra Thầy ráng bỏ công bỏ sức, bỏ thời gian dài, anh chị em nghĩ là 10 ngày nhiều, học 80 tiếng nhiều – hổng có nhiều đâu, Thầy cũng muốn dạy nhiều nữa kìa nhưng mà trở ngại 1 cái là vấn đề giờ giấc của anh chị em đi học cực khổ quá, phải đi tới đây trước 1 bữa, rồi vừa xong phải trở về, anh chị em Thầy cũng thông cảm cho anh chị em cái này lắm!

Mai mốt đó nha, hổng có mai mốt gì hết chừng có mấy tháng nữa thôi cái linh hồn mà thể xác anh chị em ra ngoài, mấy cái tiệm anh chị em supermarket của anh chị em ha chuyện cho cho cho khỏi bán, lúc đó không cần nữa, lúc đó khỏi cần dũa móng tay móng chân nữa, hổng cần đi ra ngoài tiền ngoài kia thì nhiều lắm, khỏi. Thành ra quần áo củ quần áo mới, supermarket hay bán phấn son hay bán dầu thơm hay bán gì bán, bán gì dũa tay dũa chân dũa cái gì nữa thôi ngưng, cái đó tự động ngưng Thầy hổng biểu ngưng à!. Lúc đó anh chị em nói khỏi, "Thầy ơi cho tụi con khỏi", cái đó Thầy nói thật đó nha.

Tại vì anh chị em chưa thấy những cái khả năng mà khi Thượng thiên cho chúng ta ở quả địa cầu này không có đâu, anh chị em có quyền lực cao, địa vị cao cũng không có mua được, mà khi chúng ta đến giai đoạn đó thì mọi việc thế giới sẽ thay đổi, con người thay đổi mà trong việc hội long hoa. Chỉ cần trong chúng ta 500 người thôi, anh chị em nghe cho rõ nha đại gia đình ngành nhân điện của chúng ta lần này thì dạy 1500 anh chị em, chỉ cần 1/3 thôi, 500 người thôi thế giới thay đổi liền.

Thầy nói 500 người là dự trù đó, có nhiều người giỏi quá, nhiều người trung bình, nhiều người thấp đó thì mình lấy cộng trừ nhân chia 500 người thôi mọi việc thay đổi, mà không phải thay đổi cho Thầy, thay đổi cho anh chị em, hổng phải thay đổi cho ngành nhân điện của chúng ta mà thây đổi cho thế giới cho nhân loại. Mà ai cũng muốn sống cảnh niết bàn ở trần gian, sống hội long hoa đến với chúng ta đó, đến với nhân loại, đến với thế giới đó. Thầy hy vọng

cái điều đó trong vòng 90 ngày tới đây anh chị em, Thầy, chúng ta sẽ có cơ hội này.

Trước khi Thầy dạy học Thầy suy nghĩ hoài qua những cái lớp học vừa rồi, anh chị em cứ nêu ra sống ở cảnh thiên đàng ở trần gian, rồi sống hội long hoa, sống ấm no hạnh phúc, sống may mắn. Tất cả những điều đó Thầy nói " cha trời ơi! cái điệu mà dạy học như vầy hoài Thầy ngày hôm qua Thầy còn nói, chắc cái điệu này hoài chắc Thầy cũng dạy 18 năm lận nữa quá!, mà 18 năm không biết học trò học tới đâu nữa chớ!". Mà nói thật à, trước khi Thầy vô đây Thầy chưa biết dạy cái gì.

Bây giờ mới đề tài chánh ngày hôm nay giờ đâu Thầy dạy cho anh chị em, đó là đề tài quyết định vận mạng của nhân loại, trong đó Thầy, anh chị em chúng ta là người đầu tiên đóng góp đó. Quì.

(Đĩa 10) Câu hỏi thứ 8:

Dạ kính thưa Thầy, đây là câu hỏi của người học viên ở bên Hòa Lan. Bà này xin trình với Thầy, bà này rất là thích dạy học và nghề nghiệp của bà lạ đi dạy học. Và khi bà đi dạy học 1 cái môn gì đó thì bà phải cần nắm vững và hiểu phải rõ ràng và chi tiết, khi hiểu được thì mới đi truyền dạy được.

Thì bây giờ bà xin trình với Thầy, làm thế nào giải thích cho bà hiểu rõ hơn cái nguyên thủy của sự sống của loài người, và cái nguyên thủy của khối óc của loài người là như thế nào? và có cái sự liên hệ như thế nào giữa khối óc và với cái sự mà học hỏi của con người? Và bây giờ chúng con đạt được cái trình độ này, chúng con học được những cái khả năng đặc biệt như vậy.

Và trên cái vấn đề Thầy có dạy cho chúng con, khi chúng con có thể để cho linh hồn và thể xác ra khỏi ngoài không gian và trở về căn phòng của mình. Có trường hợp khi chúng con thí dụ như trường hợp là 1 người hay là vợ chồng chẳn hạn đi ra ngoài không gian, khi trở về thì thay vì ông này trở về cái phòng này mà trở về cái phòng của bà khác có được hay không?, dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Quì đáng lý ra câu thứ nhất Thầy không có trả lời đâu, câu thứ nhất nó nằm ở trong cái đề tài khác, ngày hôm nay là trong cái đề tài tâm lý – tâm linh. Tuy nhiên Thầy vẫn trích 1 đoạn để cho anh chị em hiểu, bởi lẽ anh chị em muốn hỏi trong vấn đề mà cái linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài không gian.

Khi mà linh hồn thể xác anh chị em ra ngoài không gian đó là 1 điều mà chúng ta đạt được thành công cực điểm, cái linh hồn thể xác chúng ta đã đạt được sự giác ngộ rồi, mới được nghe cho rõ nha. Mà khi thể xác chúng ta giác ngộ bây giờ anh chị em cũng muốn làm sao cũng được hết, chỉ có 1 đường duy nhất đi nơi nào về nơi đó, mà anh chị em có muốn chuyển đường cũng không được, thành ra khỏi ghen.

Bây giờ mấy ông mấy bà làm sao khuyến khích đi, khuyến khích chồng khuyến khích vợ, vợ khuyến khích chồng đó nha mà đi ra ngoài không gian là không có đi chổ nào được hết trơn hết trọi, dù cho nó có 8 nàng tiên đi nữa nó cũng không đi được, tới đó được là cái hàng rào điện tử đóng lại rồi, chỉ có

đường con ngựa mà 2 con mắt nó che lại vầy nè thẳng đường mà đi thôi, anh chị em hổng thể nào mà gỡ được hết trơn.

Thành ra giờ muốn cái này hông?, muốn đạt được cái này thì bỏ cái kia à! ha muốn đạt được cái này, muốn ra ngoài khôn gian là vĩnh viễn hổng có kéo máy được là đương nhiên rồi, mà vĩnh viễn không bao giờ mà thèm chua, thèm mặn, thèm ngọt gì hết trơn hết trọi, chỉ có cháo không à hổng có cơm, chỉ có cháo đậu thôi, cháo đậu hổng có đường, chịu hông? cái này là Thầy hổng có cản à nha.

Anh chị em nào muốn linh hồn thể xác ra ngoài thì mất tất cả, mất tất cả nhưng mà chúng ta có tất cả, mất vật chất mà tâm linh chúng ta có tất cả, có nguyên cả cái quả địa cầu nha: mất vật chất, mất vợ, mất chồng, mất con, mất gia đình mà chúng ta có nguyên quả địa cầu.

Nói tóm lại là không phải chúng ta bỏ vợ, bỏ chồng, bỏ con, bỏ cha, bỏ mẹ không phải như vầy, nhưng mà vĩnh viễn anh chị em đừng bao giờ sợ lạc đường. Có lẽ câu hỏi này đó, sợ lúc mà đi ra ngoài đó đi vô là vô mấy cái nàng tiên kia đó, vô mấy cái nàng tiên mà bị đọa đó, vô không thấy bà tiên mà thấy 8 bà chằng có nước tắt thở luôn đó, chuyện dịch 8 bà chằng biết dịch không biết, thôi kệ hổng biết thôi.

Đó là lý do mà Thầy chia sẻ với anh chị em, để anh chị em yên tâm rằng khi chúng ta được cái may mắn mà chúng ta được đi ra ngoài không gian thì cái thể xác chúng ta được giác ngộ.

Còn câu thứ nhất sở dĩ Thầy không có trả lời là tương lai chính cái não bộ chúng ta con người, mà từ trước tới giờ sách vở không bao giờ chứng minh con người đó là ai, ai là con người.

Mặc dầu Thầy có dạy cho anh chị em não bộ người tiền sử, mặc dầu Thầy có hướng dẫn cho anh chị em sử dụng ánh sáng hào quang của Thượng thiên, sử dụng não bộ của người tiền sử nhưng mà chưa có 1 người nào biết được con người của chúng ta hiện tại là ai, tại sao là con người? cái bài này ngày thứ 6 Thầy mới dạy.

Thầy mới coi tài liệu, ngày thứ 6 Thầy dạy cái bài này hay lắm. Đó là cái điểm thứ 3, mà cái điểm thứ 3 ngày thứ 6 là con người với Thượng đế đó. Cái bài này ha 4 ngày đầu, bắt đầu ngày thứ 5 với ngày thứ 6, ngày thứ 5 Thầy giảng. Thầy giảng trong vấn vấn đề con người với Thượng đế, tại sao chúng ta có con người hổng ai biết hết.

Trong suốt 16 năm Thầy rao giảng, Thầy nói là ở quả địa cầu chúng ta rồi có hòn núi Ayers Rock, Thượng đế gửi 10 người xuống đây, người đâu tiên tạo ra muôn loài vạn vật. Rồi 10 người đó đi nơi này nơi khác tạo ra con cháu chúng ta 5 châu 4 biển, đó là đề tài của anh chị em học thấp quá Thầy phải giảng thấp, giảng cao anh chị em hổng biết.

Bây giờ lớp này 10 ngày, bắt đầu ngày thứ 5 anh chị em sẽ được Thầy giảng cho anh chị em nghe con người, tại sao có con người? con người là ai? Con người sống ở dưới quả địa cầu này để làm gì? Và mục đích của con người để làm gì?, sách vở hổng có ghi. Thượng đế sẽ dạy cho từ Thượng thiên, để nói rõ hết cho tất cả anh chị em biết, anh chị em phải giỏi cái này nè. Mà tất cả anh

chị em học viên học lớp này đều biết hết chứ không phải 1 người giỏi biết người dỡ hổng biết, sách vở hổng bao giờ có.

Mà khi anh chị em nói cái đề tài này có thể người ta sẽ ngạc nhiên vô cùng thế giới ngạc nhiên, tại vì cái đó không ai viết được, hổng ai biết cái này, hổng có ai nói cái này được hết, tất cả là từ trước tới giờ giả tưởng không, Thầy dạy cho anh chị em trong suốt 15 năm cũng giả tưởng đó. Năm nay là năm thứ 6 nè, anh chị em họp lại nè, về bổ túc 10 ngày nè, tất cả cái giả tưởng đó xóa hết để cái linh hồn để cái thể xác anh chị em mới giác ngộ.

Thầy hổng biết dạy cho anh chị em cái gì, nhưng mà những đề tài trong này đó khi mà Thầy trình bày tới đâu các đấng dạy cho Thầy tới đó, khi anh chị em nêu ra câu hỏi này nhưng mà Thầy trả lời câu hỏi khác. Anh chị em nêu trong đề, Thầy trả lời ngoài lề trong tâm linh, tâm lý. Anh chị em muốn hỏi gì thì hỏi, mà hỏi câu hỏi nào Thầy cũng vòng lại tâm lý – tâm linh hết, đó cái đặc điểm của Thầy là vậy. Chứ đương anh chị em hỏi cái này Thầy trả lời, hổng có Thầy trả lời rồi Thầy trích 1 đoạn, đoạn ngoài cái đề tài tâm lý – tâm linh 2 cái đề tài này nè. Cái lối dạy của Thầy là như vậy đó, để cho anh chị em càng ngày càng giỏi.

Khi mà Thầy giảng cho anh chị em cái não bộ của con người, rồi con người sử dụng cái não bộ, rồi con người thế này thế khác chưa bao giờ có sách vở ghi Thầy dạy hoàn toàn mới hết. Thầy chứng minh cái cũ, Thầy dạy cái cũ để rồi đưa cái mới cho anh chị em, mà khi đưa cái mới cho anh chị em cho anh chị em thực hành chứ không phải lý thuyết nữa.

Cái này Thầy không phải không dạy, nhưng mà các đấng chưa cho Thầy dạy thì Thầy dạy hổng được, mà khi các đấng cho Thầy dạy thì Thầy cũng không có giấu được luôn, đâu phải của Thầy đâu Thầy giấu. Bây giờ Thầy đương nói chuyện vậy nè làm sao chặn miệng được, hổng thể nào chặn miệng được. Nếu anh chị em đi theo Thầy trong suốt 16 năm thì anh chị em phải hiểu cái điều này nè.

Tất cả những lớp học mới thì bài vở mới, mà bài vở mới thì Thầy ngồi đây nè, cái dòng điện mới vô đây nè, vô đây nha. Khi mà Thầy dạy đó, các đấng cao cả dạy cho tất cả lớp học này cho anh chị em biết cho anh chị em mừng.

Tùy theo cấp mà bữa nay anh chị em học, cái đề tài cái thể xác chúng ta giác ngộ để hòa hợp với linh hồn chúng ta giác ngộ đi ra ngoài không gian, một đề tài rất cao siêu cho nhân loại thay đổi con người mới, đi tới vấn đề mà hội long hoa.

Do đó, câu hỏi vừa rồi tại sao Thầy hổng trả lời con người như thế nào? não bộ như thế nào?. Được con người – Thượng đế anh chị em sẽ được Thầy giảng rõ ràng vào ngày thứ 5 ngày thứ 6, 2 ngày đó để cho anh chị em học, càng học để cho anh chị em giúp thể xác anh chị em càng ngày càng giác ngộ.

Cái lớp học này lớp học rốt ráo, Thầy chỉ cần hy vọng 500 anh chị em thôi, nếu nhiều nữa tốt. Chỉ cần 500 anh chị em nghe Thầy giảng ngày hôm nay thực hành ngày hôm nay, có thể là bắt đầu ngày thứ nhất, ngày thứ nhì, ngày thứ 3 tối ngày thứ 3 là có thể anh chị em linh hồn, thể xác anh chị em đi ra ngoài. Nếu trong vòng 2 ngày nay anh chị em thực hành, Thầy vừa dạy cho anh chị em kỹ thuật mà anh chị em thực hành được, chắc chắn anh chị em sẽ được cái này, mà

hổng phải 500 đâu có thể là 1000, chỉ cần 30 giây thôi để cho anh chị em biết được. Đó là bổn phận, trách nhiệm Thượng đế gửi linh hồn chúng ta là mục đích đóng góp giúp cho nhân loại ở thời kỳ mới nhất.

Quì thôi giờ Thầy chia sẻ cho anh chị em bấy nhiêu đó nha. Bây giờ như vầy đi, cho nghỉ 1 tiếng rưỡi đồng hồ đi, cái phần điện thoại….

(Đĩa 11) Thầy phát biểu trước khi bắt đầu lớp học

À quì bây giờ anh chị em bắt đầu nha. Quì trong mấy giờ vừa qua thì anh chị em học cái đề tài của chúng ta, cái lớp này đặc biệt nhất là cái lớp cao cấp nhất, và cũng đặc biệt nhất dành riêng cho chúng ta trong suốt 16 năm Thầy dạy học nhân điện. Gần nhất là những năm gần đây thì anh chị em học lớp cao, cái lớp cao này để giúp cho anh chị em để giúp cho mọi người, thể xác chúng ta giác ngộ mà trong mấy giờ đầu vừa qua Thầy muốn dẫn giải cho anh chị em.

Thầy hy vọng trong những đề tài kế tiếp, anh chị em nghiên cứu học hỏi, trao đổi Thầy giúp ý kiến cho anh chị em. Tất cả những ý kiến của anh chị em, của Thầy giúp cho anh chị em do ý kiến từ Thượng thiên dạy cho Thầy Thầy giúp lại cho anh chị em. Do đó thì anh chị em phải cố gắng ghi thật kỹ, hoặc anh chị em ghi chú cho đầy đủ.

Trong tương lai có những cái CD bằng tiếng Anh, tiếng Việt, hoặc giả những vidoes bằng tiếng Anh hoặc những thứ tiếng khác thì anh chị em nên mua nghiên cứu học hỏi. Bởi lẽ cái lớp học này coi như là lớp học rốt ráo dành riêng cho gia đình ngành nhân điện của chúng ta mà đề tài 10 ngày nó ngắn lắm. do đó thì Thầy khuyên tất cả anh chị em cố gắng, những cái nét chánh Thầy hướng dẫn cho anh chị em.

Cũng như những cái câu mà Thầy trả lời, Thầy khuyên anh chị em nên học nên hỏi để tiến hóa, thì chắc chắn đem ích lợi cho anh chị em, đem lại thành công cho mình để mình giúp cho mọi người.

Mặc dầu thì ngày hôm nay với ngày mai anh chị em chúng ta học cái đề tài tâm lý và tâm linh. Nhưng mà đôi khi có 1 số anh chị em hỏi ngoài lề, nhưng mà Thầy cũng cố gắng thu xếp lại những cái câu hỏi anh chị em nêu ra mà mục đích của Thầy trả lời là tâm lý – tâm linh, do đó anh chị em yên tâm nha để anh chị em có cơ hội anh chị em học.

Mặc dầu anh chị em hỏi không đúng cái đề tài ngày hôm nay, nhưng mà Thầy vẫn cố gắng thỏa mãn cho câu hỏi của anh chị em. Thêm vào đó anh chị em được Thầy hướng dẫn thêm một phần tâm lý và tâm linh, để cho cái đề tài ngày hôm nay với ngày mai được kết thúc. Đó là Thầy muốn chia sẻ với anh chị em mấy cái điểm này.

Bây giờ tiếp theo lời hướng dẫn của Thầy qua câu hỏi của anh chị em cố gắng thực hiện thực hành. Thầy không đòi hỏi anh chị em bắt buộc anh chị em, với khả năng của anh chị em có bao nhiêu thì anh chị em cố gắng thực hành bao nhiêu, cái điều quan trọng Thầy muốn chia sẻ giúp ý kiến cho anh chị em để anh chị em đạt được kết quả. Có nghĩa là trước khi anh chị em nghĩ ra được 1 cái sự việc gì mà chúng ta không nên nghĩ, ý Thầy muốn nói luôn luôn ca tụng và luôn luôn coi như mình tôn vinh người ta, coi như mình đề cao người ta có công.

Mà nếu 1 trong những trường hợp đó không được, cái tư tưởng chúng ta không đồng ý cái đó thì anh chị em nên cầu nguyện anh chị em xóa cái này đi. Mà khi anh chị em cầu nguyện xóa được cái này, thì anh chị em sẽ được cái may mắn nhất là chúng ta để trống cái tư tưởng của mình, để rồi anh chị em thể xác của anh chị em thể xác của chúng ta trong thời gian học này được nhẹ, được giác ngộ hòa hợp với linh hồn của chúng ta đi ra ngoài không gian có nhiều mục đích lắm, mà mục đích tối hậu là đóng góp giúp cho nhân loại, chứ không phải mục đích tối hậu vì quyền lợi riêng tư của chúng ta. Đó là cái điểm mà Thầy muốn nhắc nhở chung cho anh chị em, cái điểm mà để anh chị em học hỏi để tiến hóa.

Không có nghĩa là 10 ngày rồi có 1 số anh chị em được, có 1 số anh chị em chưa được anh chị em đừng có nản chí. Rồi khi anh chị em trở về nhà, đâu có biết được đôi khi trong 1 ngày đó cái tư tưởng anh chị em trong sạch, cái tư tưởng anh chị em không có hận thù, cái tư tưởng của chúng ta không có ích kỷ tập trung vào 1 ngày thôi. Biết đâu 1 ngày đó hoàn toàn tư tưởng chúng ta trong sạch, thì tối đêm đó anh chị em ngủ, vừa nhắm mắt thì anh chị em linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài không gian, đó là duyên lành kết quả cho chúng ta cho anh chị em.

Và khi chúng ta đạt được kết quả vừa rồi Thầy trình bày cho anh chị em, thì mọi việc trong tương lai chúng ta vì quyền lợi chung thì những gì chúng ta xin cũng được mà những gì chúng ta thực hành cũng được, đó là quyền lợi chung cho dân tộc, quốc gia, cho nhân loại, còn cá nhân gia đình chúng ta không được.

Anh chị em đừng có nghĩ rằng, linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài không gian rồi chúng ta cầu nguyện gia đình chúng ta được bình an, gia đình chúng ta được ấm no hạnh phúc, gia đình chúng ta có tiền, gia đình chúng ta có địa vị cao, gia đình chúng ta hơn tất cả mọi người, cái đó là sai sai hoàn toàn. Được ấm no hạnh phúc cho dân tộc, tương lai sự nghiệp cho nhân loại thì chắc chắn anh chị em sẽ được hưởng cái này, còn trong gia đình của chúng ta thì chắc chắn anh chị em sẽ không được hưởng khi mà anh chị em đạt được kết quả thể xác và linh hồn chúng ta hòa hợp lại đi ra ngoài không gian. Đó là những cái điểm chánh mà Thầy muốn nhắn nhở anh chị em ghi chú cho kỹ những cái điểm này.

Anh chị em cầu nguyện anh chị em giúp, giúp cho dân tộc thì anh chị em gia đình mình hưởng, giúp cho nhân loại thì dân tộc gia đình mình hưởng. Chứ anh chị em đừng cầu nguyện riêng cho gia đình mình, riêng cho cá nhân mình, chắc chắm là mình sẽ thiệt thòi lắm, zero cũng không được, hổng được! Đó là công thức Thầy muốn chia sẻ với anh chị em, để chúng ta đạt được những cái kết quả này hầu đáp ứng giúp cho mọi người.

Dù muốn dù không cái lớp học này coi như lớp học cao nhất của ngành nhân điện của chúng ta, mà cái lớp học này dẫn dắt cái thể xác anh chị em từ mạnh khỏe, từ minh triết đi tới cái giác ngộ. Mà thể xác chúng ta chỉ 1 lần giác ngộ thôi thì chúng ta sẽ đạt được kết quả cao rồi. Chỉ cần 1 lần thôi thì lần kế tiếp những lần kế tiếp chắc chắn sẽ không bị trở ngại đâu.

Từng bước một để anh chị em xóa hết, xóa hết những gì không cần thiết trong cái tư tưởng của chúng ta, xóa cái ích kỷ, xóa cái hận thù, xóa cái chia rẽ, xóa cái tức giận tất cả những cái điểm đó là những cái điểm giúp cho thể xác

chúng ta giác ngộ. Mà thể xác chúng ta giác ngộ mấy giờ vừa qua chúng ta có tất cả gia tài vô giá, bởi lẽ Thầy đã từng được cái đó rồi, từng hiểu được cái đó rồi.

Và Thầy cũng chờ đợi khi nào Thượng thiên cho phép Thầy dạy, thì đúng sau 1 được cái may mắn này. Được cái may mắn là Thầy hướng dẫn cho anh chị em Thầy dạy cho anh chị em, nhắc nhở cho anh chị em những cái kỹ thuật để cho anh chị em áp dụng giúp cho thể xác mình giác ngộ, đi tới hòa hợp với linh hồn chúng ta giác ngộ thì chắc chắn sự giác ngộ này không phải riêng cho chúng ta, trong đó thì chắc chắn dân tộc của chúng ta sẽ được hưởng cái này nhiều nhất.

Khi một dân tộc chúng ta có nhiều anh chị em linh hồn thể xác ra ngoài, thì chắc chắn dân tộc lúc đó muốn khổ cũng không biết sao khổ, muốn nghèo cũng hổng biết sao nghèo, muốn bệnh cũng không có bệnh. Anh chị em ngồi tại chỗ, anh chị em có thể truyền danh sách 50 người, 500 người, 1000 người, nhưng mà khi linh hồn thể xác chúng ta hòa hợp lại quen cái quốc gia của chúng ta, chắc chắn chúng ta di chuyển không có khó, mà việc chúng ta đáp ứng nhu cầu bệnh hoạn đau yếu càng không khó nữa.

Vừa rồi người học viên của chúng ta bên Mỹ học lớp 13++ đi về quê hương xứ sở là Việt Nam. Anh chị em biết đứa bé đó sanh ra dị tật nằm suốt 12 năm trường, nhớ nha nằm 12 năm trường thì anh chị em biết dị tật nằm 12 năm là anh chị em biết như thế nào rồi, mà người học viên này trị thời gian trực tiếp ít lắm, nhưng mà gián tiếp trong vòng 60 ngày đứa bé automatic đứng dậy chụp hình gửi qua Mỹ cho người học viên, mà mới đưa hình cho Thầy coi hồi nảy.

Ý của Thầy là mong muốn anh chị em tương lai chúng ta, khi chúng ta cái thể xác chúng ta được giác ngộ hòa hợp với linh hồn chúng ta, thì những cái trường hợp tương tự mà Thầy muốn trở lại bình thường ít nhất đạt được cũng 80-90%, thứ nhất là những người bị dị tật và những người đi xe lăn. Đó là ý của Thầy và mong muốn của Thầy cũng muốn vậy, để nhân loại ấm no hạnh phúc thật sự và không có vấn đề đau khổ, bệnh tật, thương tật, dị tật thì chúng ta giải quyết 2 phần tâm bệnh và thân bệnh. Do đó cái lớp học được tổ chức ngày hôm nay và những ngày kế tiếp, để Thầy, anh chị em chúng ta có cơ hội.

Thầy hổng cần nhiều, Thầy chỉ cần tối thiểu là 500 anh chị em có thể chúng ta giúp toàn thể quả địa cầu này được, còn nếu chúng ta nhiều hơn nữa thì tốt. Thầy cũng mong muốn trong thời gian 10 ngày này, 10 ngày nay Thầy dạy học anh chị em học để anh chị em thực hành. Chỉ cần 10 trường hợp, 20 trường hợp hoặc 5 trường hợp anh chị em đi ra ngoài để anh chị em trình bày trước mọi người biết cái hình thức cái linh hồn, thể xác anh chị em ra ngoài kinh nghiệm như thế nào, một số anh chị em biết kinh nghiệm đó để khỏi bỡ ngỡ khi chúng ta được cái may mắn đó, chúng ta đạt được kết quả đó.

Đó là Thầy nhắn nhủ anh chị em vài lời trước khi anh chị em nêu ra câu hỏi. Phần kế tiếp thì có lẽ ở Hòa Lan nêu câu hỏi đi Vũ.

(Đĩa 12) Câu hỏi thứ 9:

Dạ kính thưa Thầy đây là câu hỏi của người học viên ở bên Hòa Lan. Bà này xin trình bày, như Thầy đã dạy chúng con tất cả những cái tư tưởng tiêu cực thì dần dần nó sẽ dẫn đến những căn bệnh trong cơ thể.

Cũng như những cái lớp hồi trước Thầy có dạy chúng con về cái não bộ, thì trong cái não bộ của chúng con thì chúng con cần phải xóa đi tất cả những cái tư tưởng tiêu cực, những gì không cần thiết. Và nếu xóa đi được thì chúng con mới có thể đạt được cái khả năng mà sử dụng được nhiều hơn của cái não bộ.

Có lẽ chúng con đã không có thành công trên vấn đề đó, và vì vậy chúng con vào đây học lớp này, và trước khi chúng con học thì Thầy cũng truyền điện cho chúng con. Thì bà xin hỏi trong cái việc Thầy truyền điện chúng con có giúp được cho chúng con xóa được 1 cách dễ dàng hơn tất cả những cái tư tưởng tiêu cực hay những cái tật xấu trong đầu óc của mình?

Nếu xóa được thì có lẽ chúng con có thể có khả năng để tập cho cái thể xác và linh hồn nhập lại và đi ra ngoài không gian như Thầy đã dạy, thì cái sự truyền điện của Thầy cũng có tác dụng giúp cho chúng con xóa được những cái điều xấu dễ hôn hay không? dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Quì Thầy trả lời cho anh chị em nghe cho rõ. Cái lớp học này là Thầy nhắc những cái bài cũ để Thầy xóa cho anh chị em hết, để đưa dẫn dắt anh chị em đến với cái vấn đề giác ngộ. Và những cái câu hỏi của anh chị em học viên nêu ra, những câu trả lời kinh nghiệm mới từ Thượng thiên dạy cho Thầy thì giúp cho anh chị em xóa cái này rất dễ.

Nếu anh chị em muốn cho mình hết đau hết bệnh, hết đau khổ đó, hết đau khổ tinh thần và thể xác mà hầu hết anh chị em chúng ta đều mong muốn cái điều này. Thì điều mà mong muốn Thầy hướng dẫn cho anh chị em cái kỹ thuật đơn giản lắm hổng có khó khăn, hổng có ràng buộc phong tục tập quán gia đình xã hội, không có ràng buộc công ăn việc làm, mà cái việc là anh chị em quên đừng bao giờ nhắc những người mà anh chị em thù, đừng bao giờ anh chị em ghét người ta khi người ta làm lỗi với người khác, mà ngay cả làm lỗi với chúng ta chúng ta cũng xóa nữa chứ đừng nói làm lỗi người khác. Cái này đối với làm lỗi với người khác đâu có khó, tại vì làm lỗi với người khác hổng muốn thôi, mà nếu anh chị em thì anh chị em có tất cả.

Vì lý do đó, sáng nay Thầy truyền điện cho anh chị em là mục đích giúp cho thể xác anh chị em giác ngộ đó. Trước kia thì dùng ánh sáng hào quang của Thượng đế Thầy gửi cho anh chị em sử dụng não bộ người tiền sử, não bộ người tiền sử kế 1 bên đây. Rồi ngày mốt Thầy sẽ giải thích cho anh chị em não bộ người tiền sử như thế nào, con người như thế nào, Thượng đế như thế nào thứ 3 Thầy sẽ dạy cho anh chị em.

Bây giờ Thầy truyền điện cho anh chị em, anh chị em truyền điện cho anh chị em thì khác, anh chị em truyền điện cho mọi người thì khác. Nhưng mà đối với Thầy, khi mà Thầy truyền điện emmergency đó cái người thập tử nhất sanh vẫn cứu sống được như thường.

Bằng chứng sáng nay Thầy đã trình bày với anh chị em, vừa rồi Thầy có tiếp xúc với người học viên của chúng ta bị sóng thần ở Thái Lan nhờ người

mẫu quốc tế hiện tại bây giờ bớt 95%, chưa bao giờ Thầy chỉ nghĩ là 80% thôi. Nhưng mà giờ người mẫu, người học viên của chúng ta bớt được 95%, chưa bao giờ có trong lịch sử y học, khoa học con người, cái này là coi như từ cõi chết trở về cõi sống đó. Nhưng mà cái lối Thầy truyền điện hổng phải giống như anh chị em, bởi vậy Thầy được cái may mắn có được một dòng điện Thượng thiên cho Thầy sử dụng emmergency khẩn cấp cứu cấp.

Vì lý do đó, sáng nay Thầy truyền điện cho anh chị em thì Thầy được từ Thượng thiên hướng dẫn cho Thầy để cái tư tưởng của anh chị em xóa, dù cho anh chị em nghĩ nhiều thì từ cái việc từ ít Thầy sẽ xóa cho anh chị em lần lần trong suốt 10 ngày này.

Quan trọng nhất là 2 ngày đầu tiên, anh chị em học với Thầy 16 tiếng đồng hồ. Trong 16 tiếng đồng hồ nếu anh chị em xóa được những cái gì mà Thầy giúp ý kiến cho anh chị em những giờ đầu. Thầy tin chắc rằng ngày thứ 3 học thêm 1 ngày nữa 8 tiếng nữa, tối ngày đó tối ngày thứ 3 anh chị em ngủ, thì cũng có 1 số anh chị em sẽ được cái may mắn thể xác chúng ta hòa hợp với linh hồn mình ra ngoài không gian dù cho 30 giây nha, hổng cần nhiều cần 30 giây thôi xuất ra ngoài trở về, mà trước khi trở về anh chị em thấy cái chổ anh chị em nằm là không có anh chị em. Đó là lý do mà Thầy muốn chia sẻ với anh chị em trong vấn đề mà truyền điện.

Và Thầy cũng trình bày cho anh chị em rõ trong vấn đề tâm linh, các đấng. nếu Thượng thiên, Thượng đế không cho Thầy một cái khả năng đặc biệt thì hổng thể nào Thầy có khả năng giống như ngày hôm nay. Và nếu Thượng thiên hổng cho phép Thầy gửi điện năng đến cho anh chị em, thì giờ này anh chị em vẫn zero hổng có gì hết.

Tất cả mọi sự việc Thượng đế gửi cho Thầy, Thầy gửi cho anh chị em, Thầy, anh chị em chúng ta thay thế Thượng đế bởi lẽ chúng ta là công cụ của Ngài để chúng ta làm việc cho Ngài phục vụ cho nhân loại. Và chính câu hỏi sáng nay cũng như Thầy vừa trả lời cho anh chị em, ngày thứ 5 đề tài thứ 3 rồi anh chị em mới biết thật sự anh chị em là ai, con người như thế nào? mà ai cũng mong muốn rằng linh hồn con là ai? Thể xác của nhân loại ở quả địa cầu này để làm cái gì? Rồi sống như thế này rồi chết về đâu vân vân vân vân, chưa có câu nào rõ ràng, chưa có cái nào thật sự miêu tả những hình ảnh mà Thầy trình bày với anh chị em. Thầy sẽ trình bày trung thực từ Thượng thiên dạy cho Thầy để Thầy gửi đến cho anh chị em cái điểm này anh chị em học hỏi.

Do đó cái lớp học này thì Thầy hy vọng, cũng như trình bày hy vọng 500 anh chị em đạt được, nhưng mà nhiều hơn càng tốt bởi lẽ cái này là do anh chị em chứ không phải Thầy, Thầy chuẩn bị cho anh chị em hết rồi. Và Thầy cũng nhắc cho anh chị em hết rồi, đáp số thì cũng đưa cho anh chị em hết rồi anh chị em chỉ làm toán cộng trừ nhân chia, mà nếu anh chị em hổng làm hay làm 1 thời gian dài là do anh chị em.

Tuy nhiên vừa rồi Thầy cũng có giúp ý kiến cho anh chị em, anh chị em nói "khó quá Thầy ơi, con tức con giận khó quá Thầy ơ!". Được Thầy giúp ý kiến cho anh chị em trong vòng 5 phút anh chị em xóa liền. Thay vì anh chị em nghĩ nữa tiếng, 1 tiếng, 2 tiếng đồng hồ tức giận, buồn phiền thì trước kia anh chị em phải 1 tiếng, 2 tiếng bây giờ Thầy giúp cho anh chị em 5 phút, mà từ 5 phút đó

anh chị em xóa dần từ từ nha anh chị em xóa dần. Chứ trước kia thì khó lắm, trước kia có thể thì anh chị em giận dai lắm anh chị em giữ hoài khó bỏ lắm.

Thì bây giờ anh chị em học lớp cao anh chị em làm vậy, thì tất cả trong tương lai chẳng những giúp cho gia đình, giúp cho quốc gia, giúp cho dân tộc, đi xa hơn nữa anh chị em giúp cho tất cả mọi nơi cần đến anh chị em gọi đến chúng ta.

Rồi những ngày tới Thầy hướng dẫn cho anh chị em những công thức thực hành thực hiện chứ không phải Thầy dạy suôn, bây giờ Thầy kêu anh chị em tập rồi anh chị em tập vậy, còn nữa chưa được 1 ngày mà, chưa được phân nữa. Bây giờ tính đi tính lại chưa được mấy tiếng đồng hồ, còn tới 9 ngày nữa thời gian dài lắm.

Thầy hy vọng những giờ kế tiếp, những ngày kế tiếp nhiều bài học quí giá từ Thượng thiên dạy cho Thầy Thầy gửi đến cho anh chị em, để cho anh chị em thực hành Thầy thực hiện chúng ta đóng góp giúp cho nhân loại. Do đó chúng ta yên tâm, lớp học này mở ra anh chị em tâm trung lại học chắc chắn ít nhiều thì chúng ta sẽ có cơ hội đóng góp giúp cho nhân loại đó. Quì tiếp theo.

(Đĩa 13) Câu hỏi thứ 10:

Dạ kính thưa Thầy đây là câu hỏi của người học viên ở bên Ba Tây.

Bà này xin trình với Thầy, bà vẫn còn suy nghĩ về những điều mà Thầy đã hướng dẫn chúng con ở đây, có phải chăng đây là 1 hình thức Thầy muốn nâng cao cho chúng con có cái khả năng để giúp cho mọi người trên vấn đề phát triển con đường tâm linh.

Thì như Thầy có dạy cho chúng con, bây giờ chúng con có khả năng để di chuyển thể xác lẫn linh hồn. Thì tại sao như hồi trước, thí dụ như những trường hợp bị sóng thần chẳng hạn hoặc 1 người bị giẫu phẩu trong nhà thương, thì chúng con vẫn có khả năng chúng con ngồi ở nhà chúng con truyền điện gián tiếp đến cho người bệnh nhân đó.

Thì tại sao như bây giờ Thầy hướng dẫn cho chúng con phải cố gắng để tập, để rồi thể xác lẫn linh hồn của mình có thể hiện diện được ngay tại cái nhà thương đó để giúp cho người bệnh nhân bị mổ, hoặc chúng con có thể đến ngay cái nơi mà bị sóng thần chẳng hạn để giúp cho những người nạn nhân.

Thì tại sao bây giờ chúng con cần phải đạt đến cái trình độ này? Và hồi trước chúng con vẫn có cái khả năng, thí dụ như ngồi ở nhà chúng con truyền điện vẫn còn hiệu quả. Thì bây giờ vấn đề tập cho linh hồn và thể xác di chuyển đến đó, tại sao chúng con cần phải làm điều này?, dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Quì bây giờ anh chị em nghe cho rõ nha. Thầy nè, Thầy nói Thầy nha để chứng minh một sự việc Thầy trước.

Cách nay 6 năm về trước má của Thầy bệnh nặng lắm, giải phẩu đáng lẽ là chết, máu thiếu, sức khỏe yếu, lớn tuổi mà giải phẩu, mà bác sĩ nói 90-95% chết mặc dầu có máu chuẩn bị sẵn để tiếp máu nhưng vẫn chết như thường. Khi Thầy biết má của Thầy giải phẩu ở đất nước của Thầy Thầy nhắm mắt lại Thầy ngủ liền. Nhưng mà khi Thầy nhắm mắt Thầy ngủ linh hồn Thầy về bên kia, ngủ 5

tiếng đồng hồ, cuộc giảu phẩu tới 5 tiếng đồng hồ. Thì sau khi giải phẩu đáng lẽ là má Thầy chết nhưng mà má Thầy vẫn khỏe như thường, qua ngày hôm sau nói chuyện điện thoại với Thầy hổng có gì trở ngại hết, Thầy đó nha.

Còn anh chị em cũng vậy, anh chị em có khả năng thật, anh chị em gửi dòng điện đến khu vực biết đó thật, anh chị em giúp cho một người cá nhân, 1 người được. Anh chị em giúp cho 1 tập thể nhiều quốc gia, được dòng điện của anh chị em đi 10 quốc gia, 20 quốc gia hoặc 30 quốc gia cũng được hết, nhưng mà giới hạn nhiều quá.

Anh chị em làm sao có đủ khả năng, đủ khả năng chặn đứng. Mà khi anh chị em đi đến đó, cái linh hồn thể xác anh chị em đi được đến đó mà cái thể xác anh chị em giác ngộ bằng cái linh hồn anh chị em giác ngộ anh chị em biết đi tới đó như thế nào không?

Bây giờ người đứng kế bên anh chị em nè anh chị em thấy không – không, nó quýnh anh chị em anh chị em cũng hông có thấy nữa. Nhưng mà người ta xe người ta đụng nó lấy cái tay nó đưa ra anh chị em thấy hông – không. Đó là linh hồn từ cạnh luân xa 3 trở lên đó, mà Thượng đế gửi bảo vệ thể xác của anh chị em đó, bảo vệ thể xác chúng ta trong suốt quá trình anh chị em học ngành nhân điện. Anh chị em học càng cao cái linh hồn anh chị em giác ngộ càng cao, mà giác ngộ càng cao thì chỉ có những linh hồn cao ên cạnh anh chị em lo thể xác anh chị em để anh chị em phục vụ cho nhân loại.

Cũng như anh chị em đi làm việc, mới đầu thì anh chị em chức vụ nhỏ, từng bước 1 anh chị em lên chức vụ cao rồi anh chị em càng ngày càng cao nữa. Thì trong lĩnh vực tâm linh cũng vậy, khi mà anh chị em chưa sử dụng não bộ người tiền sử, dù anh chị em vô tình hay cố ý anh chị em muốn giúp cho người ta anh chị em sử dụng ánh sáng hào quang, người ta thì hổng hết bệnh anh chị em lại đau, đau là mệt đó phải ở nhà 5 ngày 7 ngày 10 ngày đó, đó là anh chị em muốn. Cái sức của anh chị em giới hạn, mà anh chị em sử dụng cái sức của anh chị em nhiều quá chắc chắn anh chị em sẽ bị đau bị bệnh.

Thầy cũng vậy, bây giờ Thầy ngồi đây anh chị em ngồi đó, trong 10 ngày mỗi ngày Thầy dạy 8 tiếng đồng hồ anh chị em ngồi không anh chị em nghe. Nhưng mà bây giờ Thầy dạy tối ngày sáng đêm Thầy dạy từ bây giờ sáng đêm sáng đêm đó chừng 7 bữa được, 10 bữa tắt thở à. Thầy đã từng dạy từ tối tới sáng rồi 7 bữa tối đa 10 bữa thì hổng biết thế nào, mà mọi lần Thầy dạy có 5 tiếng à, từ 11h đêm, 9h sáng, 10 tiếng chứ mà Thầy dạy như vậy là 7 bữa, nhưng mà Thầy dạy là có điện năng. Chứ nếu mà cái thể xác của Thầy đó nha, cứ ngồi chổ này đi chơi chổ kia thâu đêm suốt sáng chừng 4 bữa thôi, bữa thứ 5 là có nước nói chuyện hổng được rồi, nghẹn cổ rồi.

Đó là Thầy có khả năng thiệt đó, khả năng của Thầy là Thượng đế giúp cho Thầy để giúp cho người khác, chứ không phải khả năng của Thầy Thầy đi vô quýnh bài, Thầy uống rượu, Thầy đi chơi thì có nước Thầy tắt thở thôi, thực tế Thầy dạy thực tế lắm. Chứ đừng nói "cha cha chắc ông thầy ổng khỏe lắm", hổng khỏe đâu, coi vậy cũng yếu lắm, cũng bệnh cũng đau vậy, thức khuya dạy sớm cũng mệt lắm chứ hổng phải khỏe đâu! Nhưng mà Thầy được cái may mắn khi Thầy bệnh Thầy đau Thầy truyền điện cho Thầy bớt đau bớt bệnh, hết bệnh hết đau, đó Thầy chia sẻ cho anh chị em.

Anh chị em vô ngành nhân điện, anh chị em nói muốn giúp dân tộc, muốn giúp cho mọi người, anh chị em muốn giúp cho nhân loại mà anh chị emhổng có khả năng thì làm sao anh chị em giúp được.

Anh chị em biết cách nay 2500 về trước Đức Phật còn tại thế, Ngài có quyền năng khả năng thật nhưng mà Ngài được bao nhiêu đệ tử? Ngài dạy được bao nhiêu đệ tử?, khi Ngài chết rồi bây giờ mới có hàng triệu, hàng trăm triệu đệ tử. Chứ hồi xưa Thầy nói thiệt, Đức Phật mà chết tính đầu ngón tay chừng 30 người, 50 người hết đâu có nhiều. Từ khi ổng chết tới giờ mấy triệu, hàng trăm triệu, chứ hồi xưa chừng 50 người, 30 người.

Thầy hổng dám nói Thầy hơn, nhưng mà Thầy còn tại thế nè, Thầy chưa chết nè, học trò Thầy có 3 triệu người Thầy chưa chết đó nha, Thầy chết có ít nhất là 2 tỉ đến 5 tỉ đó, nếu Thầy chết đó. Mà nếu anh chị em sống thì sao Thầy chết được, nó khổ là cái chổ này nè, hả Thầy dạy cho anh chị em linh hồn thể xác ra ngoài không chết hổng lẽ Thầy chết? anh chị em sống mà Thầy chết anh chị em buồn lắm, thành ra Thầy ráng sống với anh chị em cho vui, chừng nào hả anh chị em chết Thầy chết cũng hổng có muộn, chịu vậy hông?, chịu vậy quá chứ còn gì nữa.

Quì đó là lý do cái lớp học này ra đời để anh chị em có cơ duyên, vì lý do đó hiện tại 1500 anh chị em, Thầy nói 500 anh chị em đủ giúp nhân loại rồi, cứ trong 3 người có 1 người 3 người có 1 người 3 người có 1 người, chứ không phải có 3 người rồi 3 người luôn, mà nếu có 3 người 3 người luôn thì tốt. Thầy hy vọng là có 3 người là sử dụng hết 3 người thì nhân loại còn khỏe hơn.

Ai cũng chịu, ai cũng muốn phải hông? bây giờ lo cho anh chị em trước nè, đừng có lo cho ai lo cho anh chị em, Thầy hổng có phải kêu anh chị em lo cho người khác, lo cho anh chị em được không? Không có khổ không có đau để giúp cho nhân loại, mà cái công thức này không có ràng buộc gì hết đơn giản, chịu hông?, chịu ha ráng làm, còn hổng ráng làm coi như hổng chịu, cái đó tùy anh chị em, cái này Thầy hổng ép buộc nha, cái này Thầy hổng có ép buộc ai nha do cái này Thầy hổng ép buộc nha quyết định đó.

Chứ hổng phải bây giờ bắt buộc cái này Thầy hổng ép buộc nha học ên Thái Lan, học bên Hòa Lan, học bên Úc, bắt buộc phải vầy. Thầy hổng có giáo điều, và Thầy cũng không có cấm bất cứ gì hết, Thầy chỉ giúp ý kiến cho cái này Thầy hổng ép buộc nha, mà Thầy biết anh chị em sẽ làm được, mà nếu được thì anh chị em sẽ có Thầy có chúng ta có. Quì tiếp theo.

(Đĩa 14) Câu hỏi thứ 11:

Kính thưa Thầy, tên con là Famadi con đến từ Iran. Trước hết con xin kính chào Thầy, sau đây con có 1 lời thỉnh nguyện.

Con có 1 người mẹ và mẹ con bị tai nạn, cho nên cái cổ của xương đùi bị gãy và ngày mai mẹ con sẽ trải qua 1 cái cuộc giải phẩu. Con kính xin Thầy giúp để cho mẹ con được bình yên qua cái cuộc giải phẩu, con xin cám ơn Thầy.

Thầy trả lời:

Trời ơi, học này mà hỏi trị bệnh, đúg là Iran à!.

Quì bây giờ anh chị em đó được rồi, trong những trường hợp emmergency khẩn cấp vầy thì anh chị em có thể gọi Thầy, gửi email Thầy bất cứ trường hợp nào cái trường hợp nhanh nhất để Thầy truyền điện theo emmergency mà Thượng đế dạy cho Thầy, các đấng dạy cho Thầy.

Thầy cũng chia sẻ với anh chị em, Thầy có thể truyền điện trong quả địa cầu được chỉ cần lời kêu gọi của anh chị em, Thầy hổng cần biết là má, ba anh chị em hay bất cứ người nào. Khi mà Thầy nhận 1 cái điểm mà yêu cầu Thầy, Thầy vừa dạy học anh chị em nè, Thầy vừa nói chuyện với anh chị em nè nhưng mà cái đầu Thầy vẫn làm việc được như thường. Thầy vẫn nhận ánh sáng hào quang của Thượng đế emmergency theo công thức của Thầy Thầy gửi đi vẫn được như thường, anh chị em ráng tập đi cái này.

Anh chị em vừa nói chuyện nhưng mà anh chị em vẫn truyền điện đi, anh chị em cần truyền đi đạt được kết quả, mặc dầu hổng biết tên hổng biết tuổi hổng cần biết nha, chỉ lời kêu gọi Thầy nhận được cái dòng điện dòng điện Thầy rờ tua trở về bên kia liền bằng emmergency, thì anh chị em tập cái này được chứ không phải không được nha. Chứ không phải anh chị em hỏi ghi tên gì, tuổi gì, rồi bao nhiêu tuổi, rồi nhiều người ở đường nào tỉnh nào, huyện nào, thành nào, khỏi cần cái đó là người đời vật chất. Anh chị em dùng cái năng lượng ánh sáng hào quang của Thượng thiên, dòng điện cực mạnh của chúng ta đi thẳng gửi ngay cái địa điểm mà người đó bị bệnh bị đau, ngay cái điểm mà gia đình của họ kêu gọi. Chứ emmergency mà anh chị em nội mà ghi địa chỉ số mấy, đường nào, huyện nào, tỉnh nào, số telephone mấy, chưa nghĩ telephone ấy khỏi tắt thở rồi.

Mấy cái điểm này là tương lai nè, anh chị em chúng ta nè, một người thì dễ nè, nguyên cái vùng đông nam châu á nè, hay nguyên cái vùng mà bất cứ cái chổ nào xảy ra thì lam sao anh chị em đi tới, anh chị em điều kiện sao tới đây. A 30 giây nhận ánh sáng hào quang gửi cho nước A nước nước C nước D, vừa tới nước F chưa tới nước F cái nước F sụp xuống biển hết rồi thì anh chị em đâu có giúp được.

Do đó, trong suốt cái quá trình mà Thầy hướng dẫn cho anh chị em dùng tư tưởng của mình thời gian dài, thời gian ngắn và thời gian bằng tốc độ ánh sáng, đó là thời điểm anh chị em đang học ngày hôm nay. Có như vậy thì anh chị em mới đóng góp giúp quả địa cầu chúng ta bế tắt được, có như vậy thì trong tương lai chúng ta sẽ tạo ra muôn loài vạn vật, những hành tinh khác giống như quả địa cầu chúng ta đang ở, có lương thực thực phẩm, hoa màu, động thực vật để muôi con người sự sống, thì con người mới sống ở đó được. Đó là Thầy muốn trích cho anh chị em để anh chị em hiểu anh chị em yên tâm.

Qua lời trình bày của người học viên đó thì Thầy đã truyền điện giúp cho người trong gia đình bị giải phẩu sẽ được an lành. Quì tiếp theo cho một người nữa đi Triển ơi!.

(Đĩa 15) Câu hỏi thứ 12:

Kính thưa Thầy, trước hết con khi vô con muốn khẳng định là cuộc đời của con đang có hiện nay chính là nhờ nhân điện, nhờ Thầy 100% sống được là vì nhờ có nhân điện.

Trước đây thì con có rất nhiều bệnh là từ bệnh tim cho đến tất cả các loại bệnh khác, không có 1 bác sĩ nào chữa nổi cho con được, con luôn trong tình trạng đau bệnh. Nhưng rồi sau đó thì con đã được tiếp xúc với nhân điện và gặp những anh chị em nhân điện ở Kheo phon. Và con cầu là nếu ai chữa cho con khỏi bệnh thì con sẽ cố gắng làm tất cả mọi việc là để giúp cho ngành nhân điện, và từ đó thì con cũng đã từ từ khỏi bệnh không uống 1 viên thuốc nào, rất nhiều bệnh và nhiều thứ bệnh như bệnh tim của con.

Nhưng có 1 điểm đặc biệt là cứ mỗi 1 lần con học sau 1 lớp nào đó, chẳng hạn lớp 11, 12 vừa qua là vì con bị đau không ăn không uống được miệng bị lở. Và với cái niềm tin vào cái việc sử dụng nhân điện để chữa bệnh cho bản thân mình, thì con đã cố gắng chịu đựng không uống 1 loại thuốc nào và truyền điện để chữa, sau đó thì 1 số ngày sau, 3 ngày sau thì con đã khỏi được. Và cái tháng 2 năm vừa qua thì con cũng lại bị hiện tượng như thế này, khi mỗi 1 lần đau như vậy đó thì con cũng luôn luôn cố gắng sử dụng nhân điện và không dùng viên thuốc nào.

Hai mươi lăm năm trước đây thì con đã bị tai nạn, lúc đó thì trong suy nghĩ của con là con không thể chết được vì con còn có nhiệm vụ gì đó, và bây giờ đến cái đầu tháng 2 vừa rồi cũng bị như vậy. Con có niềm tin và con không thể chết được, và con đã kêu Thầy cứu giúp cho con và con có nhiệm vụ đối với ngành nhân điện, con sẽ đền đáp ngành nhân điện nhiều hơn nữa. Và sau cái tai nạn của tháng 2 vừa qua thì sau 1 giờ thì con đã trở nên hồi phục có sức khỏe và đi làm việc lại bình thường.

Con không hiểu rằng đây là cái bài học thử thách đối với bản thân con hay là không? vì các bác sĩ mà con có quan hệ thì họ cũng không thể hiểu nổi được là con có thể khỏi được căn bệnh như thế nào, và 1 điều chắc chắn là các bác sĩ đó hoàn toàn là không tin.

Con thấy là con cũng không thể nào giải thích nổi cho họ được, bởi vì chính bản thân con thì con biết được rằng là con khỏi được mọi thứ này là nhờ nhân điện mà thôi.

Và điều cuối cùng mà con muốn nói đó là con vô cùng cảm ơn Thầy, và con sẽ cố gắng làm tất cả những gì có thể làm được để phục vụ cho ngành nhân điện. Và con nghĩ rằng con không thể chết được vì nhiệm vụ thiêng liêng của con đang còn trước mắt. Đó là những điều con muốn hỏi Thầy là con sẽ phải làm gì đây để phục vụ hơn nữa, nhiều hơn nữa cho ngành nhân điện?, dạ con xin mời Thầy.

Thầy trả lời:

Quì bây giờ anh chị em biết, trong vấn đề người học viên này cũng như bao nhiêu người học viên khác. Có một cái điểm lạ nhất mà Thầy muốn chia sẻ cho tất cả anh chị em Thầy cũng được báo cáo nhiều nơi lắm. Khi mà anh chị em được các Đấng che chở cho anh chị em bằng linh hồn từ cạnh luân xa 3 trở lên mà có 1 số anh chị em không hiểu được anh chị em trị bệnh, hoặc anh chị em cầu nguyện đưa người ta đi, đó là lý do mà chúng ta vô tình chứ không cố ý thì anh chị em sẽ bị khó khăn lắm, khó khăn cho mình, khó khăn cho người khác.

Trường hợp điển hình như người học viên này, nếu không có các Đấng vô hình giúp thì cái việc tai nạn chắc chắn bả sẽ chết, mà tai nạn gây ra chúng ta không có chết thì chắc chắn chúng ta sẽ được giúp.

Đi lại vấn đề ngay cả cái danh sách tập thể cũng vậy, có 1 chuyện lạ mà Thầy đã được báo cáo. Có 1 số người truyền danh sách tập thể họ đem bà con dòng họ của họ vô hết: truyền cho vợ truyền cho chồng, truyền cho chồng truyền cho vợ, tại vì nhân duyên của người ta người ta chỉ biết truyền như vậy thôi.

Tuy nhiên khi mà anh chị em truyền điện như vậy, 2 người cùng đi trên 1 chiếc xe - chiếc xe gắn máy đó, khi mà đụng vô xe hơi thì 1 người chết tại chổ 1 người sống. Anh chị em biết người chết tại chổ là ai không? người chồng hổng biết mở luân xa là gì, hổng biết học nhân điện, vợ thì học tới lớp 6 lớp 7. Chiếc xe hư chồng chết tại chổ mà người vợ không bị thương gì hết người ta còn tin dữ nữa, đó là những người mà đang học ở bên Thái Lan đó.

Anh chị em cũng vậy, chúng ta cũng vậy, vì lý do đó mà Thầy khuyên anh chị em mỗi lần mà chúng ta học cấp cao chúng ta nên truyền điện vô danh sách tập thể, có 2 cách: cách thứ nhất bảo vệ cho những người trong danh sách chúng ta truyền điện. Nếu chẳng may trong danh sách tập thể bị bệnh nặng chết, linh hồn chúng ta cứu hổng được thì thể xác chúng ta cứu hổng được luôn, chúng ta cứu linh hồn về với Thượng thiên. Đây là hổng phải của chúng ta, hổng phải của anh chị em, hổng phải của Thầy mà của Thượng thiên cho chúng ta khả năng để chúng ta đóng góp giúp cho nhân loại.

Mà cách nay trên 35 năm về trước các Đấng dạy cho Thầy **"con người giúp con người, ngoài con người hổng ai giúp con người được đâu, mà con người đó phải được cái khả năng từ Thượng thiên cho thì chúng ta mới đóng góp giúp được"**. Đó là Thầy muốn chia sẻ chung cho tất cả anh chị em cũng như người học viên vừa rồi.

Còn việc anh chị em muốn phải hông, anh chị em muốn giúp phải hông? Được, anh chị em muốn giúp mọi người hả, được vừa rồi Thầy dạy cho anh chị em đó nha. Muốn giúp thì ráng giúp cho mình trước đi, giúp cho mình đừng đau nè, giúp cho mình đừng khổ nè, giúp cho thể xác mình giác ngộ nè, cái này giúp cho mình trước đi, rồi lúc đó anh chị em muốn giúp cho đất nước của anh chị em, giúp cho các nước khác cũng được, giúp cho mọi người cũng được người nào cũng được, nếu anh chị em muốn giúp thì Thầy chỉ cho anh chị em giúp, anh chị em muốn giúp thì Thầy chỉ rõ ràng lắm Thầy hổng có hẹp hòi gì hết, nhưng mà anh chị em phải cố gắng học cái này đi.

Cái phần lý thuyết Thầy trình bày với anh chị em thì đơn giản lắm, nhưng mà phần thực hành đó nha Thầy suốt 35 năm trường, nghe cho rõ nha 35 năm trường Thầy mới được 90-95% chứ không phải dám nói 100, bị còn kẹt cái vụ mà uống nước nè, còn kẹt cái vụ mà phải ăn nè thành ra còn kẹt mấy cái vụ đó đó, hổng dám nói 100, ai nói đạt được 100 Thầy sợ à. Tại vì còn kẹt lắm đói bụng cái tự kiếm ăn, lạnh quá kiếm áo mặc, nực quá mở quạt máy, khát nước phải uống, ngặc nhất là cái vụ mà đi vô chổ kín đó, trời ơi cái chổ đó đau bụng mà hổng có chổ nào thì có nước là mệt, là đi cầu đó, trời ơi để nói chổ kín hổng biết chổ nào nói dịch tầm bậy nữa. Là khi mắc đi cầu là vô phương chịu không được, thành ra cái đó kẹt lắm.

Thầy biết được không có 1 người nào ở trên thế gian này mà nói đạt được 100%. Thầy chỉ hy vọng lần này anh chị em đó, Thầy đó, chúng ta đó đạt được 100% là linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài, dù 30 giây thôi, không có thời gian không gian thôi. Rồi từ 30 giây lần đầu tiên, rồi những lần sau càng ngày càng dài thì lúc đó mọi việc sẽ an lành cho thế giới cho nhân loại mà mình, chúng ta, anh chị em tình nguyện đi trước.

Đó nếu anh chị em muốn phục vụ cho mọi người, nếu người học viên này muốn phục vụ cho mọi người thì những cái gì Thầy hướng dẫn cho anh chị em những giờ vừa qua thì ráng thực hành đi, thì anh chị em sẽ được cái phần này.

Quì bây giờ cái phần kế tiếp bên Úc của mình nè!.

(Đĩa 16) Câu hỏi thứ 13:

Dạ kính thưa Thầy, đây là câu hỏi của Donass. Trước hết Donass xin cảm ơn Thầy vì những gì Thầy đã dạy cho chúng con, và Donass có 1 câu hỏi như sau.

Thưa Thầy, Thầy có thể nào giải thích thêm cho con về 1 vấn đề con đã hỏi Thầy tại San Jose năm ngoái, khi mà Thầy đã giải thích cho chúng con là chúng con dùng cái thời gian của chúng con để chúng con thực hiện được nhiều việc cùng một lúc, và nghĩ đến nhiều việc trong não bộ của chúng ta cùng một lúc. Chẳng hạn như khi chúng con đang rửa chén, thì tay thì rửa chén nhưng trong óc trong não bộ thì nghĩ tới tiếp thu điện năng của vũ trụ và truyền điện đi.

Thì con lúc nào cũng cố gắng áp dụng cái phương pháp này, thì chẳng hạn khi con đang ăn như là Thầy đã dạy thì con có truyền điện. Và nhất là khi con đang lái xe, và khi con đang lái xe chẳng hạn khi đang lái xe thì con thấy trên đường để cái bảng thành phố New York, thì khi con thấy cái bảng thành phố New York thì con nghĩ tới con truyền điện cho thành phố New York, thì co cứ thế mà con tiếp tục và con áp dụng theo như Thầy đã dạy.

Nhưng có 1 vấn đề thưa Thầy, là tại vì trong khi mà con lái xe thì con cần cái sự tập trung tư tưởng để con lái xe 1 cách an toàn. Cho nên khi con gửi điện đến cho 1 quốc gia hay 1 thành phố nào đó, thì có 1 lúc đôi khi con cảm thấy như trong óc, não bộ của con có 1 cái sự trống rỗng con không còn biết mình đang làm gì, thì cái điều này có thể gây nguy hiểm cho cái việc an toàn khi lái xe.

Thì con muốn xin hỏi Thầy là sao để cho chúng ta có thể là rất hữu hiệu thành công trong cái việc mà cho chúng con 1 lúc làm 2 việc, mà 1 lúc làm 2 việc mà trong não bộ làm 2 việc? chẳng hạn như con làm việc mỗi ngày con truyền điện cho nhiều quốc gia, đôi khi con truyền điện cho 120 quốc gia.

Nhưng đến lúc nào đó, sau đó 1 thời gian thì khi con truyền điện đến 1 quốc gia nào đó chẳng hạn, thì tự nhiện con truyền điện lúc đó con không suy nghĩ và con ý thức được cái sự truyền điện của con. *Thì làm sao con có thể tập trung tư tưởng trong 2 công việc, hoặc trong 1 công việc 1 cách hoàn toàn thưa Thầy?*

Thầy trả lời:

Quì Thầy tổng kết lại câu hỏi: cái người học viên này nêu câu hỏi là bây giờ não bộ của chúng ta làm thế nào mà 1 công 2 việc, vừa lái xe vừa làm việc mà trí não của chúng ta nhận ánh sáng hào quang của Thượng thiên gửi đi nơi này nơi khác, đó là câu hỏi chung quy vậy.

Và những cái kết quả gặt hái được thì cái người học viên này nêu ra, cái này hổng cần thiết. Cái điểm quan trọng là câu hỏi chính thức: làm thế nào giúp cho người học viên này, giúp cho tất cả mọi người cái đầu 1 công làm 2-3 việc mà không có bị trở ngại. Bởi lẽ đôi khi người học viên này truyền điện đi nhiều quá cái đầu trống rỗng, thì sợ khi cái đầu trống rỗng thì lái xe sẽ nguy hiểm. Đó là ý của người học viên này muốn nêu ra câu hỏi để được Thầy giải đáp Thầy giúp ý kiến, và Thầy hướng dẫn trong cái phương pháp kỹ thuật đạt được kết quả khả quan.

Quì bây giờ Thầy trả lời nha, trước khi Thầy trả lời đặc biệt lần này ở bên âu châu ông Dotor Dick ổng tổ chức được 850 anh chị em gồm 30 quốc gia đến đây. Riêng cái phần Úc châu thì hiện tại coi như là 341 học viên gồm 25 quốc gia đến đây, 25 nước tới đây nha là tổng cộng 55 nước, âu châu thì 30, ở đây thì 25 nước. Mặc dầu sỉ số học viên chúng ta ít, còn bên Thái Lan thì cũng nhiều lắm cũng 400, hơn 400, mà nhiều nhất cũng 8-10 nước thôi à không sao. Đó là Thầy chia sẻ anh chị em.

Qua câu hỏi vừa rồi Thầy muốn giúp cho anh chị em. Sở dĩ anh chị em học lớp não bộ người tiền sử, anh chị em nhận ánh sáng hào quang gửi đi, nhận ánh sáng hào quang gửi đi là anh chị em sẽ không còn phiền hà gì hết. Và khi anh chị em vẫn lái xe vẫn nhận ánh sáng hào quang gửi đi, nhận ánh sáng hào quang gửi đi đầu của anh chị em nóng ha, anh chị em khỏi cần sợ lo vấn đề tai nạn.

Tất cả là khi anh chị em truyền điện vậy là chiếc xe của anh chị em đi anh chị em lái xe đó, biết bao nhiêu các Đấng vô hình bao vệ chiếc xe của anh chị em không bao giờ gây tai nạn. Mà nếu ai có gây tai nạn cho anh chị em thì mấy cái ông đó đưa lên. Cái năng lực từ các Đấng bảo vệ cho anh chị em, thì đưa chiếc xe đó không gây tai nạn cho anh chị em, hoặc giả anh chị em nghĩ rằng anh chị em lái xe gây tai nạn anh chị em gây tai nạn, không bao giờ anh chị em gây tai nạn. Đặc biệt cái điểm này là cái thể xác chúng ta được bảo vệ từ Thượng thiên, Thượng thiên gửi những linh hồn có trách nhiệm bảo vệ chúng ta.

Qua câu hỏi này Thầy muốn chia sẻ kinh nghiệm của Thầy đến với anh chị em. Đừng bao giờ mà anh chị em cầu nguyện cho linh hồn đó đi mà anh chị em nghĩ rằng linh hồn bất tử bất diệt. Anh chị em nên nhớ, anh chị em chúng ta học cấp cao rồi linh hồn bất tử bất diệt không bao giờ đến xung quanh những người bị bệnh bị đau đâu, có từ luân xa 3 trở lên, đôi khi họ thử anh chị em coi anh chị em có biết được hông. Mà anh chị em hổng có biết được anh chị em cứ cầu nguyện đưa người ta đi, cầu nguyện Thượng đế, cầu nguyện linh hồn Thầy Đáng đi người ta đi, không đi người ta chọc cho anh chị em tức nữa.

Nhớ trừ trường hợp người đó vô mà phá nhà nè, phá cửa nè, rồi xưng là Thượng đế, xưng là các Đấng, dễ lắm anh chị em chỉ cần 30 giây thôi cầu nguyện Thượng đế, cầu nguyện linh hồn Thầy Lương Minh Đáng giúp cho linh hồn về với Thượng thiên, vừa cầu nguyện xong linh hồn về liền, Thầy bảo đảm anh chị em cái chuyện này.

Còn chứ anh chị em đừng có nói là linh hồn bất tử bất diệt anh chị em cầu nguyện cho đi, cầu nguyện linh hồn của ông Thầy Đáng, cầu nguyện Thượng đế cho - trật, trật 100% mà trật 100% thì anh chị em sẽ thiệt hại quyền lợi của mình tại vì anh chị em hổng thuộc bài. Rồi anh chị em tự kêu mấy người kia hành hạ anh chị em, chứ mấy người kia đâu hành hạ anh chị em – hông.

Rồi anh chị em nói " trời ơi Thầy ơ con đau con bệnh", tại anh chị em quýnh người ta mà, anh chị em quýnh người ta người ta phải đỡ nội người ta đỡ không anh chị em chết, chứ người ta quýnh lại anh chị em cái anh chị em tắt thở à, nghe cho rõ nha, tại vì anh chị em đánh người ta người ta đỡ thôi, mà người ta đỡ thì anh chị em cũng tắt thở rồi. Chứ người ta nói người ta dá thôi mình chết liền tại chổ rồi, người ta dá cái linh hồn mình đi thể xác mình nằm tại chổ, cẩn thận cái này nè, Thầy nhắc đi nhắc lại nhiều lần lắm rồi.

Rồi thứ nhất người ta nữa, linh hồn từ cạnh luân xa 3 trở lên anh chị em nói ma quỷ bùa phép ếm, trời ơi nó dá thôi, nó nói mà phải vậy không mậy, hỏi phải hông, trời ơi Thầy ơi con biết mừng quá!. Phải rồi, kêu Thầy Thầy đỡ cũng hổng nổi nữa tại vì mình quýnh người ta người ta đỡ mà. Mình quýnh người ta người ta đỡ mà mình đau, ý trời ác nghiệt cái chổ này ngheo cho rõ nha, trời ơi coi trong này cái này chứ nhiều lắm, Thầy nói vậy chứ nhiều lắm chuyên môn đánh người ta mà người ta đỡ không cái mình chết đó.

Nhớ không bao giờ có linh hồn bất tử bất diệt gặp anh chị em trốn 8000 cây số rồi làm sao anh chị em cầu nguyện đưa nó đi, nhớ nha trời ơi tội nghiệp quá nhắc hoài. Học lớp này Thầy nhắc lần chót đừng nhắc nữa, nhắc hoài anh chị em tới đây mà mai mốt anh chị em đánh người ta mà người ta không có đỡ mà người ta đá cái anh chị em chết ráng chịu à. Nhưng mà anh chị em ra ngoài không gian anh chị em hổng chết bị Thầy hứa rồi, hả đưa linh hồn thể xác ra ngoài không gian khỏi chết nó đá hụt, bị mình không có thể xác nó đá hụt với điều kiện mình phải ra ngoài. Tại vì khi cái thể xác linh hồn mình nhập lại mình ra ngoài không gian nó đá mình cái hụt, còn mình nó đá mình cái mình mềm mình à ôm thể xác cái mềm mình, nghe cho rõ nha.

Đó qua câu hỏi đơn giản vậy đó mà Thầy trả lời kinh nghiệm này để cho anh chị em không bao giờ những trường hợp tương tự mà anh chị em bị thiệt hại, đó là lý do mà người học viên này muốn trình bày. Được, Thầy giúp ý kiến cho anh chị em, anh chị em đừng bao giờ bận tâm hết mà khi anh chị em nhận ánh sáng hào quang gửi đi luôn luôn cái đầu anh chị em trống rỗng là anh chị em coi như là cái thể xác anh chị em được nhẹ lắm, giống như giúp ý kiến cho anh chị em.

Thầy khuyên anh chị em 2 giờ đầu, Thầy khuyên anh chị em bỏ hết ích kỷ, giận hờn, thương ghét bỏ hết xóa hết đi, làm ơn dùm Thầy xóa 2 ngày đi. Nếu trong thời gian anh chị em về, nếu trong thời gian ngày mai mà nếu cái tư tưởng nào đúng đưa vô đầu anh chị em đó, khi mà đưa vô đầu anh chị em mà anh chị em xóa không được anh chị em nhận ánh sáng hào quang gửi đi, nhận ánh sáng hào quang gửi đi. Nó né vô thấy chị tư đó, hồi hôm qua nói chị tư khó chịu lắm ha, kệ bây giờ chị tư dễ chịu coi như chị tư tốt, mình khát nước cái chỉ đưa cho mình ly nước, trời ơi chỉ tốt lắm. Thay vì mình cự chị tư mình nói chị tư tốt là được rồi chứ đừng nói chị ba lộn à, nghe cho rõ nha, trời ơi tui nói chơi dại gì tụi

nó biết, cái đó là Thầy thí dụ nha. Trời ơi nói chơi, thứ nhất là Triển người bắc hổng biết nó dịch được cái vụ này không?, cái đó Thầy nói chơi thí dụ thôi, chứ đừng có nói chị tư chị tư không rồi cái gì cũng dịch chị tư không, không phải nha, cái này Thầy thí dụ, quên cái vụ này nữa chứ, người bắc người nam quên cái vụ này.

Do đó thì những cái câu hỏi người học viên nêu ra, ý của người học viên này cũng như anh chị em muốn đạt được thì anh chị em cứ nhận gửi hoài thì anh chị em không có bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh. Và khi chúng ta không có bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh, đầu chúng ta trống để giúp cái thể xác chúng ta nhẹ nhỏm bằng hình thức trái tim chúng ta đập chậm.

Trái tim chúng ta đập chậm, thể xác chúng ta nhiệt độ trung bình thì cái thể xác linh hồn chúng ta nhẹ, cái đầu óc chúng ta rỗng toét chúng ta hiểu biết tất cả mọi sự việc.

Bây giờ anh chị em vượt cấp nè, vượt qua cái này nè Thầy hy vọng anh chị em đạt được, Thầy chỉ đơn giản lắm tập dễ dàng lắm, nếu đạt được thì anh chị em thành công rồi. Thành công trong vòng 48 tiếng đồng hồ, tới 72 tiếng đồng hồ là anh chị em mình ở đây 12h khuya anh chị em về cái tối anh chị em nhắm mắt anh chị em ngủ anh chị em đi ra ngoài cái qua ngày hôm sau vô khoe người ta, mà khoe đừng có cương nha, đừng có cương nói "Thầy ơi ngày hôm qua con linh hồn thể xác con ra", ra rồi cái Thầy hỏi à, tại ra mình biết, mà hỏi nói trật là biết là giả rồi. Trời ơi Thầy cũng biết nhiều người cương lắm, nghe nha bên âu châu đó.

Bên Thái Lan, bên đây nha Thầy nói " Thầy ơi Thầy dạy hay quá ngày thứ 3 linh hồn thể xác con ra ngoài rồi", Thầy hỏi "ra ngoài rồi sao?", tả cho đúng, tả trật là verry cương đó là nói dóc. Thầy nói trước, trời ơi rầu mấy người bên kia lắm. Quì tiếp theo người thứ nhì.

(Đĩa 17) Câu hỏi thứ 14:

Thưa thầy con có 2 câu hỏi.

Câu thứ nhất là cái vấn đề hình thức mình đi ra ngoài không gian như thế nào đó Thầy?. Con nói thí dụ thôi chứ con chưa biết như thế nào.

Hồi hôm trước con có nằm ngủ đó thưa Thầy, cái chắc cái này là nằm mơ thôi, là thấy cái thể xác của mình đó bay như là chim trên trời rồi đi hết thành phố này thành phố kia, rồi nhìn xuống người ta đá banh rồi sà xuống chơi rồi cái bay lên vậy thôi. Rồi sau đó thức dậy, thức dậy ngủ lại vẫn thấy bay hoài, mà như vậy con nghĩ cái đó tưởng như là nằm mơ thôi chứ không có gì.

Bây giờ đó, Thầy nói bây giờ mình đi ra ngoài không gian thì mình nhìn xuống mình nhìn thấy cái linh hồn mình hổng thấy cái thể xác nữa, thì con cũng chưa biết như thế nào, hy vọng mai mốt như thế nào nhìn thấy được. Mà Thầy nói trong 30 giây hoặc 5 phút gì đó, thì như vậy mình nhìn xuống mình thấy cái giường hổng có mình hoài hay sao trong 5 phút đó như thế nào Thầy?. Cái đó là mình nghĩ như thế nào? tại vì thầy nói là như vậy. Đó cho nên con mới hỏi cái đó cho nó rõ ràng để mình biết được là mình có đi ra ngoài được hay không như lời Thầy dạy?

Rồi tiếp tục đó, ngày trước có 1 lần Thầy nói 1 lần Thầy đi giống như là từ bên Mỹ Thầy đi qua bên Pháp mà có khoảng 300 học viên thấy Thầy đi vô rồi từ từ Thầy đi ra. Thì có phải cái đó là hình thức đi ra không gian cao cấp hay như thế nào Thầy, Thầy giải thích thêm. Tại vì con thấy có 1 lần Thầy nói là, ở bên San Louis thầy nói là hôm trước thầy bị tăng huyết áp thì Thầy hổng có nói được, hay là chỉ có thể cầm cái món đồ lên vô cho người ta thấy rồi đi ra thôi. Lúc mà Thầy bị tăng huyết áp như vậy thì Thầy ngủ ở bên Mỹ như thế nào hả Thầy? cái đó là Thầy giải thích mà tại con hổng biết cái đó, cái đó là câu thứ nhất.

Câu thứ nhì, là thưa Thầy hình thức câu thứ nhất là xuất ra ngoài không gian, câu thứ nhì là hình thức mình giác ngộ như thế nào? Tại vì cái lúc trước Thầy nói là hồi trước giờ có cái linh hồn rồi đó, những cái gì mình biết là ánh sáng Thượng đế gửi xuống rồi mình thông minh thôi, thì cái đó cũng được.

Nhưng mà bây giờ đó Thầy cũng có nói là linh hồn bất tử bất diệt hổng phải linh hồn bất tử mà chỉ siêu tế bào thôi. Thành thử ra nói qua nói lại thì Thầy nói cái thể xác con người ta đó là vô số tế bào, mà vô số tế bào đều có vô số linh hồn, tức là tế bào linh hồn bất tử bất diệt cũng là tế bào, thì nói qua nói lại 2 cái cũng như là 1.

Thành ra bây giờ Thầy nói, bây giờ mình giác ngộ đó thì giác ngộ như thế nào? tại vì đó, nếu mình giác ngộ thì cái linh hồn giác ngộ thì cái đó mình dễ hiểu được. Nhưng mà cái thể xác giác ngộ có thể hiểu rằng là, khi cái thể xác giác ngộ có thể là những cái tế bào của thể xác không giác ngộ nhưng mà tế bào của các linh hồn giác ngộ hay là như thế nào? đó là như vậy thì dễ hiểu hơn, con thấy rất là khó hiểu vấn đề này.

Bây giờ nếu Thầy nói ra ngoài không gian đó thì bây giờ câu này là câu phụ thôi, tại vì câu thứ 2 nếu mình có thể xuất hồn nhưng mà cao cấp đó mình có thể đi ra không gian được không? Tại vì lúc đó thì cái thể xác của mình 1 hình thức nó căng phồng tức là nó biến thành năng lượng, thì biến thành năng lượng rồi mình đi qua nơi khác giống như phim giả tưởng của Xatex đó, thì cái năng lượng đó lại biến thành thể xác lại thì mình có thể đi qua cái hành tinh khác được thì có thể cái đó biết được, mà cái đó có phải giác ngộ cao cấp hơn hay như thế nào Thầy giải thích cho con?, con xin cám ơn Thầy.

Thầy trả lời:

Bên thằng Triển nghe được không Triển?

Dạ thưa Thầy con đề nghị là khi mà có ai bên kia hỏi thì cho họ đứng gần cái chổ micro của Thầy đó, với phần cái tiếng loa micro của Thầy qua bên này nó tiếng ồn nhiều hơn là tiếng của người đang nói thành ra nghe không được ạ, chứ lúc Thầy nói thì nghe rất rõ.

Quì bây giờ bên đó chắc chưa nghe được rõ câu hỏi phải hông?,

Dạ vâng ạ!, bây giờ xin Thầy tóm tắt lại cho chúng con.

À thôi bây giờ Thầy tóm lượt lại như vầy nè trong vấn đề cái người học viên này nêu ra câu hỏi:

Cái thứ nhất: cái linh hồn đi ra ngoài mà có 1 cuộc nằm mơ linh hồn đi ra ngoài, rồi thấy cái cảnh này cảnh kia, nước này nước nọ cái ngủ xong rồi giật

mình thức dậy hổng thấy, cái ngủ trở lại thấy, đó là vấn đề nằm mơ nha lát nữa thầy sẽ giải thích cái này.

Kế tục đó thì người học viên này nói: hồi xưa Thầy dạy học Thầy có nói cái thể xác của Thầy, cái bóng của Thầy, cái thể xác của Thầy, cái linh hồn của Thầy đi qua bê Paris lúc đó Thầy ở bên Mỹ, thì 300 anh chị em có thấy hình ảnh đó. Mà cái hình ảnh đó như vậy thì cái lĩnh vực cao cấp thì như thế nào? đó là cái người học viên này muốn Thầy giải thích rõ.

Cái sau cùng thì người học viên này muốn nếu cái linh hồn chúng ta đi ra ngoài không gian, cái thể xác chúng ta nặng thì ra ngoài không gian như thế nào? Và những cái tế bào trong cơ thể của chúng ta như thế nào? Và ngược lại khi chúng ta cao như vậy từ linh hồn chúng ta biến ra thể xác, thì giữa linh hồn giữa thể xác, giữa tế bào cũng chung quy là một, thì người học viên này không có hiểu rõ như thế nào hết, nói qua nói lại thì linh hồn thể xác, linh hồn tế bào, linh hồn tế bào, linh hồn thể xác rồi trở về ngoài không khí.

Mà người học viên này muốn Thầy dẫn giải rõ ràng cho người học viên này biết cũng như tất cả anh chị em đều biết. Đây là những câu hỏi này cũng này trong bài học mà ngày hôm nay Thầy sẽ giải thích cho anh chị em nghe cho rõ ràng nha, nhiều lắm nhưng mà Thầy tổng kết resumer lại nha. Quì bây giờ Thầy bắt đầu Thầy giải thích cho anh chị em nghe từng giai đoạn một nè.

Phần đó thằng Triển dịch xong chưa?, dạ thưa Thầy chúng con dịch xong rồi ạ!. À quì bây giờ bắt đầu.

Thứ nhất, anh chị em biết khi linh hồn của chúng ta đi ra ngoài không gian, thể xác của chúng ta đi ra ngoài không gian, dù cho 30 giây, 50 giây hay là 1 phút hay 5 phút, thì vĩnh viễn chúng ta sẽ nhìn thấy lại, bằng cái tư tưởng của chúng ta nhìn thấy không có thể xác chúng ta như vậy là thật.

Còn cái linh hồn chúng ta mà anh chị em nói linh hồn chúng ta đi thấy cảnh này cảnh kia là giả 100% Thầy biết, nhưng mà nhiều sách vở viết đó là tùy cái trình độ căn cơ của họ. Không bao giờ cái linh hồn di chuyển nơi nay nơi khác, rồi thấy cái cảnh này cảnh khác, nơi này nơi kia nơi nọ, không bao giờ có nhưng mà họ vẫn nói có tại vì trình độ căn cơ của người ta thích như vậy. Cái đó là dùng cái danh từ đơn giản nhất là phim giả tưởng, đó là nằm mơ mà nằm mơ là giả tưởng, mà giả tưởng là hổng có, đã giả tưởng thì làm sao có được, tưởng tượng ở ngoài không gian cái vũ trụ luôn luôn là không khí.

Năng lực vũ trụ Thầy hướng dẫn cho anh chị em rồi, không khí nếu chúng ta biết cách sử dụng không khí chúng ta có tất cả. Do đó khi cái thể xác chúng ta hội nhập với linh hồn của mình là bằng ánh sáng, bằng hào quang bằng không khí không có vật thể à không có con người. Và khi mà chúng ta được như vậy đó là tất cả linh hồn theo bên cạnh chúng ta nè, mà anh chị em đã được Thầy dẫn giải ở lớp 13+ nè anh chị em nghe cho rõ nha. Chúng nó được cái may mắn khi linh hồn và cái thể xác khi mà thể xác chúng ta cái linh hồn đó được chuyển kiếp liền. Thay vì nó thành linh hồn rong rêu, linh hồn tế bào, linh hồn thần kinh nè nó biến đổi thành cây cổ thụ liền, đó là chúng ta chưa có ra ngoài không gian được nha.

Nếu cái thể xác chúng ta nhẹ nhàn mà chúng ta hội nhập với linh hồn của mình ra ngoài không gian, biết đâu chính chúng nó sẽ được chúng ta giúp chúng

nó trở nên con người nè, vượt ra ngoài không gian thời gian, là đốt giai đoạn dài mà nói trở thành thực vật, động vật thành con người. Đó là Thầy giải thích cho anh chị em nghe cho rõ ràng. Do đó việc của chúng ta ra ngoài không gian ánh sáng hào quang không khí hổng có thể xác, đó là vấn đề trong linh hồn thể xác chúng ta.

Còn cách nay trên 10 năm về trước Thầy còn nhớ rõ lúc Thầy còn dạy học ở Mỹ. Một cái việc ở bên Paris tổ chức hội thảo 300 anh chị em, khi mà 300 anh chị em luôn luôn cầu nguyện làm sao mà nếu mà có ông Thầy Đáng đến đây thì chắc vui lắm, 300 người đều cầu nguyện vậy hết. Thì cùng một lúc 300 người thấy Thầy mặc áo lúc đó Thầy ưa mặc *pa đờ suy* lắm, áo lạnh đó. Thấy Thầy choàng khăn mặc áo *pa đờ suy* 300 người thấy Thầy ở ngoài bước vô, rồi đi ngang rồi chào anh chị em rồi Thầy đi, đó là 10 năm về trước nha, đó là 10 năm về trước ở Paris tại đất nước Pháp thành phố Paris, có lẽ là trên 10 năm nhưng mà Thầy nói 10 năm cho nó tiện.

Thì đi lại vấn đề ngày hôm nay đây thầy giải thích cho anh chị em, 2 giờ đầu Thầy nói chúng ta trong tương lai chúng ta giống như người tàng hình. Nhưng mà cái linh hồn, thể xác chúng ta nhẹ chúng ta ra ngoài không gian thì chúng ta giúp được biết bao nhiêu người.

Bây giờ anh chị em đang ngồi học, anh chị em nói Thầy ơi cầu nguyện ông thầy, hoặc gia đình của anh chị em muốn anh chị em về thăm Thầy thí dụ nha thí dụ vậy thôi. Thì anh chị em thấy bóng dáng y hệt như vậy, bằng cái năng lượng vũ trụ cho anh chị em thấy cái hình hài của ôn Thầy Lương Minh Đáng, bằng cái năng lượng vũ trụ cái thể xác của anh chị em nhẹ thì cho gia đình của anh chị em thấy, mặc dầu anh chị em ở xa gia đình của anh chị em 10 ngàn cây số. Tương lai Thầy được, anh chị em được, chúng ta được cái này nè thì lúc đó anh chị em biết như thế nào rồi.

Vấn đề mà tù tội, chết chóc, những người bị oan rồi tất cả được giải hết, đâu có ai biết oan đâu. Mình nói cái này được nè. Khi mà cái thể xác của anh chị em tập luyện mà anh chị em ra ngoài không gian được là anh chị em nói gì người ta cũng nghe hết, bài sau cùng Thầy giải thích cho anh chị em, rồi anh chị em xuất hiện ở đâu anh chị em xuất hiện tới đó. Vì lý do đó Thầy nói thường 500 người cho nhân loại, 500 người đó nhiều, thật sự mà nói nhiều chừng 50 người thôi 50 người chứ không cần 500 người, toàn bộ thế giới này thay đổi hết tại vì anh chị em đi đâu cũng được làm gì cũng được hết.

Vì quyền lợi của nhân loại, vì hạnh phúc của nhân loại, vì sự ấm no hạnh phúc của nhân loại thì anh chị em thực hiện cái này được, thì anh chị em biết mức độ như thế nào không? Nội cái việc trong thời gian này nè, thời gian anh chị em học nè, trong 10 ngày thôi mà có chừng 5, 10 người thôi, 5, 10 người thôi chứ không có nhiều đi ra ngoài không gian thật thì mọi việc nó khác.

Đi lại vấn đề Thầy muốn bổ túc việc ra ngoài không gian. Vừa rồi Thầy cũng trình bày với anh chị em, anh chị em ra ngoài không gian thiệt giả Thầy biết, Thầy hỏi anh chị em Thầy biết anh chị em ra thiệt hay giả.

Tuy nhiên cũng như Thầy nói cho anh chị em rồi Thầy giả thích cho anh chị em, cái linh hồn chúng ta ra ngoài bằng cái năng lượng và cái thể xác chúng ta biến thành năng lượng đi theo cái linh hồn của mình bằng ánh sáng, bằng hào

quang, bằng không khí chứ không phải 1 cái luồng mà sáng đi thẳng lên như vậy hổng phải đâu. Rồi khi mà chúng ta còn biết được rằng khi mặc dầu thể xác chúng ta biến thành cái năng lượng thì chúng ta nhìn lại cái vị trí chúng ta nè, để chứng minh sự việc là cái thể xác anh chị em hổng còn nữa, chứ không phải anh chị em lại thành phố New York hay thành phố Paris đâu, hổng phải đâu!, tại cái giường của anh chị em ngủ đó, nhìn lại coi còn không? mất để thể xác linh hồn anh chị em biết cái này thật.

Còn anh chị em mà nói để lên gặp Ngọc Hoàng, rồi mấy anh chị em uống rượu với mấy nàng tiên, ăn đào tiên đó nha là cái giả tưởng đó, phim tàu đó thì có chứ ngoài kia hổng có gì uống hết trơn, có không khí, hổng lạnh hổng nóng ha! Đó Thầy giải thích cho anh chị em rõ ràng để anh chị em cũng đừng có lo, mà anh chị em đâu có lo, anh chị em có muốn được đâu mà lo nghe cho rõ nha. Không phải anh chị em nói: linh hồn tui muốn ra ngoài chơi rồi cái thể xác anh chị em, còn lâu hổng có muốn được đâu.

Nhưng mà Thầy dạy cho anh chị em kỹ thuật, nguyên tắt để khi mà Thượng thiên cho linh hồn thể xác anh chị em ra ngoài thì anh chị em biết được đừng sợ, Thầy nhắc cho anh chị em là đừng sợ đó anh chị em nghe cho rõ. Chứ không phải anh chị em " cha bây giờ tui ráng tui ráng 2 bữa, rồi bữa thứ 3 nhất định bữa thứ 3 này tui ráng tui ngủ rồi…

Quì Thầy muốn bổ túc thêm 1 cái phần nữa, khi cái linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài không gian để chứng minh một sự việc linh hồn của anh chị em biết, thể xác anh chị em biết nhìn lại cái vị trí anh chị em nằm, thì chắc chắn không có chúng ta để anh chị em biết được rằng linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài được. Chứ còn mà linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài mà anh chị em đi du ngoạn nơi này nơi khác, hoặc anh chị em thấy hình ảnh này hình ảnh khác, tất cả đó là giả tưởng không có thật là không phải anh chị em đi ra ngoài được mà đó là anh chị em nằm ngủ, anh chị em nằm mơ.

Và cái điều quan trọng Thầy muốn chia sẻ chung với anh chị em, không phải anh chị em muốn là được đâu. *Bây giờ anh chị em bỏ tất cả trong vòng 48 tiếng đồng hồ, anh chị em bỏ tức giận, buồn phiền trong đầu anh chị em trống rỗng thật sự, anh chị em không còn ích kỷ, chúng ta là thương tất cả mọi người thì lúc đó Thượng đế, chính Thượng đế chính Ngài cho linh hồn chúng ta đi, cho thể xác chúng ta đi theo linh hồn.* Để cho anh chị em biết rõ thật sự như vậy thì anh chị em mới có đủ khả năng đóng góp giúp đỡ cho tất cả mọi người.

Lần đầu tiên Thầy cũng vậy, Thầy được Thượng thiên cho linh hồn thể xác Thầy ra ngoài. Thì anh chị em cũng vậy, khi mà được rồi, 1 lần 2 lần 3 lần được rồi thì những lần sau vì nhu cầu cần thiết để đóng góp giúp cho quốc gia, giúp cho dân tộc, giúp cho thế giới, giúp cho nhân loại thì lúc nào anh chị em muốn đi - đứng, ở - về cũng được.

Cũng như Thầy được may mắn trên 30 năm về trước, lần đầu tiên Thầy thiền định Thầy nhận thông điệp từ Thượng thiên. Anh chị em đâu có biết nhận thông điệp từ Thượng thiên như thế nào, đâu biết thiền định như thế nào? Nhưng mà có 1 số anh chị em những năm về trước, chỉ cần học lớp 4, học lớp 5 cầu nguyện Thượng thiên, cầu nguyện các Đấng anh chị em tiếp xúc với Thượng thiên được, anh chị em tiếp xúc với Thầy được.

Đó là Thầy muốn chia sẻ cho anh chị em, và Thầy muốn nhắc nhở cho anh chị em khi chúng ta được may mắn Thượng thiên cho linh hồn, thể xác chúng ta ra ngoài không gian thì anh chị em đừng có bỡ ngỡ, đừng có sợ, coi như là 1 phần thưởng quí giá Thượng thiên cho chúng ta, để chúng ta có khả năng đóng góp giúp cho nhân loại. Quì!

(Đĩa 18) Câu hỏi thứ 15:

Dạ kính thưa Thầy đây là câu hỏi của người học viên Mễ Tây Cơ ở bên Hòa Lan.

Câu hỏi thứ nhất: như chúng con cũng biết là cái sự sợ sệt đã làm mất tất cả khiến chúng con không thể nào tiến hóa được trên con đường tâm linh, và đó là vấn đế nan giải rất lớn cho nhân loại. Thì bây giờ chúng con cần phải học hỏi để tiến hóa, và phải nhận thức rằng là cái gì những cái điều làm mình phải sợ? Và nếu chúng con hiểu được cái đó thì làm cách nào có thể chúng con đối đầu với tất cả những cái sự lo âu mà trong cái cuộc đời hàng ngày của mình phải gặp phải. Xin Thầy có thể nào giúp cho chúng con ý kiến về vấn đề này?

Câu hỏi thứ 2: như Thầy có dạy cho chúng con với khả năng thể xác và linh hồn chúng con có thể ra ngoài được không gian. Thì trong trường hợp nếu thể xác và linh hồn chúng con ra ngoài được không gian rồi, thì khi chúng con ở ngoài đó chúng con truyền điện để giúp cho, thí dụ như cho quả địa cầu chẳng hạn, thì chúng con vẫn sử dụng cái công thức như hiện thời chúng con vẫn có thể học đó là nhận ánh sáng hào quang của Thượng đế rồi truyền điện, hay là công thức chúng con truyền điện khi ra ngoài không gian có giống như bây giờ hay có công thức nào mới? dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Quì giờ Thầy trả lời cho anh chị em nghe cho rõ nha. Bây giờ anh chị em vẫn áp dụng ánh sáng hào quang của Thượng đế, sử dụng não bộ người tiền sử. Tuy nhiên, trong lớp học 10 ngày ngày hôm nay ngày thứ nhất anh chị em học chưa hết bài, bài đầu tiên Tâm lý và tâm linh. Và những cái kỹ thuật Thầy muốn hướng dẫn cho anh chị em để chúng ta đạt được những cái phần thể xác, linh hồn chúng ta chưa bao giờ có trong lịch sử xã hội loài người, nếu có thì 200 ngàn về trước có bây giờ thì không. Nhưng mà lần này nếu có thì mọi sự thay đổi rất nhanh không phải cho Thầy, cho anh chị em, cho chúng ta mà cho toàn thể nhân loại.

Sở dĩ chúng ta sợ là chúng ta chậm phát triển tâm linh, phong tục, tập quán, gia đình, xã hội, anh chị em hổng sợ sao được? Chắc chắn là hả sanh con người ra quả địa cầu này đó thì 5 yếu tố đó anh chị em thấy phải sợ, hổng sợ cũng phải sợ. Do đó khi mà chúng ta đã đạt được một cái điểm cao thì chúng ta sẽ xóa cái điểm này, giúp cho mọi người phong tục, tập quán, gia đình, xã hội 4 yếu tố này ý xin lỗi. Mà chúng ta giải quyết được cái này thì nhân loại sẽ không có sợ, thì chắc chắn anh chị em muốn nhân loại không minh triết cũng phải minh triết ở đoạn đầu để rồi giác ngộ, mà không sợ là tức nhiên minh triết rồi.

Anh chị em tưởng rằng mấy vị thầy tu sĩ ở trên núi, rồi mấy vị tu sĩ ở trong chùa anh chị em nói không sợ à, mấy ổng sợ hơn nhiều mình. Chứ đừng có nghĩ

rằng mấy mấy ổng ở trên núi rồi mấy ổng nói tui hổng sợ, trời ơi ổng ngồi trong hang núi ổng thiền, ổng nghe mà cọp rắn ổng thiền đâu có nổi, hả mấy cọp đi thăm mấy ổng rồi mấy ổng thiền đâu có nổi đâu, anh chị em đâu có biết tâm trạng này!.

Chưa nói tới ổng nói thiền chịu lạnh chịu nóng, trời ơi ổng đốt lửa ở trong nóng thấu trời rồi ai có biết được, đâu có ai thấy lửa đâu, đó là Thầy thật sự chia sẻ cho anh chị em.

Do đó, trong vấn đề làm thế nào chúng ta xóa được với điều kiện anh chị em muốn giúp dân tộc phải hông, muốn giúp cho nhân loại, được anh chị em phải có khả năng trước đi. Và chính anh chị em có khả năng rồi chúng ta muốn cái việc gì cũng được, chúng ta thực hiện cái gì cũng được.

Trong suốt 1 năm vừa qua, nhiều cái thành công dành riêng cho tất cả anh chị em sử dụng cái não bộ người tiền sử. Thành công lớn nhất là thế giới hổng có chiến tranh, chiến tranh mọi mặt đó! Có ít lắm, hy sinh cũng hổng có nhiều. Trong cuộc chiến trong mấy năm vừa qua, anh chị em thấy hông xin lỗi không bằng mấy người bệnh trong chiến tranh đệ nhị, đệ nhất chiến tranh thế chiến. Mấy người bệnh hồi xưa đệ nhất đệ nhị thế chiến gấp trăm gấp ngàn lần những người đã hy sinh trong những năm vừa qua ở các chiến trường ở các nước trên thế giới. Lớp nào bệnh cúm gà, bệnh sars rồi bệnh than, ui đủ thứ hết anh chị em tính đi tính lại bao nhiêu người, có 18 người mà la đủ thứ hết, có 800 người mà la thế giới biết hết. Hồi đó chiến tranh chết lần 5 triệu người hổng ai la hết trơn, giờ có 800 người la, thành ra anh chị em nội la không anh chị em sợ rồi.

Nói tóm lại, ai cũng nói hay ai cũng nói giỏi, thông chúng ta chuyển qua đi chúng ta nhường bước đi, rồi khi nào mà chúng ta hay chúng ta giỏi thật sự đó thì chúng ta đóng góp giúp cho mọi người hổng có muộn mà gần nhất năm nay. Ráng tập đi, ráng học đi, ráng thực hành đi để năm nay Thầy, anh chị em chúng ta có cơ hội giúp cho tất cả mọi người đó. Lúc đó trước kia thì anh chị em giỏi người ta sẽ mời anh chị em làm công cụ cho người ta, nghe cho rõ nha.

Bữa nay Thầy chia sẻ cho anh chị em, ngày đầu tiên anh chị em vô đây anh chị em thấy mình. Trước kia Thầy cũng vậy, tại vì các nước trên thế giới nghĩ rằng Thầy dỡ Thầy không đủ khả năng vì lý do đó học bắt Thầy làm của riêng của họ. Hả mỗi một lần học bắt Thầy thấy Thầy bê bối, mỗi một lần mà muốn mời Thầy đi thầy Thầy bết quá, dỡ quá đó thành ra ngưng.

Bây giờ anh chị em nè, nội trong 10 ngày nay nè nếu anh chị em được, anh chị em ra ngoài không gian được đó nha thì anh chị em khỏi phải sợ ai mời anh chị em đến hết đó. Vui anh chị em đến, buồn anh chị em về bị đâu có thấy anh chị em đâu mà kiếm, hổng chổ nào đâu mà kiếm được hết. Anh chị em đang ngồi máy bay, ngồi trên máy bay mà hổng có ai thấy hết đó, mà kế bên hổng có ai thấy, mà anh chị em đi nhanh hơn máy bay tội gì ngồi máy bay chi cho nó cực, anh chị em thấy không? Nếu chúng ta có khả năng thì cái thể xác chúng ta đi nhanh hơn máy bay, tội gì mình đi có tít tắt tới, máy bay đi 8 tiếng đồng hồ từ đây về Việt Nam lâu, nhắm mắt cái mở mắt tới rồi.

Cái này là không phải cái chuyện Thầy dạy thực tế lắm chứ không phải Thầy dạy trừu tượng rồi cái này cái kia. Nếu trừu tượng thì trong suốt 16 năm Thầy rao giảng, Thầy dạy học hổng đạt kết quả như ngày hôm nay đâu. Mà khi

Thầy chuẩn bị dạy lớp 10 ngày nay, thì chắc chắn Thượng đế sẽ xoay lại chiều hướng cho thế giới cho nhân loại, không có đau khổ, không có sợ sệt trong vấn đề chiến tranh dưới mọi hình thức, phá hoại dưới mọi hình thức.

Mà những lớp vừa qua Thầy nghĩ tất cả anh chị em ngành nhân điện cũng sợ chiến tranh, Thầy nói chiến tranh nguyên tử nè, chiến tranh vi trùng, chiến tranh hóa học nè, tất cả những hình thức đó sẽ không đến với quả địa cầu đâu, kịp thời kịp lúc để Thầy, để anh chị em chúng ta có cơ hội đóng góp giúp cho nhân loại.

Thành ra khi chúng ta phát triển càng nhanh, khi chúng ta có khả năng thì mọi việc áp đặt không còn nữa chúng ta sẽ giúp hết, cái việc đó là bổn phận, trách nhiệm của gia đình ngành nhân điện của chúng ta toàn thế giới đó.

Thì những cái gì anh chị em học qua trong suốt mười mấy năm, những cái gì anh chị em thực hành trong những năm gần đây, những kết quả anh chị em gặt hái được trực tiếp, gián tiếp hình ảnh này hình ảnh khác đó là niềm tin cho thế giới. Nhưng mà việc thế giới tin hay hổng tin không có quan trọng, quan trọng là anh chị em nè, chúng ta nè, Thầy nè tiếp bước cuộc hành trình trên 30 năm Thầy đi học đạo, trên 16 năm Thầy rao giảng, gần nhất là 3 năm vừa qua để chuẩn bị cho năm nay. Do đó Thầy chuẩn bị cho anh chị em vấn đề nước cho anh chị em uống.

Qua câu chuyện này thì Thầy cũng muốn nhắc nhở chung cho anh chị em. Tội nghiệp đất nước của Thầy lắm, thứ nhất là ở miền quê không có chổ chứa nước trong sạch, dùng nước mưa, nước sìn, nước bùn rồi đem lên. Rồi cái lu 1 năm, 2 năm chưa có rửa 1 lần, cứ đổ vô uống đổ vô uống đổ vô uống. Vì lý do đó, cái dung dịch muối, đường chúng ta pha lại nó bị hư.

Do đó Thầy quyết định, Thầy cũng thông báo cho tất cả anh chị em để anh chị em thông báo lại cho tất cả những người khác. Trong tương lai khi cần dùng nước bất cứ nước gì cũng được mà emmergency khẩn cấp anh chị em chỉ tốn 5 giây thôi.

Do đó Thầy yêu cầu anh chị em chuẩn bị đường với muối sạch ở trong nhà, khi cần thiết khi nhiễm trùng nhiễm độc anh chị em pha đường pha muối vô bằng cân lượng mà Thầy quy định cho anh chị em, anh chị em chỉ cần 5 giây, 2 giây nhận 3 giây anh chị em truyền vô uống liền tại chổ.

Còn nước anh chị em muốn dự trữ Thầy khuyên anh chị em phải nước cho sạch. Có 1 số nước ở trên tế giới nước sử dụng cái chất hóa học nhiều quá, mà khi chúng ta có dung dịch đường với muối để thời gian dài nó bị hư. Nhưng mà ngược lại ở bên Úc Thầy có chứa sẵn 300 lít nước, để nhu cầu cần thiết Thầy giúp cho tất cả mọi người. Thì nước mà Thầy chứa có lẽ là hay tại Thầy, nhưng mà hổng phải tại Thầy đâu tại nước ở đây tốt quá. Vì lý do đó cân đường muối Thầy bỏ vô Thầy truyền điện 1 cái nó trong mà nó uống tốt như thường.

Đó là Thầy muốn nhắc nhở chung cho các nước, thứ nhất là vùng á châu ở bên Thái Lan, bên Việt Nam của Thầy đó Thầy tội nghiệp lắm. Thứ nhất là nước hổng có trong sạch, thành ra chúng ta phải dùng nước trong sạch mà chứa nước cho đàng hoàng tử tế, thứ nhất là trong cái khạp, cái lu, cái gì mà anh chị em chứa nước đó thì anh chị em phải sạch sẽ 1 chút. Tốt hơn hết, Việt Nam của

mình có thùng nilong nhiều anh chị em chứa thùng nilong, cái anh chị em chứa xong anh chị em truyền điện vô anh chị em chiết ra được.

Nói tóm lại, thì chúng ta để cần emmergency thì chúng ta chỉ cần 5 giây nước thì nước nào anh chị em đem ra anh chị em truyền điện uống cũng được hết, khi emmergency nha để emmergency khỏi phải trữ nước, mà thứ nhất mà nước nó không trong có trong sạch nước có vi trùng nước sẽ bị hư uổng.

Đó là Thầy chia sẻ tất cả những cái gì mà anh chị em nêu câu hỏi Thầy trả lời. Quì tiếp theo người thứ nhì đi.

(Đĩa 19) Câu hỏi thứ 16:

Dạ kính thưa Thầy đây là câu hỏi thứ 2 của người học viên Mễ Tây Cơ. Ông này xin hỏi Thầy, bây giờ như Thầy có dạy với chúng con thì cái việc quan trọng mà chúng con để trong lòng mình, mình có muốn xóa bỏ tất cả những cái tư tưởng xấu hay không? Thì cái sự ước muốn này cũng là 1 cái động lực rất là mạnh cũng như là cái ý chí của con người.

Thì bây giờ làm cách nào chúng con có được cái sự ước muốn đó để cho xóa được tất cả những cái điều xấu trong đầu của mình mà giữ được trạng thái như vậy trong thời gian lâu dài? Và nếu chúng con giữ được như vậy thì chúng con có cơ hội giúp cho thể xác đạt được cái sự giác ngộ, và nhờ như vậy thể xác và linh hồn có thể đi ra ngoài khôn gian được.

Thì cái điều quan trọng như ông này trình bày ở đây đó là cái sự trong lòng của mình mỗi ngươi của mình có muốn được như vậy hay không? Thì ông xin hỏi Thầy: bây giờ nếu trong cái cương vị cá nhân của ông thì ông có 2 cách, 1 là cái sự ước muốn được Thượng đế giúp cho ông đạ được cái điều này, hay là ông chỉ cần nghĩ là ông muốn được xóa những cái điều xấu đi?

Thì ông xin hỏi Thầy cái điều khác biệt đó là 1 thông qua nhờ ước muốn của Thượng đế giúp cho ông xóa được, hay là tự ông ông ước muốn mình xóa đi thì cái điều nào tốt hơn? Dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Quì Thầy trả lời cho anh chị em nghe cho rõ. Anh chị em muốn hết, được hết đó mà Thượng đế chỉ cho anh chị em trong vòng có 5 phút à mà anh chị em hổng làm.

Qua câu hỏi vừa rồi Thầy muốn chia sẻ cho anh chị em ở thế gian này, ở trần gian này, ở quả địa cầu này cái gì cũng muốn hết mà tin Thượng đế ổng tin, nhưng mà chết lại muốn về với Thượng đế, a cái điều lạ là cái chổ nà è. Cái gì cũng muốn hết, hổng tin Thượng đế không – hông, hổng tin Thượng đế mà chết lại muốn về với Thượng đế, anh chị em có thấy cái chuyện kỳ lạ không, ở thế gian ở quả địa cầu chúng ta là vậy.

Bây giờ anh chị em có tài sản nè, anh chị em có tiền nhiều nè mà con của anh chị em đó đứa nào cũng đàng hoàng tử tế, nghe lời vâng lời ông bà cha mẹ hết trơn. Rồi anh chị em có tài sản nè, rồi anh chị em kêu mấy ông du côn du đảng ở ngoài anh chị em đưa tài sản cho họ đưa cho con cháu anh chị em. Một triệu người ở thế gian này chắc đưa cho con cháu mình, chứ hổng bao giờ đưa cho du côn du đảng để lấy tiền đó nó hại người ta, hổng bao giờ có.

Thì đi lại các Đấng cũng vậy, các Đấng thì hổng có tính vấn đề hạn thù, các Đấng thì cũng không bao giờ mà muốn cho anh chị em trở thành người xấu. Bây giờ các Đấng khuyên anh chị em có chút xíu à được không, mà cái này cho anh chị em chứ hổng phải cho người khác. Phải chi mà Các Đấng biểu anh chị em làm cái này làm cái này làm cái này anh chị em cho người khác, cho mình cho anh chị em cho chúng ta 5 phút thôi, 5 phút à. Rồi bữa nay 5 phút hoặc ngày mai 10 phút, hả mỗi lần như vậy anh chị em nghỉ.

Khi mà anh chị em nói bây giờ đó ha ghét người đó thù người đó, hổng thích người đó, được đâu có gì đâu hả mỗi lần ghét nhận ánh sáng hào quang gửi cho người đó luôn – hết ghét, cái này hữu hiệu nhất nè. Rồi anh chị em đố kỵ người ta, vừa đố kỵ người ta nhận ánh sáng hào quang gửi người đó luôn hết đố kỵ, cái này cũng hữu hiệu nhất nè, là anh chị em tự làm. Trời ơi bây giờ cơm nước canh sẵn hết, bới chén cơm có 2 đôi đũa anh chị em dà mà anh chị em nói "Thượng đế ơi dà cho con", trời ơi!

Sở dĩ Thầy muốn chia sẻ cho anh chị em như vậy, Thượng đế chuẩn bị cho anh chị em hết chỉ cần anh chị em cầm đũa gấp đồ ăn thôi. Sở dĩ Thầy muốn trình bày cho anh chị em như vậy, là để cho anh chị em biết rằng chính anh chị em thực hành thực hiện, để cho anh chị em biết công lao của anh chị em mà Thượng đế cho anh chị em 999 rồi, anh chị em có 1 à là vô 1000 đó. Chứ không phải Thượng đế cho 1 mà làm 999 nha, Thượng đế cho chúng ta 999 còn 1 thôi, thì 1 đó anh chị em ráng làm đi, làm để anh chị em hưởng chứ không phải làm cho người khác hưởng.

Trước tiên là trong vấn đề mà Thầy muốn chia sẻ cho anh chị em trong vấn đề mà anh chị em có sức đề kháng để giúp chúng ta hết bệnh hết đau, có sức miễn nhiễm để chúng ta sống tuổi thọ nhưng mà cũng còn giới hạn thời gian và không gian anh chị em ở dưới quả địa cầu này.

Nếu chúng ta vượt ra 1 cấp nữa, chúng ta luyện tập, chúng ta thực hành để cái thể xác chúng ta giác ngộ thì chúng ta có tất cả, không còn bị lệ thuộc không còn bị ràng buộc gì hết bởi tâm nguyện của Thầy, tâm nguyện của anh chị em tâm nguyện của chúng ta đừng bao giờ giống như những vị Atlantic, bở lẽ cái chu kỳ này là chu kỳ mới chứ không phải chu kỳ cũ. Nếu anh chị em học sách của những người Atlantic để lại thì chúng ta sẽ đi lại chu kỳ cũ, vì lý do đó Thầy dạy cho anh chị em sách mới.

Trước kia Thầy cũng học bài học từ Thượng thiên, những người Atlantic chưa bao giờ biết điều khiển linh hồn tế bào, linh hồn thần kinh của con người nha – chưa Thượng đế hổng có dạy. Thầy cũng 60 năm cuộc đời Thượng đế cũng hổng có dạy cho Thầy, trên 60 năm cuộc đời Thượng đế mới dạy cho Thầy Thầy mới dạy cho anh chị em biết cách điều khiển linh hồn tế bào, linh hồn thần kinh của con người. Đó là Thầy muốn chia sẻ với anh chị em.

Chứ bây giờ anh chị em cầu nguyện, Thượng đế giúp cho anh chị em mà anh chị em chịu hông? hông, hông là tại sao hông?. Bây giờ Thượng đế nói "đừng đừng đừng đừng nha", anh chị em nói " Thượng đế biểu đừng chừng nào anh chị em nhớ nhiều chừng đó", thì tốt hơn hết anh chị em nhớ người nào anh chị em gửi điện cho người đó đi khỏi nhớ, nhớ là nhớ ghét chứ không phải nhớ thương, anh chị em gửi cái tự nhiên nó phẹt mê nó cúp liền, cái đó nó dễ lắm 2

giây à!. Trời ơi tui nói Thầy dạy thì dạy Thầy nhìn qua nhìn lại, nhìn bên Thái Lan tới nhìn qua bên đây nè, Thái Lan là Việt Nam đông nhìn bên kia nhìn bên đây nè, Thầy nói là nhận 2 giây truyền 3 giây nha, mấy bả đâu có chịu, mấy bả nói hổng có được đâu nhất định là tui phải đi tới cùng à.

Trời ơi! dạy học "dạ con muốn lắm Thầy được lắm Thầy", nhưng mà ra ngoài không phải vậy đâu. Ra ngoài nội mà điện thoại nghe điện thoại lén không là tiêu rồi đó, điện thoại tại sao không nghe chung mà nghe riêng là nhiêu đó cũng đủ chết rồi, lúc đó là quên hết rồi quên lời ông thầy dặn rồi chỉ chú ý cái điện thoại thôi. "Giờ này gọi cho ai?" Trời ơi. Nói "bà nội tui chết rồi", lúc đó "trời ơi xin lỗi nha", bà nội chết rồi hổng biết sao, chứ tưởng đương điện thoại cho bà này bà kia "hổng phải anh hổng phải anh" anh ngó tui hoài làm chi!

Hỏi " đương nói điện thoại với ai?", "dạ bà nội anh chết", "trời tội nghiệp tiếp". Hồi mà trước khi hỏi hổng phải vậy đâu "giờ này ngủ hổng ngủ điện thoại ai?" cự, trời ơi cự tiếng nữa "tui biểu biểu ngưng", hổng có ngưng sao được "bà nội tui chết rồi", trời ơi lúc đó "a vậy ha, thôi vậy muốn nói gì thì nói đi", nhưng mà bà nội bà nội giả, trời ơi gặp mấy ông thần này dữ lắm, bà nội chết rồi nói bà nội chết nữa đâu có hay đâu có chết, bà nội mà bà nội đó, bà nội mà bé bi đó, bà nội mà 18 tuổi đó, cái đó mới chết đó, chỉ cho mấy bà. Trời ơi chi Lan chỉ nghe nói chỉ ngóng chỉ nghe cho rõ.

Do đó Thầy khuyên anh chị em tại vì Thầy thấy anh chị em hơi buồn ngủ cho nên Thầy nói cho anh chị em vui cho anh chị em cười. Nhưng mà mục đích của Thầy cũng là 1 bài học cho anh chị em quí giá. Nếu anh chị em quên cái nào được quên cái đó đi, xóa đi xóa nhiều chừng nào tốt chừng đó. Tại vì anh chị em cái người đau khổ không phải người khác mà là mình, đau thì anh chị em chịu đựng được mà khổ thì anh chị em chịu không được.

Mà ngồi trong này nè, anh chị em hổng có đau mà anh chị em thấy người nào cũng khổ hết trơn hết trọi, trước mặt Thầy người nào cũng khổ hết trơn hết. Hổng khổ chồng cũng khổ con, hổng khổ con cũng khổ vợ, hổng khổ vợ thì ông bà cha mẹ, rồi cháu, rồi công ăn, rồi việc làm, rồi quê hương rồi xứ sở ui đủ thứ khổ hết, vô đây thì quên hết à chừng lát nữa ra ngoài khổ tiếp. Ăn cũng không được yên nữa, ăn cũng bị khổ đè lên nữa, ăn vô mà khổ quá, ăn đồ muốn ăn việc làm ăn vô khổ quá. Ăn vô "trời ơi mình ăn đây sung sướng, ở bên nhà mình ăn nó tanh lạnh, muối tiêu, muối ớt, nước mắn không à", ăn ở đây mà nhớ tới bên nhà ăn nước mắn, muối tiêu, muối ớt không à!, là Thầy nói quê hương xứ sở của Thầy đó, thực tế là vậy.

Do đó Thầy khuyên anh chị em, khi Thượng đế cho chúng ta cái khả năng, và Thầy hướng dẫn, nhắc nhở cho anh chị em cái phương pháp và kỹ thuật thì anh chị em chịu khó. Sở dĩ thầy chỉ cho anh chị em cái phương pháp kỹ thuật để xóa cho anh chị em đừng bao giờ hận thù đừng bao giờ tị hiềm, đó là lý do mà công thức kỹ thuật thầy chỉ cho anh chị em thực hiện, cái kỹ thuật là cái kỹ thuật đó để anh chị em xóa hết.

Anh chị em khó xóa Thầy kêu anh chị em suy nghĩ bằng cách khác, mà suy nghĩ bằng cái tâm linh, suy nghĩ bằng cái năng lượng vũ trụ, suy nghĩ bằng ánh sáng hào quang của Thượng đế cho chúng ta chúng ta cho mọi người – xóa cái này nè, mà xóa cái này chúng ta có tất cả. Quì.

(Đĩa 20) Câu hỏi thứ 17:

Dạ kính thưa Thầy, đây là câu hỏi của người học viên ở bên Canada. Bà xin trình vời Thầy, Thầy vừa mới kế cái chuyện vui vừa rồi lúc đó bà cũng mới ngủ gật, Thầy nói đến vấn đề này cũng giúp cho bà thức tỉnh lại.

Thì bà xin hỏi Thầy: bà cũng độc rất nhiều những cuốn sách nói về cái trí óc của con người. Thì bà xin hỏi Thầy định nghĩa như thế nào về cái trí óc của con người? có một số sách vở thì nói là đó có thể là một bộ phận trong cái não bộ. Một số sách vở khác thì nói đó là một cái bộ phận vô hình, một cái cầu tiếp nối giữa cái thể xác và linh hồn. Thì xin Thầy có thể nào định nghĩa cho chúng con nắm vững cái trí óc của con người là như thế nào?, dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Quì bây giờ Thầy giải thích cho anh chị em để anh chị em nghe cho rõ. Trong cái vấn đề não bộ chúng ta mà nhiều lớp về trước nhiều năm trước lương thực thực phẩm, hoa màu tạo cho trí óc chúng ta thành ra chúng ta muốn minh triết khó lắm, hổng có thể nào được hết đó. Chúng ta phải nhờ một cái siêu tế bào điện ảnh mà cái danh từ này Thầy đã in sách 17 năm về trước. Cho tới ngày hôm nay chính thức anh chị em sử dụng não bộ người tiền sử, thì đó là cơ hội mà anh chị em sử dụng tế bào siêu điện ảnh anh chị em điều khiển cho người ta đó, nhưng mà mộ số anh chị em điều khiển đâu có được.

Anh chị em điều khiển để được cái này được cái kia được cái nọ thì chắc chắn cái sự điều khiển của anh chị em sẽ thất bại 100%. Mà mục đích của chúng ta điều khiển vì quyền lợi của mọi người, vì ích lợi cho cộng đồng thì anh chị em điều khiển người nào cũng được, nghe cho rõ.

Bây giờ thằng Triển có nghe Thầy được không Triển?. Dạ thưa thầy chúng con vừa bị mất điện cho nên tín hiệu nó không rõ ạ! Bây giờ nghe rõ chưa?. Dạ nghe rõ rồi ạ! Ờ bây giờ nghe rõ nha, còn mấy người đừng có chào Thầy, chào Thầy cái Thầy tưởng nghe hổng được cái Thầy cúp đó, thành ra khỏi chào nha đừng có bài đặt chào mắc công lắm, hả khi nào mà đưa tay chào là Thầy biết mất điện, mất điện thoại nha!, trời ơi rầu quá chào làm chi cho nó mệt. Quì bây giồ Thầy dạy tiếp.

Quì trong cái trí óc của chúng ta thì anh chị em biết, cái siêu tế bào điện ảnh mà Thầy giải thích cho anh chị em là chúng ta điều khiển cho mọi người được. Vì lý do mà anh chị em điều khiển cho mọi người mà anh chị em cầu nguyện bằng não bộ người tiền sử từ ngày 19 tháng 4 năm 2004 vừa qua, do đó thế giới nhân loại được ổn định trong suốt 1 năm vừa qua.

Bây giờ đây chúng ta tiếp tục, chúng ta tiếp tục cầu nguyện, gửi điện năng cho những vị lãnh đạo quốc gia toàn thế giới để tình hình thế giới càng ổn định hơn mà không có căng thẳng, giúp cho nhân loại không có sợ sệt chiến tranh. Đó là mục đích chúng ta muốn đóng góp một phần trong vấn đề tâm linh vô hình, mà anh chị em đâu có khả năng, Thầy cũng không có khả năng, chúng ta cũng không bao giờ có khả năng. Ngoại trừ siêu tế bào điện ảnh đó được Thượng đế cho chúng ta sử dụng, đó là tế bào của Thượng thiên của Thượng đế đó, mà trong những năm vừa qua 1 số anh chị em ở bên âu châu, 1 số anh chị em ở bên

mỹ châu đó là những nhà khoa học nghiên cứu siêu tế bào điện ảnh là tế bào của thượng đế cho.

Tế bào của Thượng đế trong não bộ của chúng ta mà chúng ta biết cách sử dụng không? không không bao giờ được ngoại trừ trường hợp Thượng đế cho chúng ta. Đó trong suốt 16 năm Thượng đế cho Thầy nè, Thầy chia sẻ cho anh chị em trong suốt 16 năm qua đó.

Do đó, đại gia đình ngành nhân điện của chúng ta mới thực hiện được những cái khả năng, quyền năng tối thượng chẳng những giúp cho người đời, mà chúng ta giúp bao nhiêu linh hồn bất tử bất diệt về với Thượng thiên chưa bao giờ có trong lịch sử xã hội loài người, nếu có thì anh chị em biết con người mới ra đời đó, con người mới đó là Thầy đó, anh chị em đó, chúng ta đó. Chứ nếu siêu tế bào chúng ta không được Thượng thiên cho phép sử dụng, thì làm thế nào mà anh chị em giúp cho linh hồn bất tử bất diệt đi được, làm sao anh chị em giúp cho người ta bớt đau bớt bệnh được, làm sao anh chị em được, và những khả năng kỳ diệu đó chính là siêu tế bào điện ảnh Thượng thiên cho anh chị em sử dụng đó.

Còn nếu Thượng thiên không cho anh chị em sử dụng não bộ thật của mình đó sử dụng chừng 5-6% à, mà những cái bài này Thầy đã giảng cho cho anh chị em hết rồi chứ không phải chưa giảng.

Do đó thì chúng ta hoàn toàn vô giới hạn, Thầy thì cũng vậy, anh chị em cũng vậy, chúng ta cũng vậy. Mà nếu chúng ta vô giới hạn thì bài giảng những lớp học vừa qua, bài giảng ngày hôm nay và những giờ vừa qua Thầy tổ chức lớp học 10 ngày hôm nay, là mục đích của Thầy tổ chức là giúp cho thể xác của anh chị em của chúng ta giác ngộ, đi tới một giai đoạn cao siêu hơn nữa đóng góp giúp cho nhân loại, là chúng ta không lệ thuộc bất cứ người nào và cũng không ai giữ chúng ta được hết.

Do đó thì Thầy thí nghiệm cho 90 ngày, cái này là vô cùng quan trọng cho tất cả anh chị em học 10 ngày ở lớp học ở bên Hòa Lan, ở Thái Lan và Úc châu. Nếu trong 10 ngày này, một số ít anh chị em nào đó đạt được thì mọi việc nó sẽ khác đối với mọi người, trong đó là đại gia đình ngành nhân điện đã thành công để giúp đỡ cho nhân loại rồi.

Quì bây giờ cho phần tới Thái Lan đó Triển ơi!.

(Đĩa 21) Câu hỏi thứ 18:

Kính thưa Thầy, tên con là *Garina Ramova* con đến từ Tây ban Nha. Thưa Thầy bản thân con là một nhà giáo đồng thời là một cái nhà phân tâm học, và xuyên qua lớp học này thì con biết rằng Thầy muốn dạy cho chúng con đánh thức cái sự ý thức từ nơi chúng con ở 3 cấp độ: cấp độ về thể xác, cấp độ về siêu nhiên cũng như đứng về mặt tâm linh. Thì con có muốn biết rằng có đúng hay không? Khi con cho rằng qua lớp học này chúng con cần phải phối hợp làm sao hợp nhất được vấn đề trí thức cũng như về tiềm thức? làm sao hợp nhất được cái tôi bản ngả của mình và với cái tinh túy của thần linh? Con xin cảm ơn Thầy.

Thầy trả lời:

Quì Thầy trả lời cho anh chị em nghe cho rõ nha. Khi mà anh chị em đạt được mức độ cao thì anh chị em không có tự tôn tự tại đâu. Khi mà anh chị em đạt được cái đỉnh cao rồi thì các Đấng có trách nhiệm sẽ không bao giờ cho anh chị em đi lên đâu.

Bây giờ chúng ta lo cho mình trước nè, cái thể xác của mình nè đừng ích kỷ nè, đừng phê phán nè, đừng tức giận nè, đừng thù hằn nè. Tất cả những trường hợp đó thì xóa trong vấn đề mà anh chị em tự tôn tự đại được, và anh chị em cũng không bao giờ mà anh chị em dám nói ta là hay ta là giỏi hết.

Thầy chỉ giúp cho anh chị em 1 cái điểm này thôi thì anh chị em vượt qua khỏi. Tức giận, hờn, buồn phiền, ích kỷ dẹp cái này đi thì cái phần mà tự tôn tự đại không bao giờ đến với anh chị em. Tại vì tự tôn tự đại phát xuất từ cái chổ mà anh chị em ghét người ta đó, hả anh chị em ghét người ta là anh chị em tự tôn tự đại. Thầy dạy cho anh chị em đơn giản lắm, thực tế lắm mà dễ thực hành lắm chứ không phải khó.

Do đó thì chúng ta muốn không có tự tôn tự đại thì đừng bao giờ ghét ai là tự nhiên là anh chị em trở thành 1 người hoàn toàn. Thầy dạy ngắn mà anh chị em thực hành rất dễ dàng để anh chị em được, chúng ta được, những cái được đó để đóng góp giúp cho tất cả nọi người, đây là thực tế nhất mà Thầy muốn chia sẻ với anh chị em.

Mà chính cái thần linh mà 1 số nước trên thế giới gọi là thần linh. Thật sự mà nói, trong vấn đề thần linh, trong vấn đề các Đấng, tất cả là có 1 hổng có 2, ngoài không khí đâu có đếm. Bây giờ mà anh chị em nói vấn đề thần linh nói vấn đề các Đấng, thì anh chị em chừng nào mà anh chị em đếm được hột cát sa mạc thì anh chị em mới đếm được thần linh được. Chừng nào mà anh chị em dòm trên trời mà anh chị em đếm được hàng tỉ vì sao được thì anh chị em mới biết được hết thần linh.

Thần linh là ai? Thần linh là những linh hồn có bổn phận trách nhiệm đã đi trước chúng ta, có nhiệm vụ để bảo vệ chúng ta để chúng ta hoàn thành nhiệm vụ ở thời kỳ này giúp cho mọi người. Và chính anh chị em nè, chính chúng ta nè nhiều thời kỳ đã thực hiện những thần linh mà đóng góp giúp cho biết bao nhiêu thể xác các nước trên thế giới rồi. Bây giờ tới phiên chúng ta có bổ phận, trách nhiệm Thượng đế gửi xuống đây, thì Thượng đế cũng gửi biết bao nhiêu linh hồn từ cạnh luân xa 3 trở lên để bảo vệ, giúp đỡ cho chúng ta trong mọi trường hợp.

Cái lớp học này, lớp tu nghiệp này là nhắc nhở cho anh chị em rốt ráo hết mọi sự việc để cho anh chị em thực hành để cho chúng ta đạt được. Chỉ có chưa đầy 1 ngày đầu tiên mà Thầy trình bày hết mọi sự việc, và những ngày kế tiếp nhiều sự viêc lắm, cái sự việc quan trọng nhất là cái đề tài ngày thứ 3 ngày thứ 5 đó, sau 4 ngày 2 cái đề tài ngày thứ 5 coi như cái đề tài đó anh chị em đi được nữa đường. Học bắt đầu ngày thứ 5 đó, chấm dứt ngày thứ 5 thì anh chị em sẽ biết biết bao nhiêu sự việc, đó là cuộc đời sự nghiệp của anh chị em mà anh chị em muốn biết.

Hồi xưa Thầy đi học nè, Thầy muốn biết 20 năm sau Thầy mới biết. Anh chị em đ học, dù cho người đầu tiên đi học với Thầy thì hôm nay mới mất 16 năm, chưa đầy 16 năm còn mấy tháng nữa mới được 16 năm. Thì anh chị em

chúng ta tất cả những người ngồi trong lớp học lớp tu nghiệp này, thì anh chị em biết con người ở quả địa cầu này như thế nào, và anh chị em chúng ta như thế nào và tại sao chúng ta có mặt, đó là những lý do mà Thầy sẽ chia sẻ với anh chị em bắt đầu vào ngày thứ 5 và ngày thứ 6, cái đề tài thứ 3 mà anh chị em sẽ học. Quì tiếp theo người kế tiếp.

(Đĩa 22) Câu hỏi thứ 19:

Con xin đặt ra câu hỏi ạ: Khi linh hồn, thể xác chúng con ra ngoài không gian thì chúng con ở đâu trong không gian? ở khối sáng, gần khối sáng hay ở vị trí nào (….) chúng con hay là Thượng đế?

Câu hỏi thứ 2: không gian mà Thầy nói đó là không gian nào? nếu là không gian vật lý là ở ngoài quả địa cầu thì chúng con cách xa quả địa cầu là bao nhiêu? Nếu là không gian về tâm linh thì chúng con hiểu như thế nào là cho đúng? Con xin Thầy giải đáp dùm ạ!.

Thầy trả lời:

À quì thằng Vũ nghe được không Vũ? Dạ con nghe và dịch xong hết rồi thưa Thầy. Trời vậy là hay hơn Thầy rồi, Thầy cũng ráng nghe nghe cho được, thôi được rồi giờ Thầy dạy.

Bây giờ anh chị em đi ra ngoài không gian, cái quan trọng nhất là anh chị em có khả năng đươc bao nhiêu? Nếu cái thể xác của anh chị em nó giác ngộ giống như linh hồn của mình đó anh chị em đi xa vô tận. Mà nếu cái thể xác của anh chị em cũng giác ngộ nó có giới hạn, thì anh chị em cũng phải ra khỏi quả địa cầu không biết biết bao nhiêu ngàn cây số, bao nhiêu trăm ngàn cây số nha chứ không phải bao nhiêu trăm cây số nha. Đó là cái điểm anh chị em đi xa vô tận không có đếm được.

Cũng như bây giờ các nhà khoa học làm thế nào để đo cái tốc độ của ánh sáng, từ ánh sáng mặt trời đưa xuống dưới quả địa cầu của chúng ta đó 8 phút ánh sáng, căn cứ vào đâu? Rồi làm thế nào mà ánh sáng vì sao đưa xuống quả địa cầu của chúng ta phải mất 4 năm ánh sáng?, căn cứ vào mấy triệu cây số, bao nhiêu triệu cây số đo được không? lấy cái gì đo đây? Thầy giải thích thêm cho anh chị em, tại vì anh chị em hỏi vật lý phải không Thầy trả lời vật lý.

Thứ nhất anh chị em biết xương người ta có từ thời kỳ nào? có một số sách vở viết Thầy thấy qua Thầy tội nghiệp quá à! Các nhà khoa học nói con người ta ở quả địa cầu mới có 1 triệu năm à! mà nghiên cứu cái bộ xương đầu tiên ở đây có 23 triệu năm, trời người ta có 1 triệu năm mà bộ xương có 23 triệu năm! Anh chị em thấy có tưởng tượng được hông? học đo được bằng cái gì? Mà học đánh giá từ 1 triệu năm có con người ta đây? Mà 23 triệu năm cái bộ xương của người ta chứ đâu phải quả địa cầu này?. Chưa nói tới, có nhiều điểm mà Thầy đi tới nè, thời kỳ này nói 500 triệu năm, đi lại chút xíu sách vở nói 900 triệu năm, rồi lại đằng kia nói 1 tỉ 200 triệu năm – ai trúng ai trật?

Bây giờ Thầy chia sẻ cho anh chị em, đã đi tới vô tận không có thời gian không gian thì làm sao anh chị em đo được. Khi mà chúng ta đi ra ngoài không gian là chúng ta không có thời gian không gian, là anh chị em đo thước đo của

xã hội loài người thì có giới hạn, mà chúng ta ra ngoài không gian không có thời gian không gian là không có giới hạn, người ta dự trù thôi.

Những tảng băng người ta nói hàng tỉ tấn, làm sao biết hàng tỉ tấn? Những cái vật lạ ngoài không gian người ta nói hàng tỉ tấn đá, làm sao biết hàng tỉ tấn có đo hông? làm sao biết đá đó nặng hay nhẹ, căn lượng bao nhiêu mà nói hàng tỉ tấn?. Do đó thì trong vấn đề khoa học vật lý thì Thầy không có chối bỏ là anh chị em phải không có đóng góp nhiều nhưng mà còn giới hạn nhiều quá.

Thầy đã trình bày với anh chị em năng lực vũ trụ, ánh sáng hào quang, không khí không có thời gian không gian sao anh chị em thấy thích, anh chị em đo khoảng cách bao nhiêu? Đã nói ngoài không khí, năng lượng vũ trụ thì không có thời gian không gian, không có ai đó khoảng cách được hết, nếu đo là tưởng tượng, nếu đo là suy nghĩ ra mà viết ra thôi hổng bao giờ chính xác được, anh chị em nghe để Thầy trình bày với anh chị em nha. Rồi ai điều khiển?

Thầy đã trình bày với anh chị em rồi, những cái linh hồn bên cạnh anh chị em điều khiển anh chị em anh chị em có biết không? tại sao anh chị em nói anh chị em hên, anh chị em đâu có hên người ta đụng anh chị em rồi, anh chị em lái xe anh chị em đụng người ta rồi. Người ta đụng 1 người chết 1 người sống rồi, anh chị em nói hên – hổng có hên. Những cái linh hồn mà anh chị em không bao giờ thấy được mà họ thấy anh chị em họ đỡ cho anh chị em đó, thật sự là vậy chứ anh chị em đừng có nói là hên – hổng có hên đâu!.

Tại sao đó xe thì đụng người ta mà trên xe hư hết, 1 người chết 1 người sống hổng có bị thương? anh chị em nói là tại hên nè – hổng có hên đâu. Nếu là người bình thường nát xương hết, 2 người nát xương hết 2 người chết hết, dùng cái danh từ đơn giản nhất là các Đấng thiêng liêng phò trợ cho chúng ta đó, bảo vệ thể xác chúng ta đó, đó là các Đấng.

Cũng như anh chị em nói là anh chị em hổng ai phò trợ cho anh chị em. Nếu hổng ai phò trợ tại sao sáng anh chị em ký khác, trưa khác chiều khác tối khác? Một ngày anh chị em có 4 cái băng tần khác nhau, hả gặp cái ông nào vui anh chị em nói chuyện vui, gặp ông nào tức cái anh chị em tức, gặp ông nào buồn cái anh chị em buồn, gặp ông nào nhớ nhà cái ông đó nhập vô nhớ nhà cái anh chị em nhớ nhà, 4 ông lận.

Thành ra anh chị em nói chính cái bản thân của mình tại sao kỳ vậy, tánh của tui thì không có vậy! Tánh của anh vậy nhưng mà cái người kế bên anh chị em nè điều khiển cái thể xác của anh chị em nè, tánh của anh chị em là người này điều khiển cái thể xác của anh chị em anh chị em có biết không – không, bữa nay Thầy nói cho anh chị em biết. Bởi vậy anh chị em phải hiểu biết tất cả mọi sự việc trong vấn đề tâm linh thì anh chị em mới đáp ứng nhu cầu giúp cho mọi người được.

Cũng như bây giờ anh chị em không có học thầy phù thủy phải không? Tại sao hồi anh chị em học lớp nhỏ thôi, đặt tay luân xa số 5 số 7 thở ra 3 hơi cái 5 phút hết? Anh chị em học lớp 6 cái anh chị em cầu nguyện cái hết. Anh chị em học lớp 7 cái mấy ổng đi hết cái khỏi cầu nguyện, mà cái này có thật à bà con của anh chị em chứ không phải ai hết. Bị ma nhập, quỷ ám mà cái danh từ của chúng ta là gọi là thần kinh giả đó, tkg đó là thần kinh giả đó. Mà thần kinh giả tại sao anh chị em đi ngang qua người ta hết, đi lại cái người ta hết, sao kỳ vậy?

anh chị em có bùa phép gì hông – không. Đó là thần linh bên cạnh anh chị em, năng lượng Thượng đế cho anh chị em đó, thành ra anh chị em đo hổng được, nhưng mà những người đó có trách nhiệm giúp cho anh chị em đó.

Tại sao đương bão bùn sương gió khiến mưa lạnh lẻo vầy, anh chị em cầu nguyện các Đấng đưa ngọn gió lên cái 5 phút sau hết, tại sao kỳ vậy, anh chị em có phép tắt à? không các Đấng đó!. Các Đấng vô hình qua lời cầu nguyện của anh chị em mà anh chị em chúng ta được quyền cầu nguyện, và được quyền yêu cầu những vị đó giúp cho chúng ta để thiên tai nơi đây không có, gió, bão hổng có chứ anh chị em đừng nghĩ mình nha. Thành ra Thầy hổng có chối bỏ trong vấn đề khoa học vật lý, nhưng mà khoa học vật lý nó có giới hạn nhiều lắm.

Bây giờ nói khoa học vật lý ha, được anh chị em biết kim tự tháp bên Ai Cập sử dụng làm sao không? Đó mấy người nói khoa học vật lý nói làm đòn bẩy nè nha, đưa tảng đá từ 1 tấn tới 3 tấn lên nha, đòn bẩy nha. Rồi xong xuôi làm 20 năm nha, công nhân 100 ngàn nha, rồi đá mà đem di chuyển bằng xe, tui nói được hết cái gì cũng được hết, nhưng mà lấy đá ở đâu ra, hổng ai trả lời được hết. Đó vậy lý của anh chị em chứng minh đó!, đòn bẩy đồ ngon lành lắm, tui hỏi đòn bẩy cũng được lắm, đá đâu mà xây dựng kim tự tháp? Hổng ai trả lời được hết!. Hổng có đá mà tại sao xây dựng kim tự tháp được, mà 3 kim tự tháp nha ở thành phố Cai rô xứ Ai Cập nha, mà cách nay 12 năm về trước Thầy đến đó đó nha anh chị em thấy hông?.

Rồi vật lý nè, rồi nghiên cứu nè những cái chữ viết của Ai Cập nè, cái này là 5000 năm nè, tả cái nào cũng 4000 năm, 4500 năm hết. Rồi bây giờ nói cái kim tự tháp nè 14 ngàn năm nè, 9 ngàn năm về trước hổng có ai chết hả? 5 ngàn năm mới đây mới chết hả? anh chị em thấy hông? Đó là những cái câu chuyện có thật mà Thầy đích thân Thầy đến nơi đến trốn Thầy chia sẻ cho anh chị em những cái thật.

Do đó, trong lĩnh vực khoa học, trong lĩnh vực vật lý đúng là hổng đáp ứng nhu cầu cho nhân loại còn giới hạn nhiều lắm. Chúng ta không có học gì hết mà chúng ta đóng góp cho khoa học kỹ thuật, khoa học vật lý đạt được kết quả khả quan hơn, đó là những cái bế tắt chúng ta đóng góp nha. Chứ không phải mà Thầy dạy cho anh chị em thành nhà khoa học vật lý nha nghe cho rõ, 2 cái đó nó khác nha.

Anh chị em khoa học vật lý muốn giỏi thì Thầy giúp cho anh chị em càng giỏi. Và Thầy cũng không bao giờ đào tạo cho anh chị em làm 1 nhà khoa học vật lý, 2 cái đó nó khác nhau nghe cho rõ. Anh chị em bác sĩ thì Thầy giúp cho anh chị em 1 chút xíu nữa cho anh chị em giỏi hơn những người bác sĩ khác, mà những người bác sĩ khác đưa linh hồn bất tử bất diệt đi không được, anh chị em chỉ ngóng người ta cái người ta đi. Do đó, anh chị em bác sĩ gia đình anh chị em trị bệnh thần kinh là giỏi nhất, hả bị ma nhập quỷ ám là hổng có ông bác sĩ nào trị được ngoại trừ bác sĩ học nhân điện, anh chị em nghe cho rõ nha.

Thực tế là vậy người ngồi kế bên Thầy nè, anh chị em thấy không người ngồi kế bên Thầy là bác sĩ thiệt chứ không phải bác sĩ giả nha, bác sĩ tốt nghiệp ở bên Úc à nha, nhưng mà cũng giúp được cho những linh hồn bất tử bất diệt về được dễ dàng. Chứ mấy ông bác sĩ khác nó lại mà vừa giúp nó cái nó bẻ họng cứng họng luôn, còn người này thứ thiệt, thứ thiệt là tại học nhân điện cao đó

nha chứ nếu không học nhân điện cao thì dẫn đi hoài, đi go around hoài!. Thực tế đó nha, người ngồi kế bên Thầy chắc anh chị em biết ai rồi chứ gì, khỏi giới thiệu nữa ha giới thiệu hoài cũng vậy à. Quì đó là Thầy muốn chia sẻ với anh chị em 1 cái câu nữa sau cùng.

Quì do đó trong vấn đề mà Thầy nhắc nhở cho anh chị em, cái ngành nhân điện của chúng ta học để phát triển tâm linh, để đóng góp bổ sung cho tất cả mọi ngành nghề ở thế gian này cần đến chúng ta chúng ta giúp, hổng cần thì chúng ta hổng giúp, hổng có gì mà lo lắng hết trơn, chứ anh chị em nói là "tui có cái này", khỏi có.

Thành ra khi mà người ta biết được chúng ta có khả năng thì người ta sẽ mời gọi anh chị em đến, thì chúng ta sẳng sàng chúng ta giúp đỡ, còn người ta chưa gọi chưa mời đến thì anh chị em cứ làm những cái việc gì chúng ta làm được chúng ta cứ làm, đừng chờ đừng đợi làm đi rồi cái nào cần thiết chúng ta đến hổng muộn nha. Đó là Thầy chia sẻ với anh chị em để anh chị em có kinh nghiệm thêm.

Quì tiếp theo cái phần, ờ bây giờ tới bên Úc nha. Bây giờ ai hỏi đâu đưa lên, lại đây lại đây lên đây hỏi, vô đây.

(Đĩa 23) Câu hỏi thứ 20:

Dạ kính thưa Thầy, Đức Phật đã dạy: bệnh từ tâm mà phát, thì cũng như thầy đã từng nói: bệnh cũng từ tâm mà sinh ra. Thì theo như con hiểu thân và tâm mà nặng trượt là vì những sự hiểu biết về những cái lý thuyết về những cái sự kiện mà do giác quan của chúng ta thu nhận từ gia đình, xã hội và tôn giáo. Thì Thầy nói chúng con phải xóa bỏ hết những cái buồn phiền trong thân và tâm. Thì là Thầy cũng có dạy cho chúng con là phải lấy tình thương và xóa bỏ hận thù. Thì con thấy cái cách hay nhất để xóa bỏ là dùng control chuyển những cái nặng trược đó thành 1 cái năng lượng tình thương thì nó sẽ được thanh nhẹ, có phải như vậy không Thầy?

Bởi vì có 1 lần Thầy có tới, linh hồn Thầy có tới và dạy con như sau: thấy người đó ghét mình thì phải coi làm sao người ta ghét mình? Thì Thầy có chỉ cho con thấy được cái tâm của người đó, thấy người đó sợ sệt và thấy người đó tâm bất an, và Thầy chỉ con về hãy cầu nguyện cho tâm người đó được bình an đi. Thì sau khi con cầu nguyện cho người đó như vậy thì tức thì con thấy được nhẹ ngay tức khắc.

Câu thức 2: là năm ngoái con có coi cái phim *Parson,* nói về sự hy sinh và tha thức của Chúa. Thì trong lúc đến cái phần ông Juda đến dẫn lính đến bắt Chúa, thì trong đầu con được nghe như sau: ai cũng nói ông Juda là kẻ xấu kẻ phản Chúa, nhưng có ai biết là linh hồn ông Juda tình nguyện xuống đóng vai đó để giúp Chúa làm tròn nhiệm vụ của Chúa, có ai nghĩ như vậy không? Khi cả ai làm nhiệm vụ mà Thượng đế giao phó, thì cả Đức Chúa Giê su và ông Juda lại trở về Thượng thiên và được thưởng công bởi Thượng đế.

Thì khi con được nghe như vậy, thì liền tức thì con được hiểu như người ta nói về luật nhân quả. Khi làm việc cho Thượng đế thì không có nghiệp quả nữa, dạ thưa Thầy có phải như vậy không?

(Đĩa 24) Thầy trả lời:

Quì qua 2 câu hỏi vừa rồi trong vấn đề mà nghiên cứu phát triển tâm linh về vấn đề tôn giáo. Như anh chị em biết, khi anh chị em học lớp 13 Thầy nhắc nhở cho anh chị em đừng bao giờ kết tội, mà đừng bao giờ nghĩ người đó xấu hoặc tốt, tốt xấu là 1. Nếu đừng bao giờ biết tốt xấu là 1 cái bài học để chúng ta học hỏi tiến hóa thì chúng ta có tất cả mà sáng nay Thầy tổng kết lại, Thầy muốn anh chị em thực hiện và để được 1 phần thưởng từ Thượng thiên cho vô giới hạn nó quí giá vô cùng, thì chính anh chị em phải bỏ để nhận cái quí giá này. Còn nếu anh chị em ôm vô trong lòng chúng ta thì chắc chắn là chúng ta không bao giờ quí giá nó, không bao giờ được hưởng cái quí giá này.

Cũng như vừa rồi người học viên nêu ra Thầy thì không có rành về vấn đề tôn giáo, nhưng mà trong vấn đề về tâm linh mà sáng nay Thầy có hướng dẫn cho anh chị em. Tất cả mọi người đều có công với nhân loại hết, Thượng đế gửi xuống để tạo phương tiện cho người A người B học, người đó đúng chứ không có sai mà chúng ta kết tội người sai, cái người mà kết tội sai chỉ có quyền quyết định đó thuộc Thượng đế chứ không phải người thường. Thượng đế gửi chúng ta xuống thì có tội có công thì Thượng đế chứ chúng ta không đủ khả năng mà chúng ta kết tội.

Cũng như Chúa đã nói Chúa đã dạy: nếu chúng ta hông có tội thì chúng ta kết tội người đó, mà nếu chúng ta có tội thì đừng bao giờ kết tội người đàn bà cách nay 2000 năm về trước, hổng có ai dám kết tội người đó hết, rút lui hết.

Thì đi lại vấn đề, trong vấn đề 12 tông đồ của Chúa Giê su biết đâu Thượng đế nhờ cái vị này mà hiện tại trên thế giới có 2-3 tỉ người đi theo Chúa Giê su, đi theo công giáo. Chứ nếu không có sự việc này xảy ra, nếu mà Chúa sống thêm 35 năm 40 năm nữa giờ phút này hổng biết làm sao à, chưa biết nữa, thì bây giờ anh chị em nên cám ơn ông đó hay là không cám ơn? Tại vì dù cho cái người này không có giao nạp Chúa cho người khác đó, thì đúng thời điểm Chúa đã hoàn thành nhiệm vụ Chúa phải về với Thượng đế à, đâu có ở dưới này được, thành ra nếu mà phê phán mà mình có tội mà mình phê phán ông đó Thầy nhắc lại lời Chúa nói thôi nha.

Do đó thì Thầy khuyên tất cả anh chị em: nếu muốn được món quà vô giới hạn từ Thượng đế ban cho, thì những cái gì chúng ta hổng biết chúng ta bỏ đi, là chúng ta ích kỷ và phê phán đó, bỏ ích kỷ, phê phán là chúng ta có tất cả. Thầy chỉ yêu cầu anh chị em bỏ 2 cái thôi: phê phán - ích kỷ bỏ ra có tất cả, giữ ích kỷ giữ phê phán - chưa có chứ không phải không có, chưa có, chừng nào bỏ mới có.

Cũng như vé số nè, vé số đủ hết nè, 1000 số anh chị em bấm ra số số 1000 mới trúng. Số 4, số 7, số 4, số 7, số 8, số 9 hoài chừng nào tới số 1000 mới trúng, số 1000 mà không được kiếp này kiếp sau, lâu lắm, lâu lắm! chừng nào gặp được Thầy thì may ra, hổng biết kiếp tới Thầy làm sao chưa biết thành ra khó gặp Thầy, mà Thầy cũng khó gặp anh chị em lắm.

Thì thôi những gì ngày hôm nay anh chị em làm được, Thầy làm được, chúng ta làm được đi để chúng ta đốt không còn thời gian không gian nữa, cái này là vô giá nè. Khi chúng ta sử dụng môi trường nào ở quả địa cầu không có thời gian và không gian thì chúng ta sẽ có tất cả, mà có tất cả đó là ài học sáng nay Thầy nhắc nhở cho anh chị em đó.

Quì thôi bây giờ vầy đi, bây giờ hỏi câu đó là xong người thứ nhất nha. Lát nữa thì người thứ nhì bên Úc này, trước khi người thứ nhì bên Úc hỏi đó ha anh chị em ăn đi rồi tí nữa 1 tiếng rưỡi đồng hồ vô lại

(Đĩa 25) Câu hỏi thứ 21:

Dạ kính thưa Thầy bà này bả xin hỏi Thầy về tâm lý khi hồi nảy Thầy có bàn về tâm linh và tâm linh. Thì tâm lý theo Thầy thì chúng con phải hiểu như thế nào? đó là 1 cái sự nghiên cứu về cái tư tưởng, cái lối suy nghĩ của chúng ta hay là đó là cái cá tánh của con người? hay là đó là tất cả những cái bản tánh của con người như thế nào, chúng con phải hiểu là tâm lý như thế nào thưa Thầy?

Và cái tâm lý đó ảnh hưởng nào trên cái sự minh triết của mỗi con người trong cái đường đời, có ảnh hưởng như thế nào trên cái đường đời, trên cái sự minh triết của mỗi con người thưa Thầy? Và làm cách nào chúng ta có thể liên kết được cái tâm lý và sự giác ngộ của linh hồn trong cái con đường tâm linh?

Thầy trả lời:

Quì thằng Triển nghe rõ không?

Dạ không nghe được gì cả, chỉ nói xa cái micro của Thầy quá nên không nghe được gì cả.

Thôi được rồi bây giờ đó bây giờ cái chuyện quan trọng nhất nè Triển ơi! Tất cả mọi lần làm ơn nghe Thầy trước đi, còn mấy người kia nghe sau đi nha cho nó chắc ăn đi. Bây giờ Thầy tóm tắt lại để cho thằng Triển biết được rồi thông dịch cho bà con mình nghe nha.

Cái bà này ả hỏi cái vấn đề tâm lý có liên quan vấn đề tâm linh như thế nào? Và tâm lý nó có hợp lại với tâm linh hay không, giúp cho cái thể xác chúng ta giác ngộ cùng với linh hồn của mình không? Đó là đại ý ả nêu như vậy, bả muốn biết rõ những chi tiết, những chi tiết từ Thầy trả lời cho anh chị em nghe đây.

Dạ xin mời Thầy ạ!.

Quì bây giờ anh chị em biết cái tâm lý, tâm lý đây không phải là tâm lý của xã hội, tâm lý đây là không phải tâm lý của xã hội, tâm lý đây không phải là nhà tâm lý để nói lên những lời ngon tiếng ngọt dành riêng cho những người bị bệnh tâm thần. Mà tâm lý đây là anh chị em phải biết tâm lý người ta muốn cái gì? Mà anh chị em phản bác thì dòng điện nó sẽ phản hồi lại hết, anh chị em giận, người ta giận, tất cả đều giận hư hết.

Cái tâm lý của Thầy dạy ngày hôm nay nó khác hẳn cái tâm lý của xã hội loài người nha. Tâm lý mà của sách vở mà viết ra để cho anh chị em học hỏi nghiên cứu tâm lý, đây là không phải tâm lý của 1 người mà tâm lý này là tâm lý của người ta.

Quì do đó cái tâm lý của ngành nhân điện của chúng ta, tâm lý người ta anh chị em biết tâm lý muốn cái này muốn cái này chiều người ta đi, anh chị em nghe người ta đi mình thành công rồi mình điều khiển ngược lại người ta. Tâm lý của chúng ta học ngày hôm nay là để điều khiển ngược lại người ta, mà trước khi điều khiển ngược lại người ta thì mình phải nghe người ta. Nghe người ta rồi

khi mình nghe người ta người ta tưởng mình nghe người ta, rốt cuộc người ta nghe mình lại mà không hay, cái này kêu là siêu tâm lý đó nha nghe cho rõ nha.

Chứ còn anh chị em học tâm lý xã hội loài người, ôi nó thích cái này, muốn cái này đưa thích cái này, muốn cái này đưa, hổng có ích lợi gì hết, anh chị em hổng giúp được đâu. Nó thích cái này anh chị em đưa cái này nó tắt thở, nó thích cái này anh chị em đưa cái này nó xe đụng, nói thích cái này anh chị em đưa cái này nó bị tai nạn, hổng phải cái tâm lý này, tâm lý này là tâm lý thuật. Mà tâm lý này là tâm lý vật chất, anh chị em có tiền thì tâm lý của nó nó nghe anh chị em hết, hổng có tiền thì bữa trước bữa sau a – lê rồi rờ - lui là đi lui lại, tâm lý của xã hội loài người là vậy, Thầy hổng có dạy cái này.

Thầy dạy anh chị em biết tâm lý của nó anh chị em chiều nó mà anh chị em điều khiển nó, cái này mới được, mình học cấp cao mình phải biết cái này. Nghe nó, chiều nó để mình điều khiển nó chứ không phải nghe nó, chiều nó để nó điều khiển mình 2 cái đó nó khác nha, cái tâm lý này là siêu tâm lý nè, chưa bao giờ sách vở ghi cái này, và cũng không có sách vở nào dạy cái này đâu.

Lần đầu tiên trong suốt gần 15 năm Thầy rao giảng lần đầu tiên Thầy chỉ cho anh chị em cái tâm lý này nè, để chúng ta phải vượt bật chúng ta phải giúp mọi người được. Chứ tâm lý giống như tâm lý xã hội, rồi tâm lý con người, tâm lý của những người bệnh tâm thần cái đó của xã hội loài người, mà nếu Thầy dạy như vậy thì y hệt anh chị em học với bác sĩ tâm lý giống nha, Thầy dạy khác, khác cái điểm này nè. Mà khác cái điểm này lần đầu tiên Thầy dạy cho anh chị em học lớp tu nghiệp anh chị em mới biết được siêu tâm lý, để chúng ta nắm toàn bộ tâm lý của xã hội loài người.

Còn anh chị em nói: tại vì tâm lý nó vầy, tại vì phong tục tập quán, gia đình xã hội rồi nó đổi tâm lý, cái đó nó xã hội loài người. Mình đổi mình nói mình đổi cho nó thể xác và linh hồn, để khi cái thể xác mình giác ngộ hòa hợp với linh hồn giác ngộ thì giúp cho những người đó cái tâm lý của họ, nghe cho họ để đưa cho họ giác ngộ chứ không phải nghe họ đưa cho họ tiền xài, nghe họ rồi để họ làm theo mình, trời!.

Lần đầu tiên ngành nhân điện anh chị em học lớp tu nghiệp 10 ngày, lần đầu tiên Thầy giảng nghĩa cho anh chị em nghe cái tâm lý. Chứ tâm lý này chắc anh chị em tưởng tâm lý của con người, xã hội, quốc gia, dân tộc, không ít lắm nhỏ lắm, chúng ta phải đi trên lĩnh vực 5 châu 4 biển, chúng ta đi trên lĩnh vực tất cả mọi người ở quả địa cầu này, có như vậy thì chúng ta mới đóng góp giúp cho quả địa cầu được, giúp cho nhân loại được.

Còn anh chị em học xã hội loài người được, anh chị em giúp được nhưng mà còn giới hạn lắm, 5 người, 3 người, 7 người, 10 người hết, hổng thể nào anh chị em giải quyết được hết.

Do đó, cái đề tài mà tâm lý của người học viên vừa nêu ra trong vấn đề tâm lý, thì chúng ta phải áp dụng tâm lý trong ngành nhân điện của chúng ta, nghe chúng nó để chúng ta điều khiển chúng nó. Mà nghe chúng nó không có nghĩa là chúng ta là công cụ của chúng con, mà nghe chúng nó là để chúng ta là giúp cho chúng nó, mà chúng nó công cụ chúng ta lúc nào chúng nó không hay, cái này mới học nè nghe cho rõ nha, siêu tâm lý đó. Được hết, nghe hết dẫn dụ coi nó nói gì cũng nghe, mình biết nó nói trật mình cũng nghe là mình giúp cho nó cái

tâm lý của nó, khi mà nó nói trật mình nghe để mình kéo nó về giúp cho nó giác ngộ.

Còn nếu nói cho nó nghe nó chống đối, anh chị em chống đối nó thì 2 người nghịch nhau thì vĩnh viễn không bao giờ sáp gần lại được, tại vì nó nói những lời ổng đúng, những lời hổng phải mình nghe người khác nghe, nhưng mà mình chiều nó mình dẫn dắt nó giúp cho nó giác ngộ, đó là chúng ta hổng thù nó, biết nó trật đó. Biết nó trật mình giúp cho nó dừng có trật mà nó theo mình nó trúng, nó trúng nó hưởng chứ không phải mình hưởng.

Nhiệm vụ của của chúng ta khó khăn như thế này, do đó học cấp này thì anh chị em phải học cái bài học này. Bài học ngày hôm nay, câu trả lời kinh nghiệm ngày hôm nay để hiện tại, tương lai anh chị em mới có cái khả năng giúp cho mọi người được.

Anh chị em lầm đó, khi mà đưa tài liệu cho anh chị em anh chị em nói tâm lý tâm lý tui học đặc ruột rồi. Bữa nay Thầy đưa cái đề tài mới anh chị em có đặc ruột hông?, hổng có biết 1 chữ chứ đừng nói đặc ruột, hổng có dạy làm sao anh chị em biết?, cái này Thượng thiên dạy cho Thầy Thầy dạy cho anh chị em đó. Anh chị em trong này có bác sĩ tâm lý phải không? học về tâm thần phải không? hồi đó giờ sách vở có ghi giống như vầy không – không, anh chị em nói cho nghe ta nghe không.

Anh chị em tưởng anh chị em hay anh chị em giỏi nói cho người ta nghe, thứ nhất là anh chị em bác sĩ tâm thần đó, nó nghe mà nó hổng có làm, nó nói mình nghe mình bắt nó làm cho mình Thầy dạy cho anh chị em là dạy cái này nha. Đó là Thầy giải quyết trong vấn đề tâm lý nó đơn giản lắm, nhưng mà cái lý của chúng ta đưa ra hổng có cái lý nào chống đối lại được, phản bác lại được hết.

Mà cái danh từ hồi xưa trên 35 năm về trước Thầy học từ Thượng thiên, khi nào cái lý mình đưa ra mà tuyệt đối lý không ai đưa ra hết họ theo mình hết, nghe cho rõ nha, bữa này Thầy chỉ cái bí mật xã hội loài người cái chổ ày nè!, còn bí mất của xã hội loài người nữa Thầy sẽ giảng tiếp mấy ngày tới.

Khi nào mà tuyệt đối lý không có lý nào trả lời được thì có nước họ theo mình thôi. Mà chưa bao giờ ai mà có 1 cái đề tài nào mà tuyệt đối lý được hết, cái lý nào cũng bị hở hết, cái lý nào cũng bị kẹt hết. Mình làm sao mình nói cái lý mình đừng có kẹt đó mà đừng kẹt là theo mình, cái này khó mà anh chị em học nè.

Thôi Thầy chia sẻ cho anh chị em nha để mai mốt học nữa, chứ giảng hoài mai mốt làm sao anh chị em học. Nhiêu đây cũng đủ rồi, nhiêu đây là anh chị em đủ học 10 ngày rồi, có lẽ là mai giải tán rồi, học nhiêu đây đủ rồi mai giải tán, nhưng mà anh chị em đến đây nhiều quá, bên kia cũng đến nhiều thành ra Thầy ráng lại 9 ngày nữa ngưng. Hổng biết nói như vậy hổng biết dịch được không nữa!

Quì trong vấn đề đó, câu thứ nhất qua câu thứ nhì qua câu thứ 3 anh chị em khỏi cần liên kết gì hết, mà chúng ta giác ngộ giúp cho nó giác ngộ.

Ba mươi năm về trước Thượng đế dạy cho Thầy: “con cứ nhận hết mọi sự việc đi, con là công cụ của nó đi, con là người làm cho chúng nó cũng được. Nhưng mà khi con làm người làm cho chúng nó rồi con phục vụ chúng nó mà

chúng nó phục vụ con lúc nào mà chúng nó không hay", cái này là anh chị em cũng phải học cái này nè. Đó là không cần liên kết mà chúng ta nghe nó thì ít, nhưng mà chúng nó nghe chúng ta thì nhiều, anh chị em biết tại sao chúng ta nghe chúng nó ít mà chúng nó nghe chúng ta nhiều không?, Thầy giải nghĩa cho anh chị em nghe nè: nó nói có 1 mình anh chị em nghe à.

Rồi anh chị em bên cạnh nhà nó anh chị em nói cho nó nó nói lại cho 1 triệu người nghe, tại sao 1 triệu người nghe? Tại vì nó cầm đầu 1 triệu người lận, nó nói 1 triệu người nghe, anh chị em nói từng người từng người mệt lắm.

Đó ông sếp của nó nè "bây giờ ha tui chỉ vầy vầy vầy", cái lời của ổng phát biểu 1 triệu người nghe đó không phải ổng mà mình, tức nhiên 1 triệu người nghe, mình nghe nó một mà mình giúp nó 1 triệu người nghe tại vì cái lời phát biểu của mình 1 triệu người nghe đó, trời ơi học cái này nè mới giỏi nè. Chứ anh chị em học một dạy một học một dạy một nó lâu lắm, rồi anh chị em năn nỉ từng người từng người lâu lắm, nói 1 người 1 triệu người nghe, nói 1 người 50 triệu người nghe, nên nói là nói cái này nè.

Chứ bây giờ anh chị em trời ơi nội mà anh chị em đi qua mà anh chị em đi qua bên Hồng Kông mà anh chị em nói từng người từng người từng người từng người, 6 triệu người nói biết chừng nào, trời 8 năm 6 tháng 18 ngày cũng chưa được nữa, 80 năm cũng chưa được nữa chứ đừng nói 8 năm thấy không!.

Anh chị em thủ lãnh lại đây chỉ cho mày cái này nè mày làm cái này, cái nó ra lệnh một cái cái 6 triệu người nghe. Ai cũng tưởng vô tay vỗ tay mình ngồi ngoài sau "vỗ tay đi con, con nghe mày có một à mà thần dân của con nghe thầy 6 triệu người lận", đâu có cần nói chuyện chi nhiều. vậy thôi.

Chúng ta có khả năng vầy chúng ta giúp, chúng ta không phải điều khiển nó mà chúng ta giúp 6 triệu người đó. Chúng ta nghe 1 người mà chúng ta giúp 6 triệu người, nó nói xong cái này nó tắt thở mình giúp được 6 triệu người. Nó xong rồi đó, nhiệm vụ của nó là mình nghe nó để nhờ nó nói 6 triệu người nghe, 6 triệu người đó hưởng, thằng này nó tắt thở xong nhiệm vụ rồi, về bên kia cửa tử đi con – xong. Mình hổng có trù nó chết mà nó hổng chết cũng được, tại nó xong nhiệm vụ nó lên đường.

Kỳ này đó, lớp học này anh chị em học nhiêu đó thôi, nhờ Thầy mới ăn chén cơm vô no quá dạy khỏe quá chứ hồi nảy chưa ăn nói dạy không mấy gì hay, nhờ ăn chén cơm no dạy mới bảo đảm. Trời ơi dịch đi nha, trời ơi nó cười kìa, bên kia nó cười rồi kìa nó tưởng thiệt.

Đó là 1 câu hỏi vừa rồi đánh dấu một thức tỉnh trong vấn đề tâm lý, mà tâm lý trong ngành nhân điện của chúng ta nó thay đổi môi trường hết toàn bộ. Như vầy là cũng quí giá cho anh chị em học hỏi rồi nha. Quì bây giờ phần kế tiếp ở bên Hòa Lan.

(Đĩa 26) Câu hỏi thứ 22:

Dạ kính thưa Thầy đây là câu hỏi của người học viên ở bên Ý đến Hòa Lan. Bà này xin trình bày, theo như sự hiểu biết của bà thì cái trường của ngành nhân điện là cái trường Thầy dạy chúng con những cái tinh hoa của sự sống, và Thầy dạy chúng con để chúng con học mà không có lệ thuộc vào tất cả những sự việc

mà thuộc về đời sống này, hay cho chúng con một cái chìa khóa để chúng con sử dụng để vượt qua tất cả những cái sự ràng buộc của sự sống.

Mà một trong những cái yếu tố mà chúng con có thể làm được, đó là có thể mình bỏ cái sự phán xét mọi người thì mình sẽ nhìn được cái sự đau khổ. Thì có phải chăng cái tình tha thứ là 1 cái sợ dây để giúp cho chúng con cắt đứt được cái sự đau khổ hay không, 1 cái chìa khóa hay không?, dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Anh chị em biết tại sao anh chị em chúng ta lại sợ không? trong cái đề tài tâm lý – tâm linh ngày hôm nay nè, cái đề tài mà tại sao anh chị em biết chúng ta lại sợ không mà anh chị em bỏ không được.

Một cái điểm mà chúng ta sẽ không còn sợ nữa nếu chúng ta đừng có nói người đó xấu. Tại vì anh chị em sợ người ta biết anh chị em xấu anh chị em cứ nói người ta xấu, tại vì chúng ta sợ. Chúng ta cứ thanh thiên bạch nhật chúng ta cứ thực hành chúng ta đừng có sợ ai hết, thì hổng bao giờ chúng ta sợ, hổng bao giờ chúng ta nói xấu người khác hết, bởi vì chính cái bản thân mình xấu hơn người ta mà vì mình sợ người ta biết mình xấu cái đâm ra cái mình xấu, nó ác nghiệt cái chổ này nè, chứ bản chất chúng ta hổng có xấu tại vì mình sợ đó. Mà chúng ta đừng phê phán người khác xấu thì không bao giờ chúng ta sợ.

Hả Việt Nam của Thầy hay lắm, hả là dám ăn dám chịu, hả dám làm dám thú tội đừng có dấu, mà dấu trước sau sau trước người ta cũng biết à mà nó biết nó còn tệ hại hơn nữa thà nói thiệt, tại vì chúng ta sợ là cái lỗi này, thành ra chúng ta đừng phê phán ai thì không bao giờ chúng ta sợ hết đó. Chúng ta chấp nhận, chấp nhận tại sao anh chị em sợ? cái miệng nói tui hổng sợ ai hết, nhất định chết tui không sợ? chết còn gì sợ! nhưng mà bệnh sợ à! a nó ác nghiệt chổ này. Nhất định chết tui hổng sợ, chết tắt thở rồi đâu còn gì đâu sợ!. Nhưng mà đau, trời ơi tui muốn sống, tui muốn sống, mà hả trước khi vậy cái nói nhất định chết tui không sợ đó, bị lúc mạnh dạn mà chết không sợ. Mà bệnh nói "trời ơi ai mà cứu tui sống biểu tui làm gì cũng làm hết", được tui sẽ cứu, cứu cái thể xác khác chứ linh hồn này về bên kia cửa tử đi, thể xác ra nghĩa địa là cứu cái chổ này nè!

Trời ơi, hồi mà còn sanh tiền đó còn mạnh khỏe hổng có sợ ai hết, coi như ông trời nhỏ hơn mình nữa bởi vậy chết hổng sợ, chết rồi còn gì sợ. Mà chừng bệnh mà gần chết rồi cái trời ơi đủ thứ hết đó, cầu nguyện đủ thứ hết đó, cầu nguyện Chúa rồi Phật hả chổ nào linh là cầu nguyện à, miễn sao cầu nguyện cho sống thôi, cầu nguyện nhiều chừng nào tắt thở mau chừng đó, trời ơi làm đủ thứ chuyệt hết trơn. Hồi mà sanh tiền biểu làm chuyện tốt để giúp người ta hông hông hông, tới chừng gần xong mà nói " bây giờ tui mà tui chết rồi ha nhất định ai cứu sống tui cho hết cái gia tài", mà cứu sống rồi cái tiếc!, 10 đồng cũng tiếc!, trời 10 đồng cũng tiếc!, 10 đồng uổng lắm, 10 đồng kiếm thêm 90 đủ 100 ghim vô bỏ trong tủ sắt chắc ăn. Trời ơi cái vụ này Thầy thấy cũng nhiều trong đó có học trò của Thầy, trời ơi tội nghiệp lắm. Đó là Thầy muốn chia sẻ với anh chị em.

Sở dĩ chúng ta sợ là chúng ta phê phán những người khác xấu, mà nếu anh chị em không phê phán những người khác xấu thì chúng ta không bao giờ sợ,

mà chúng ta không sợ là chúng ta minh triết cái chổ đó đó. Đi qua đi lại đi qua đi lại cái minh triết cái chổ này. Thứ nhất đừng phê phán, thứ nhì đừng ích kỷ, mà anh chị em không phê phán hổng bao giờ anh chị em ích kỷ hết đó, tại anh chị em người nào anh chị em cũng đưa người ta lên, người nào anh chị em cũng nói người này tốt quá tốt quá làm sao anh chị em ích kỷ được! Ích kỳ là xấu nói xấu, tốt nói tốt là ích kỷ đó, mà biết nó xấu thiệt mà nói xấu cũng ích kỷ nữa.

Mình biết thằng này nó xấu thiệt nè, mà mình nói: coi nó xấu vậy mà nó giúp người ta nhiều cái nó trở thành người tốt cái mình không ích kỷ. Mà mình ích kỷ mình cũng không có lấy cái xấu của nó đưa vô cái xấu của mình, resumer tóm tắt lại cái chữ sợ đó. Trách sợ đừng phê phán chúng ta có tất cả, bỏ tánh hư tật xấu, bỏ tánh ích kỷ, đừng phê phán ai, đơn giản lắm nhưng mà thực hành khó trăm chiều.

Mà nếu được ngày thứ ba 72 tiếng đồng hồ sau tập sự cho anh chị em linh hồn, thể xác để cho anh chị em ra ngoài nhìn vô cái chổ giường ngủ cái giường ngủ mất, còn nằm chiêm bao thì khác à không kể à, cái đó thì 30 giây thôi. Nằm chiêm bao thì tới 4h lận, thức dậy cái đi tiểu vô nằm co tiếp, cái đó thuộc về nằm chiêm bao. Còn cái này 30 giây, còn nằm chiêm bao 1h, 2h, 3h , 4h, 4 giờ mắc đi tiểu quá đi tiểu vô nằm cái nằm chiêm bao tiếp nữa, trời ngộ vậy chứ!

Đó là Thầy muốn chia sẻ cho anh chị em nha. Quì tiếp theo.

(Đĩa 27) Câu hỏi thứ 23:

Kính thưa Thầy đây là câu hỏi của người học viên ở bên Hòa Lan. Người học viên này xin Thầy có thể nào giải thích cho chúng con hiểu thêm cái tác động của cái sự ý thức tổng hợp của nhân loại, làm cách nào chúng con có thể phát triển được cái điều này? Với con số 500 của chúng con mà Thầy nói có khả năng mà để cần giúp cho nhân loại, thì trong số 500 anh chị em này có phải những người này những người có học trình độ để phát triển được cái sự ý thức tổng hợp này hay không?

Một lần người học viên này khi bà có dạy lớp 1 lớp 2 cùng với người anh của bà, thì đột nhiên trong cái phòng khi bà dạy như vậy bà thấy có cái luồng ánh sáng bao phủ cái phòng. Và khi nhận thấy cái luồng ánh sáng này thì liền lúc đó cái luồng ánh sáng này nó bị biến mất đi, ngay trong cái giây phút đó bà thấy rất là xúc động bà khóc.

Thì bà xin hỏi Thầy khi chúng con đứng trực diện với cái luồng ánh sáng đó là một cái sự hiện diện của Đấng thiêng liêng, thì chúng con luôn có được cái sự xúc động rất mạnh, thì làm cách nào chúng con có thể kiểm soát được cái sự xúc động của mình khi đối diện với một cái băng tầng cao của các Đấng như vậy? Và nếu chúng con kiểm soát được cái xúc động, thì có thể chúng con sẽ có một cái sự quân bình trong tinh thần để chấp nhận được những cái công việc và những cái gì mà chúng con có thể nhận được từ các Đấng để mình có thể làm được sức mạng của mình?

Câu hỏi thứ 2 bà xin trình với Thầy về một vài cái tác động của cái môn học nhân điện trên cái vấn đề cá nhân của bà trị bệnh để giúp cho những đứa con.

Thì trong kinh nghiệm của bà khi mấy đứa con của bà nó bị những cái trường hợp như bị đau hay là bị những cái tai nạn chẳng hạn, thì thông thường bà ôm nó vào trong lòng và bà truyền điện trị bệnh. Thì bà thấy khi truyền điện liền lập tức mấy đứa bé đó nó nằm xuống nó ngủ, và nó ngủ như vậy trong khoảng 2 đến 6 tiếng đồng hồ trong lòng của bà.

Và đặc biệt có 1 trường hợp là đứa con của bà nó bị một cái giống như là dập ngón tay đó hưa Thầy, khi bị dập ngón tay như vậy thì bà có dẫn vào nhà thương. Bác sĩ nói rằng là ngón tay này nó bị dập quá và bà phải rút cái móng tay nó ra. Thì rút cái móng tay đó ra thì rất là đau bác sĩ có hỏi bà là có chích thuốc tê cho đứa bé hay không, thì bà nói là không cần chích thuốc tê, bà cứ truyền điện cho nó rồi tự nhiên đứa bé nằm ngủ, và ông bác sĩ đó ổng lấy cái móng tay đó ra và ông cũng thấy ngạc nhiên, vì lấy cái móng tay ra như vậy rất là đau mà tại sao không có thuốc mê mà nó nằm ngủ một cách yên lành.

Thì bà xin hỏi Thầy: trong cái trạng thái khi đứa bé nằm ngủ như vậy có phải cái linh hồn của nó đang được nằm ở 1 cái trạng thái giác ngộ vì vậy nó không cảm thấy cái sự đau đớn trên cơ thể.

Cũng như trường hợp cô Bê tra ở đây, vì lý do cái trạng thái linh hồn của cô ta đang ở cái môi trường giác ngộ, chính vì lý do đó khi Thầy truyền điện cô ta nhận được cái luồng điện 1 cách nhanh chóng hơn, và giúp cho cô ấy hồi phục được nhanh hơn vì lý do cô ta đạt cái trạng thái giác ngộ. Xin hỏi Thầy đó là những cái tư tưởng trình bày như vậy có đúng hay không? dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Quì Thầy chia sẻ những kinh nghiệm của Thầy để anh chị em học hỏi tiến hóa nha.

Tất cả mọi người trong chúng ta ai cũng có hột giống bồ đề hết, mà hột giống bồ đề của chúng ta quá nhỏ, tình thương chúng ta quá nhỏ. Do đó mỗi 1 lần mà ánh sáng hào quang mà đến với chúng ta, tình thương cao cả mà từ Thượng thiên đến với chúng ta thì chúng ta xúc động, bởi lẽ cái thể xác của chúng ta không có đủ cái khả năng đi gieo cái hột giống bồ đề rất nhiều, chia sẻ hột giống bồ đề cho mọi người, vì lý do đó cái cảm xúc chúng ta có được. Rồi đến khi nào cái thể xác của chúng ta, thể xác của anh chị em công quả công đức thực hành thực hiện rất nhiều thì cái xúc cảm đó thì coi như sang bằng, là coi như chúng ta đi tới 1 cái trình độ linh hồn chúng ta bên cạnh với linh hồn của thượng đế, Thượng thiên.

Có 1 số anh chị em vừa thấy anh chị em khóc, vừa thấy anh chị em cảm, vừa thấy anh chị em thương quá, thương - cảm - xúc mà anh chị em giúp hổng được bởi vậy anh chị em có giới hạn, một trong những trường hợp đó Thầy đã có từ khi Thầy học đạo. Sau gần 30 năm Thầy vẫn còn cũng biết thương cũng biết mến, nhưng mà cái ước nguyện của Thầy cao quá, có lẽ là Thầy thay vì giúp một nước, nhiều nước nhưng mà Thầy giúp tất cả mọi người do đó thì cái khả năng của Thầy có giới hạn, mà sự giúp đỡ vô giới hạn thì Thầy hổng có cái khả năng này.

Thầy cũng có cảm xúc biết thương biết khóc biết mến, nhưng mà dần dần Thầy được cái may mắn những cái lớp cao tương tự như thế này, những lời

hướng dẫn của Thầy đến với anh chị em thì cái năng lượng, cái thể xác của Thầy cũng quân bình. Mà cái thể xác của chúng ta quân bình là từ cái thể xác của chúng ta được may mắn Thượng thiên cho chúng ta giác ngộ.

Bài học ngày hôm nay bài học của lớp học này để giúp cho anh chị em chúng ta giải quyết trong vấn đề tình cảm, không phải chúng ta không thương chúng ta không khóc. Không phải hổng khóc là không thương không phải vậy, tại vì chúng ta chưa có khả năng kiềm chế sự xúc cảm của cái thể xác của chúng ta, bởi quyền năng khả năng của chúng ta quá ít thì anh chị em cứ suy nghĩ đi.

Sau lớp học này anh chị em thương anh chị em thương để biết anh chị em giúp đỡ, chứ không phải anh chị em thương anh chị em ngồi đây anh chị em khóc – 2 cái nó khác nhau. Đó là Thầy muốn chia sẻ kinh nghiệm với anh chị em. Dù muốn dù không cái lớp học này thì anh chị em phải biết hiểu được rất nhiều, càng nhiều càng cao có như vậy thì anh chị em mới đóng góp giúp cho tất cả mọi người được. Và chúng ta xóa những cái tình cảm riêng tư của cái thể xác của mình, chúng ta đi cái tình cảm chung là của mọi người.

Bây giờ Thầy thí dụ 1 cái dơn giản nhất. Trong gia đình của anh chị em: cha mẹ, anh em, con cháu, chồng vợ chúng ta khi đau khổ anh chị em phải thương phải không? anh chị em khóc phải không? tại vì chúng ta lo chưa có hoàn thành phải không? chưa có trọn phải không? Được ai cũng vậy, hả sanh ra con người thì ai trong chúng ta cũng vậy hết.

Nhưng mà Thầy muốn giúp ý kiến cho anh chị em cái này nè, có khi nào là nghèo khổ đói rách anh chị em khóc không – không, không bao giờ, có ít lắm. Khóc là anh chị em chỉ khóc sơ qua, qua cái cảnh khác anh chị em ngưng liền anh chị em cười liền, nhưng mà đối với gia đình mình 1 bữa, 5 bữa, 10 bữa, nữa tháng, 1 năm có khi 2 năm 3 năm. Mà nếu cái tình trạng của anh chị em cái thể xác của anh chị em ý thức, thương 1 người trong gia đình mình 2 năm 3 năm thì mình thương cái người mà nghèo nhất mà dữ nhất mà mình thương 2 năm 3 năm thì cái năng lực anh chị em có, cái năng lực này anh chị em có sẵn rồi tại anh chị em chưa biết sử dụng.

Do đó mỗi lớp học càng cao Thầy nhắc nhở cho anh chị em càng nhiều, để anh chị em chúng ta sử dụng cái năng lực này để giúp cái thể xác chúng ta giác ngộ dưới mọi hình thức, dưới mọi kinh nghiệm đời cũng như đạo, có như vậy thì anh chị em chúng ta mới tiến một bước xa nữa là thể xác chúng ta giác ngộ. Đó là câu thứ nhất. Tiếp theo câu thứ nhì.

Quì bây giờ anh chị em biết, khi mà anh chị em truyền điện như vậy đó cái dòng điện của chúng ta làm cho nó hôn mê, cái thể xác nó hôn mê, hôn mê nằm trong giấc ngủ an lành mà không có đau xót. Đó là cái dòng điện từ Thượng thiên cho chúng nó, thay vì anh chị em phải chích thuốc tê, chụp thuốc mê, anh chị em cho nó uống thuốc giảm đau. Thì ngược lại chính cái năng lượng này ngày hôm nay người học viên này nêu ra câu hỏi để chứng minh 1 sự việc, khi cái thể xác chúng ta giác ngộ hòa hợp với linh hồn của mình ra ngoài không gian, thì chính mình sẽ giúp những cái thể xác tương lai nè: bị dị tật nè, bị đau ốm bệnh hoạn nè mà 2 giờ đầu Thầy chia sẻ với anh chị em. Chúng ta đến đó cuộc giải phẩu 5 tiếng, 3 tiếng, 2 tiếng chúng ta giúp không có đau không có gì

hết mà giải phẫu xong coi như nó bình thường trở lại, đó là linh hồn thể xác chúng ta đến đó mà hổng ai biết.

Còn anh chị em có mặt, gia đình anh chị em con cháu anh chị em anh chị em truyền điện vô. Anh chị em thương chúng nó quá, bao nhiêu tình thương anh chị em bao phủ hết cái thể xác nó nó không bao giờ biết đau biết bệnh. Bây giờ anh chị em có khả năng như mức độ này nhưng mà chưa đủ, đủ đây là cái linh hồn thể xác anh chị em còn sống nha, linh hồn ở đây là chết nè bên cạnh Thầy, bên cạnh anh chị em là chết nè đứng xung quanh ở đây là chết nè anh chị em hổng thấy. Nhưng mà tương lai linh hồn, thể xác của Thầy, linh hồn thể xác của anh chị em còn sống là thể xác chúng ta đang sống, chúng ta đến vị trí A chúng ta hiểu biết tất cả mọi sự việc, chúng ta thay đổi môi trường được. Xin lỗi, ngay cả bên cạnh anh chị em anh chị em điều khiển người kế bên mình, thay vì ký biểu ngưng đừng ký, thay vì hổng ký biểu ký vô ký vô cái kẹt.

Cũng như bây giờ anh chị em thấy không, sáng cái tư tưởng người khác, trưa tư tưởng người khác, chiều tư tưởng người khác, tối tư tưởng người khác, có 4 cái tư tưởng bởi lẽ có 4 cái linh hồn xâm nhập vô cái thể xác của anh chị em thành ra thay đổi tư tưởng. Coi cá nhân của anh chị em có chịu đựng được không? coi những người xung quanh tạo ra những cái phương tiện có chịu đựng được không?, được thì qua khỏi, hổng được thì vấp ngả, vấp ngả thì đứng dậy học tiếp, mà hầu hết anh chị em trong chúng ta đều vậy hết.

Rồi có 1 số anh chị em đó, gia đình anh chị em hổng biết nói anh chị em *máz*, máx dây nhưng mà anh chị em đâu có bị máx, anh chị em tỉnh lắm. Máz mà đưa cho anh chị em chừng 5-3 chục ngàn anh chị em điếm, khỏi điếm cất chắc ăn bị người ta cho đâu cần điếm thiếu đủ làm chi, hổng có lỗ lã gì hết. 50 cũng được, 40, 30 cũng được hả có bỏ vô túi chắc ăn, máz thì đâu có biết xài tiền, hả máz xài giấy tiền vàng bạc mà đưa tiền nguyên xi như vậy cất lẹ, gày nút lại sợ kế bên nó móc túi.

Đó là Thầy muốn chia sẻ những cái kinh nghiệm này để cho anh chị em biết được. Những cái hình ảnh, những cái câu hỏi, những việc làm đã, đang và tiếp tục anh chị em làm thì tương lai chúng ta sẽ vượt bậc cái này. Có như vậy thì trong số 500 người chúng ta tương lai anh chị em giúp quả địa cầu này rất dễ dàng. Tại vì anh chị em đi máy bay 8 tiếng, 10 tiếng, 12 tiếng, chúng ta đi bằng năng lượng vũ trụ, ánh sáng hào quang linh hồn thời gian 1 tít tắt chúng ta đến nơi thì chúng ta giải quyết tất cả mọi sự việc, để cho nhân loại trên thế giới hưởng cảnh niết bàn ở trần gian mà hầu hết nhân loại trên thế giới đều mong muốn và ước mong. Quì thôi bây giờ tiếp theo.

(Đĩa 28) Câu hỏi thứ 24:

Dạ kính thưa Thầy đây là câu hỏi của người học viên bên Hòa Lan. Ông này xin hỏi Thầy: ngay cái giây phút chúng con lìa trần khi chúng con tắt thở để chết. Thì theo như cái sự nghiên cứu của ông ta thì mình có 3 cái thể: cái thể xác, cái thể hồn và cái tư tưởng của con người. Thì chúng con được biết khi chúng con tắt thở chết rồi thì cái linh hồn đương nhiên trở về với Đấng Thượng đế, thể xác trở về với cát bụi, nhưng mà cái tư tưởng của chúng con đi đâu? Ý

của ông này muốn nói cái trì óc, cái tư tương hiểu biết của chúng con nó sẽ đi đâu?

Câu hỏi thứ 2: theo như ông nghiên cứu trong sách thì người ta có đề cập về vật lý có phân tử, thì trong cái phân tử đó có 1% là ở cái thể đặc đó là cái thể hữu hình, và 99% là ở cái thể không. Thì với cái khối phân tử như vậy thì cái cơ thể con người đó là cái dấu tích của tất cả những cái khối phân tử như vậy, do đó cái cơ thể của con người thì chỉ có 0.1% là cơ thể đặc và 99.9% là ở cái thể không.

Thì nếu mà hiểu như vậy, thì xin Thầy có thể nào giải thích cho chúng con tại sao trên cái cơ thể này với tất cả những cái phân tử, thì chúng ta có cái cơ thể chúng ta gọi là cơ thể hữu hình, nhưng mà thật sự ra 99.9% đó là cái khối không, thì xin Thầy có thể nào giải thích cho chúng con hiểu thêm cái điểm này về vấn đề vật lý? Dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Quì qua câu hỏi vừa rồi bữa nay Thầy cũng chia sẻ cho anh chị em một điểm. Các nhà khoa học trên thế giới, các nhà khoa học không gian, các nhà khoa học vật lý và những nhà khoa học kỹ thuật thì không bao giờ thì học dám chấp nhận có linh hồn, đó là trong vấn đề nghiên cứu khoa học kỹ thuật, khoa học vật lý bị giới hạn, ổng nói 99 thật sự 100% chứ hổng phải 99% Thầy nắm toàn bộ.

Anh chị em học lớp 13++ anh chị em còn nhớ, thể xác của chúng ta có sự sống hết, nuôi dưỡng cái linh hồn của chúng ta bằng những linh hồn tế bào thần kinh. Linh hồn tế bào linh hồn thần kinh nó kết hợp lại hàng tỉ cái linh hồn bên cạnh của chúng ta, cộng với linh hồn chúng ta mà linh hồn chúng ta từ trên xuống dưới, chớ không phải linh hồn chúng ta từ số 4, từ luân xa số 4, trái tim.

Trình độ căn cơ của anh chị em hồi xưa Thầy dạy ở tim, rồi khi mà chết xuất ra nhưng mà toàn bộ cái linh hồn chúng ta nguyên cái thể xác này kết hợp lại hàng tỉ tỉ cái linh hồn. Chúng ta chết rồi thì anh chị em chỉ thiêu, thiêu thì tất cả những cái linh hồn khác nó sẽ chuyển kiếp, chúng ta chôn tất cả những cái linh hồn trong cơ thể chúng ta nè đó là những con vi trùng, mà vi trùng có sự sống là có linh hồn. Chúng ta là hoàn toàn linh hồn hết hổng có gì vật hết đó, tại vì nghiên cứu trong lĩnh vực khoa học vật lý, khoa học không gian nói con người ta thể xác con người ta là thể xác là có linh hồn, tất cả linh hồn kết hợp lại bằng một thể xác.

Do đó chúng ta không có tích tụ những cái gì mà chúng ta học học bằng thể xác mình, bởi thể xác mình anh chị em biết ai không? linh hồn chuyển kiếp rồi, linh hồn tế bào linh hồn thần kinh chuyển tiếp: chuyển kiếp thực vật - động vật - con người. Linh hồn của chúng ta học hỏi để tiến hóa bằng sự hiểu biết của xã hội loài người trong suốt 60 năm cuộc đời bằng thể xác của mình, 80 năm cuộc đời bằng thể xác của mình hoặc 1 thế kỷ bằng thể xác của mình. Trước khi chúng ta chết tất cả linh hồn trong cơ thể của chúng ta chuyển kiếp hết ngoại trừ linh hồn chánh của mình về với Thượng thiên Thượng thiên gửi đi một cái thể xác khác. Mà một cái thể xác khác đó được sự học hỏi tiến hóa của linh hồn thì linh hồn này giúp cái thể xác đó nếu linh hồn giỏi. Còn nếu linh hồn dỡ thì phải

đi theo cái thể xác, thể xác biểu cái gì thì phải nghe theo cái đó. Thành ra có 1 số anh chị em, có 1 số nhân loại trên thế giới tại sao mà cái linh hồn của chúng ta sao dỡ như vậy?

Thầy xin lỗi, linh hồn muôn loài vạn vật trở thành con người đó là Thầy cũng nằm ở trong hoàn cảnh đó. Nếu chúng ta muốn giỏi là chúng ta tiến hóa từ 1 cái linh hồn nhỏ nhất là linh hồn tế bào để biến thể muôn loài vạn vật thành con người, mà con người lần đầu tiên dỡ lắm hổng có hiểu biết nhiều. Mà con người lần đầu tiên phải học hỏi tiến hóa bên xã hội loài người trong nhiều thế kỷ, mà nhiều thế kỷ chúng ta mới giỏi rồi chúng ta mới trở về với Thượng thiên. Đó là Thầy nè, anh chị em chúng ta về với Thượng thiên Thượng thiên gửi chúng ta xuống, chứ không phải chúng ta từ muôn loài vạn vật trở thành con người, cái này có rồi hàng triệu thế kỷ về trước chứ không phải bao giờ.

Anh chị em chúng ta vô trong cái hội trường này, thì tất cả anh chị em chúng ta, Thầy từ ở trên gửi xuống, từ Thượng đế gửi xuống. Để Thượng đế tạo cho Thầy 1 phương tiện ngoài sách vở của xã hội loài người. Thầy gửi đến anh chị em ngoài sách vở của xã hội loài người thì anh chị em mới giỏi, anh chị em mới có khả năng, anh chị em mới có quyền năng mới phục vụ cho nhân loại được, chứ anh chị em giống như mọi người thì anh chị em đâu có giúp cho ai được. Đó là thực tế Thầy muốn chia sẻ với anh chị em.

Những cái điều này thì Thầy đã dạy cho anh chị em hết rồi. Nhưng mà qua câu hỏi này Thầy muốn giúp cho anh chị em tiếp ước một bước nữa, là chúng ta giúp nè tất cả linh hồn tế bào linh hồn thần kinh nè, nó giác ngộ giống như chúng ta nè. Vì lý do đó, lớp 13 anh chị em nói cho chúng nó nghe, lớp 13+ anh chị em truyền nó nó nghe chúng ta thì nó và chúng ta là một. Khi chúng nó nghe được, hiểu được, chấp nhận được là chúng ta giác ngộ đó. Là chúng nó giác ngộ kết hợp với linh hồn của chúng ta giác ngộ thì chúng nó cộng với chúng ta đi ra ngoài không gian.

Bữa nay Thầy giải thích cho anh chị em ột cái phần mới để cho anh chị em hiểu được. Sách vở mấy ngàn năm về trước họ biết nhưng mà họ thực hiện không được bởi lẽ họ không có khả năng này, đó là những vị tiền bối của chúng ta hàng ngàn năm về trước biết hết sách vở ghi hết không thực hành được, bởi lẽ chưa có quyền năng khả năng từ Thượng thiên cho, mặc dầu họ vẫn nhận được thông điệp giống như Thầy họ biết hết. Ngay cả Đức Phật cũng biết, nhưng mà Đức Phật không phải nhiệm vụ của Ngài Ngài về với Thượng thiên, rồi Ngài giao lại cho mọi người ở thế hệ mai sau đó là Thầy nè, anh chị em chúng ta đó.

Đó Thầy muốn giải thích cho anh chị em hiểu, để rồi cái linh hồn của chúng ta từ ở trên xuống chúng ta sẽ biết tất cả mọi sự việc, nhưng mà tại sao chúng ta lại có quyền, đó là Thầy nói Thầy, Thầy từ linh hồn Thượng thiên gửi xuống.

Ba mươi năm về trước Thầy ngu lắm, 40 năm về trước Thầy cũng không mấy gì thông minh, mà hồi nhỏ Thầy còn khờ nữa. Thầy nói thiệt với anh chị em hồi đó Thầy nhớ Thầy 5-6 tuổi đó, bây giờ Thầy thấy con Thầy 5-6 tuổi nó viết chữ còn đẹp. Hồi đó giấy mà giấy gạch nè Thầy 5-6 tuổi đó nha, Thầy vô học lớp 1 đó mà Thầy viết chữ A từ đây quanh qua đây nguyên cái chữ này ha hổng biết gạch làm sao chữ A, hổng biết gạch làm sao chữ A!, chữ A mà thành cái

hình ô quoan. Còn số 1 thì thôi, tờ giấy này số 1 đưa lên xuống mà số 1, đưa lên đây mà cong cong cong cong giống như con rắn vậy.

Rồi tại sao bây giờ Thầy sao học giỏi quá vậy? Bởi lẽ cái linh hồn của Thầy có lẽ là từ Thượng thiên gửi xuống hiểu biết tất cả mọi sự việc, do đó các Đấng giúp cho Thầy từ thấp đến cao nhất. Để chi, để Thầy biết những cái thấp, những cái hiện tại của xã hội loài người khổ như thế nào, đau như thế nào? rồi khi Thầy lên cao rồi Thầy mới giúp lại cho tất cả những người thấp đó là anh chị em, Thầy, chúng ta. Thầy giải thích thêm cho anh chị em rõ ràng nữa để cho anh chị em học hỏi có cơ hội chúng ta tiến hóa.

Thì đó bây giờ Thầy giải thích cho anh chị em trong lĩnh vực khoa học thì Thầy không có dám xía vô, bởi lẽ anh chị em bỏ công bỏ sức bỏ thời gian nghiên cứu. Anh chị em nhớ nha, anh chị em bỏ công bỏ sức bỏ thời gian nghiên cứu phần lý thuyết anh chị em có thể đạt được 100%, phần lý thuyết nghe cho rõ nha, nhưng mà phần thực hành của anh chị em khoa học vật lý, khoa học không gian được còn bị giới hạn lắm.

Phần lý thuyết của Thầy thì có 10% à, anh chị em nghe cho rõ nha. Phần lý thuyết của Thầy có 10% thôi tại Thầy hổng có học sách của xã hội loài người Thầy học sách vở từ Thượng thiên, do đó cái phần lý thuyết trong lĩnh vực khoa học vật lý, khoa học không gian Thầy có 10% à. Nhưng mà 10% Thầy học bài học từ Thượng thiên Thầy có thể đóng góp giúp cho anh chị em, bỏ sung giúp cho anh chị em trở thành một nhà vật lý, một nhà khoa học không gian rất giỏi, cái này Thầy giúp cho anh chị em được.

Thầy đào tạo anh chị em thành nhà bác học không được, thành nhà khoa học vật lý hổng được, thành nhà khoa học không gian hổng được nhưng mà Thầy bổ sung anh chị em đã khoa học vật lý, khoa học không gian Thầy giúp cho anh chị em giỏi hơn bạn đồng hành của anh chị em, cái này Thầy giúp được. Đó là Thầy bổ sung cho anh chị em những cái ý kiến, những cái sáng kiến từ Thượng thiên mà Thầy hổng phải nhà khoa học nhưng mà Thầy giúp cho anh chị em được.

Do đó trong tương lai Thầy không đào tạo anh chị em là nhà khoa học, nhưng mà trong tương lai chính anh chị em nè, Thầy nè, chúng ta nè bổ sung tất cả ngành nghề quả địa cầu này bị thiếu sót hiện tại thôi nha.

Nhưng mà tương lai gần, nếu năm nay anh chị em được may mắn học phần lý thuyết thực hành trong thời gian học mà cái linh hồn, cái thể xác anh chị em ra ngoài không gian chỉ cần 30 giây thôi thì anh chị em, Thầy, chúng ta sẽ có tất cả, tất cả tương lai của năm 2005 chứ không phải tất cả 30 năm về sau.

Đó là Thầy chia sẻ sự hiểu biết của Thầy Thầy đóng góp giúp cho anh chị em có cơ hội để học hỏi tiến hóa. Quì.

(Đĩa 29) Câu hỏi thứ 25:

Trước hết con xin cảm ơn Thầy đã cho chúng con tới đây để học cái lớp tu nghiệp này. Dạ thưa Thầy con có 2 câu hỏi:

Câu hỏi thứ nhất: Đức Giáo Hoàng Ngài mới viên tịch, vậy thì chúng con xin Thầy giúp cho linh hồn ngài về với Thượng đế hoặc linh hồn đi đầu thai, bởi vì đi đầu thai thì ở nơi đâu và có được lập lại Đức Giáo Hoàng nữa hay không?

Câu hỏi thứ hai: kính thưa Thầy vào ngày 18 tháng 4 năm 2005 sẽ có 1 Đức Hồng y được chọn kế thừa để làm giáo chủ của công giáo. Hiện giờ 1 số Đức Hồng y đang nhóm họp ở trong phòng kín. Căn cứ theo quá khứ, nếu trong vòng kín hoặc 1 Đức Hồng y nào bốc khối trắng thì người đó sẽ được chọn thừa kế làm Đức Giáo Hoàng.

Vậy thì thưa Thầy, sự lựa chọn đó có thật hya không? và có phải do Thượng đế lựa chọn hay không? hay là do con người làm chuyện này? xin Thầy cho chúng con biết.

Thầy trả lời:

Bây giờ Đức Giáo Hoàng chết thì anh chị em yên tâm, cái ngày Đức Giáo Hoàng chết thì lúc đó Thầy đang dạy học từ Paris ở nước Pháp. Thì nhân cái ngày Đức Giáo Hoàng chết thì tất cả anh chị em học lớp 11, 12, 13 tại Paris thu hình tại Úc châu chuyển tới, thì Thầy và tất cả anh chị em học viên học lớp 11, 12, 13 tại Paris vừa thiền định vừa cầu nguyện cho linh hồn của Đức Giáo Hoàng về với Thượng thiên.

Mặc dầu Thầy cầu nguyện, nhưng mà hầu hết anh chị em đại gia đình ngành nhân điện của chúng ta tín đồ công giáo hổng ít mà sống tại Rome ở tại Italy. Do đó, khi Ngài chết thì tất cả anh chị em vào lúc 9h đêm ngày 2 tây tháng 4 vừa qua thì tất cả anh chị em đã cầu nguyện linh hồn của Ngài, và linh hồn của Ngài về với Thượng thiên.

Nhưng mà đặc biệt, sau vài ngày Thầy thiền định với 1 số anh chị em để cầu nguyện Đức Giáo Hoàng, khi Thầy nhắm mắt Thầy thiền định, Thầy cầu nguyện cùng với tất cả anh chị em học viên thì Thấy thấy 1 hình ảnh rõ ràng Đức Giáo Hoàng mặc nguyên bộ đồ đi làm lễ đi thẳng về với Thượng thiên. Đó là chính cái tư tưởng Thầy thấy và chính cái trí óc của Thầy sáng suốt nha chứ không phải mà mơ tưởng nha, và hình ảnh rõ rệt đi về với Thượng thiên, đó là Thầy chia sẻ với anh chị em.

Dù muốn dù không Đức Giáo Hoàng Phaolo đệ nhị ít ra thì cũng để không biết bao nhiêu phương tiện, giúp cho không biết bao nhiêu những người tín đồ công giáo hoặc không tín đồ công giáo mà tin tưởng Ngài để cầu nguyện cho Ngài về với thượng đế. Đó là câu hỏi thứ nhất.

Còn phần lựa chọn mà Đức Giáo Hoàng thừa kế, thật sự Thầy đâu có nằm trong đó đâu mà Thầy biết!, chắc chắn mà không biết. Mà nói thiệt có biết Thầy cũng hổng có dám nói nữa, mà Thầy hổng biết là nói trật nè, biết còn nói trật, hổng biết làm sao nói trúng được thành ra thôi miễn trả lời câu này nha. Biết trả lời cũng trật, mà hông biết trả lời làm sao trúng thành ra Thầy miễn trả lời, nghe cho rõ chỉ có vậy thơi nha, thôi hỏi câu khác đi. Trời ơi ổng về cho ổng yên đi, làm ơi hỏi hoài!, còn chừng nào tính sao đi bà con ơi, cái vụ này thì anh chị em nghe Thầy nói cho rõ ràng nha, Thầy biết Thầy cũng hổng dám nói, mà hổng biết nói cũng trật.

Do đó thà là hổng nói đặng hổng trúng cũng hổng trật, tại vì mình hổng nói hổng trúng cũng hổng trật à!. Nói ra cũng trật, hổng nói ra cũng trật thành ra tốt hơn đừng có nói, nghe cho rõ nha. Rồi thôi hỏi câu khác đi nha, tiếp theo!

(Đĩa 30) Câu hỏi thứ 26:

Thưa Thầy về luật nghiệp quả người ta nói rằng là nghiệp nhiều quả báo và hổng phúc. Thế bên đạo Phật thì vẫn nói rằng (trọng) chưa luân hồi. Vậy có phải là linh hồn gánh chịu những hành động khi làm người đối với bản thân cũng như là đối với con cháu về sau. Cho nên người ta nói rằng là người này là sung sướng người kia là đau khổ, dòng họ này phát đạt dòng họ kia thì lùi, và ở kiếp khác thì linh hồn có phải chịu cái trách nhiệm này không?

Và con xin hỏi là: khi chúng con sinh hoạt câu lạc bộ những người được sử dụng năng lượng của não bộ người tiền sử, thì có thể truyền năng lượng cho những người được mở luân xa 100% để giúp họ khi họ thực hành những cái bài học của những người học lớp 4 lớp 5 không ạ?, dạ xin hết ạ!.

Thầy trả lời:

Quì qua câu hỏi vừa rồi Thầy chia sẻ cho anh chị em, trong vấn đề nghiệp quả là cách nay 2500 về trước Đức Phật không bao giờ đưa ra về vấ đề nghiệp quả giống như ngày hôm nay. Nhưng mà trình độ căn cơ của nhân loại trong suốt 2500 năm nay trong vấn đề phát triển tâm linh tin tưởng các Đấng quá ít, mà lại càng không có hiểu được nhiều lắm.

Do đó khi Đức Phật viên tịch, sau 700 năm thì nền phật giáo mới phát hưng từ Ấn Độ, từ Tích Lan rồi du nhập các nước trên thế giới trong đó có dân tộc Việt Nam của chúng ta.

Sở dĩ Thầy biết được là 1 người chuyên môn về nghiên cứu Phật giáo ở đất nước Tích Lan, và 1 người là của tịch quốc hội kiêm tổng trưởng tư pháp đang tại chức ở đất nước Tích Lan - Sri Lanka mà có dịp Thầy thường gặp gỡ mỗi lần hội nghị tại Sri Lanka, đó là trong vấn đề Phật giáo.

Tuy nhiên, những cái phương tiện mà để lại giáo pháp cho nhân loại để giúp cho nhân loại làm lành lánh dữ, giúp cho nhân loại được an lành thể xác khi chúng ta chết, đó là bài học từng bước một để chúng ta tiến hóa.

Bây giờ đây ngày hôm nay anh chị em học lớp cao, linh hồn của chúng ta đến với bất cứ thể xác nào và bất cứ ở châu nào và bất cứ thời gian nào để học hỏi tiến hóa nha. Anh cị em ăn thì cũng có tội, hổng có tội nhiều thì cũng có tội ít, còn linh hồn mà xâm nhập vô thể xác mà không ăn, không mặc không có đòi hỏi một điều kiện gì hết, chỉ nhờ ở đậu cái thể xác của chúng ta đây học hỏi tiến hóa bởi lẽ đó là linh hồn thấp.

Tuy nhiên, cái linh hồn của Thầy, linh hồn của anh chị em, linh hồn của chúng ta Thầy đã giải thích từ thượng thiên gửi xuống để đóng góp giúp cho nhân loại, thì chúng ta được cái linh hồn của mình điều khiển thể xác mình đi gặp gỡ những lớp học giống như ngày hôm nay để được Thầy nhắc lại. Nhắc lại cho anh chị em mình triết, nhắc lại giúp cho thể xác anh chị em giác ngộ mà vừa rồi Thầy giải thích cho anh chị em linh hồn của chúng ta hiện tại đã giác ngộ rồi, nhưng mà hàng tỉ hàng tỉ cái linh hồn nằm trong cơ thể của chúng ta nè, chung sống với chúng ta hàng ngày nè chưa có minh triết thì làm sao chúng ta giác ngộ được.

Những lớp học vừa qua, những lớp học kế tiếp và lớp học ngày hôm nay Thầy nhắc nhở, Thầy truyền điện, Thầy giúp ý kiến cho tất cả linh hồn của anh

chị em được ngự trị trong thể xác của mình để được học hỏi bài học tiến hóa giúp cho thể xác của anh chị em giác ngộ, để hòa hợp với linh hồn của anh chị em đi ra ngoài không gian để phục vụ cho nhân loại. Do đó Thầy khẳng định với anh chị em linh hồn của chúng ta không có tội gì hết, có tội nếu có đi chăng nữa là thể xác của mình đây.

Thể xác của mình có tội là phải rồi, anh chị em biết tại sao có tội không? Tất cả linh hồn tế bào, linh hồn thần kinh quá nhỏ lần đầu tiên xâm nhập vô 1 cái tế bào của con người thì làm sao có khả năng minh triết được, làm sao có khả năng giác ngộ được. Do đó chính linh hồn của anh chị em nè, chính linh hồn của chúng ta nè dẫn dắt cái thể xác của anh chị em đến với cái hội trường này nè, để Thầy học bài học từ Thượng thiên nè, Thầy nhận quyền năng khả năng từ Thượng thiên nè để giúp cho tất cả linh hồn tế bào linh hồn thần kinh của anh chị em để được minh triết để được giác ngộ.

Do đó, nói chung quy lại thể xác của chúng ta cũng không có tội, mà linh hồn chúng ta không có tội linh hồn chánh của chúng ta xuống đây là để học hỏi tiến hóa. Linh hồn phụ, linh hồn nhỏ xuống đây để học hỏi để tiến hóa hết ở với tế bào, hết ở với hệ thống thần kinh của mình trở về thực vật, trở về động vật trở thành con người. Luật tiến hóa của linh hồn bắt đầu khởi thủy từ Thượng thiên gửi xuống. Đó Thầy giải thích cho anh chị em để anh chị em hiểu được biết được.

Tuy nhiên sách vở của Đức Phật để lại, kinh sách của Đức Phật để lại hổng có trật đâu, trúng trúng với trình độ căn cơ của những người tu, do đó chúng ta đừng bao giờ phê phán. Đã nói là kinh của Đức Phật hay kinh của Chúa thì đều đúng hết, đúng hàng trăm triệu người để học cái này để tiến hóa.

Anh chị em học cao thì anh chị em học cao đi. Còn chúng ta học thấp thì chúng ta học thấp đi, cái thấp cái cao giống nhau hết. Anh chị em học cái cao thì cái thấp để lại cho những người sau học, mà người sau học cái thấp rồi để lại cái thấp cho người kế tiếp học. Dù muốn dù không bất cứ loại sách vở nào cũng là 1 phương tiện để giúp cho chúng ta học hỏi tiến hóa.

Anh chị em lật cuốn sách ra, anh chị em đừng nghĩ rằng cuốn sách này nó xấu, sách này dỡ, sách này hổng đúng, sách này sai. Đúng hết, 100 người coi 100 người ý khác nhau hết, đó là 1 cuốn sách 1 quyển sách tạo ra 100 phương tiện cho 100 người học hỏi để tiến hóa. Thành ra mặc dầu cái cuốn sách đó hổng có giá trị cho anh chị em, nhưng mà cuốn sách đó nó có giá trị cho hàng chục hàng trăm ngàn người học hỏi tiến hóa được. Nếu anh chị em biết được cái mấu chốt này thì chúng ta hổng có gì có tội hết. Bổn phận nhiệm vụ linh hồn của chúng ta, bổn phận nhiệm vụ linh hồn của tế bào thần kinh đến với quả địa cầu này học hỏi xong tiến hóa về với Thượng thiên.

Nếu chúng ta biết được cái điều này thì chúng ta hổng có sợ, con người mới con người minh triết, con người giác ngộ, con người sáng suốt thì anh chị em phải hiểu được cái điều này.

Nhưng mà anh chị em đừng bao giờ khen hoặc chê những loại sách dỡ hay cao hay thấp hay xấu hay tốt, tất cả đó là cứu cánh của nhân loại, giúp nhân loại có phương tiện học hỏi tiến hóa về với Thượng thiên. Nếu anh chị em hiểu được,

anh chị em biết được thì anh chị em nhẹ nhàn lắm không có lo gì hết. Đó là Thầy chia sẻ cho anh chị em trong vấn đề nghiệp quả.

Rồi anh chị em đừng có giàu, tại sao người đó ác quá mà tại sao người ta giàu? Anh chị em biết anh chị em thấy cái ác của người ta làm có 5 à, mà cái thiện của người ta làm 100 lần như vậy anh chị em thấy không? cái thiện của người ta không bao giờ anh chị em thấy anh chị em thấy cái ác không à!.

Lật tờ báo ra coi cướp của, giết người, hãm hiếp, xe lật, xe đụng cái đó anh chị em coi khoái lắm. Mà bên đây nói phát triển tâm linh đường đạo, thiền định để gặp với Đức Phật gặp với Chúa, vô nhà thờ cái anh chị em nói cái này làm biếng coi lắm coi cái này nhức đầu lắm, hầu hết tâm lý của mọi người đều vậy. Tin giật gân ở nơi này, tin có tin không, tin giả gì hả tin giật gân cái anh chị em coi, coi rồi cái anh chị em đưa vô đầu anh chị em, mà đưa vô đầu anh chị em cái anh chị em nghĩ đủ thứ hết. Mà cái tin tốt, tin để giúp cho anh chị em khoa học kỹ thuật, tin để giúp cho anh chị em phát triển tâm linh đường đạo anh chị em nói là cái này coi nhức đầu lắm.

Nói tóm lại, đó là trình độ căn cơ của anh chị em của chúng ta, những sách vở đó anh chị em coi rồi anh chị em thích coi nữa anh chị em thích coi cuốn sách vở này thì cái nào cũng đúng hết. Vì lý do đó, sáng nay Thầy có giải thích cho anh chị em tất cả mọi người đều đúng hết thì anh chị em sẽ giác ngộ, anh chị em nghe cho rõ nha. Anh chị em tất cả tâm lý của con người ta đưa ra anh chị em nghe hết thì anh chị em giác ngộ vừa rồi thầy trình bày với anh chị em. Chứ đừng có nói anh chị em nói là người đó dỡ quá, người đó hổng có khả năng, có giỏi lắm là anh chị em có khả năng nhờ người ta giúp cho 1 triệu người khác đó mà vừa rồi Thầy trình bày với anh chị em.

Kinh Phật giáo đều đúng hết, và tất cả kinh trên thế giới đều đúng hết. Nhưng mà người thực hành nè, anh chị em tin anh chị em đọc kinh phải không, được anh chị em đọc kinh để làm cái gì? Anh chị em phật giáo phải không? được anh chị em đọc kinh để làm cái gì? Anh chị em tin Đức Phật phải không? tin Đức Phật trong lòng anh chị em được rồi. Ai nói gì nói, kinh đúng kinh sai, kinh trật kinh hổng phải gì anh chị em đọc kinh để anh chị em tin Đức Phật, lấy cái kinh Đức Phật bỏ vô lòng của anh chị em rồi được rồi, chứ anh chị em đừng có kinh trong bụng anh chị em nha.

Anh chị em lấy kinh để tìm Đức Phật, mà tìm Đức Phật rồi vô trong cơ thể của anh chị em vô trong đầu của anh chị em thì kinh để cho người khác đọc, chứ anh chị em cứ nhét kinh vô trong đây hoài rồi anh chị em hổng thành được gì hết trơn, mà anh chị em cũng hổng gặp Đức Phật nữa, mà Đức Phật bị anh chị em để kinh vô đây chớ hổng có chổ cho Đức phật vô. Thầy giải thích cho anh chị em thực tế lắm, kinh anh chị em cứ dồn vô dồn vô dồn vô đâu có chổ cho Đức Phật ngồi. Học kinh, thuộc kinh để Đức Phật vào, học kinh, thuộc kinh Đức Phật vào mà anh chị em đem kinh vô là chắc chắn ông Phật hổng có chổ ngồi, mà ông Phật hổng có chổ ngồi ổng đứng kế 1 bên hoài à!. Cái này Thầy thực tế nha, ít có người nào giải nghĩa giống như Thầy lắm. Kinh như nước đầy, ly nước đầy thì anh chị em rót nước thì nước tràn ra hổng thể nào nước mới được hết trơn.

Đó là tại vì anh chị em hỏi trong vấn đề nghiệp quả, tốt xấu được hưởng được hưởng, chúng ta luôn luôn bao giờ thấy cái xấu không hổng có thấy cái tốt

hết trơn. Mà nếu anh chị em thấy cái gì người ta làm cũng tốt cái gì cũng có giá trị, cái gì cũng là phương tiện giúp cho mọi người thì anh chị em sẽ giác ngộ, giác ngộ ngay cái kiếp này, ngay cái thời kì này, ngay cái thời gian mà anh chị em học này, đủ rồi. Ráng đi, ráng 48 tiếng đi rồi 72 tiếng biết đâu chừng trong đêm nay anh chị em ngủ, ngủ chừng 30 giây thôi vừa nhắm mắt cái ra thiên đàng rồi, ủa ra ngoài không gian chứ đâu phải thiên đàng!. Quì tiếp theo.

Quì bây giờ anh chị em, được rồi bây giờ anh chị em đó những người học viên trước mặt anh chị em nha, anh chị em mỗi 1 tháng anh chị em hội nghị câu lạc bộ để anh chị em bổ túc vấn đề học, anh chị em giúp đỡ trong vấn đề trị bệnh. Được, tất cả những người học lớp 3 lớp 4 nè, anh chị em học lớp cao nè thì anh chị em được Thầy mở luân xa cho những người đó rồi anh chị em vẫn truyền điện trị bệnh cho họ vẫn được như thường. tất cả mọi người đó anh chị em nhận ánh sáng hào quang của Thượng đế anh chị em gửi vô – xong, hổng có gì trở ngại nha, là 1 hình thức anh chị em truyền điện cho tất cả mọi người, 1 hình thức anh chị em truyền điện và trị bệnh cho tất cả mọi người hổng có gì trở ngại đâu.

Rồi xong, tiếp theo phần bên úc châu hả!

HV: dạ thưa Thầy là cô ấy muốn hỏi là truyền điện để mở luân xa 100% nữa Thầy?

Thầy: giời ơi còn khuya lắm, giờ này mới 12h à mà hổng có bao giờ có 12h 1 phút hết – zero, thành ra chờ kiếp tới, ý xin lỗi chờ chừng nào đi ra ngoài không gian được là coi như chắc ăn đó, ráng đi!.

Ờ thì Thầy cũng ra điều kiện anh chị em muốn mở luân xa 100% phải không? Có 1 số anh chị em đó mong rằng học lớp này để được Thầy tuyển lựa mở luân xa 100% phải không? Trước tiên muốn mở luân xa 100% anh chị em, Thầy, chúng ta ra ngoài không gian, tương lai của 10 ngày này cũng được, rồi Thầy với anh chị em nói chuyện ngoài không gian, lúc đó thì anh chị em khỏi cần mở luân xa anh chị em đắc đạo rồi. Anh chị em muốn đủ thứ phải hông? được thì Thầy nói cho anh chị em 5 phút thôi được hông? 30 giây à, 5 phút lâu quá phải hông? 30 giây. Ba mươi giây này linh hồn thể xác anh chị em ra ngoài không gian gặp Thầy ở ngoải, về đây thì Thầy sẽ giới thiệu cái anh chị em làm gì cũng được hết, được hông ráng đi! Tiếng Việt và tiếng Mỹ kêu verry dụ đó!. Mà dụ là dụ cho anh chị em chứ không phải cho Thầy, dụ cho anh chị em đắc đạo, dụ cho anh chị em bỏ hết cái ích kỷ, dụ cho anh chị em bỏ hết cái giận hờn, mà bỏ ích kỷ bỏ giận hờn thì anh chị em không đau khổ, hổng đau khổ thì thể xác mới giác ngộ mà giác ngộ thì anh chị em mới về với Thượng thiên, muốn hông!, muốn cái đó được "ráng làm đi con!". Rồi bây giờ tới bên đây.

(Đĩa 31) Câu hỏi thứ 27:

Dạ thưa Thầy, người học viên này muốn xin hỏi Thầy: nếu mà trong những cái trường hợp khó khăn, chẳng hạn như chúng con vừa mới đi qua đây từ bên âu châu để đến đây và chúng con cảm thấy mệt mỏi, và giờ giấc nó khác thường, cho nên tối ngày hôm qua con rất mệt, con khó ngủ cho nên con đã uống thuốc ngủ để cho con có thể ngủ được khỏe để ngày mai đến lớp học 1 cách khỏe mạnh.

Nhưng thưa thầy, nếu tối hôm nay con về mà con mệt thì con không có biết làm sao nếu con ngủ không được? thế con có cần uống tuốc ngủ nữa hay không? Nhưng con hỏi Thầy như thế này là vì nếu chúng ta uống thuốc ngủ hay dùng những cái thuốc để cho chúng ta khỏe hơn, thì có ảnh hưởng gì trên cái vấn đề cái sự việc mà chúng con được tập luyện thành công trong cái sự việc có thể di chuyển ra không gian với thể xác và linh hồn không thưa Thầy?

Thầy trả lời:

Quì bây giờ chắc thằng Triển nghe có rõ không hả Triển?

HV: Dạ thưa Thầy chúng con nghe nhưng mà không hiểu được cái gì, tại vì cái tiếng nó vọng lại.

Cái máy bên để gần cái micro, gần cái loa qua thành ra nó bị rè, nhưng mà được rồi để Thầy tổng kết lại cho chút xíu Triển ơi.

Thứ nhất, cái người này học từ Âu châu, khi từ âu châu qua úc châu giờ giấc nó thay đổi do đó là mệt quá làm ngủ không được uống 2 viên thuốc ngủ. Rồi người học viên này nói, tối nay nếu mà mệt quá mà ngủ hổng được thì phải làm sao? Mà khi mà nếu muốn dùng thuốc ngủ như vậy để cho khỏe cái thể xác đó, nó có ảnh hưởng gì trong vấn đề thực tập để cái thể xác (cúp bớt 1 cái đi, ờ để hoài mà hèn chi 2- 3 cái nó rè là phải rồi. Khi nào bên đây người ta hỏi thì cúp bớt 1 cái đi, tại vì mở cái máy mà hỏi).

Bây giờ Thầy bổ túc thêm trong cái vấn đề mà người học viên nói, khi uống thuốc có bị ảnh hưởng trong vấn đề mà tập luyện, hoặc giả cái thể xác hòa hợp với linh hồn ra ngoài không gian được hông? Ý của người học viên này sợ thuốc làm ảnh hưởng cái thể xác chúng ta sẽ không có tập luyện được, hoặc được thì nó có bị ảnh hưởng gì không? Bây giờ thì Thầy trả lời đây, nghe rõ rồi ha Triển ha?

Dạ thưa Thầy vâng ạ!.

Ờ bây giờ Thầy nhắc cho thằng triển: khi nào đó mà nhớ luôn luôn mình nhớ gần nhất người ta hỏi rồi cúp cái máy, cái micro đi để nó không có bị vọng tiếng lại chứ không có gì hết trơn, thôi bây giờ Thầy trả lời nè.

Bây giờ anh chị em bất cứ trong trường hợp nào anh chị em thấy mà cần thuốc, trước tiên những viên thuốc anh chị em đưa ra anh chị em truyền điện vô anh chị em uống vô, nó sẽ không có ảnh hưởng bất cứ trường hợp nào tại vì anh chị em uống.

Được tối nay anh chị em mệt dễ lắm, anh chị em chịu khó mà tối nay anh chị em mệt gì mệt anh chị em bây giờ mệt hổng ngủ cũng phải ngủ mệt quá rồi, thứ nhất đổi giờ, thứ nhì điện nhiều, thứ 3 học cũng nhiều quá thì có nước ngủ thôi hổng thể nào thức hết đó. Vậy mà Thầy biết đó nhập lại chưa ngủ đâu, về tới ha trò chuyện ha, còn hỏi tới còn hỏi lui nha 2h chưa ngủ. Rồi sáng mai cái 2h chừng 9h-10h ngủ, ngủ chưa thức gì 11h ra cái đi thẳng tiệm phở ăn cái tiếp tục vô học nữa.

Bây giờ Thầy giúp ý kiến cho anh chị em nha, tối nay nếu anh chị em mệt thì anh chị em ngủ được ngoại trừ trường hợp anh chị em nói chuyện thì Thầy hổng có ý kiến, chứ mà anh chị em nằm chằng chọc hoài thì nhận ánh sáng hào quang của Thượng đế vô đầu của anh chị em đi, gửi về quốc gia của mình, gửi

về quốc gia này quốc gia kia đi, chừng vài 3 quốc gia cái tự nhiên quốc gia thứ 6 cái anh chị em chưa biết gửi đâu cái anh chị em ngủ rồi. Đặc biệt nhất là anh chị em chưa biết gửi đâu là anh chị em ngủ rồi thành ra coi như bỏ, bỏ cái quốc gia đó mai làm tiếp, ha Thầy giúp ý kiến cho anh chị em dễ lắm.

Còn uống thuốc Thầy giúp ý kiến cho anh chị em, truyền điện uống không có gì trở ngại trong vấn đề cái thể xác chúng ta để giác ngộ hòa hợp với linh hồn của mình ra ngoài không gian không có trở ngại gì hết. Quì tiếp theo người thứ nhì.

(Đĩa 32) Câu hỏi thứ 28:

Dạ thưa Thầy chúng con kính chào Thầy. Khi mà con học lớp 13++ bên Italy Torino vào năm ngoái, thì khi mà Thầy truyền điện khi con học thì tự nhiên con cảm thấy giống như là Thầy truyền điện ở phần trước ở trên cái luân xa 3 của con. Thì con muốn hỏi Thầy là tại sao lại có hiện tượng này, con thường có những cái cảm nhận này?

Con cảm nhận được tất cả những cái năng lực mà nó được hoạt động được kích động ở đằng trước luân xa 3, dưới trước ngực dưới bụng của con. Thì con muốn hỏi Thầy có thể nào Thầy giải thích cho chúng con điều này được hay không?

Thầy trả lời:

Quì bây giờ cái người học viên ở bên Pháp nêu ra câu hỏi khi người học viên này học lớp 13++, thì mỗi lần Thầy truyền điện thì cái người học viên này cảm nhận ngay cái bụng của họ xuống tới luân xa 3, đó là câu hỏi của người học viên ổng hỏi tại sao? Rồi dịch đi tiếng Thái Thầy trả lời tiếng Việt nữa! Dạ xin mời Thầy ạ!. Giỏi à!.

Quì bây giờ anh chị em không phải cảm nhận khi Thầy truyền điện đau bụng, mà tất cả anh chị em sẽ nhận được cái dòng điện mà cái chổ nào mà yếu nhất thì anh chị em nhận điện nhiều nhất. Chứ không có nghĩa là anh chị em mỗi lần truyền điện là 1 cái địa điểm nào mà dứt khoác anh chị em phải nhận, nhận điện đây là nhận điện toàn bộ. Và nơi nào bị đau, khi nào bị đau bị cảm nhận đó là cái chổ đó anh chị em bị bệnh. Thì anh chị em biết rằng khi anh chị em cảm nhận cái dòng điện của Thầy truyền anh chị em, thì chắc chắn cái bệnh cái đau của anh chị em sẽ từ từ phục hồi và có thể hết luôn. Đó là Thầy giúp ý kiến cho anh chị em nha. Quì bây giờ tới Hòa Lan đi Vũ ơi!

(Đĩa 33) Câu hỏi thứ 29:

Dạ kính thưa Thầy đây là câu hỏi cua người học viên từ bên Tây Ban Nha, bên Codova đến Hòa Lan, bà này là người của đạo công giáo.

Bà này xin hỏi Thầy: trong đạo công giáo có rất nhiều những vị thánh. Thì trong trường hợp này có 1 người ông ta tên là Escoba, và cái tên thánh của ổng cũng được phong thánh, và cái tên thánh của ổng được người ta gọi là thánh Broom, là thần chổi đó thưa Thầy. Và lý do mà có cái tên này là vì theo như truyền thuyết người ta nói ông ta có khả năng ông ta có thể đi ra ngoài được không gian.

Bà này xin hỏi Thầy: không biết cái kỹ thuật của ông ta ứng dụng có phải trùng hợp với công thức mà Thầy dạy cho chúng con hay không? Vì trong cái trường hợp ông thánh này có rất nhiều những người bị bệnh trong nhà thương chẳng hạn, hoặc người ta bị đau khổ cầu nguyện thì thấy ông ta có hiện đến và giúp, và dường như ông ta đến từ ngoài không gian trở vào. À này xin hỏi thấy với những cái hiện tượng như vậy, phải chăng ông này cũng dùng đến công thức mà tương tự như Thầy dạy chúng con để đi ra ngoài không gian để giúp cho mọi người? dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Quì bây giờ bên thằng Triển chưa nghe phải không Triển?

Dạ cái này thì chúng con nghe rõ Thầy ạ!

Bây giờ dịch rồi ha Triển ha?

Dạ xin mời Thầy ạ!

Quì bây giờ Thầy chia sẻ với anh chị em. Về phần công giáo, về những vị thánh thì Thầy hổng có ý kiến bởi lẽ Thầy đâu có biết vị thánh đó học như thế nào. Nhưng mà Thầy học bài học từ Thượng thiên, Thầy học sách vở từ Thượng thiên dạy cho Thầy Thầy hướng dẫn lại cho anh chị em, Thầy nhắc nhở cho anh chị em để anh chị em được Thầy được, mà ý của Thầy 13 năm về trước Thầy đã được rồi. Nhưng mà Thầy muốn tất cả anh chị em đại gia đình ngành nhân điện chúng ta được, để cùng với Thầy kết hợp lại đóng góp giúp cho nhân loại. Vì lý do đó mà sau 13 năm Thầy mới dạy cái lớp học này cho anh chị em đây.

Những vị thánh đó có quyền năng khả năng, học như thế nào Thầy hổng biết. Nhưng mà Thầy trực tiếp cách nay 33 năm về trước anh chị em học hỏi từ thượng thiên. Và vì những cái gì mà Thầy hướng dẫn cho anh chị em, thì không bao giờ lấy sách vở của xã hội loài người dạy cho anh chị em, ngoại trừ trường hợp Thầy lấy sách vở của xã hội loài người để chứng minh để cho anh chị em biết xã hội loài người như thế này như thế này. Nhưng mà Thầy học hỏi từ Thượng thiên thì nó sẽ thay đổi, nó sẽ có nhiều khả năng quyền năng nhiều hơn để chúng ta đóng góp giúp cho nhân loại từng thời gian một, từng lớp học một, từng thời kỳ một để chúng ta đạt được những cái khả quan đó để đóng góp giúp cho tất cả mọi người, còn việc những vị thánh đó có khả năng thì Thầy hổng có ý kiến.

Cũng như trong sách vở để lại, trong không gian này mà khi Chúa Giê su muốn tạo ra những thức ăn giúp cho tất cả mọi người, thì cái việc đó đối với những vị có khả năng, những vị có quyền năng từ Thượng thiên cho thì bất cứ việc gì làm cũng được, chứ đừng nói cái vụ mà lấy bánh mì từ bên đây đưa qua, nếu Thượng đế cho chúng ta làm được.

Cũng như anh chị em chúng ta, Thầy đào tạo mấy triệu anh chị em học viên rồi, anh chị em không phải thầy phù thủy mà anh chị em trở lại một ông thầy ngang hàng hoặc có thể hơn những vị thầy phù thủy. Anh chị em không phải thầy thuốc mà anh chị em có khả năng giúp cho người ta bới đau bớt bệnh được. Anh chị em không phải thầy phong thủy địa lý mà anh chị em giúp cho người ta phong thủy địa lý đạt được kết quả, tất cả những bài học đó người đời học lâu lắm mà người đạo chúng ta học thời gian rất ngắn mà chúng ta hiểu biết tất cả

mọi sự việc. Đó là sách vở Thượng thiên dạy cho Thầy Thầy nhắc nhở, chia sẻ và hướng dẫn cho anh chị em thì chúng ta mới được những cái khả năng quyền năng mà Thầy vừa trình bày với anh chị em.

Quì tiếp theo người kế tiếp

(Đĩa 34) Câu hỏi thứ 30:

Dạ kính thưa Thầy đây là câu hỏi của người học viên người Đức ở bên Hòa Lan. Bà này xin hỏi Thầy: như Thầy đã dạy cho chúng con chúng con phải học để biết chấp nhận có thể xảy ra xung quanh và mọi điều tốt xấu giống nhau.

Đặt thí dụ như bà coi trong 1 cuốn phim, thì trong cái tin tức này người ta nói có 1 người đàn bà người đàn bà này có thể xao lãng không có nuôi nấng đứa con để đứa con bị đói. Thì khi biết được tin này có rất nhiều những người đàn bà khác vì cái tình mẫu tử thì học cho cái người đàn bà kia là 1 người đàn bà không có tốt, xấu.

Thì bây giờ làm cách nào chúng con có thể phân biết được cái nào là tốt, cái nào là xấu? Và nếu chúng con biết phân biệt được rõ ràng, để rồi chúng con có thể dạy được cho con cái của mình để chúng nó biết cái điều nào là phải, cái nào là trái. Thì cái vấn đề này, khi chúng con hiểu, khi chúng con có 1 người phải có 1 cái linh hồn của mình và đó là nhiệm vụ của cái linh hồn.

Và biết đâu có thể 1 người làm cái việc xấu đó nhưng mà linh hồn của người đó linh hồn cao, qua 1 cái việc làm có vẽ là tội lỗi có vẽ là xấu xa, nhưng cái việc làm này lại giúp ít rất nhiều.

Thì bây giờ đứng trước cái quan điểm như vậy, làm cách nào chúng con có thể phân biệt được 1 cách rõ ràng, 1 cách sáng suốt thế nào là điều trái thế nào là điều phải? Và gặp những cái trường hợp mà chúng con có thể gặp điều sáng suốt của mình để mình biết rằng lúc nào mình nên giúp được cho họ, lúc nào mình không nên xía vào chuyện của họ?

Và nếu chúng con phải hiểu sâu hơn nữa, thì có phải chăng chúng con phải để tất cả những sự quyết định này cho Đấng Thượng đế để Đấng Thượng đế quyết định mọi sự, Đấng Thượng đế phán xét mọi sự, và chính Đấng Thượng đế cho chúng con biết cái nào là trái cái nào là phải.

Thì nếu mà trong cái cương vị của chúng con phạm vi gia đình nhỏ bé phạm vi mà đề nuôi nấng con cái chẳng hạn, thì làm cách nào chúng con có thể phân biệt được cách sáng suốt cái nào là trái cái nào là phải, để chúng con có thể dạy dỗ được cho con cái trong gia đình của mình 1 cách chính xác? Dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Bây giờ Thầy chia sẻ chung cho tất cả anh chị em. Thầy nắc lại, khi chúng ta học lớp 13 trở lên thì chúng ta không có phê phán nữa, xấu tốt giống nhau. Nhưng mà chúng ta ở kế bên nhà thôi anh chị em cũng chưa biết cái nguyên nhân tại sao người này đối xử với con cái của họ như thế đó, phong tục tập quán, gia đình xã hội cái quan trọng nhất kinh tế gia đình.

Không có 1 người mẹ nào mà không thương con hết ngoại trừ trường hợp hết tiền, ngoại trừ trường hợp nghèo khổ, mà nghèo khổ thì con phải đành chịu

thôi, muốn thương thì thương cũng không được đâu có tiền đâu cho nó thương. Mà bây giờ nếu mình thương con mình đi ra ngoài ăn cướp thì ở tù, mà ở tù thì con mình còn đau khổ hơn, thà là đối xử tệ bạc hổng cho nó ăn bởi hổng có tiền làm sao cho nó ăn được. Nếu anh chị em biết được nguyên nhân này cái người anh chị em ton vinh cái bà đó, do đó chúng ta không cần biết cái bà đó làm thế nào tôn vinh người đó đi, tại vì anh chị em không có biết nguyên nhân.

Mà chúng ta phải lấy cái nguyên nhân tại sao người đàn bà bỏ, mình lấy cái nguyên nhân này mình đưa người đàn bà này có công chứ không có tội. Tự nhiên bà đó tự nhiên đưa cái phương tiện cho chúng ta học hỏi coi chúng ta iết cách trả lời không, trả lời thì cái thể xác chúng ta giác ngộ đó, đó chút xíu như vậy là giác ngộ rồi. Nhưng mà hầu hết người ta đâu có chịu như vậy, cái bà này bả ác quá, bà này bả ở dữ tợn quá, bà này bả cho con bả đói cái bản thân bả không có 1 đồng xu, bà cũng gần chết rồi mà bả hổng dám đi ăn cướp, ăn cướp sợ bị ở tù thì con bả hổng ai nuôi, lúc đó còn tác hại hơn nữa. Thà là ở nhà rồi đói bụng đi, rồi kiếm gì bán được bán, mà anh chị em biết bán hổng được cái gì đáng gì để bán hết đó, cho người ta người ta hổng lấy sao bán sao buôn. Đó mình lấy cái hoàn cảnh đó đặt 1 phương tiện ngược trở lại thì mình cám ơn 1 phương tiện này mà mình coi như người đó đáng thương hơn là đáng ghét, vậy cái tự nhiên anh chị em khỏe à!

Chứ anh chị em nói "trời ơi con mẹ này ác quá, rồi hổng biết bên đây mình dạy con mình làm sao cho nó thuộc làm sao!". Cái dạy con của chúng ta nó khác, đừng đánh bằng cái sự trao đổi của những người hàng xóm, cái hoàn cảnh của người ta khác hoàn cảnh của mình khác. Hoàn cảnh của người ta thiếu 100%, hoàn cảnh của mình dư 100% 2 cái đó nó khác nhau, thành ra mình thương con mình mình dạy cho con mình nên người. Dạy cho nó con biết cha biết mẹ, biết ông biết bà, biết kẻ trên người dưới, biết lễ phép mọi người mình dạy cái này nè, mà hoàn cảnh nào mình dạy cũng được hết đó, mà nếu nó không nghe được tại mình xui, mà mình xui mình còn 1 cách hên nữa, trong cái xui có cái hên.

Anh chị em dùng ánh sáng hào quang Thượng đế anh chị em truyền vô trong cái đầu của nó hoài, luân xa 6 hoài đó nó chịu hổng có nổi à, mình còn chịu hổng nổi chứ đừng nói nó. Trừ trường hợp, biết trừ trường hợp gì không? trừ trường hợp sáng khác, chiều khác - sáng nắng chiều mưa đó là nhiều linh hồn vô đó, mà linh hồn bảo vệ cho nó thì mình học bài học theo nó luôn, mình chiều theo nó đi mày muốn gì chiều cái đó thành ra hết cãi à! Nhiều cái linh hồn nhập vô cái thể xác con cháu mình đó nó dụ mình "anh nói anh học lớp 13+ ha, anh học 13++ ha, anh chị em học tu nghiệp ha" nhập vô rồi coi chịu nổi hông? chịu không nổi rớt, rớt lạ tại mình.

Thầy giảng bài Thầy chỉ bài mà anh chị em hổng áp dụng đúng nói "sao kỳ quá", mình kỳ chứ không phải nó kỳ. Mình cao, mình giỏi mình biết vậy hả con, vậy hả cháu, vậy hả mình, vậy hả anh, vậy hả em, vậy vậy vậy hoài cái hồi cái huề, vậy vậy vậy cái linh hồn kia nó biết nó gạt mình hổng được ha nó vọt. Nó vọt nói "dạ thưa mình - dạ thưa em đó, em hổng dám nó dạ thưa mình, cái vợ mình nói với chồng mình: "dạ thưa anh, bây giờ anh muốn làm cái gì để em làm

cho anh ăn, trời ơi em đi làm mệt để anh quạt cho em", trời ơi bị nó xuất ra rồi, xuất ra thì có nước nói ngọt thôi.

Còn mấy ổng mà nhập vô dữ lắm, tiếng Việt kêu là sư tử hà đông đó, mà hà đông hổng biết có dữ không à cái gì cũng đặt sư tử hà đông hết, tại vì mấy ổng nhập vô là sư tử hà đông mà trở ra thì thấy con thỏ, mới thấy con thỏ rõ ràng nó hiền từ trời ơi "dạ thưa mình để em làm cho mình", trời!. Chứ hồi nảy "tui nói nghe tui nói nghe", bị sư tử nhảy vô rồi chịu sao nổi. Sư tử nhảy vô thì có nước thằng nài thôi, mà mình đâu phải thằng nài đâu mình chịu thua.

Mấy bà đó, mà tui không phải nói mấy bà đâu tui nói thí dụ, nhập vô rồi bất kể quân thần tui nói thiệt, Thầy nói thiệt à. Mấy bà mà hiền hiền đừng nói hiền hiền, mấy ổng mà nhập vô cái đừng có hiền mắc công lắm. Chừng mà mấy ổng xuất ra rồi nói "trời ơi hồi nảy em có làm gì mình buồn không?", làm cái gì chửi quá chừng chứ làm cái gì, có chửi không chứ không có làm gì hết. Cái này là Thầy cho anh chị em học tiến hóa, Thầy nhiều đề tài lắm Thầy chỉ cho anh chị em cái tự nhiên anh chị em khỏe.

Do đó qua câu chuyện anh chị em đưa ra, thì sáng nay Thầy cũng có nhắc nhở chung cho anh chị em rồi. Chúng ta nên ca tụng, chúng ta nên tuyên dương người đó hổng có lỗi hổng có lỗ lã gì hết. Mình tuyên dương cho 1 người có tội để mình được giác ngộ, nghe cho rõ nha chứ không phải a - dua với người ta. Ai cũng thấy người đó có tội hết đó, tội trăm chiều nhưng mà có 1 chiều tốt mình ca tụng mình đưa họ lên, mà đưa họ lên không phải mình thương họ - mình thương cái thể xác mình nè, khôn cái chổ này nè.

Mình đưa họ lên mình thương cái thể xác của mình để mình giúp cái thể xác của mình giác ngộ chứ không phải mình thương nó, ghét lắm nhưng mà phải đưa nó lên, đưa lên thiệt à chứ không phải đưa cái miệng à, đưa cái miệng mà cái bụng chịu hổng chịu hổng được à, đưa cái miệng mà cái bụng luôn, cái đâu chứ không phải cái bụng cái đầu chứ không phải cái bụng. Thường thường bên Việt Nam của Thầy ưa nói cái gì cũng chướng bụng lên hết trơn. Hầm bà lằn cái gì cũng chứa vô bụng, cái gì hổng có chứa vô đầu mà chứa vô bụng bởi vậy cái bụng của mình càng ngày càng bự, cái gì mình cũng chứa vô hết.

Thương cũng để bụng, mà ghét cũng để bụng, trời ơi thương ghét bời vậy hổng có cái bụng nào mà nhỏ hết trơn hết trọi, bụng nào cũng toàn bự. Thương cũng bỏ vô, ghét cũng bỏ vô, cái món ngon vật lạ cũng bỏ vô, cái gì mình cũng bỏ vô hết trơn hết trọi, trời ơi!.

Đó Thầy giúp ý kiến cho anh chị em nha để cho anh chị em học hỏi để tiến hóa mục đích của Thầy là vậy. Thì Thầy chỉ khuyên nhắc nhở anh chị em biết nếu anh chị em chúng ta làm được. Tất cả mọi người lỗi lầm thì chúng ta tuyên dương họ, tuyên dương họ là mình thương mình chứ không phải thương họ, lấy cái đề tài của họ để mình thương mình, ít có người nào mà dạy như vậy lắm. Thầy dạy để cho cái thể xác của anh chị em giác ngộ nè, chứ anh chị em cái thể xác Thầy chưa dạy cho anh chị em giác ngộ ha nó dữ quá cho nó chết luôn, tại vì anh chị em chưa minh triết Thầy phải dạy vậy.

Anh chị em minh triết Thầy dạy khác à "nó dữ thôi tội nghiệp nó, coi như nó còn vợ còn con, còn chồng còn con thôi tội nghiệp nó đi". Nhưng mà khi mà dạy cho anh chị em thể xác mà giác ngộ phải đưa nó lên, một cái của tốt đưa nó

lên mà hổng phải thương nó - thương mình, thương mình để cho mình giác ngộ. Mình ghét nó mình chưa giác ngộ, mà mình thương những người mà xấu là giác ngộ đó, là mình thương mình đừng có làm khó cái thể xác mình. Thấy chưa mỗi một lớp Thầy dạy 1 cách khác.

Lớp cao thì Thầy dạy cách khác, để chi để giúp cho 500 anh chị em thôi, nếu hơn thì tốt được giác ngộ. Thầy hy vọng hổng nhiều, trong 10 ngày nay chừng 50 anh chị em thôi, bên Thái Lan, bên Hòa Lan với bên úc châu tất cả 3 nơi mỗi bên 15 người thôi, sụt giá sụt giá từ từ mà nó hơn càng tốt. Cứ mỗi một chổ 15 người ra ngoài không gian gặp Thầy cho vui, mà ra có Thầy Thầy đem về nha hổng có Thầy cái đi luôn rồi. Quì cái này nói chơi nha đừng có dịch trời ơi!. Quì.

(Đĩa 35) Câu hỏi thứ 31:

Dạ kính thưa Thầy đây là câu hỏi của người học viên ở bên Ba Lan đến Hòa Lan. Thứ nhất bà học viên này là một nhà tâm lý học, bà xin trình bày với Thầy cái quan điểm về vấn đề tâm lý như Thầy có giải trình cho chúng con cái đề tài mà chúng ta là về tâm lý.

Theo sự giải thích của bà này, cái môn tâm lý học là cái môn khoa học dạy về những cái sự phát triển của con người. Theo cái từ ngữ của tiếng Latin thì cái chữ Spycho, đúng ra cái nghĩa đúng của nó là về tâm linh. Vậy thì cái logo đó là một cái ngành khoa học thành ra cái chữ ghép lại Spychology là ngành khoa học về tâm linh. Thì nếu hiểu rõ ý nghĩa như vậy, thì tâm lý - tâm linh thật ra chỉ là 1 ngành mà thôi.

Nhưng thời bây giờ tất cả nhân loại đều bị ảnh hưởng những cái sự căng thẳng thần kinh và những cái sự sợ hãi, vì lý do đó mà họ mới dựa vào ngành tâm lý học để giúp cho mọi người duy trì được cái sự quân bình trong thể xác và linh hồn.

Thì theo ngành tâm lý học, thì phải nói là cái ngành nghề của bà này thì trong cái môn của bà có những cái loại, phân loại ra có nhiều những cá tánh của con người. Thí dụ như bà nói những loại cá tánh như là negative, đó là những cá tánh tiêu cực không có tốt làm cho người ta bị bệnh. Và khi hiểu được những cái cá tánh được quy định như vậy thì họ cũng có những cái công thức để giúp điều chỉnh lại. Và nếu như người bệnh nhân đi theo những cái phương pháp này, thì cái phương thức để điều chỉnh thì có thể tốn một khoảng thời gian khá lâu thí dụ như từ 2-3 năm là người bệnh nhân.

Đa số những người bệnh nhân họ không có đủ cái can đảm để theo hết từ 2-3 năm để điều chỉnh lại cái cá tánh của mình từ xấu cho đến tốt, và do đó họ không có theo được, thí dụ như là theo khoảng đâu 6 tháng hoặc 1 năm là họ bỏ. Và chính vì họ bỏ giữa chừng như vậy, thì trên vấn đề tâm lý họ không có thay đổi được, và tất cả tư tưởng họ vẫn trở lại được cái đường lối cũ và vì vậy không có duy trì được sức khỏe thành ra căn bệnh càng ngày càng bị nặng hơn.

Và cũng liên hệ đến căn bệnh trên cơ thể thì nhà tâm lý học cũng trình bày, từ cái tâm, cái tư tưởng cũng làm ra cái căn bệnh liên hệ đến với bộ phận trong cơ thể. Thí dụ như có những cái trường hợp người ta bị cái bệnh liên hệ như

bệnh tim chẳng hạn, bệnh ung thư hoặc những bộ phận khác trong cơ thể và yếu tố là từ cái tâm mà ra từ cái tư tưởng mà ra.

Do đó cái căn bản của ngành tâm lý học là làm sao mình thay đổi được cái tư tưởng của người ta, giúp cho họ có 1 cái tư tưởng thay đổi về cuộc sống của họ. Và khi họ nắm vững được cái điều đó để giúp được điều chỉnh lại cơ thể, cái lối sống thành ra có thể khôi phục sức khỏe.

Và câu hỏi của bà đặt ra ở đây: là làm cách nào xin Thầy có thể dạy cho bà là có thể phối hợp được những cái phương thức mà trong ngành tâm lý với những cái tinh hoa mà Thầy dạy cho chúng con trong ngành nhân điện, để rồi bà có thể giúp được những người bệnh nhân này khôi phục 1 cách nhanh chóng hơn và hữu hiệu hơn?

Theo những công thức của ngành tâm lý học, thì người ta cũng có biết về những công thức để giúp cho người bệnh nhân thiền định và những cái bước tập hít thở. Và học cũng có khuyên những người bệnh nhân, nếu họ cố gắng trong cái sự căng thẳng thần kinh chẳng hạn, nếu mình tập được điều khiển hít thở thì họ có thể hồi phục được.

Tuy nhiên, làm cách nào để học có thể khuyến khích được người bệnh nhân có được 1 cái sự tự tin, hiểu được là cái phương pháp thiền định hoặc hít thở này nó có tác dụng và nó giúp được cho họ, thì để họ cố gắng họ tập 1 cách tự tin và tập đều đều như vậy để giúp được.

Xin Thầy có thể nào giúp cho bà nắm vững được tất cả những cái điều này để bà phối hợp với những cái tinh hoa của Thầy vào trong cái ngành tâm lý học để giúp được bệnh nhân một cách hữu hiệu hơn? Dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Quì bây giờ anh chị em nêu ra câu hỏi này cũng bài học quý giá cho tất cả anh chị em phục vụ cho ngành tâm lý học.

Anh chị em biết, khi chúng ta vô trong ngành nhân điện thì chúng ta bổ sung cho tất cả những ngành nghề khác mà Thầy từng ra giảng với anh chị em.

Rồi đây anh chị em tâm lý học, nếu anh chị em tâm lý học bình thường một người bệnh hệ thống thần kinh anh chị em nghĩ rằng lo lắng, sợ sệt, bị anh hưởng này ảnh hưởng khác. Nhưng mà anh chị em đâu có biết được ngoài cái thể xác bị bệnh bị đau có 1 linh hồn bất tử bất diệt xâm nhập vô. Cái điều này đối với ngành nhân điện của chúng ta học cấp 7 trở lên thì anh chị em giúp họ hết liền, anh chị em nói gì họ cũng nghe hết. Sở dĩ họ không nghe ở xã hội loài người bởi lẽ linh hồn bất tử bất diệt xâm nhập vô họ. Đó là ngành nhân điện của chúng ta anh chị em học cấp 7 anh chị em giúp rất dễ dàng.

Tuy nhiên, bây giờ đây anh chị em học cấp cao thì khỏi nói cái đó rồi. Và những anh chị em bị bệnh tâm lý thật thần kinh thật, được Thầy giúp ý kiến cho anh chị em dễ lắm. Anh chị em phục hồi não bộ thần kinh của người đến với anh chị em, vừa đến anh chị em có ghi sổ sách truyền điện vô trước.

Ngày đầu tiên lần đầu tiên truyền điện vô đầu của họ 3 lần: nhận ánh sáng hào quang 2 giây gửi chổ đó 3 giây, nhận ánh sáng hào quang 2 giây gửi chổ đó 3 giây 3 lần.

Rồi anh chị em lấy tên họ, anh chị em hẹn 1 tuần hay là 10 ngày gì đó chuyện của anh chị em. Trong thời gian mà anh chị em hẹn bệnh nhân đó thì anh chị em có rồi anh chị em ghi sổ vô, mỗi ngày anh chị em chịu khó bỏ ra 15 giây thôi cho 1 người bệnh, khi người đó đến thay đổi thay độ 30-40 -50% liền. Thì thay vì anh chị em tốn 3 năm 2 năm, anh chị em tốn nhiều lắm tối đa là 3 tháng là người đó trở lại quân bình liền.

Và lần thứ 3 lần thứ 4 khi đến gặp anh chị em, anh chị em vừa truyền điện xong nói "bây giờ nè hít thở coi hít thở có khỏe không?" Anh chị em cũng làm bộ một mặt bên đây anh chị em nhận ánh sáng hào quang của Thượng đế anh chị em hít vô 1 hơi anh chị em thở ra 1 hơi, anh chị em chỉ công thức của mình mà họ nhận hổng được. *Mà trước ki họ tập hít thở anh chị em truyền điện cho họ trước, cái tay nè "hít vô 1 hơi trước giống tui đi, hít 1 hơi mình có điện năng rồi, hít vô 1 hơi họ thở ra 3 hơi nè (hít vào – thở ra: 1 nè, 2 nè, 3 nè).*

Khi mà cái người bệnh mà nghe mình kêu hít 1 lần thôi 3 tháng sau hết bệnh. Rồi về cái công thức đó họ cứ hít, họ chưa gặp anh chị em họ cũng hít, mỗi ngày họ hít bao nhiêu hả rãnh họ hít, bên đây anh chị em nhớ mỗi ngày anh chị em truyền điện cho nó 3 lần 3 lần 3 lần, trong vòng 3 tháng nó trở lại bình thường tối đa nha chứ hổng phải tối thiểu, có thể 1 tháng 2 tháng hết trở lại người bình thường mà họ vui thích họ mến anh chị em nữa, đó là anh chị em tâm lý anh chị em sẽ đứng hàng đầu.

Thầy đã từng nói với anh chị em, Thầy không đào tạo cho anh chị em thành 1 bác sĩ tâm lý, nhưng mà Thầy bổ sung cho bác sĩ tâm lý một người sẽ giỏi hơn tất cả những người khác. Thời gian bác sĩ tâm lý trị bệnh có thể rút ngắn 70-80% thời gian còn ít như thế đó, anh chị em chỉ còn 20% để trị bệnh người ta hết đau chứ không phải cần tới 100%, thay vì 2 năm như anh chị em nói, có thể 2 tháng 3 tháng hết. Cái này thì không biết giúp bao nhiêu anh chị em trong vấn đề bác sĩ tâm lý, và Thầy cũng giúp không biết giúp bao nhiêu anh chị em bác sĩ thần kinh tâm thần.

Thật sự tâm thần giả có thật có, giả có thể thời gian 1 vài tháng, ý xin lỗi thật có thể thời gian 1 vài tháng, giả như bữa trước bữa sau hết rồi, tự nhiên anh chị em nổi tiếng à, hổng muốn nổi tiếng cũng nổi tiếng. Tại vì bệnh này bệnh thần kinh giả đi bác sĩ nào cho uống thuốc cái ngủ, cho uống thuốc cái ngủ, hả khi nào mà động kinh cái uống thuốc cái ngủ. Lại anh chị em chỉ cần vừa gặp anh chị em có khả năng lực mạnh cái về hết luôn vĩnh viễn luôn cái tự nhiên anh chị em có tiếng à.

Hầu hết anh chị em bác sĩ thần kinh, bác sĩ tâm thần học ngành nhân điện của chúng ta từ cấp 7 trở lên thì giúp không biết bao nhiêu linh hồn bất tử bất diệt làm cho người ta bị bệnh, đó là Thượng đế ban cho chúng ta cái quyền năng khả năng chúng ta đóng góp giúp cho nhân loại, trong đó có những người bệnh nhân anh chị em có cơ hội đóng góp giúp cho mọi người đó. Cái này đối với người học viên tâm lý vừa rồi chắc chắn Thầy bổ sung cho người học viên tâm lý này.

Rồi đây tương lai người tâm lý này sẽ nhiều bệnh nhân đến, bởi lẽ không có đi chổ nào hết lại ngay người này hết. Cũng như ở đây là tâm lý chung mà hổng phải tâm lý chung đâu, thật sự mà phải nói là chúng ta có quyền năng khả

năng thật. Thầy hổng có khuyến cáo bác sĩ này, mà tất cả những trẻ em mà đi bác sĩ nào hết mà lại đó lại hết.

Rồi nhiều người hiếu kỳ trong đó có học trò của Thầy nói "trời ơi thôi lại bác sĩ này phải rồi. Cái bà bác sĩ này đó trời ơi bà bác sĩ này cháu của ông thầy đó", những cái bí quyết Thầy chỉ hết rồi thành ra lại trị hết mà nó mát tay lắm, tại vì Thầy chỉ nó rồi. Con nít mà nắm tay nó nắm tới nắm lui nắm xuôi nắm ngược cái truyền điện nó cho nó uống chừng 2-3 viên (*teletone)* hết đau tự nhiên cái kiếm, cái tiếng việt của Thầy là mát tay, nhưng mà thật sự mình có cái năng lực mạnh mình giúp cái năng lực cho đứa trẻ đó, cho nó uống thuốc cái nó hết đau liền. Đi chổ này chổ kia khò khè khò khè bệnh hoạn ho tới ho lui, lại đó cho uống 3 viên thuốc hết đau tự nhiên cái có tiếng, mà có tiếng cái hổng dám làm nhiều làm nhiều mệt.

Thành ra 1 tuần làm bao nhiêu người thì Thầy cho cháu của Thầy 1 tuần là 50 là 50, 40 là 40, thứ 7 chủ nhật nghỉ hổng cho làm làm nhiều mệt, đó là thực tế đó nha.

Thành ra ai nói gì nói, cái điều quan trọng nhất chúng ta có khả năng chúng ta trị cho người ta hết bệnh hết đau là 1 hình thức chúng ta gieo hột giống bồ đề đến người đó, để người đó được chúng ta gieo hột giống bồ đề giúp cho người đó từ người bệnh hết đau, từ một người không tin tưởng các Đấng tin tưởng các Đấng, đó là công quả công đức anh chị em hưởng đó Thầy khỏi hưởng, Thầy cho không à Thầy hổng có lấy lại. Thầy hổng có nhận, Thầy dư nhiều Thầy cho anh chị em để anh chị em có cơ hội phục vụ cho mọi người. Công quả công đức anh chị em thực hiện được Thượng đế cho anh chị em khỏi chia cho Thầy, mà Thầy cũng hổng nhận Thầy dư nhiều lắm Thầy cho anh chị em để anh chị em phục vụ đó.

Qua câu hỏi vừa rồi Thầy hy vọng, tương lai gần người học viên bác sĩ tâm lý này chắc chắn bệnh nhân sẽ đến, người học viên này sẽ giúp nhiều bệnh nhân ở vùng của người học viên đang ở. Quì.

(Đĩa 36) Câu hỏi thứ 32:

Kính thưa Thầy con có câu hỏi như sau muốn hỏi Thầy. Khi chúng con được trải qua những bài học tâm linh để tiến hóa, chúng con luôn được học hỏi từ các đấng vô hình, chính vì thế chúng con không biết trước được những điều gì sẽ xảy đến với chính mình và bài học của mình. Và nhiều khi chúng con rơi vào trạng thái đánh mất sự kiểm soát và còn lại sự tin tin thôi.

Và con xin hỏi Thầy về năng lực sự liên quan giữa niềm tin và sự minh triết và giác ngộ của con người? dạ con xin cảm ơn Thầy.

Thầy trả lời:

Quì bây giờ anh chị em nghe Thầy trả lời.

Thứ nhất, nếu mà chúng ta có trách nhiệm thì anh chị em không có cưỡng lại linh hồn của mình đâu. Điển hình nhất là Thầy, tất cả những dự tính của Thầy nó đi sai lạc hết, mà dự tính của Thầy do các đấng quyết định, thể xác Thầy dự trừ, chương trình Thầy thì cũng dự trù nhưng mà thực hành thực hiện Thượng đế

giao cho Thầy. Vì lý do đó mà Thầy không bao giờ biết mắc cỡ, Thầy cũng không bao giờ sợ sệt khi Thầy không giữ đúng lời hứa.

Thầy đã tin tưởng từ Thượng thiên, Thượng thiên đào tạo cho Thầy một người bình thường trở lại một ông thầy tâm linh, giúp không biết bao nhiêu chục triệu người trên thế giới bớt bệnh bớt đau, và giúp hàng triệu người được khai mở luân xa để phát triển tâm linh phát triển đường đạo. Thì anh chị em đừng có mong rằng anh chị em sẽ theo ý của anh chị em được. Và Thầy cũng không mong rằng theo ý của Thầy được, Thầy hứa hết Thầy làm hết. Nhưng mà khi Thượng thiên chấp nhận cho Thầy nhập cuộc đó là của Thượng thiên chứ không phải của Thầy, anh chị em nghe cho rõ nha Thầy hứa hết nhưng mà Thầy hổng có làm là tại vì của Thầy. Thầy hứa hết Thầy làm của Thượng thiên Thầy hổng có cưỡng lại được.

Cuộc đời sự nghiệp của thầy hồi đó giờ Thầy rẽ hoài hổng được, Thầy dừng hoài hổng được luôn. Thầy dự trù bỏ cuộc cách này 13 năm về trước, mặc dầu thượng đế cho thầy cái linh hồn, thể xác Thầy ra ngoài Thầy vẫn không ham không muốn như thường. Thầy hổng muốn làm giáo chủ hổng muốn làm thầy, Thầy muốn sống cuộc sống an lành bình thường giống biết bao nhiêu người bình thường khác, do đó Thầy chối từ năm 1992 Thầy hổng muốn làm thầy.

Mặc dầu thể xác Thầy ra ngoài vũ trụ nha, ra ngoài không gian nha, Thầy thiền định nha, Thượng đế dạy cho Thầy nè: linh hồn Thầy từ đâu tới? thể xác Thầy làm cái gì? đóng góp giúp cho ai, sự việc gì? Tất cả những sự việc đó từ năm 1992 đúng hết nhưng mà Thầy vẫn không muốn làm thầy.

Đôi khi Thầy ngồi lại, tương lai có sự nghiệp có nhưng mà cô đơn vẫn cô đơn, thiệt thòi vẫn thiệt thòi, thiệt thòi cô đơn là cái thể xác của Thầy đó nha tại vì suy nghĩ, mà suy nghĩ Thầy nghĩ 10, 15, 20 phút coi cuộc đời sự nghiệp của Thầy như thế nào. Nếu gặp những vị thầy khác, những vị thầy mà đời đó tương lai sự nghiệp mà giống như Thầy bây giờ đó, Thầy tiền hô hậu ủng là đi có người ngoài trước có người ở ngoài sau, ăn uống phải có người lo hết đầy đủ các cái thầy muốn cái gì cũng có, nhưng mà cái tánh của Thầy Thầy đày người ta hổng được.

Thầy có người giúp việc người giúp việc rãnh thì ngồi đó Thầy rãnh Thầy rửa chén như thường thầy hổng có mắc cỡ, đâu có gì đâu mắc cỡ. Mình ăn cái ly cái chén có 2 giây à, 2 phút à rửa rửa cái xong kệ, ăn cái liệng ăn cái liệng ỷ có người làm ăn cái liệng, được nhưng mà Thầy làm khổ vậy đó, dùng cái danh từ đơn giản nhất thấy trái tay gai mắt hổng có thể nào để được, hả thấy dẹp, dơ rửa vậy thôi à vậy nó khỏe anh chị m thấy không!.

Không phải Thầy thấy thầy cực khổ rồi thầy bỏ cuộc, Thầy thấy cuộc đời này Thầy không có khả năng giúp cho nhân loại được. Hổng phải Thầy than mà tại vì Thầy học đầu tiên cách này trên 35 năm về trước Thượng thiên dạy cho Thầy để hoằng hóa phật pháp cứu độ chúng sanh, mà Thầy thấy giờ này chưa có cứu độ ai được nhiều hết, tính đi tính lại có vài triệu người, tính đi tính lại có vài ba chục triệu người à mà chúng sanh hàng tỉ người, mình tính đi tính lại có vài ba chục triệu à hàng trăm triệu à hổng có làm gì được hết trơn hết trọi, chưa đi tới đâu, vì lý do đó Thầy muốn bỏ cuộc. Mà mỗi lần Thầy muốn bỏ cuộc chừng

nào Thầy làm nhiều chừng đó, khổ vậy!, hả mỗi lần Thầy nói ngưng à hổng dạy à.

Cũng như hôm trước Thầy nói thôi để cái bảng đi: "kể từ 1 tháng giêng năm 2005 nghỉ 10 tháng", trời ơi nghỉ đâu có được dạy riết riết riết riết tới bây giờ luôn. Rồi Thầy nói: "thôi bây giờ nha xong cái này là nghỉ 6 tháng à nha", chưa nghỉ 6 tháng cái bên đây "Thầy ơi con vầy Thầy ơi con vầy Thầy ơi con vầy, làm đi con làm đi con hứa rồi, hứa cái làm làm khỏi nghỉ.

Vì lý do đó cuộc đời sự nghiệp của Thầy Thầy hổng có cưỡng lại được, Thầy hổng có muốn được. Thành ra anh chị em những cái gì mà Thầy làm là Thượng thiên làm chắc chắn sẽ thành công, những cái gì mà Thầy hứa Thầy hổng làm của Thầy làm hổng được mà hổng không biết bao nhiêu à nha. Hả cái nào thầy muốn làm của Thầy thì trật hết trơn hết trọi bị đâu có cho làm đâu mà trúng, mà của cái gì các đấng làm thì đâu vào đó, thấy hông!.

Đó là Thầy chia sẻ cho anh chị em, để chi để Thầy muốn lấy đề tài của Thầy để anh chị em, 1 số anh chị em tương tự giống như Thầy, trường hợp giống như Thầy thì anh chị em đừng có buồn đừng có than. Nếu chúng ta chấp nhận hy sinh cuộc đời này để phục vụ cho mọi người, thì bất cứ trường hợp nào thì chúng ta cũng chấp nhận hết. Chứ chúng ta đừng có nghĩ rằng hồi xưa chúng ta nghèo bây giờ chúng ta giàu nó khác. Hồi xưa chúng ta chưa học nhân điện cao thì bây giờ chúng ta học nhân điện cao khác để hành mấy thằng mới vô cho nó đỡ, cái này không phải nhà binh, cái này không phải lính nha!.

Cái này mình đào tạo mình gieo hột giống bồ đề, mà mình có hột giống bồ đề thì mình phải gieo cái hột giống bồ đề đó mọc hột giống bồ đề. Chứ anh chị em đừng có gieo hột giống bồ đề mà ra cây cốc ăn mắc cỗ chết à!. Đó là Thầy chia sẻ cho anh chị em.

Đó là Thầy muốn lấy cái đề tài của Thầy để chia sẻ cho anh chị em, bất cứ trường hợp nào nếu chúng ta tin tưởng Thượng đế, nếu chúng ta biết rằng Thượng đế giao tiếp linh hồn của chúng ta để giúp chúng ta hoàn thành nhiệm vụ của Ngài thì anh chị em cứ làm đi, đúng tiếp tục của Ngài, trật là của chúng ta, đừng ngại đừng buồn, đừng lo đừng sợ. Anh chị em ngại buồn lo sợ thì anh chị em cũng trật, mà anh chị em ngại buồn lo sợ cũng trúng à, trúng của các đấng trật của mình thì anh chị em đi.

Những cái việc gì mà anh chị em làm đó mà trúng là của các đấng, mà trật là của mình, thành ra anh chị em đừng có buồn cái này là mình mình thì dỡ rồi đương nhiên là mình trật rồi, của các đấng không có trật được.

Và Thầy khuyên anh chị em, anh chị em thương ai ghét ai cũng được, nhận ánh sáng hào quang gửi đi. Nếu người ta tiếp tục cuộc hành trình người ta làm đúng, mà nếu người ta sửa đổi là cái năng lượng ánh sáng hào quang của Thượng đế giúp cho họ sửa đổi lại để học giúp cho tất cả mọi người.

Thành ra anh chị em nói "tại sao trời ơi ông thầy ổng chỉ tui như vậy chỉ con như vậy ,mà con truyền điện truyền điện, truyền điện nhiều chừng nào ổng làm y hệt như vậy", tại vì đi đúng đường của Thượng đế, Thầy chỉ cho anh chị em đó. Mà đi đúng đường mà anh chị em buồn phiền chán nản là anh chị em coi như là anh chị em muốn hơn Thượng đế rồi. Cái này là Thượng đế giao nhiệm vụ cho một người mà không phải giao cho chúng ta.

Người đó làm trúng của người ta với mọi người nhưng mà làm trật với anh chị em tại không phải nhiệm vụ của mình. Nhiệm vụ của người đó để nói chuyện những người kia, nhiệm vụ của người đó không phải để nói chuyện với mình, thành ra anh chị em thấy cái gì cũng trật hết trơn, trật đúng rồi không phải của anh chị em anh chị em nghe làm chi. Của người ta để người ta nghe, của anh chị em anh chị em ra ngoài kia anh chị em nghe, hết khỏe nhất là cái này nè.

Bởi lẽ khi anh chị em nói tin tưởng tin bao nhiêu %? Thầy nói thật với anh chị em Thầy nè nha, bây giờ Thầy đi dạy trên 16 năm, Thầy học đạo từ thượng thiên cũng trên 30 năm, nhưng mà Thầy cũng khẳng định với anh chị em nha: Thượng đế thì Thầy tin lắm nhưng mà chưa được 100%, Thầy nói thật à!

Anh chị em nói: trời ơi chắc ông thầy ổng tin Thượng đế 100% - hông, anh chị em biết tại sao không? Thượng đế cái tốt có cái xấu có, mà đôi khi mình nghĩ cái tốt không nghĩ cái xấu quá hổng tin, Thầy hổng có tin à!. Rồi đôi khi ngồi lại nói hổng tin hổng tin ổng làm cho tin, làm cho tin rồi tin thiệt tin thiệt rồi mai mốt nói cũng không tin, tại mình nghĩ của mình không à thành ra hổng tin mấy ổng, chứ mình giao cái linh hồn, thể xác cho ổng thì cái gì cũng tin hết, tại vì mình còn kẹt cái này chút xíu à, kẹt chút xíu là Thầy chưa tin Thượng đế hoàn toàn 100%.

Mà cái ước nguyện của Thầy khi nào Thầy tin Thượng đế 100%, anh chị em biết ước nguyện của Thầy là gì không? là cái lớp học này nè, anh chị em đó, đi ra ngoài không gian đó. Cho Thầy là Thầy tin của Thầy nhưng mà Thầy chưa tin đâu!. Được, Thầy tin là cho anh chị em nè, 40 người 50 người đi, đi ra ngoài không gian đi, 40 người thôi hổng cần nhiều. Thí nghiệm 40 người thôi, bên Hòa Lan, bên Thái Lan, bên Úc châu 40 người đi Thầy tin thiệt à, tin là để cho anh chị em đó, bây giờ chưa tin, ý của thầy muốn nói Thầy trao đổi.

Nếu muốn Thầy tin Thượng đế 100% cho học trò Thầy 40 người ra ngoài không gian giống như Thầy cách này 13 năm về trước đi, thì lúc đó Thầy xuôi tay đó! xuôi tay ổng biểu đi đâu đi đó đó!. Bây giờ mà ổng biểu đi mà Thầy còn cưỡng lại, mà cưỡng lại rốt cuộc sao cũng không được hết. Thượng đế biểu Thầy đi đường đông Thầy đi đường tây, Thầy đi đường tây rốt cuộc đi đường tây hướng tây ngon lành lắm rốt cuộc đi vòng qua hướng đông lại lúc nào hổng hay, cũng như mà đi vô bát quái luân hồi gì đó, đi 1 hồi dòm tới dòm lui hồi có cái chổ này, đi 1 hồi dòm tới dòm lui cũng có chổ này đâu có đi được bị cái chổ này đóng cửa lại hết trơn.

Ổng nói đi hướng tây hổng có đi hướng tây con, hướng đông không không hổng thèm đi, đi hướng tây nhất đi đi hướng tây chắc ăn, đi hướng tây ổng rào rào rào riết cái vòng vòng 1 hồi tới hướng đông. Hướng đông đây đây gần hổng chịu đi, hổng nghe ổng " được đi đi con, con đi hướng tây đi con chịu khó đi go around chút, đây 2 phút con go around 10 phút con cũng tới à con, con chậm hơn người ta có 8 phút thôi", cũng tới chậm 8 phút!.

Đó là bài học mà để cho anh chị em học hỏi để cho anh chị em tiến hóa nha chứ Thầy hổng có ý gì hết trơn. Nhưng mà luôn luôn Thầy hổng có dám lấy đề tài ai hết lấy đề tài ai trật, lấy đề tài của mình chắc ăn nhất, tại của mình sao mình nói thiệt vậy mình đâu có gì đâu mà mắc cỡ. Chứ nhiều người nói "trời ơi chắc làm thầy chắc hổng có rửa chén á!".

Chỉ có 1 cái nói thiệt với anh chị em nha, chỉ có hút bụi Thầy nghe Thầy hổng chịu thôi à, cái gì Thầy cũng được hết trơn, hút bụi Thầy làm hổng được. Hả hút bụi Thầy hổng có ở nhà mà rốt cuộc bây giờ hổng chịu cũng phải chịu, bị lúc Thầy ở nhà mấy cái người giúp cho Thầy đó hút bụi thì Thầy phải nghe, đóng cửa ở trên thì ở dưới cũng nghe, mà hổng đóng cửa ở trên thì ở dưới cũng nghe cái này cũng nghe được, bây giờ cái thét rồi quen, mà bữa nào mà hổng nghe mùi hút bụi cái cũng mệt, cái tự nhiên cái khỏe lại.

Giống như bản nhạc vậy, bàn đầu nghe khó chịu, nghe thét giống như bản nhạc thì mình coi hút bụi coi giống như bản nhạc mình ca cái mình tự nhiên khỏe lại, chứ mệt hoài nó cũng mệt lắm thấy chưa!. Đó xuôi ngược ngược xuôi để cho anh chị em học, Thầy hổng có dám lấy đề tài của ai hết Thầy lấy cái đề tài của Thầy đi để cho anh chị em học.

(Đĩa 37) Câu hỏi thứ 33:

Dạ kính thưa Thầy, con xin cảm ơn Thầy, cảm ơn Thượng đế đã cho con được học lớp này.

Câu hỏi của con đó là: đối với người học viên nhân điện học lớp 13+ mà khi họ làm cái nước nhân điện này đó, thì có thể cho cái người hứa hôn của mình mà mới học tới lớp 7 mà có uống được hay không? Và mỗi khi cho uống nước nhân điện này là phải nhất thiết uống trước mặt hay không? và cái việc uống nước nhân điện này là không phải vì chữa bệnh mà coi như uống là để bảo vệ sức khỏe, đó là câu hỏi thứ nhất.

Câu hỏi thứ 2: nếu mà người bố học lớp 13++ và con trai chỉ học tới lớp 7 thì con trai cũng có uống được nước này hay không? và phải uống trước mặt hay không? Và con dâu và các cháu có quyền được uống nước nhân điện này hay không mặc dầu không phải là vấn đề chữa bệnh, và bắt buộc có phải uống trước mặt mình hay không? dạ xin mới Thầy ạ!.

Thầy trả lời:

Quì bây giờ anh chị em nghe cho rõ nha (bị hỏi câu hỏi này ngắn mừng quá!, khuya quá rồi)

Bây giờ Thầy giải thích cho anh chị em, tất cả những người trong gia đình anh chị em yêu cầu họ giữ đúng công thức thì bất cứ người nào không học nhân điện vẫn uống nước phòng bệnh được như thường, chứ không riêng gì lớp lớp 5 lớp 6 lớp 7. Ngay cả bà con ruột thịt của mình mà ở xa quê không có ở Băng Cốc, ở Ubon, Udon hay Chiang Mai mà không học đó, anh chị em đó nếu mà anh chị em tin tưởng họ uống đúng nguyên tắt uống đúng kỹ thuật thì anh chị em cứ gửi nước cho họ uống vẫn như thường, đó là gia đình của mình, uống nước có nghĩa là để phòng bệnh.

Tuy nhiên khi chúng ta phòng bệnh thì mỗi ngày chúng ta phải uống 3 lần, và khi chúng ta hết bệnh thì chúng ta uống 1 lần, mà mỗi 1 lần như vậy anh chị em uống 30ml, anh chị em nghe cho rõ nha

Chứ anh chị em không có hiểu rõ rồi sợ không cho người này uống, không cho người kia uống, uống trước mặt thì anh chị em nhắc nhở uống cái này nhiều là đi làm hổng được, uống ít thì bảo vệ sức khỏe, mà họ vô tình hay cố ý họ

uống nhiều thì bất quá cho họ nghỉ chừng 5-7 bữa họ nghỉ ở nhà xả hơi cái họ làm tiếp hổng sao. Tại vì họ không có cái năng lực chịu đựng được khi cái nước này vô trong cái cơ thể của họ, nhưng mà họ không có đau không có bệnh, họ nằm nghỉ ở nhà xả hơi khỏi làm việc vậy thôi à! ăn ở nhà chừng 5-7 bữa rồi tiếp tục đi làm việc nữa hổng sao, nhớ nha!.

Còn trẻ em, trẻ em con của chúng ta thì chúng ta nên cho chúng nó uống thì tốt hơn, đừng để cho chúng nó uống một mình tại vì chúng nó không biết phân lượng mà chúng ta biết phân lượng, để giúp cho chúng nó phòng bệnh không có gì trở ngại hết.

NGÀY THỨ 2 (10/04/2005)
Tâm lý – Tâm linh

(Đĩa 01) Thầy phát biểu trước khi bắt đầu lớp học

Quì bây giờ bắt đầu anh chị em học ngày thứ 2, học ngày thứ 2 thì vẫn đề tài tâm lý và tâm. Ngày hôm qua 1 số anh chị em nêu ra câu hỏi, thời gian thì mặc dầu 8 tiếng đồng hồ, nhưng mà anh chị em học không biết bao nhiêu bài vở, bài cũ thì ít bài mời thì nhiều. Để chứng minh cho bài cũ cũng như bài mới cho anh chị em học để chúng ta có cơ hội phát triển đóng góp giúp cho mình giúp cho người khác.

Qua đề tài ngày hôm qua, có 1 số anh chị em nêu về nghiệp lực nghiệp quả, thì Thầy muốn chia sẻ chung với anh chị em, nếu chúng ta bị bận tâm trong vấn đề nghiệp lực nghiệp quả: phong tục tập quán gia đình xã hội, tất cả những cái giáo điều thì anh chị em sợ, mà sợ là không bao giờ phát triển đường tu được hết. Cái gì anh chị em cũng sợ, sợ vi phạm hình thức này sợ vi phạm hình thức kia, mà những cái đáng sợ thì anh chị em lại không sợ, những cái không đáng sợ thì anh chị em lại sợ đó là mâu thuẫn của xã hội loài người. Do đó thì làm thế nào mà anh chị em đạt được minh triết được rồi thể xác chúng ta mới giác ngộ được.

Vì lý do đó, trong suốt 16 năm Thầy đi rao giảng, lớp học này tập trung lại tất cả anh chị em 10 ngày để Thầy tổng kết lại ngắn gọn và đưa ra những cái chương trình mới, vừa giúp cho một số anh chị em thực sự là minh triết để rồi anh chị em giác ngộ ở cái lớp học này, rồi anh chị em, Thầy, chúng ta sẽ có cơ hội phục vụ cho nhân loại.

Vì lý do đó thì bài vở thì anh chị em học suốt thời gian rất dài, mà tập trung vào 10 ngày nay, 10 ngày này thì Thầy sẽ giải quyết hết toàn bộ. Những cái gì ứ đọng lại thì sẽ giúp cho anh chị em quên lãng, những cái gì cần thiết thì chúng ta thực hành, những cái gì không cần thiết thì chúng ta giữ lại khi nào cần thì chúng ta đem ra sử dụng, chứ không phải chúng ta bò, nghe cho rõ vậy.

Vì lý do đó trong môi trường các sách vở mà ngày hôm qua Thầy có giải thích cho những cái gì cần thiết thì chúng ta. Đúng hết, đúng ở thời điểm đó, đúng với trình độ căn cơ của những người học ở những thời gian đó, ở thời kỳ đó và của con người đó hổng phải của chúng ta. Mà nếu không phải của chúng ta thì chúng ta đừng bao giờ phê phán, nếu anh chị em có cao hơn hoặc anh chị

em chưa có nghiên cứu, thì đó là bài học của người khác chứ không phải của anh chị em. Có như vậy thì chúng ta mới tiến lên một bước giác ngộ, giúp linh hồn chúng ta giúp thể xác chúng ta hòa hợp lại. Chứ tối ngày anh chị em cứ tính tốt – xấu, phải – quấy rồi anh chị em tôn vinh người này người kia.

Nhiều năm về trước có hàng triệu, hàng tỉ người trên thế giới quỳ mợp xuống lạy tôn vinh, nhưng mà thật sự anh chị em chắc chắn người đó nhà hiền triết không? chắc chắn người đó có tâm đạo không? chắc chắn người đó có đạo đức không? không ai biết hết, chỉ có Thượng đế, chỉ có ánh sáng hào quang thì mới biết được con người đó thiệt hay giả.

Nhiều truyện, nhiều sách vở, nhiều phim ảnh, nhiều hình thức này hình thức khác trước mặt mọi người thì hiền từ lắm, nhưng mà 1 tiếng nói của họ có thể giết hàng trăm triệu người, 1 tiếng nói của họ thôi nha ít có ai biết được cái này, làm sao anh chị em biết được. Trước mặt những cái gì mà anh chị em biết được thật rõ ràng đó đôi khi còn trật, còn những cái việc anh chị em không biết Thầy nói thiệt với anh chị em đó anh chị em chỉ trúng được có 5%, 5% là anh chị em giỏi đó chứ thật sự anh chị em hổng có trúng được % nào hết, tại vì anh chị em hổng biết làm sao trúng? Biết còn trật, mà hổng biết chắc chắn là zero %. Nhưng mà Thầy muốn nói cho anh chị em biết 5% là cho anh chị em vui, chứ hoàn toàn anh chị em không có biết gì hết.

Rồi anh chị em nói người đó dữ, người đó dữ họ bảo vệ quốc gia này quốc gia kia, họ dữ thật nhưng họ bảo vệ dân tộc hổng ai biết hết. Cứ chửi cứ mắng cứ la cứ hét nhưng mà họ vẫn an nhiên tự tại, họ làm vì quốc gia vì dân tộc thành ra những cái thành phần nhỏ nói họ không có sửa đổi đâu, mà cái này anh chị em cũng hổng có biết.

Vì lý do mà ngày nay Thầy cũng muốn chia sẻ anh chị em những cái gì chúng ta biết còn trật, những cái gì hổng biết thì chắc chắn hổng bao giờ trúng đâu, do đó chúng ta đừng có phê phán, anh chị em phê phán làm sao cũng trật hết.

Ngay giữa vợ chồng anh chị em hiện tại nè, sống 5 năm, 10 năm, 20 năm, 70 năm nè, anh chị em biết người chồng dấu anh chị em một mối gì không? mà người vợ dấu anh chị em một mối gì không? hổng biết, chắc chắn là không biết à, sống thì để bụng, chết thì đem theo hổng ai biết được, hổng ai biết hết. Đó là anh chị em sống 30 năm nha, anh chị em tưởng ngon lành lắm, nhưng mà hổng ngonđâu đôi khi người đó chết anh chị em mới biết, đôi khi mà người đó chết vĩnh viễn anh chị em cũng không biết luôn.

Sở dĩ Thầy muốn trình bày với anh chị em vậy để Thầy rốt ráo lại trong vấn đề nghiệp quả mà chúng ta đừng có tôn vinh, chúng ta đừng có hận thù mà chúng ta chỉ biết ơn thôi. Biết ơn người đó tạo ra một cái phương tiện để người khác học hỏi tiến hóa, mà chính người đó tạo phương tiện không ai xa lạ Thượng đế gửi cái linh hồn, thể xác người đó tạo phương tiện để cho người khác học, để cho Thầy học, để cho anh chị em học để chúng ta học, chứ anh chị em đừng có nghĩ người đó dỡ quá.

Đôi khi người đó dỡ thật, nhưng mà tạo ra phương tiện mà người khác tạo không được mà người đó tạo ra mới được, ngay cả Thầy cũng học cái người đó luôn. Học cái phương tiện mà người đó hổng người khác làm được mà người đó

phải làm. Đó là Thầy thí dụ vậy để chúng ta từng bước một chúng ta minh triết con người giác ngộ, và Thầy đào tạo con người của anh chị em con người của chúng ta bổ sung tất cả những ngành nghề, tất cả những tôn giáo trên thế giới, chứ Thầy hổng tạo anh chị em thành một người tu, một ông cha, 1 người hòa thượng, 1 vị tu sĩ Thầy hổng tạo anh chị em. Nhưng mà Thầy bổ sung tất cả anh chị em tu sĩ, tất cả anh chị em ngành nghề, tất cả anh chị em ở quả địa cầu này cần cái gì Thầy giúp cho anh chị em chúng ta để bổ sung ngành nghề đó phát triển nhanh hơn khá hơn, để anh chị em có cơ hội anh chị em đóng góp giúp cho nhân loại.

Vì lý do đó ngay từ lớp học này, Thầy khuyên tất cả anh chị em đừng bao giờ phê phán mà chỉ biết cám ơn. Dù người đó xấu nhưng mà anh chị em cám ơn đây là cám ơn cái việc làm tốt của người đó.

Chắc chắn ở xã hội loài người này thì người xấu cũng có nhiều lắm. Nhưng mà đôi khi trong người xấu đó cũng có 1 cái tốt thôi, mình cám ơn họ thực hành cái tốt giúp người đó giúp người khác có phương tiện học, chúng ta cám ơn là cám ơn cái chổ này. Đôi khi chúng ta cũng cám ơn nó thực hiện cái điều xấu, nhờ cái điều xấu mà cũng tạo ra cái phương tiện người ta tránh né.

Bây giờ anh chị em thấy cái thằng đó cầm dao giết người nè, thấy sợ quá anh chị em kết tội nó, nhưng mà anh chị em kết tội nó làm như vậy người ta thấy sợ quá thằng này sợ quá.

Thầy thí dụ nha, dân tộc A đi hổng dám nói dân tộc nào hết đó. Dân tộc A nói hiền hòa lắm hổng có gì hết trơn, vào thời điểm đó có 1 người trong dân tộc A đó nó cầm cái dao nó giết người ta. Tất cả dân tộc khác thấy dân tộc A thôi, hổng cần biết có 1 người dân tộc A ha, thấy nó cầm con dao nó giết người ta cái mấy người kia sợ tránh né hết trơn hổng dám đụng, nếu mà đụng dân tộc A là nó trả thù đó, dùng cái danh từ nó trả thù đó. Vì lý do đó tự nhiên cái dân tộc A nó nổi lên, mà mấy người ta sợ nó luôn.

Nó giết người ta 1 người, nhưng mà nó tạo 1 phương tiện giúp người khác không có dám hành động giết người nữa, hả giết người thằng này trả thù. Đó thì bây giờ anh chị em thấy thằng này có tội không? nó có tội thiệt: tội với luật pháp, tội với gia đình của người bị giết, nhưng mà nó tạo ra 1 phương tiện giúp cho không biết bao nhiêu người tránh né không vấn đề mà giết. Đó là Thầy thí dụ cho anh chị em đơn giản để cho anh chị em học hỏi để tiến hóa.

Cái mục đích lớp học trong 10 ngày nay là giúp cho cái thể xác anh chị em từ minh triết đến giác ngộ, để linh hồn thể xác chúng ta hòa hợp lại đi ra ngoài không gian phục vụ cho nhân loại mà 8 tiếng đồng hồ qua Thầy muốn chia sẻ anh chị em, và Thầy trả lời kinh nghiệm để cho anh chị em biết được, học hỏi được đóng góp giúp cho tất cả mọi người. Đó là Thầy nhắc nhở chung cho tất cả anh chị em.

Trước khi anh chị em nêu câu hỏi để lần lượt Thầy trả lời trong cái đề tài tâm lý – tâm linh ngày hôm qua và ngày hôm nay, để rồi ngày mai thì anh chị em chúng ta sẽ học 1 cái đề tài khác. Quì bây giờ.

(Đĩa 2) Câu hỏi số 35:

Kính thưa Thầy, lớp học này con thấy có 5 đề tài, đề tài thứ nhất là tâm lý và con không thấy Thầy quên hoặc thầy nhắc đến đề tài tâm sinh lý. Nhà bác học Einstein tìm ra công thức $E = mc^2$ tức là năng lượng vật chất với tốc độ ánh sáng bình phương. Ổng không thực hiện được vì vật chất chưa được thỏa mãn, tâm sinh lý vật chất chưa đạt được hợp nhất.

Trong lớp học này Thầy có dạy thêm công thức, kỹ thuật bổ sung thêm cho chúng con đạt được tâm sinh lý hợp nhất hay không? nhất là cho quý vị tu sỹ nam nữ, các anh chị em độc thân, hoặc các anh chị em già bị sìu sìu ển ển. Thưa Thầy tâm sinh lý hợp nhất có liên kết giúp hoặc trợ giúp cho linh hồn, thể xác hợp nhất bay vào không gian không ?

Dạ thưa Thầy câu thứ 2: Khi chúng con vào hội trường học những lớp cao cấp như thế này thì chúng con thấy hoan hỷ, sung sướng thân tâm an lạc, nhiều khi người ngồi bên cạnh mình cự nự vì họ nói nhiều khi mình không nghe hoặc là không hiểu. Thưa Thầy có phải là Thầy truyền điện cho chúng con không? thưa Thầy Thầy truyền gì? có phải là thầy truyền điện xóa bỏ vô hiệu hóa tư tưởng phong tục tập quán, gia đình xã hội, giáo điều làm cho tần số rung động của bộ não của chúng con xuống thấp từ 4 cho tới 7.8 hz là tình trạng sung sướng hạnh phúc?

Ngày hôm qua Thầy cũng giảng khi não bộ chúng con có tư tưởng xấu hoặc ghét giận người nào thì mình nhận ánh sáng hào quang của Thượng đế truyền vào người đó tại sao kết quả lại "ép phê nghịch" như vậy ?

Dạ xin thêm câu hỏi phụ. Xin Thầy dạy lại công thức nhận ánh sáng hào quang của Thượng Đế truyền vào mình hoặc bệnh nhân để trị bệnh? và nhận ánh sáng hào quang của Thượng Đế truyền cho các nước, một số anh chị em chúng con còn lẫn lộn. Công thức trước Thầy dạy khi trị bệnh thì chỉ giới hạn các vùng local là 3 chỗ. Lớp học này Thầy có cho trị thêm nhiều chỗ khác hay không?, dạ xin cám ơn Thầy.

Thầy trả lời:

Quì bây giờ lần lượt Thầy trả lời các câu hỏi anh chị em nêu ra. Ngày hôm nay Thầy hướng dẫn cho anh chị em giúp cái thể xác của anh chị em của chúng ta giác ngộ. Ngày hôm qua Thầy cũng trình bày với anh chị em nếu anh chị em đạt được cái này, đạt được cái điểm này thì gia tài vô giá nó gấp trăm gấp ngàn lần tâm sinh lý hợp nhất.

Bây giờ anh chị em tâm sinh lý hợp nhất có 1 thôi, khi linh hồn - thể xác của anh chị em hòa hợp ra ngoài không gian thì anh chị em có gấp trăm gấp ngàn lần, thành ra độc thân, tu sỹ, có vợ, có chồng không có quan trọng nữa. Đó là chúng ta không phải bỏ, nhưng mà anh chị em phải cảm giác để anh chị em đạt được giác ngộ của thể xác hòa hợp với linh hồn là cái điểm mà chúng ta ngay từ bây giờ, chỉ trong vòng 30 giây tâm sinh lý hợp nhất thôi nhen, 30 giây thôi. Mà chính 30 giây đó giúp anh chị em đi ra ngoài không gian 30giây đó. Mà 30 giây giữa anh chị em với anh chị em tâm sinh lý hợp nhất nó có một, 30 giây cái thể xác - linh hồn anh chị em ra ngoài gấp 100 gấp 1000 lần thì anh chị em sẽ không có ham muốn gì nữa hết.

Cái vấn đề mà Thầy dạy anh chị em tâm sinh lý hợp nhất để anh chị em đạt được thể xác giác ngộ ra ngoài hư không đó, chúng ta có tất cả. Thầy xin lỗi anh chị em nha, khi mà anh chị em đi ra được ngoài vũ trụ, cái thể xác - linh hồn chúng ta ngoài vũ trụ, dù cho sắc 100 bà tiên bị đọa dưới trần gian 18 tới 20 tuổi anh chị em nói hổng cần, cần bên kia. Cần bên kia ra vô tới lui được, cần đi Tây 30 giây, cần đi Pháp 1 tích tắc, cần đi Anh 1 tích tắc thì gặp mấy bà này mắc công phiền lắm, một bà, 2 bà, 5 bà, 10 bà phiền lắm thà qua gặp mấy bà bên Anh chắc ăn, rồi trong một tích tắc cái mình đi qua bà mấy bà Nam Mỹ ha, rồi một tích tắc sau cái mình đi qua cái mình về Phi Châu, tích tắc à.

Còn ở đây tới đủ thứ rắc rối hết trơn ơi, lớp là đi Shopping à, rồi lớp mua vòng mua vàng đủ thứ rồi đeo rồi hông biết làm sao ra ngoài được thành ra thôi, phải hông? đó là thực tế Thầy chia sẻ đó. Tại vì cái lớp này Thầy không có dạy anh chị em tâm sinh lý hợp nhất, mà Thầy dạy cho anh chị em đạt gấp 100 lần khi anh chị em đi ra ngoài không gian. Thôi vậy yên tâm nha, vậy là cái người mà nêu câu hỏi yên tâm rồi đó, khỏi lo rồi đó.

Rồi người này nãy cũng có nói có hỏi Thầy, hỏi tại sao mỗi lần mà thấy người nào mà trọc mình giận trọc mình tức cái mình truyền điện họ "epphe nghịch". "Epphe nghịch" là hai người không có chung một đề tài à, mà hai người chung một phòng, ngủ chung gường luôn không ép-phê nghịch cũng epphe nghịch hà. Cự cái ta nói cự cái anh chị em nhắm mắt vầy đó thôi thôi đừng, đừng truyền tôi rành quá đừng truyền, thôi kệ nó đừng thèm nghe, nghe giống như nghe mà hổng hiểu hết. Người Việt nói tiếng Việt mà mình nghĩ người đó nói tiếng Tây Ban Nha mình hông nghe khỏe, Thầy chưa dạy cho anh chị em.

Thầy hi vọng bây giờ tới ngày thứ 10 Thầy còn dạy anh chị em nữa. Nói anh chị em ghi, anh chị em làm bộ anh chị em chú ý anh chị em nghe nè nhưng anh chị em đừng thèm nhớ gì hết. Nói nói lỗ tai nói kêu bằng ca bàn chân đó, kêu bằng tụng kinh đó, tụng tụng tụng tụng... lấy chữ bằng A Di Đà Phật còn nhiêu bỏ. Nói nghiệp lực nghiệp quả, đi chùa đi cúng kiếng thôi, nói A Di Đà Phật cứ nhớ đó thôi rồi khỏe, nói đi, nói đi ha.

Rồi tối cũng làm bộ vậy, cũng làm bộ vậy ha, cái tối anh chị em cũng mở mắt vậy nhưng anh chị em ngủ đâu biết, nhắm mắt vậy nè hỏi nghe hông, nghe, hỏi nghe hông, nghe, hổng nghe gì hết mà hỏi nghe hông nghe mà mình ngủ, họ hỏi có nghe hay không mình nói "nghe" là ngủ rồi đó. Thầy sẽ chỉ cho anh chị em cái này nè, thứ nhất mà mấy người mà tụng đó nhe, tụng tụng tụng tụng, nhằng nhằng nhằng nhằng đó ơi giời ơi tiếng Việt kêu bằng nhức xương đó, ha được rồi thầy chỉ cho anh chị em luôn nè.

Bây giờ bả tụng tụng ha, nhắm mắt lại " ngủ hay thức, thức" nhưng mà ngủ à, chỉ trả lời chữ thức anh chị em ngủ tiếp. Tụng tụng tụng riết 15, 10 phút hỏi nghe hông, nghe, hổng biết, khi bả hỏi nghe hông hổng thèm nghe mình trả lời nghe cái ngủ nữa. Mà bả tụng tới sáng cái mình ngủ khỏe sáng mình khỏe, sáng cái bả bệnh mình đi, lúc đó mình go around. Tại anh chị em hỏi Thầy mới chỉ cho anh chị em vậy.

Đó là Thầy muốn chỉ cho anh chị em để rồi trong tương lai những cái gì người ta nói anh chị em, người ta trình bày anh chị em đừng có nghe, họ báo cáo anh chị em đừng nghe, nghe nghe nghe đi đừng thèm nghe, đừng thèm chú ý gì

hết. Nhưng mà trong một cái tờ báo cáo của người ta anh chị em nghe được có 8 chữ thôi là anh chị em giải quyết được liền, chứ anh chị em nghe anh chị em mệt lắm. Trong tương lại chúng ta có nhiều việc cần phải làm, do đó không cần thiết phải nghe một cái tờ phúc trình 3 tiếng, 4 tiếng đồng hồ, anh chị em chỉ cần nghe 5 phút anh chị em biết hết rồi, như vậy anh chị em chúng ta mới giúp người khác được, đó là Thầy chia sẻ cho anh chị em nha.

Còn trong vấn đề công thức trị bệnh dành riêng cho tất cả những anh chị em học lớp 13+ anh chị em nghe cho rõ. Thầy cũng giải thích rõ ràng, **ngày đầu tiên bất cứ bệnh nặng, bệnh nhẹ thì anh chị em phải truyền vô trong não bộ người đó 3 lần: nhận 2 giây gởi 3 giây và tối đa 3 vùng local nếu người bình thường**. **Ngày thứ nhì trở về sau thì mỗi ngày một lần truyền vô đầu họ một lần 3 giây. Mà nếu người đó bệnh nặng, bệnh nặng là bệnh ung thư trở lên đó thì ngày thứ nhì cũng như ngày thứ nhất mỗi ngày nhận ánh sáng hào quang 2 giây truyền vô đầu họ 3 giây và 3 cái vùng**. **Trừ trường hợp những người dị tật, trừ trường hợp những người hôn mê, thì tất cả những người dị tật, những người hôn mê có thể là 6 cái vùng local, mà 6 vùng local đó thì anh chị em mỗi lần nhận ánh sáng hào quang 2 giây gởi 3 giây cho 6 vùng local và trên đầu một vùng nữa là 7 vùng, 7 điểm mỗi điểm chúng ta truyền 3 giây, mỗi ngày trị bệnh một lần**, đó là cái này rõ ràng hết rồi.

Phần anh chị em phần chúng ta là chắc chắn không có bệnh nặng rồi. Mà nếu anh chị em có bị ung thư, anh chị em nhận ánh sáng hào quang 2 giây direct (trực tiếp) vô đầu anh chị em 1,2,3 lần. Và anh chị em có 3 cái vùng local, nhận ánh sáng hào quang 2 giây direct (trực tiếp) vô cái vùng local, 2 giây, 2 giây, 2 giây 3 chỗ - xong. Đó là Thầy giải thích cho anh chị em để anh chị em thống nhất trong vấn đề anh chị em kỹ thuật trị bệnh đạt được kết quả khả quan.

Còn trong vấn đề emergency quả địa cầu của chúng ta bị đe dọa, giống như trường hợp vừa rồi nếu một quốc gia bị sóng thần, bị thiên tai, anh chị em truyền quốc gia đó. Cùng một lúc anh chị em nghe đài truyền hình báo là 8 quốc gia thì anh chị em nhận ánh sáng hào quang gởi đi quốc gia A,B,C quốc gia 1 tới quốc gia 8 cùng một lúc đừng chờ đừng đợi.

Còn nếu cái tình trạng mà xáo trộn toàn quả địa cầu nơi nào cũng bị thiên tai địa ách, được anh chị em nhận ánh sáng hào quang của Thượng Đế anh chị em gửi vô quả địa cầu 3 lần, nhớ nha 3 lần dành riêng cho 70% quả địa cầu chúng ta bị nạn tai, thì mỗi một ngày anh chị em nhận ánh sáng hào quang 2 giây truyền vô quả địa cầu 3 giây mà 3 lần như vậy, 3 động tác, tất cả anh chị em tập trung vào 1 điểm mà anh chị em khỏi cần phải truyền từ quốc gia này tới quốc gia khác mà truyền chung cho tất cả quả địa cầu. Đó là Thầy giải thích cho anh chị em rõ ràng trong vấn đề kỹ thuật dành riêng cho anh chị em học lớp 13++ để anh chị em đừng có lẫn lộn.

Quì bây giờ anh chị em biết, ngày hôm qua với ngày hôm nay anh chị em ngạc nhiên lắm, phải rồi tại vì anh chị em cứ nghĩ rằng học lớp 13+ anh chị em sử dụng ánh sáng hào quang thì anh chị em cao nhất rồi. Mà thật cao nhất thật, cái ánh sáng hào quang cho anh chị em sử dụng mà cái khả năng anh chị em sử dụng được bao nhiêu % nghe cho rõ nha. Nhận 2 giây gởi đi 3 giây, nhưng mà cái thể xác của anh chị em sử dụng ánh sáng hào quang được bao nhiêu % mặc

dầu nhận 2 giây gởi 3 giây, cái đề tài này đó ngày thứ 3 Thầy dạy cho anh chị em rõ ràng lắm. Nhưng mà qua câu hỏi này Thầy chia sẻ anh chị em, cái thể xác của anh chị em nhận ánh sáng hào quang của Thượng Đế rất ít.

Lần này, lớp học này 10 ngày Thầy nhận ánh sáng Thượng Thiên để gởi thêm cho anh chị em để anh chị em có khả năng giúp thể xác anh chị em giác ngộ. Rồi đây chính anh chị em muốn biết sự việc con người như thế nào, chúng ta như thế nào, có ích lợi gì cho quả địa cầu ở thời điểm này, thời điểm trước, anh chị em sẽ được Thầy giảng rõ ràng vào cái đề tài thứ 3 ngày thứ 5 và ngày thứ 6 nghe cho rõ nhe.

Bữa nay Thầy trích cho anh chị em một đoạn đó, 10 ngày nay là Thầy hi vọng Thầy truyền điện cho anh chị em để 1 số anh chị em, Thầy mong ước một số anh chị em 500 anh chị em có đủ khả năng thể xác hòa hợp với linh hồn của chúng ta chỉ cần ra ngoài không gian 1 lần 30 giây thôi, và những lần kế tục đối với chúng ta không khó, từng bước một chúng ta đi rất dễ dàng.

Năng lực của anh chị em thì có giới hạn, năng lực Thầy cũng có giới hạn chứ hông phải vô giới hạn. Nhưng mà Thầy may mắn, tất cả năng lực từ Thượng Thiên gởi cho Thầy Thầy đều truyền điện cho anh chị em hết, để thay đổi cái thể xác của anh chị em mà thay đổi cái linh hồn của anh chị em luôn nha. Thay đổi có nghĩa là cái linh hồn của anh chị em càng ngày càng giác ngộ cao, Thầy truyền điện giúp cho cái thể xác anh chị em vượt ra cái vấn đề minh triết để đi đến cái vấn đề giác ngộ. Mà khả năng anh chị em học lớp 13+ đầu tiên cho đến ngày hôm nay tròn đúng một năm chưa có khả năng nhiều đâu. Và Thầy sẽ trình bày rõ chi tiết giữa con người và Thượng Thiên, Thượng Đế mà ngày hôm qua Thầy trình bày với anh chị em.

Rồi đây anh chị em sẽ ngạc nhiên sách vở chưa bao giờ viết đến. Rồi đây anh chị em sẽ ngạc nhiên cái thể xác của chúng ta ở chu kỳ thế kỷ 20, thế kỷ 21 như thế nào? tại sao có chúng ta? tại sao quá trình trước làm không được? tại sao quá trình này làm được? Rồi tại sao tương lai như thế nào Thầy sẽ dẫn giải cho anh chị em rõ ràng bằng con người và Thượng đế ở quả địa cầu này. Quì tiếp theo người thứ nhì

(Đĩa 3) Câu hỏi số 36 :

Kính thưa Thầy người học học viên này có 2 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất: xin hỏi Thầy về cái vấn đề tha thứ.

Thưa Thầy nếu chúng ta chỉ tha thứ từ trong tư tưởng thôi thì điều đó là không đủ, 1 sự tha thứ thực sự phải là từ đáy lòng của mỗi 1 con người thì sự tha thứ đó mới có thể hoàn toàn được. Thì chúng con xin hỏi Thầy làm sao chúng con có thể học hỏi được sự tha thứ thật lòng, sự tha thứ từ quả tim và đáy lòng của chúng ta?

Và câu hỏi thứ 2 xin hỏi Thầy là câu hỏi về sự lo sợ. Người học viên này biết rằng nếu chúng ta ở trong tình trạng lo sợ hoài thì sẽ có những sự thay đổi, thì từ từ sự lo sợ sẽ rung trong cơ thể này tạo ra những cái bệnh hoạn chẳng hạn như bệnh về tim, bệnh ung thư, thì cái sự lo sợ đó làm mòn cái phản ứng tự nhiên của con người.

Nhưng chúng con phải làm sao để chúng con tránh được cái sự lo sợ, làm sao để chúng con lúc nào cũng có được cái ý thức và cái sự minh triết để tránh sự lo sợ? Xin Thầy chỉ cho chúng con làm cách nào để đừng có lo sợ và không giữ cái lo sợ đó hoài trong cơ thể chúng con?

Thầy trả lời:

Quì bây giờ anh chị em nói tha thứ thì anh chị em luôn luôn anh chị em chú trọng về cái danh từ "tha thứ" mà anh chị em luôn luôn bị sáo trộn hoài. Không biết anh chị em tha thứ thật hay giả, không biết anh chị em tha thứ đúng hay sai. Vì lý do đó Thầy chỉ thay đổi tư tưởng của anh chị em thì nó trọn vẹn hết, có là anh chị em tha thứ vì người ta có tội phải không?

Ngày hôm qua Thầy chỉ cho anh chị em công thức nó trọn vẹn nhiều thứ lắm, chứ không phải chỉ tha thứ không mà thôi. Quên lãng những cái lỗi lầm của họ, đừng bao giờ kết án họ, mà tôn vinh cám ơn những người có tội, cám ơn những người xấu, thì anh chị em không cần tha thứ bằng con tim bằng trí óc, bằng danh từ, anh chị em bị ràng buộc bởi danh từ "tha thứ".

Tối anh chị em suy nghĩ bữa nay mình tha thứ đúng hay trật, sai hay là không đúng mà có nên tha thứ, không nên tha thứ. Tốt hơn cái tư tưởng anh chị em tổ chức trong sạch - xóa hết. Xóa cái hận thù, xóa cái ghen ghét, tôn vinh những người xấu thì anh chị em được giác ngộ đó, anh chị em minh triết đó, anh chị em sẽ không có thân anh chị em không đau đó. Cái tâm của anh chị em làm thân không có đau không có bệnh thì anh chị em sẽ giải quyết tất cả mọi sự việc.

Người ta bị kẹt trong vấn đề danh từ và ngôn ngữ làm cho người ta chỉ sáo trộn. Chỉ cái tha thứ cũng như nói về bác ái và tình thương, tình thương thế nào cho nó trọn vẹn, bác ái thế nào trọn vẹn danh từ không. Danh từ để ru ngủ anh chị em, danh từ để giúp anh chị em tránh điều dữ thực hiện điều lành, nhưng mà danh từ có đáp ứng nhu cầu giúp cho anh chị em không, nói thì nói, nghe thì nghe anh chị em làm theo ý anh chị em.

Ngay cả anh chị em vô lạy Phật mà anh chị em yêu cầu ông Phật nghe lời anh chị em, vô nhà thờ cầu nguyện Chúa yêu cầu Chúa nghe lời anh chị em chứ anh chị em đâu có nghe lời Chúa, mà anh chị em cũng không nghe lời Phật nữa. Nếu anh chị em nghe lời Chúa, nếu anh chị em nghe lời Phật thì anh chị em không có đau khổ, anh chị em xin đủ thứ hết à. Mà Thượng Đế dạy có chút xíu thôi dành 5 phút giúp người ta, dạ 5 phút đó con bận lắm. Trong suốt 24 tiếng đồng hồ, mà Chúa với Đức Phật dạy 5 phút à. “Dạ thưa Chúa, Phật con bận quá, con bận công ăn việc làm quá, mà vô đó lúc mà ngồi vầy đó mà cầu nguyện chừng 3 tiếng đồng hồ đó xin đủ thứ, xin hết bên nội, bên ngoại, bên tư gia, đủ thứ xin hết 3 tiếng đồng hồ không mệt, mà 5 phút làm phước con bận lắm Chúa ơi, bị làm phước không có dính dấp gì mình được hết trơn mà xin thì được.

Đó là Thầy muốn chia sẻ cho anh chị em, bằng những cái danh từ êm dịu mà thực chất nó không có tác dụng gì hết, tác dụng là cái tâm anh chị em nè, cái tâm anh chị em, cái hành động cũng trật luôn.

Trước mặt mọi người nói, trời ơi tội nghiệp tôi bưng nghe, tội nghiệp mày té đau, “trời ơi có người ta tao bưng mày không có người ta tao đạp mày chết luôn à mày, mày dữ quá mày ơi”. Cái tay thì bưng vậy mà cái đầu thì nói mày,

có bà con không lẽ tao không cứu mày chứ không có ai là tao đạp mày chết luôn, Trời ơi anh chị em đâu biết cái này, không biết.

Nói "trời ơi thằng cha này sao mà nó tốt quá trời ơi, thấy người ta bị thương bị tật đó mà nó ghét người ta nhất mà gặp nó, mà xung quanh ai cũng ngó nó hết trơn có nước lại rinh lên hà". Trời khiến như vậy đó kêu nó ring lên, cho nên làm công quả công đức. Mà trong bụng nó ring người ta lên, người ta nói trời ơi anh tốt, anh tốt mà trong bụng: "trời ơi bà con không biết đâu, tôi là tôi tức lắm đó, có bà con ở đây không lẽ tôi không cứu nó nha, chứ không có bà con tôi đạp nó rớt sông luôn", anh chị em thấy không.

Thành ra khó biết lắm Đức Phật dạy từ bi hỉ xả phải không, đúng không anh chị em Phật tử phải không, được. Ông Đức Phật là làm tội gì ổng cũng khoan hồng hết. Tại sao người đó "ơi mày nghiệp mày nặng cho mày chết luôn", Trời ơi ông Phật đâu có bảo nghiệp nặng cho chết luôn đâu, nghiệp nặng giúp cho nó nghiệp nhẹ tới hết nghiệp, "mày nghiệp nặng cho mày chết luôn!" mà người đó tu chức sắc cao lắm đó. Đức Phật dạy có hai chữ "Từ Bi - Hỉ Xả" quên. Tức cái thằng này nó bạt mạng nè, tức cái thằng này nó dữ quá cho nó chết luôn, trời ơi!

Đó vừa nói câu chuyện rồi Thầy giải thích cho anh chị em câu chuyện đó. Đây không phải là phê phán, đây là đề tài chúng ta học được những cái hình thức đó mà chúng ta cám ơn những người đó. Tại sao cám ơn, những người đó giúp cho chúng ta một cái phương tiện để giúp thể xác chúng ta giác ngộ.

Thầy vừa nói xong thì Thầy giải thích cho anh chị em liền, chứ anh chị em đừng bao giờ lấy người đó làm ác mà chúng ta kết tội, mà thấy người đó làm ác chúng ta cám ơn người đó, tạo cho chúng ta một phương tiện, tạo cho người khác một phương tiện để học hỏi tiến hóa, đó Thầy giải thích cho anh chị em nhe.

Quì thì bây giờ anh chị em, *nếu cái tư tưởng của anh chị em xóa được những cái tánh hư tật xấu của người ta thì anh chị em hết sợ liền. Sở dĩ anh chị em không có xóa được vấn đề lo sợ đó là tại anh chị em phê phán người ta quá mà phê phán người ta thì chắc chắn anh chị em có tội nhiều hơn người ta, bằng người ta hoặc hơn người ta, mà đừng phê phán là hết sợ*. Tại vì anh chị em biết người ta không có tội, có tội anh chị em cầu nguyện cho người ta hết tội. Có tội anh chị em tuyên dương cho người ta thì tự nhiên anh chị em không có gì phải sợ hết trơn.

Đó là Thầy ngày hôm qua thầy có giảng bài rồi. Nhưng mà hôm nay qua câu hỏi này Thầy muốn bổ túc thêm cho anh chị em trong cái đề tài mà chúng ta không có lo sợ, mà lo sợ thì không giúp chúng ta minh triết được chứ đừng nói giúp cho thể xác chúng ta giác ngộ. Vì lý do đó lớp học được tổ chức ở lần này, là mục đích của Thầy nhắc nhở chung anh chị em giúp cho anh chị em minh triết ít thành minh triết nhiều, giúp cho anh chị em từ minh triết nhiều đi tới vấn đề giác ngộ.

Quì cái phương cách Thầy chỉ đừng sợ đó thì bây giờ biết rồi. Ông bà, cha mẹ, anh chị em, xã hội, cộng đồng tất cả những gì người sai trái thì anh chị em âm thầm trong tư tưởng mình thôi nhe. ***"Con cám ơn Thượng Đế, con cám ơn trời phật cho con thấy một cái hình ảnh đó, cho con thấy một phương tiện***

người đó gây ra, con cám ơn Thượng Đế, Trời, Phật và cám ơn người đó tạo cho con phương tiện", mặc dầu cái phương tiện đó người đó rất dữ đối với mọi người. Bất cứ anh chị em học được phương tiện mới, cũ nào anh chị em cũng cám ơn Thượng Thiên thì không bao giờ anh chị em sợ. Đó là một hình thức giúp cho anh chị em, cái thể xác anh chị em minh triết càng ngày càng cao để đi đến cái vấn đề giác ngộ của thể xác mình.

Đó đề tài của Thầy chỉ, đơn giản lắm. Cái gì thầy chỉ cũng đơn giản lắm nhưng mà thực hành đôi khi 5 năm, 10 năm, 20 năm nhưng mà cũng có đôi khi 2 ngày, 3 ngày, 5 ngày, một tuần do ăn thua mình.

Bây giờ cũng như ngày hôm qua Thầy trình bày với anh chị em, tất cả đã dọn sẵn hết chỉ cầm cái đũa lên thôi. Mà anh chị em hổng biết cầm đũa lên thôi thì có nước anh chị em chịu đói à, mà tại anh chị em hết. Nếu tay anh chị em cầm không được thì nói gì, tay anh chị em cầm đũa mà anh chị em không biết gắp đồ ăn là lỗi anh chị em, không phải lỗi Thượng Thiên mà cũng không phải lỗi tại Thầy.

Tất cả những cái gì anh chị em có từ trước Thượng Thiên cho. Tất cả những cái gì mà anh chị em đang có, sắp có đó là những công thức thầy hướng dẫn, Thầy giúp ý kiến, Thầy nhắc nhở chung cho tất cả anh chị em, mà nếu anh chị em không thực hành là tại anh chị em không thích, không muốn. Mà Thượng Đế không có trừng phạt anh chị em, không có trừng phạt chúng ta, Thượng Đế cho chúng ta cái quyền tự do trong mọi trường hợp. Khi nào anh chị em làm trật, khi nào anh chị em làm lỗi, anh chị em cầu nguyện trời phật giúp cho con, trời phật sẵn sàng đưa bàn tay giúp liền. Trời phật thì không bao giờ thù, không bao giờ ghét anh chị em.

Do đó thì anh chị em đừng bao giờ sợ vấn đề nghiệp quả. Anh chị em sợ nghiệp quả là ai hành anh chị em? ai hành, cái nghiệp quả này ai hành anh chị em. Ai cũng nói vấn đề nghiệp quả chắc trời phật hành tôi, các đấng hành tôi, những linh hồn cao hành tôi. Các Đấng thương anh chị em vô cùng, các Đấng luôn luôn từ bi hỉ xả, tình thương bác ái làm sao mà hành anh chị em được, chỉ mình hành mình nè, mình làm khó mình nè, rồi mình đổ thừa nghiệp quả nè, rồi mình đổ thừa trời phật hành anh chị em nè, không vĩnh viễn là không.

Chúng ta còn ăn còn mặc may ra có tội hoặc không có tội, Thầy đã dẫn giải với anh chị em linh hồn chúng ta không ăn không mặc, đời đời kiếp kiếp không ăn không mặc làm sao có tội được. Không bao giờ vướng bụi trần nhưng mà học với bụi trần, từ cái thấp tới cái cao, từ cái xấu tới cái tốt, để rồi cái linh hồn đó có cơ hội đóng góp cho thể xác mới tương lai, bất cứ thể xác nào mới. Đó Thầy giải thích cho anh chị em như vậy, để tránh cái tình trạng mà anh chị em đừng có lo lắng trong vấn đề mà chúng ta bị nghiệp lực nghiệp quả.

Anh chị em thấy nhiều lần thầy trình bày với anh chị em, bây giờ nói vấn đề tôn giáo nè. Đất nước của Thầy có hai tôn giáo mà ai cũng biết đó là công giáo, phật giáo, ngoài ra nhiều tôn giáo khác nhưng mà Thầy muốn thí dụ hai tôn giáo để anh chị em dễ hiểu.

Thứ nhất nếu mà chức sắc nói vấn đề cao, nói vấn đề nghiệp lực nghiệp quả thì nghiệp lực kì rồi, anh chị em tốt bây giờ anh chị em làm ông Cha, làm Đức hồng y, làm Đức Tổng giám mục. Về phật giáo anh chị em là Thượng tọa,

Đại đức thượng tọa, Hòa thượng là quá trình của anh chị em tốt rồi giờ anh chị em mới làm Hòa thượng, anh chị em mới làm Đức giám mục, Đức hồng y, Đức Tổng giám mục phải không? thì chúng ta tốt là chúng ta được ngồi ngôi vị cao thì tất cả mọi người quỳ chúng ta, quỳ xuống lạy chúng ta hết, đúng không? Công giáo nói yes, Phật giáo nói yes nhưng mà tại sao ở tù, 1000 người sao không ở tù sao 3 người ở tù? 1000 người đâu có ở tù sao 5 người ở tù, tại sao ở tù?.

Rồi anh chị em nói tại hồi đó, hồi đó gì mới nói tốt giờ đưa qua cái đề tài này nói tại, tại cái gì, tại kiếp trước trước nữa, kiếp trước trước nữa thì kết hợp lại bây giờ kiếp vừa rồi tốt quá rồi giờ làm Hòa thượng, làm Tổng giám mục nè. Nhưng mà tại sao cũng Tổng giám mục, tại sao cũng Hòa thượng một người thì ở ngoài sung sướng, một người thì ở tù anh chị em biết tại sao không? anh chị em đổ thừa sao? Anh chị em đổ thừa trời phật, anh chị em đổ thừa nghiệp quả.

Rồi Thầy nói vấn đề vua chúa nè. Ông vua với hoàn tử có khi nào anh chị em nói chết mà không có hòm chôn không, chết mà lấy chiếu bó không, không có. Ông XuphanoVoong ở bên Lào đó, XuphanoKet bên Lào đó, ổng là vua, vợ là hoàng hậu, con là hoàng tử cái tình trạng chiến tranh xảy ra anh chị em biết như thế nào không: vô tù, ngủ dưới đất, chôn đào đất lên lấy chiếu cuốn lại chôn, vua xong, hoàng hậu xong, hoàng tử buồn quá chết, chôn luôn. Anh chị em chức sắc là vua đó nhe, vua của một nước mà chết không có hòm chôn, ai tin mà thật sự là vậy đó. Tình trạng chiến tranh xảy ra vua, chúa người bình thường, con người thì giống nhau hết giống nhau hết.

Vì lý do đó Thầy muốn bổ túc, chia sẻ với anh chị em trong vấn đề nghiệp quả là bổ túc cho chúng ta nên làm lành lánh giữ, nhưng mà chúng ta hiểu được sâu sắc những bài học đó thì bài học đó để cho người nào thích hợp người ta học. Anh chị em học xong rồi để cho người khác học chứ anh chị em đừng bỏ, cái này nó quý giá lắm. Chúng ta phải để lại để giúp đỡ thì những người chưa có cơ hội học để họ hỏi để tiến hóa giống như chúng ta đã tiếp tục học hỏi. Quì

(Đĩa 4) Câu hỏi số 37:

Dạ kính thưa Thầy, đây là câu hỏi của người học viên ở bên Hòa Lan. Này xin Thầy có thể nào giải thích cho bà nắm vững cái công thức bà truyền điện vào cái nguồn nước. Bà đã cố gắng làm đúng theo công thức mà Thầy dạy, có nghĩa là bà có một cái thùng chứa nước và bà đã rửa sạch cái thùng chứa nước, và bà đã cho đúng cái lượng đường và lượng muối. Nhưng mà khi bà truyền điện vào khi bà cho nước, thì bà thấy vài ngày sau thì tự nhiên cái nước nó đổi màu và cái vị của cái nước nó không có được tốt. Xin thầy có thể nào dạy cho bà cái công thức làm cách nào để truyền điện mà cái lượng nước pha với đường với muối nó trong cái trường hợp này thì nó không có bị đổi màu và nó không có được tốt. Thì không hiểu đó là lý do như thế nào và làm sao chúng con có thể truyền điện được để luôn luôn nó được tinh khiết. Dạ xin hết thưa thầy!

Thầy trả lời:

Quì ngày hôm qua Thầy muốn bổ túc cho anh chị em trong cái vấn đề mà dung dịch nước pha với muối với đường 100 lít nước, 9 gram hoặc 10, 9 hoặc 10

gram muối, 9 hoặc 10 gram đường, nó xê xịch chút đỉnh không có thành vấn đề. Sau khi mà anh chị em trộn xong rồi **anh chị em nhận ánh sáng hào quang của Thượng Thiên 2 giây và truyền điện 3 giây vô trong cái lượng nước là chấm dứt.**

Ngày hôm qua Thầy cũng trình bày với anh chị em có một số nước sử dụng chất hóa học trong nước nhiều quá, vì lý do đó mà Thầy khuyên anh chị em đừng nên chứa nước để anh chị em sử dụng, anh chị em cần bao nhiêu anh chị em truyền điện bao nhiêu anh chị em uống. Khi nào nhu cầu cần thiết thì bất cứ lúc nào mà anh chị em bỏ đường bỏ muối vô, anh chị em truyền điện để giúp cho người ta uống ngay tại lúc đó một ngày hai ngày ba ngày, rồi tiếp tục anh chị em pha dung dịch muối với đường vô nước rồi anh chị em truyền.

Cũng như anh chị em bên Hòa Lan, các nước khác cũng vậy, Thầy đã từng đi bên Âu Châu có nhiều nước ở trong prominence anh chị em chỉ cần hứng ra thôi để trong vòng một tiếng hai tiếng đồng hồ nó đóng cái chất cặn, cái chất hóa học thật là nhiều, đó là nước không có tốt.

Bây giờ nếu như anh chị em muốn trữ nước thì anh chị em trữ 10 lít 20 lít đi, cái dung dịch muối với đường thì anh chị em pha vô rồi anh chị em pha vô 100 lít nước anh chị em pha vô đó. Nhưng mà thí dụ như bây giờ anh chị em là 10 mil thì cứ mỗi 1 mil vầy anh chị em pha 10 lít nước, thì mỗi một thùng nước 10 lít ở ngoài anh chị em mua rồi anh chị em đổ 10 mil nước pha đường với muối vô anh chị em truyền điện vô anh chị em để dành anh chị em uống được. Đó là nước, nước suối mà ở ngoài suppermarket ở ngoài chợ nó bán để anh chị em nấu anh chị em tiêu dùng thì nó tốt hơn, bởi lẽ nước prominence ngoại trừ ở bên Thụy Sĩ Thầy đi các nước rồi, Thầy đi Pháp, Thầy đi Bỉ, Thầy đi Hòa Lan, Thầy đi Tây Ban Nha, Thầy đi Anh thì tất cả các nước Âu Châu chỉ có mình Thụy Sĩ. Cái vùng Thụy Sĩ thì nước trong lành và tốt, mát thành ra nước ở Thũy Sĩ thì anh chị em pha đường với muối anh chị em truyền điện vô anh chị em để vĩnh viễn không bao giờ bị hư.

Còn tốt hơn hết nữa thì anh chị em lấy cái nước prominence của anh chị em, anh chị em để trong vòng 1 ngày 2 ngày, sau đó anh chị em để cho nó lóng nó lắng đọng cái chất hóa học nhiều đó, sau đó thì anh chị em pha dung dịch đường với muối anh chị em truyền điện vô thì cái này được nè. Đó là những trường hợp nước prominence ở các nước Âu Châu bị chất hóa học nhiều thành ra nó sẽ đổi màu làm cho nước của chúng ta uống không có được hoặc không có tốt, thì giả trường hợp đó thì anh chị em nên bỏ đi. Tốt hơn hết nếu muốn dự trữ nước tốt thì nên mua 10 lít hoặc 2 chục lít anh chị em dự trữ ở nhà. Quì tiếp theo

(Đĩa 5) Câu hỏi số 38:

Dạ kính thưa Thầy đây là câu hỏi của người học viên người Pháp ở bên Hòa Lan, bà này và cùng có người bạn của bà đã học đến lớp 13++, thì trong một thời gian bà cùng với người bạn của bà cũng đã có tập thiền xuất hồn thưa Thầy. Thì trong cái vấn đề thiền xuất hồn này thì ông ta có trình bày, thì có lần ông ta thiền xuất hồn đến ra ngoài không gian và đến được một cái ngôi sao. Thì cái vị trí của ngôi sao này ở bên Âu Châu ở bên miền Nam Hải đó, thì họ nhìn thấy có một cái ngôi sao mà nhìn trên trời nó giống như hình chữ thập đó thưa

Thầy. Thì theo như cái sự thiền định của ông này, thiền xuất hồn ra thì ông được biết là loài người phát xuất ra từ những ngôi sao đó.

Và như Đức Chúa Giê su ngày xưa theo như lời ông này trình bày thì cũng có nói trong kinh thánh, là ở trên thiên đàng Ngài có rất nhiều những cái căn nhà và Đức Chúa Giê su cũng vào đó dọn rất nhiều những cái căn nhà này để cho loài người.

Thì với sự hiểu biết này, trong cái thế giới ở bên kia theo như ông này trình bày thì có phải chăng có rất nhiều những cái khả năng, rất nhiều những cái vùng mà trong đó có nhiều những người có cái khả năng đặc biệt, và mỗi vùng có những người có khả năng liên hệ tới cái khả năng đặc biệt để giúp được trong địa cầu này cho từng cái phận sự của họ, thì xin Thầy có thể giải thích về cái hiện tượng này.

Vấn đề kế tiếp, ông này xin giải thích là ở thế gian của chúng ta hiện thời thế gian 3 chiều, vì còn nằm trong thế gian 3 chiều mình còn lệ thuộc ở trong quá khứ, hiện tại và tương lai. Khi ra ngoài không gian như Thầy có dạy cho chúng con, thì khi chúng con ra khỏi phạm vi của không gian và thời gian. Và nếu ra khỏi như vậy thì có nghĩa chúng ta sẽ có được cùng 1 lúc quá khứ, hiện tại và tương lai. Nếu có khả năng như vậy chúng con có thể nào trở về lại quá khứ để tìm kiến những gì mình đã mất mát để đóng góp vào hiện tại được hay không?. Hoặc là chúng con có khả năng nào đi vào tương lai để ngăn chặn tất cả, thí dụ như trong trường hợp này nếu biết có 1 trường hợp biến thiên sắp sửa xảy ra, thì chúng con có thể vào trong tương lai để thay đổi để không có thể xảy ra được hay không?

Câu hỏi sau cùng là nếu chúng con có khả năng làm được như vậy, thì chúng con có đem vào những định luật của vũ trụ hay không? có nghĩa là mình trở vào quá khứ và tương lai thay đổi thì có xen vào những định luật của vũ trụ của Các Đấng hay không? dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Quì bây giờ Thầy trả lời cho tất cả anh chị em nghe cho rõ.

Thứ nhất là trong vấn đề anh chị em xuất hồn. Trong vấn đề xuất hồn thì Thầy chia sẻ với anh chị em nghe cho rõ ràng. Trong ngành nhân điện của chúng ta bắt đầu anh chị em học lớp 4 trở về sau, Thầy không bao giờ cho anh chị em xuất hồn, bởi lẽ xuất hồn là nguy hiểm cho linh hồn và nguy hiểm cho thể xác.

Tuy nhiên trong lớp học này, ngày hôm qua thì Thầy đã hướng dẫn cho chúng ta linh hồn của chúng ta ra ngoài không gian, nhưng mà cùng 1 lúc thể xác chúng ta hòa hợp với linh hồn của mình, để chứng minh 1 sự việc ở xã hội loài người của chúng ta sẽ đạt được linh hồn thể xác ra ngoài không gian để đóng góp giúp cho nhân loại.

Theo sự hiểu biết của Thầy học từ Thượng Thiên, chỉ có 200 ngàn năm về trước chỉ có những vị thầy Atlantic có được cái khả năng này thôi, còn tất cả những trường hợp mai sau chưa bao giờ có. Vì lý do đó trong cuối thế kỷ 20 Thầy ra đời để chuẩn bị cho thế kỷ 21. Thầy được, rồi Thầy hướng dẫn Thầy nhắc nhở cho anh chị em được chúng ta được, mà cái được này mà mục đích của Thượng Đế giúp cho cái linh hồn thể xác chúng ta đóng góp giúp cho nhân loại.

Còn anh chị em tự nhiên anh chị em muốn, anh chị em xuất hồn anh chị em nhìn cảnh này cảnh kia cảnh nọ. Như Thầy đã giải thích với anh chị em, ở ngoài không gian không có cảnh nào ngoài cái ánh sáng hào quang của Thượng Thiên, ngoài cái năng lượng vũ trụ. Và những băng tần anh chị em đo đạc được là những băng tần cao mà Thầy tượng trưng cho luân xa 7 luân xa 6 luân xa 5, đó là các Đấng Thiêng liêng cao cả mà anh chị em, chính chúng ta, chính nhân loại tôn vinh nha, chứ ngoài không gian, ở trên Thượng thiên không có tôn vinh ai hết, có 1 đâu có tôn vinh ai. Từ cái điểm chánh đưa ra cái điểm phụ, điểm phụ trở về điểm chánh thì đâu có ai tôn vinh ai. Nhưng mà khi xã hội loài người biết đến 1 nhân vật nào đó, biết đến con người nào đó rồi tự tôn vinh.

Cũng như anh chị em thấy, khi Đức Giáo hoàng còn sống thì không biết tôn vinh bao nhiêu vị thánh, mà khi Đức Giáo hoàng chết thì người sống lại tôn vinh Đức Giáo hoàng mà cái người đó nhỏ hơn Đức Giáo hoàng, đó cái chuyện này mới lạ nè, anh chị em thấy không cái chuyện này mới lạ, suy nghĩ coi phải không. Ổng đương kim thì ổng phong thánh không biết bao nhiêu người, ổng chết thì cái người dưới ổng phong ổng lên.

Sỡ dĩ Thầy trình bày với anh chị em, Thầy nhắc lại câu chuyện 2500 năm về trước, Đức Phật là người Ấn Độ nhưng mà ai tin thì tin à dân Ấn Độ không tin à. Đó là 2500 năm về trước khi Đức Phật chết trở về với Thượng Thiên, thì hàng trăm, hàng triệu, hàng tỉ tín đồ trên thế giới tin Ngài, mà so với đất nước Ấn Độ thì tin Đức Phật quá ít, ở các nước khác thì tin quá nhiều. Đó là Thầy muốn nhắc lại, mà Thầy không nhắc lại thì anh chị em nếu anh chị em có cơ hội nghiên cứu thì anh chị em biết rõ tất cả những điều này.

Vì lý do đó mà người học viên vừa rồi xuất hồn ra ngoài, đó là sự tưởng tượng của thể xác chứ linh hồn không có thấy nhà cửa, không thấy vật thể và không có thấy gì hết ngoài vấn đề không khí. Tuy nhiên khi mà xuất hồn thấy được cái đó là 1 phương tiện giúp cho anh chị em. Và chính trong kinh thánh đó là 1 phương tiện để chúng ta học hỏi để chúng ta tiến hóa.

Về phần đông phương cũng vậy, những người bên dông phương nói chung, nói riêng là người Trung hoa tạo ra bất cứ hình ảnh này hình ảnh kia, cảnh này cảnh nọ để khuyến cho người ta tu.

Trong vấn đề Phật giáo cũng vậy lúc Thầy còn nhỏ nè, Thầy còn nhớ lúc Thầy 8 tuổi 10 tuổi nè, Thầy đi vô chùa nè, mà Thầy đi vô chùa rồi Thầy thấy hả quỷ sứ mà cưa 2 nấu dầu Thầy sợ quá trời. Lúc đó mà nghe nói cưa 2 nấu dầu rồi, chết mà cưa 2 nấu dầu anh chị em biết là không có rồi, chết chỉ có nước chôn nghĩa địa thôi, rồi quỷ dạ xoa đâu mà lấy thây cưa 2 nấu dầu, trời ơi dầu ở đâu mà nấu. Nhưng mà đó là hình ảnh khuyến cho người ta tu, chứ dưới này không có ai hết, không có địa ngục, không có quỷ dạ xoa, hổng có ai cưa 2 nấu dầu, rảnh đâu mà cưa, chết thúi thấu trời ai mà rảnh đâu mà cưa, mà nấu dầu ai ăn giờ đây thấy không, hồi đó Thầy 10 tuổi đó, năm nay cũng trên 50 năm rồi.

Tuy nhiên Thầy muốn chia sẻ chung với tất cả anh chị em, tất cả những cái điều đó là 1 phương tiện, mà phương tiện nào chúng ta cũng cám ơn với Thượng Thiên, cám ơn những người tạo ra phương tiện để giúp đỡ cho chúng ta học hỏi để tiến hóa.

Do đó, qua lời trình bày của người học viên này thì đây là sự thật nè. Sự thật sự hiểu biết của mình bằng thể xác, bằng linh hồn của chúng ta đi ra ngoài không gian mà chúng ta hiểu biết tất cả mọi sự việc, thì có như vậy chúng ta mới đóng góp giúp cho nhân loại được.

Ngày hôm qua Thầy trình bày với anh chị em, anh chị em nhận 2 giây gửi 3 giây nơi cái vùng biển đông bị thiên tai, nhưng mà 1 quốc gia thôi nha, mà 10 quốc gia liên tục như vậy anh chị em tốn 50 giây. Thì thay vì nếu chúng ta anh chị em thể xác chúng ta giác ngộ hòa hợp với linh hồn của chúng ta giác ngộ, 1 tít tắt chúng ta đến cái vùng đó chúng ta chặn đứng tất cả mọi sự việc lại thì anh chị em cứu biết bao nhiêu mạng người, cứu biết bao nhiêu trường hợp thiên tai xảy ra.

Anh chị em muốn hiểu quá khứ, hiểu tương lai phải không, hiểu hiện tại phải không? hiện tại cuộc đời sự nghiệp anh chị em từ nhỏ cho đến ngày hôm nay anh chị em có nhớ hết không? cái thứ nhất.

Cái thứ 2 chính anh chị em đã đóng góp giúp cho những thời kỳ mà anh chị em đã đến đó. Thầy thí dụ hiện tại anh chị em âu châu trong suốt quá trình anh chị em học nhân điện, anh chị em trị bệnh tập thể, anh chị em gửi điện năng đi quốc gia này quốc gia khác, mà biết đâu trong quốc gia đó bà con thân thuộc quá trình của anh chị em, quá khứ anh chị em đã, đang ở đó và những gia đình thân thương ruột thịt của anh chị em liên hệ với anh chị em, khi anh chị em ở trên mảnh đất đó, vẫn còn đó mà anh chị em gián tiếp gửi điện năng giúp đỡ mà anh chị em không bao giờ biết đến.

Chưa nói tới, anh chị em giúp không biết bao nhiêu linh hồn bất tử bất diệt mà anh chị em đi nơi này nơi khác. Đâu có biết được những linh hồn bất tử bất diệt, đó là những cái linh hồn những người thân thương ruột thịt của mình mà anh chị em chúng ta có cơ hội đền đáp, bằng cái năng lượng của chúng ta Thượng Thiên cho giúp cho những cái linh hồn đó về với Thượng Thiên, đó là gián tiếp mà anh chị em cũng không bao giờ hay.

Thượng Đế tin vi lắm, tạo cho anh chị em thực hiện công quả công đức để anh chị em đền ơn đáp nghĩa mà anh chị em không bao giờ biết. Vì lý do đó học viên ngành nhân điện của chúng ta là chiến sĩ vô danh, mà chiến sĩ vô danh là tất cả mọi sự việc trong âm thầm lặng lẽ đền ơn đáp nghĩa, trực tiếp gián tiếp giúp không biết bao nhiêu linh hồn bất tử bất diệt, giúp không biết bao nhiêu linh hồn về với Thượng Thiên, và giúp không biết bao nhiêu thể xác được mạnh khỏe ít bệnh ít đau. Cái việc này ngành nhân điện của chúng ta trong suốt 16 năm qua có thể đi tới hàng trăm triệu người, đó là người sống đó nha, còn linh hồn bất tử thì vô số không thể nào điếm được. Đó là Thầy muốn chia sẻ với anh chị em qua câu hỏi thứ nhất của người học viên nêu ra trong vấn đề thiền định.

Anh chị em có khả năng gì? nội cái việc mà anh chị em giúp cho linh hồn bất tử bất diệt về với Thượng Thiên là anh chị em không có khả năng gì hết, nhưng mà tại sao chúng ta làm được?. Chúng ta là công cụ của Thượng Đế, Thượng Đế cho chúng ta, giao cho chúng ta cái quyền năng khả năng chúng ta mới đóng góp giúp cho linh hồn bất tử bất diệt được, chứ 1 người bình thường hổng được đâu, chắc chắn là không bao giờ được. Đó là Thầy muốn chia sẻ với

anh chị em để anh chị em hiểu được và anh chị em biết được để anh chị em chúng ta có cơ hội chúng ta học hỏi để tiến hóa.

Chứ thật sự con người của chúng ta bằng xương bằng thịt, bằng lương thực thực phẩm, bằng tinh khí quyết ông bà tổ phụ sanh chúng ta ra, chúng ta nhỏ nhoi lắm không có gì mà thực hiện được, cái chuyện nhỏ nhất chúng ta không thực hiện được chứ đừng nói tới cái chuyện lớn.

Nhưng mà tại sao trong quá trình suốt 16 năm Thầy đi rao giảng, 1 số anh chị em nhân điện toàn thế giới đã đóng góp thực hiện thực hành đạt được kết quả khả quan, mà kết quả khả quan ngoài sức tưởng tượng của xã hội loài người mà từ trước tới giờ chưa có, chưa có nha, mà nếu có là con người mới đó, xã hội mới đó, quả địa cầu mới đó. Tất cả những cái mới này Thượng đế giao cho chúng ta hoàn thành nhiệm vụ thì chúng ta không có lỗi lầm gì hết.

Chúng ta đâu có khả năng này, mà khả năng này Thượng đế tạo ra Thượng Đế dẫn dắt chúng ta đến đó để giúp đỡ cái vùng bị phá hoại, cái vùng bị hư hại, cái vùng bị thiên tai, chứ thật sự khả năng của chúng ta không có gì hết, có là khi cần đến các Đấng đến với chúng ta, chúng ta thực hiện. Mà thực hiện đây là thực hiện cho các Đấng chứ không phải thực hiện cho chúng ta. Đó là ngành nhân điện của chúng ta ra đời với mục đích là phát triển tâm linh, học tâm linh đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại.

(Đĩa 6) Câu hỏi số 39:

Dạ kính thưa Thầy đây là câu hỏi của anh học viên này người Lào. Anh ta xin trình bày, trong quá trình của anh ta hiện thời là anh ta 43 tuổi, sinh ra ở bên Lào và hiện thời sinh sống ở Pháp. Trong cuộc đời của anh ấy trải qua rất nhiều cái sự đau khổ. Từ hồi bé vì lý do chiến tranh ở bên Lào anh ta không được sống gần cha mẹ thì vào năm 3 tuổi, năm 1975 thì phải ra khỏi nước Lào và đi ra ở trại tị nạn và rốt cuộc là định cư được ở tại bên Pháp.

Đi qua bên Pháp thì lúc đầu bé thì có một cái gia đình bên Pháp người ta bảo trợ anh ta ở đó. Anh sống ở đó nhưng mà hai ông bà đó có đối xử không rất tốt với anh nên anh phải bỏ nhà ra đi. Và anh kiếm được lại cái gia đình của người thân nhân là người cậu và sống với người cậu, nhưng vì gia đình của người cậu cũng có đông anh em thành ra rốt cuộc anh cũng bỏ nhà đi nữa và đến được chính phủ Pháp họ nuôi. Thì vẫn sống và khi lớn lên anh ta đã đi học và có vợ và người vợ của anh ta cũng giúp cho anh ta hiểu được thêm về những cái sự sống trong xã hội. Nhưng rồi đến năm 1999 anh ta cũng ly dị và có được một đứa con gái, hiện thời đứa con gái hiện nay 9 tuổi.

Qua rất nhiều những cái sự đau khổ ở trên cuộc đời khiến cho anh ta không còn cái niềm hi vọng để sống, và dần dần anh ta kiếm được lại cái nguyên lý của sự sống qua thiên nhiên. Và bây giờ nhờ được vào ngành Nhân Điện và nhờ những cái điều Thầy truyền dạy và tình thương của Thầy giúp cho anh ta hồi phục quân bình được trở lại và hội nhập được với những cái sự sống trong xã hội.

Anh ta xin trình với Thầy về vấn đề cái căn bệnh của anh ta hồi năm ngoái Thầy có truyền điện giúp cho anh ta trị bệnh. Cái căn bệnh lúc đó là hai bàn tay anh ta cảm thấy lạnh và Thầy truyền điện thì bây giờ mới được tốt. Đặc biệt có

một cái trường hợp là vấn đề của anh ta là đi tiêu ra máu thưa Thầy. Thì Thầy có giúp truyền điện chữa bệnh đó tới bây giờ vẫn chưa thấy có hiệu quả, và thông thường thì hồi xưa lúc nào anh có cái sức mạnh làm việc được bây giờ thì cảm thấy lúc nào cũng yếu.

Xin thầy có thể nào giúp cho anh ta cái vấn đề truyền điện để trị bệnh giúp cho anh ta về cái bộ máy tiêu hóa, đi tiêu ra máu và người lúc nào cũng thấy mệt mỏi?. Dạ xin hết thưa thầy.

Thầy trả lời:

Quì thì qua câu hỏi trình bày này thì không có riêng gì cái người học viên vừa nêu ra. Hầu hết tất cả anh chị em trên thế giới mỗi một lần có lớp học, dù cho lớp 13, lớp 13+, lớp 13++ ngay cả lớp này cũng vậy, có một số anh chị em bệnh nặng lắm không thể nào trị được hết giúp được hết.

Vì lý do đó bất cứ trường hợp nào thì anh chị em biết hai cái địa chỉ bên Úc và bên Mỹ, Thầy khuyên tất cả anh chị em nên gởi email còn nếu anh chị em biết số fax anh chị em gửi fax hổng có biết thì anh chị em gửi email tên anh chị em để Thầy điều trị cho anh chị em trong một tháng trường bất cứ là bệnh gì mà bệnh trạng đó là bệnh trạng nặng. Thì Thầy nhận được một số thư từ từ các nước Đông Âu, các nước Âu châu và các nước khác luôn luôn gởi email đến Thầy, và khi Thầy nhận được thì bắt đầu người đó một tháng sau Thầy trị giúp cho anh chị em bình phục rất nhiều.

Qua lời trình bày của người học viên vừa rồi Thầy cũng nhắc nhở chung cho tất cả các anh chị em học viên, nếu cần thiết đến Thầy nếu bệnh nặng đến với Thầy thì Thầy sẵn sàng giúp cho anh chị em trị một tháng. Và Thầy cũng khuyên anh chị em: khi chúng ta học cấp cao thì chúng ta cố gắng trị bệnh cho mình đừng để người khác trị, ngoài trừ trường hợp anh chị em hôn mê, ngoại trừ trường hợp anh chị em không còn sức lực, thì anh chị em nên nhờ người khác trị mà người đó ở cấp 3 mở luân xa 100% cũng được, chứ không nhất thiết phải học cấp cao ngoại trừ trường hợp là Thầy.

Tại vì Thầy học trò của Thầy cấp nào mà gặp Thầy "Thầy ơi! con bệnh quá", mà con bệnh là chỉ có Thầy trị không ai giám trị vì Thầy cấm, bởi vậy tại vì Thầy cấm thành ra gặp Thầy kêu Thầy trị, nhưng mà Thầy hông có từ chối nhe. Nhưng mà Thầy cũng biết lắm nhiều người cũng bệnh thiệt cũng có Thầy cũng trị mà nhiều khi bệnh giả là Thầy từ chối à, bệnh giả bệnh nhỏng nhẻo thì trị đi cái gì "Thầy ơi! Thầy ơi! Thầy ơi", tui nói đi chỗ khác chơi. Tội nghiệp lắm 80 mấy ký lô mà nó kêu Thầy con bệnh quá à hỏi bệnh gì bệnh mập trời. Thành ra thôi Thầy nói kể câu chuyện vui cho anh chị em nghe cho vui thôi nhe. Thôi giờ đó qua câu hỏi này Thầy trình bày, những cái trở ngại những cái khó khăn bệnh hoạn anh chị em gởi cho Thầy, Thầy giúp anh chị em.

Quì phần kế tiếp Thái Lan nêu câu hỏi đi Triển ơi!

(Đĩa 7) Câu hỏi số 40:

Dạ thưa Thầy, tên con là *Fabiba* con đến từ đất nước Iran. Kính thưa Thầy, trước hết con xin cám ơn Thượng Đế và cám ơn Thầy, cũng như cám ơn tất cả các anh chị đã giúp đỡ để chúng con có mặt ở đây học lớp của Thầy ngày hôm

nay. Con cũng xin được cám ơn chồng của con đã tạo điều kiện để cho con được đi học.

Kính thưa Thầy hiện nay con thấy rất nhiều người trên thế giới bị bệnh si đa, bệnh AIDS. Thưa Thầy, xin Thầy dạy cho chúng con công thức để chúng con có thể giúp cho những bệnh nhân bị bệnh AIDS. Con xin cám ơn Thầy!

Thầy trả lời:

Quì bây giờ Thầy trả lời cho anh chị em để anh chị em có cơ hội học nha.

Thứ nhất, Thầy không có tiếc rẻ gì trong cái lĩnh vực ngành Nhân Điện của chúng ta để giúp trị bệnh tất cả bệnh trạng hết. Nhưng mà trên cái đà bệnh si đa ở thế giới Thầy cũng biết nhiều lắm, nhưng mà tại sao Thầy giới hạn. Tại cái tình trạng bệnh si đa hông phải đơn giản giống như chúng ta nghĩ, khi nào nơi nào cần thiết thì chúng ta giúp, mà đôi khi giúp nó cũng phản tác dụng.

Vì lý do đó, Thầy chỉ khuyên anh chị em nếu trong gia đình của mình những người thân của mình, thì anh chị em trị bệnh si đa không có gì trở ngại hết. Thầy khuyên anh chị em khoan trị cho cộng đồng, khoan trị cho tập thể bởi lẽ có nhiều yếu tố mà cái tình trạng Thầy khó nói lắm, nói hổng được.

Để cho các nhà y học các nhà khoa học nghiên cứu đi, rồi đến tột cùng của một quốc gia một xã hội hay nhân loại, khi nào mà tuyên bố không có loại thuốc nào mà trị bệnh si đa được, và yêu cầu tất cả những cái phương pháp nào được hữu hiệu giúp bệnh si đa, lúc đó chúng ta trị cũng không muộn. Mà ngay cả lúc đó mà chúng ta có trị bệnh si đa nữa thì chúng ta cũng khó khăn lắm chứ hông phải đơn giản như anh chị em nghĩ đâu. Ngay cái việc bệnh bình thường chúng ta trị cũng còn khó khăn, bởi lẽ thời gian chúng ta trị bệnh quá nhanh, không tốn kém, không tốn ngân sách thì chúng ta bị những người khiếu nại cái điểm này.

Trong vấn đề trị bệnh si đa Thầy không có phải không thích cho anh chị em trị bệnh si đa. Tuy nhiên những người trong gia đình của chúng ta những người thân chúng ta anh chị em trị. Dù cho cộng đồng dù cho quốc gia dù cho dân tộc nào mà yêu cầu chúng ta trị bệnh si đa chúng ta cũng còn bị nhiều trở ngại lắm không phải đơn giản đâu.

Ngay cả anh chị em chúng ta trị bệnh bình thường để đóng góp giúp cho mọi người. Đôi khi bệnh nhân đến với bệnh viện, đến với nhà thương đến với anh chị em bác sỹ thời gian hai tháng, ba tháng mới hết đau. Thì ngược lại chúng ta trị bệnh trong vòng 5 ngày, 3 ngày, 2 ngày, một tuần lễ hết bệnh thì lại có sự khiếu nại của các nhà y học thì làm sao mà chúng ta đóng góp giúp được. Mặc dầu đây là một ngân sách rất lớn cho quốc gia, nhưng mà vì quyền lợi của tất cả các anh chị em bác sỹ khiếu nại thì chắc chắn chúng ta cũng bị giới hạn cái điểm này.

Trong khi đó quốc gia nào mà chấp nhận y học bổ sung thì ngành Nhân Điện chúng ta phát triển, mà ngành Nhân Điện chúng ta phát triển có một điểm duy nhất, chúng ta chỉ biết thương chúng ta chỉ cứu giúp và không có lấy tiền, đó là trở ngại cho chúng ta hổng lấy tiền, không lấy tiền mà hết bệnh hết đau. Vì lý do đó biết bao nhiêu sự phá hoại, biết bao nhiêu sự khiếu nại của các của tất cả các anh chị em toàn thế giới chứ hông riêng chỗ nào hết.

Ai có đủ khả năng thực hiện cái này đây, Chính phủ biết, dân tộc biết, quốc gia biết nhưng mà không làm gì được hết, tại vì quốc gia dân tộc không chấp nhận. Chứ nếu quốc gia dân tộc chấp nhận ngành Nhân Điện chúng ta là môn học bổ sung giống như bên Úc, giống như bên Mỹ, giống ở Srilanca thì chắc chắn chúng ta giúp, không có điều kiện thì giúp cho biết bao nhiêu người hết bệnh hết đau. Vì lý do đó bịnh bình thường chúng ta trị cũng bị giới hạn, mà khi anh chị em chúng ta nói đến trong cái vấn đề mà trị bệnh si đa càng khó khăn vô cùng.

Thì thôi bây giờ anh chị em được cơ hội nào chúng ta giúp cơ hội đó, và chúng ta đừng có phổ biến rộng rãi không tốt cho chúng ta, bởi lẽ có nhiều vấn đề trong vấn đề bệnh si đa lắm. Thầy chỉ trình bày với anh chị em vài nét trong vấn đề bệnh si đa thôi, Thầy hổng muốn chia sẻ thêm cho anh chị em, nhưng mà tốt hơn hết anh chị em vẫn trị bệnh cho những người thân của mình, những người trong gia đình của mình bị si đa không có gì trở ngại. Quì

(Đĩa 8) Câu hỏi số 41:

Kính thưa Thầy, tên của con là *Duste*, con là học viên đến từ đất nước bạch Nga. Câu hỏi của con là sau khi con học xong lớp 13, với công thức Thầy dạy con đã tập nhịp tim của mình chậm lại, và nhịp tim của con từ 80 nhịp/ 1 phút nó đã xuống còn 65 nhịp. Tuy nhiên con lại cảm thấy có những lúc thì huyết áp của con nó không ổn định, lên xuống thất thường và con thường bị nhức đầu. Như vậy thì xin Thầy chỉ cho chúng con cái công thức trị bệnh nhức đầu cũng như bệnh cao huyết áp của con?

Câu hỏi thứ nhì của con liên quan đến vấn đề châm cứu. Sau khi học xong lớp này, thì về mặt kỹ thuật châm cứu chúng con chỉ sử dụng một kim châm, hay chúng con sử dụng theo công thức Thầy đã dạy hồi ở lớp 13 châm 3 cây kim theo hình kim tự tháp?. Con xin cám ơn thầy

Thầy trả lời:

Quì Thầy trả lời cho anh chị em trong vấn đề kỹ thuật trị bệnh nha. Tất cả bệnh trạng nào nếu mà không nằm ngoài cái cơ thể của chúng ta anh chị em chỉ truyền điện, nhận điện từ trên đỉnh đầu mình.

Có hai cách, ngày thứ nhất thì 3 lần, nhận điện vô, nếu anh chị em bệnh nặng. Thời gian dài không có trị được thì mỗi ngày anh chị em truyền điện trị bệnh một lần mà nhận điện ba lần cùng một lúc cho chúng ta, cho người khác cũng vậy. Đến khi nào chúng ta bình phục, chúng ta không còn áp huyết cao chúng ta không còn nhức đầu thì chúng ta trở lại vị thế phòng bệnh mỗi ngày chúng ta nhận ánh sáng hào quang của Thượng Thiên vô đầu chúng ta một lần 2 giây đủ rồi. Đó là công thức chung mà Thầy muốn nhắc nhở, chia sẻ cho anh chị em đúng kỹ thuật đúng nguyên tắc giúp cho mình bớt bệnh bớt đau

Cái nhịp tim của chúng ta khi mà anh chị em tập nhịp tim được từ 65 nhịp thì anh chị em đừng tập nhịp tim nữa nhe, bấy nhiêu đó thì chúng ta ít bệnh ít đau nó hoạt động bình thường trong vấn đề nhịp tim của chúng ta. Chứ anh chị em đừng nghĩ rằng 65 nhịp anh chị em ráng tập 50, 45 hông tốt đâu 65 là tốt nhất đó. Mà nếu anh chị em cơ thể của anh chị em lớn tuổi anh chị em có thể

75-80 là cái đó là chưa bao giờ có, mà nếu có là những cái tim của anh chị em quá tốt. Đó là Thầy chia sẻ kinh nghiệm đến với anh chị em gặp những trường hợp tương tự mà anh chị em áp dụng và sử dụng.

Quì trong vấn đề châm cứu thì Thầy nhắc nhở chung cho anh chị em. Anh chị em châm cứu ở cấp này thì giống như cấp 13++, anh chị em chỉ cần nhớ là cây kim ngắn chừng nào tốt chừng đó. Đừng bao giờ mà anh chị em châm cứu dùng cái kim dài mà anh chị em châm cái độ sâu 5 li, 10 li, 15 li, 20 li đừng bao giờ châm. Anh chị em châm tối đa là 5 li thôi nhe, tối đa, nhưng mà hai li thì tốt hơn. Bởi lẽ khi anh chị em châm cây kim vậy điện năng nó vô nó tập trung vô một điểm nó giúp cho bộ phận đau và bộ phận bệnh hết đau hết bệnh. Một cái kim duy nhất bất cứ nơi nào chỗ đau.

Chớ không phải mà trước kia Thầy dậy cho anh chị em châm kim tự tháp nó bao bao gồm là cái vùng local thì cái vùng local Thầy thí dụ vùng local vòng tròn vầy đi. Anh chị em châm ngoài vòng tròn cũng được trong vòng tròn cũng được xung quanh cũng được anh chị em châm cây kim, nhận ánh sáng vì sao hai giây anh chị em châm kim 3 giây anh chị em rút ra liền, anh chị em không cần tốn kim nhiều.

Còn trước kia anh chị em châm 10 cây kim, 15 cây kim, 20 cây kim nếu những người châm cứu họ thích châm thì anh chị em châm nhưng mà khi mà anh chị em, anh chị em mà châm dần càng ngày đó bệnh nhân đến với anh chị em thường đó mọi lần anh chị em châm 15 cây kim cái giờ anh chị em làm bộ nói châm 10 thôi, cái châm 10 châm 5 cây thôi, cái hôm mốt châm 3 cây thôi mà châm ít chừng nào tốt chừng đó. Cái điều quan trọng nhất, bệnh nhân cần nhất là châm mau hết bệnh, mà mau hết bệnh đâu có cần châm nhiều mà châm nhiều họ coi chừng họ ngán lắm.

Cực chẳng đã họ bị đau thì để anh chị em châm nhiều chúng ta có công thức có kỹ thuật châm một cây kim thời gian ngắn nhất mà họ hết đau, thì chắc chắn những người bệnh đó đến với chúng ta đến với anh chị em nhiều lắm để anh chị em chúng ta có cơ hội giúp cho người khác bớt bệnh và hết đau. Quì tiếp theo

(Đĩa 9) Câu hỏi số 42:

Dạ kính thưa Thầy, người học viên này có 2 câu hỏi.

Câu hỏi thứ nhất, thưa Thầy ngày hôm qua Thầy đã dạy cho chúng con là nếu mà chúng con thành công được trong cái công việc đi ra ngoài không gian với linh hồn và thể xác, thì cái điều này chỉ có thể xảy ra và khi chúng con đạt được cái trình độ này thì chúng con sẽ không còn bệnh hoạn gì trên cái cơ thể của chúng con nữa, và nếu chúng con không đạt được cái trình độ này thì đó cũng là tại do lỗi của chúng con.

Và Thầy cũng có dạy là bây giờ với cái trình độ của chúng con thì chúng con không còn cái khái niệm nào, sự khác biệt nào giữa xấu và tốt và chúng con sẽ học là luôn luôn là chấp nhận. Có thể nào Thầy dạy cho chúng con làm sao chúng con có thể tránh được những cái lỗi lầm, làm sao để cho chúng con khỏi những sự lỗi lầm, để mà chúng con có thể thành công được trong cái sự việc làm được đến cái trình độ có thể được ra không gian với thể xác và linh hồn.

Câu hỏi thứ hai, Thầy cũng có dạy cho chúng con rằng tất cả mọi việc đều do tự do lựa chọn của chúng con và chúng con tự lựa chọn để chúng con tự quyết định cái định mệnh của chúng con, và định mệnh của chúng con cũng ảnh hưởng đến định mệnh chung của nhân loại. Nhưng trong cái triết lý mới mà chúng con học trong cái trường học nhân điện này thì có cái duyên định nào trong cái định mệnh của chúng con không thưa thầy? Và làm sao chúng con có thể chuyển được định mệnh của chúng con, chúng con có thể thay đổi được tất cả mọi việc, tất cả cái duyên và định mệnh trong cuộc đời của chúng con, và làm sao chúng con có thể áp dụng được tất cả những cái tương tự này để chúng con sống trong cái cuộc đời của chúng con?.

Thầy trả lời

Quì bây giờ, alo alo thằng Triển có nghe Thầy không?. Bây giờ bên đó nó rè quá, coi tắt cái microphone lại đi, tăt bớt cái microphone đi, giờ thằng triển nghe rõ chưa?

Dạ bên này chúng con không nghe được cái gì đâu Thầy ạ! Nếu mà ngồi xa như vậy, phải ngồi gần cái micro của Thầy mới được.

Bây giờ cái người mới hỏi, a để thông dịch lại phải rồi phải rồi.

Quì bây giờ câu hỏi của người học viên bên đây nêu ra, nếu chúng ta đi ra ngoài không gian thì chúng ta không có bị bệnh bị đau, mà nếu chúng ta không có đi ra ngoài không gian được là lỗi chúng ta không có tập được. Bây giờ không có còn tốt xấu nữa, thì cái nào mình biết lỗi hoặc không lỗi mà mình tránh.

Câu thứ hai: thì khi chúng ta quyết định tự do lựa chọn thì mình có thể quyết định định mệnh của mình không?. Cái triết lý của ngành Nhân Điện của chúng ta chuyển cái định mệnh của chúng ta được không?. Đó là hai câu hỏi mà người học viên từ Aruba ở Nam Mỹ đưa câu hỏi. Xong chưa Thầy trả lời.

Dạ thưa Thầy, cái câu một thì không nghe được gì, câu 2 thì được rồi ạ, nhưng mà câu 1.

Câu một là người học viên nói nếu cái thể xác, linh hồn chúng ta đi ra ngoài không gian được thì tốt, còn không được là lỗi tại mình. Rồi trong vấn đề không có tốt, không có xấu nữa thì làm thế nào chúng ta biết lỗi hoặc không biết lỗi? Mà nếu mình biết mình có lỗi thì mình tránh những cái lỗi lầm đó như thế nào?, đó là câu hỏi thứ nhất. Nghe rõ không Triển? Dạ chúng con cảm ơn thầy ạ!. Ờ rồi được, bây giờ anh chị em nghe Thầy trả lời nha!.

Anh chị em đừng bao giờ tránh bất cứ sự việc gì xảy đến với chúng ta, nghe cho rõ nha. Khi mà sự việc đến với chúng ta chúng ta đừng tránh né, coi anh chị em có vượt qua cái đó hông, cái sự việc đến với chúng ta hông. Mà khi chúng ta chấp nhận mọi sự việc đến với chúng ta thì cái chuyện đó không ăn thua gì với chúng ta hết, nó là nó thua chúng ta chứ hông phải chúng ta thua chúng nó. Cái phượng tiện đến với chúng ta học hỏi thì chúng ta vượt qua thì nó bị chúng ta đi qua.

Ý Thầy muốn nói, cái phương tiện đến với chúng ta là thử thách chúng ta coi chúng ta có khả năng hông?. Anh chị em đã học lớp 13+ anh chị em giỏi lắm phải hông, cái người đó học lớp 5 ngành Nhân Điện hỏi anh chị em, anh chị em

tức anh chị em nói người ta là không được, anh chị em thua người lớp 5 đó, đó là mình thua người ta nha. Và đừng bao giờ để người lớp 5 điều khiển anh chị em theo họ, hai cái nó khác nhau à, nghe cho rõ nhe Thầy dạy kỹ lắm à.

Người lớp 5 hỏi anh chị em, anh chị em bí tại anh chị em hổng biết mà anh chị em nói anh chị em giỏi nhưng mà người lớp 5 nó nghiên cứu sách vở đủ hết trơn rồi: khoa học nè tâm linh nè khoa học kỹ thuật khoa học không gian nó nghiên cứu hết, anh chị em nói trời ơi ông Thầy Đáng dạy tôi cái lớp 13+ cái gì tôi cũng biết à, hỏi khoa học không gian biết hông, bí nó học lớp 5 à.

Vì lý do đó, Thầy khuyên anh chị em chúng ta đừng bao giờ bị người ta hỏi mà anh chị em trả lời không được nếu người ta học Nhân Điện chúng ta, học cấp dưới chúng ta. Nói "tại vì anh chưa học đó, mấy cái này đó anh chị em biết hông, ông Thầy đâu có cho nói, tôi nói cái tôi vi phạm đó", chứ mình bí mình biết, mình nói vậy cái nó sợ "vậy hả", "muốn biết đó ha vô gặp ông Thầy Đáng hỏi là ổng trả lời hết" bị mình bí rồi. Mình bí mình đừng nói mình bí, nói mình bí mình kẹt. "trời ơi cái bài này nó cao lắm, nó cao xa lắm muốn học, muốn biết vô học lớp 13 mới biết chứ lớp 8 cũng chưa biết nữa phải lớp 13". Cái nó tức nó vô nó học riết cái nó vô hỏi tại sao giống như bây giờ Thầy nói, hỏi bí nữa có nước đổ thừa Thầy, hả cái nào trả lời được mình giỏi, cái nào hông trả lời được đó "hổng được Thầy hổng cho", chứ Thầy đâu có cấm tại vì mình hông biết, cứ đổ thừa vậy cho chắc ăn.

Thành ra tương lai anh chị em dạy học cũng vậy nha, anh chị em chuẩn bị dạy lớp 7, lớp 7 đặc biệt nhiều học viên ngồi dưới đưa đưa tay hỏi hay lắm à nha. Hỏi hỏi hỏi đủ hết thứ, được được được cái này hông được, hỏi "tại sao hông được" "ông thầy cấm". Hả cái nào trả lời không được nói ông thầy cấm chắc ăn à, học trò đâu biết cái nào cấm cái nào cho, ngoại trừ trường hợp anh chị em dự thính nói trời chết rồi. "Ông này học lớp 13+ coi vậy ông bí đó, cái này thầy có dạy tui rồi, hả cái nào bí tui hỏi ông thầy, còn cái nào hông bí đó trả lời xuông xuông xuông.

Nhưng mà Thầy chỉ cho anh chị em công thức này nữa, khi anh chị em bí anh chị em hỏi ông thầy không cho phép anh chị em trả lời cái anh chị em nghĩ đến ông thầy đi, rồi lát nữa có câu hỏi tương tự "tôi nói là tôi nói vậy đó nha, nhưng mà á hồi nãy là tôi nói là nói có mà thôi kệ ông thầy cấm cấm mà tui trích một đoạn cho anh chị em nghe". Bây giờ mình biết rồi, bị ông thầy vô điện mình rồi, mà vô điện cái lúc đó tiếp tục nói cho nghe cái nói ào ào nói ngưng, tới đó hết biết rồi "ông thầy cho dạy nhiêu đây ngưng".

Đó là Thầy dạy chung cho tất cả anh chị em dạy lớp 7 lớp 7 đặc biệt lấy cái đề tại này nha, trời ơi cái đó là cái bài học của anh chị em đó nha, chứ không phải ngoài đề tài đâu. Đó là Thầy muốn chia sẻ chung cho anh chị em trong vấn đề đó.

Qua câu hỏi rồi thì tất cả những cái gì xấu tốt đến với chúng ta chúng ta chấp nhận hết đi, coi anh chị em xử sự được hông, coi chúng ta giải quyết được hông, nếu chúng ta giải quyết được chúng ta thắng.

Rồi cái thứ hai đừng bao giờ người ta học đến lớp 5 à, sách thì hổng coi mà Việt Nam của Thầy nói hay cương đó, học 1 mà nói 5 đó, hông biết mà nói dóc đó, mà Việt Nam nói là mấy người dốt nói chữ là cái điểm này nè.

Cái nói "biết hông tui nói thiệt à nhe tui học lớp 5 thôi mà tui nghe", hả nói nghe là trật rồi đó, biết nói còn trật mà "tui nghe mấy ông lớp 13, 13+ nói vầy vầy vầy vầy", cái nói "vậy hả vậy hả vậy hả" đi theo theo theo, nó dẫn vô trong cái vô nghĩa địa nó đóng cửa lại nhốt lại anh chị em nghĩa địa trổng đó, là anh chị em nghe theo nó đó, nó điều khiển anh chị em đó. Khi mà nó nói nó nghe người ta nói là biết trật rồi đừng nghe, người ta nói nó nói còn trật mà nghe người ta nói là nó tạo ra đó, nó không dám nói nó mà nó nghe, nghe là bày đặt câu chuyện đó. Thôi con ơi lại đây coi, con đừng có bày đặt lại tía nói cho con nghe.

Trời ơi cái này là cũng bài học cho anh chị em, để trong tương lai gần anh chị em có cơ hội anh chị em dạy lớp cao, thì anh chị em đủ cái trình độ anh chị em dẫn giải trong bất cứ trường hợp nào, để giúp cho học trò học hỏi để phát triển.

Do đó những cái gì đến với chúng ta chúng ta phải xâm nhập vô để chúng ta học, học để biết biết để giúp đỡ. Rồi anh chị em xâm nhập vô cái đó chứ đừng tránh, cái đó xấu hông xâm nhập vô. Nhớ nha, cái xấu chúng ta xâm nhập vô mà chúng ta đừng nhiễm cái xấu, cái xấu chúng ta xâm nhập vô chúng ta học cái xấu để chúng ta giúp người xấu trở lại người tốt. Chứ đừng ham đừng muốn, đừng bị nó dụ chúng ta thì chúng ta nên nhập vô cái xấu để học cái xấu giúp người xấu, chứ hông phải chúng ta nhập cái xấu để trở thành người xấu thì chúng ta đừng nhập.

Tất cả mọi sự việc đến với chúng ta đừng tránh né, cứ đến đi đừng sợ, anh chị em sợ nó cũng đến à, mà anh chị em không sợ nó cũng tới à. Cứ đến, mà khi đến chúng ta có đủ thời gian đủ không gian để giải quyết tất cả mọi sự việc, thứ nhất là anh chị em học cấp cao của ngành Nhân Điện của chúng ta.

Tất cả mọi trường hợp bế tắc, nếu anh chị em tin tưởng linh hồn Thầy có khả năng giúp cho anh chị em thì giúp bất cứ lúc nào, trường hợp nào anh chị em kêu gọi linh hồn của Thầy thì Thầy một tích tắc Thầy đến giúp cho anh chị em liền, nếu anh chị em cần đến Thầy mà cái này Thầy không bắt buộc, nói anh chị em nghe cho rõ nha.

Quì trong vấn đề tự do lực chọn, cái linh hồn của anh chị em của chúng ta anh chị em nhớ nha: giác ngộ rồi, thể xác chúng ta nè ngày hôm nay là ngày thứ 2 nè còn 8 ngày nữa. Những cái gì Thầy hướng dẫn cho anh chị em ngày hôm qua ngày hôm nay, những cái gì Thầy hướng dẫn cho anh chị em những cái ngày kế tiếp anh chị em thích thì anh chị em thực hành, anh chị em muốn gấp thì anh chị em thực hành, anh chị em không thích, anh chị em muốn thời gian dài do anh chị em chứ Thầy không bắt buộc anh chị em nghe cho rõ. Cái định mệnh của anh chị em thay đổi từ lúc này, ngay từ bây giờ ngay từ sau lớp học này.

Tất cả anh chị em vô lớp học 10 ngày nay Thầy truyền điện đủ hết cho tất cả anh chị em Thầy dạy từ thấp tới cao từ người dở tới người giỏi ngang với nhau. Cái điều quan trọng cái thể xác của anh chị em chấp nhận hành động hông, chấp nhận hành động trong cái niềm vui nha, chấp nhận trong hành động để giúp mọi người nha, chấp nhận với hành động không có điều kiện nha thì anh chị em chúng ta có tất cả. Thượng Đế không có gạt chúng ta đâu, và linh hồn của Thầy cũng không có gạt anh chị em đâu, anh chị em nên nhớ cái điều này.

Khi mà Thầy trình bày với anh chị em này là do quyết định của anh chị em, anh chị em xúc tiến anh chị em đừng lo bên cạnh tay mặt có các Đấng nè, tay trái có Thầy nè. Nếu anh chị em thực hiện đóng góp giúp cho mọi người, vì quyền lợi mọi người, bất cứ anh chị em làm cái việc lớn việc nhỏ gì cũng được nhớ bên mặt có Thượng Đế bên trái có Thầy đó, đi theo anh chị em đó, lớp học 10 ngày đó.

Anh chị em đừng có nghĩ là cùng lúc là 1500 người kêu gọi rồi Thầy đi đâu, tôi nói Thầy tới 8 triệu 6 trăm ngàn người cũng có cùng lúc cũng được nữa không sao. Tại cái linh hồn của Thầy hòa hợp với không khí, hòa hợp với năng lượng vũ trụ, mà tốc độ của linh hồn Thầy đến với anh chị em khi kêu gọi thì một tít tắc Thầy tới, một tíc tắc có thể 8 triệu người kêu gọi Thầy tới 8 triệu người một tíc tắc.

Đó là Thầy chia sẻ cho anh chị em định mệnh của anh chị em thay đổi, mà anh chị em phục vụ cho Thượng Đế thì chắc chắn anh chị em sẽ không bị lừa gạt. Nhưng mà Thượng Đế không bao giờ hứa làm ít hưởng ít, làm nhiều sẽ hưởng nhiều, mà làm xã hội loài người một trả một làm cho Thượng Đế một trả 10 tới 100 tới 1000 chứ hông phải trả một. Đó là Thầy chia sẻ cho anh chị em.

Còn cái việc đó là việc quyết định của anh chị em, Thầy không bắt buộc bởi lẽ Thượng Đế không bắt buộc Thầy, Thượng Đế cho Thầy tự do thì Thầy không có lý do gì mà bắt buộc anh chị em nghe theo Thầy hết. Nhưng mà bổn phận nhiệm vụ của Thầy hướng dẫn, nhắc nhở, giúp đỡ chia sẻ kinh nghiệm đến với anh chị em mà chính cái kinh nghiệm này Thầy học Thầy từ thượng thiên dạy cho Thầy, Thầy gởi đến anh chị em để anh chị em quyết định chớ không phải Thầy kế bên anh chị em mà thầy nhắc anh chị em hoài đâu. Trong lớp học Thầy nhắc được, gặp riêng gặp tư gặp nhóm Thầy nhắc được, còn anh chị em xa thì Thầy nhắc cái linh hồn anh chị em, thể xác anh chị em nhắc hông được Thầy nhắc cái linh hồn anh chị em.

Do đó đôi khi có một số anh chị em học trò nè, suy nghĩ tới suy nghĩ lui, nên không nên nên - hông nên, nhiều khi còn bốc thăm đúng sai nữa nhe, trời ơi còn cái nạn đó nữa, trúng hay trật nữa nhe, "yes" hay "no" đó nữa trời ơi! bắt thăm à. Bốc ra bỏ hai cái "yes" hết, cầu nguyện xong lấy cái "yes" hết trơn. Lấy 2 cái "no" bắt sao cũng "no" hết bị hai cái "no" bắt sao cũng "no" hết, cầu nguyện trời phật sao cũng "no" hết, hổng có thể nào sửa lại cái "yes" được hết, hai cái "no" thì sao sửa cái "yes" được, mà vậy thì khỏi cầu nguyện, hai cái "yes" bắt đi bắt cái nào hả "yes" thì làm, khỏi cầu nguyện bắt cũng lên "yes" bị cái kia cũng "yes" luôn.

Vì lý do đó, Thầy muốn chia sẻ cho anh chị em những cái niềm tin của anh chị em với các Đấng thì Thầy không có chen vô đâu. Tuy nhiên, nếu anh chị em tin tưởng các Đấng bất cứ trường hợp nào thì các Đấng sẵn sàng giúp cho anh chị em, mà hông phải các Đấng thương anh chị em giúp anh chị em đâu nhe. Thầy nói cho anh chị em nghe bí mật này nè, các Đấng tinh vi lắm, Thượng Đế tinh vi lắm ổng dụ, ổng dụ cho tất cả mọi người, mà ổng dụ cho mình nên hông phải ổng dụ cho mình hư.

Thành ra ổng nói cho con quyền năng khả năng nè ha, hả con làm thì giúp cho con làm, hả con làm Thượng Đế giúp cho con làm, trời rút cuộc làm cho ổng

không à. Ổng trên làm làm nữa đi con, con cần gì cần năng lượng cho, cần tiền cho làm làm đi con, làm cho con à chứ Thượng Đế hông có, chứ ổng trên kia ổng làm đâu có được, trời ổng đâu có tay chân, ổng đâu có nói người ta nghe, ổng lại người ta sợ thấu trời. Ổng mà cỡ như ổng mặc cái áo vàng, mặc áo đỏ áo nâu mà cao 1 thước 8, 2 thước rưỡi nha, râu mà từ trên này xuống dưới, mà tóc bạc đánh rối mà vòng vòng lên nha, Thầy thấy Thầy cũng chạy, Thầy chạy chứ khỏi nói, đó là Thượng Đế đó thôi thôi, Thượng Đế vậy Thầy cũng chạy lẹ, thực tế là vậy anh chị em thấy hông Thầy thực tế lắm, Thầy dạy cho anh chị em thực tế lắm hông có cái trừu tượng gì hết và Thầy hông có dị đoan, hổng có mê tín Thầy thực tế.

Vì lý do đó thực tế thì Thượng Đế thật sự mà nói, đó tất cả đó cái gì Ngài cũng cho mình hết với điều kiện mình làm, thì Ngài trả công sòng phẳng mà làm cho các Đấng chứ hông phải làm cho chúng ta. Chúng ta phục vụ cho mọi người, chúng ta phục vụ cho nhân loại, chúng ta phục vụ cho xã hội cho cộng đồng cho quốc gia, đó là các Đấng giao cho chúng ta trách nhiệm đóng góp.

Ngoài ra trong cái tư tưởng của chúng ta thay đổi. Thầy thí dụ nha, có một số anh chị em vấn đề nghiệp quả nghiệp lực, tư tưởng của chúng ta thay đổi để gia đình chúng ta hưởng, cái chuyện đó đương nhiên rồi. Nếu trong quốc gia trong dân tộc có nhiều người có đầy đủ khả năng thì chắc chắn quốc gia dân tộc đó muốn khổ thì không thể nào khổ được.

Tại vì Thầy thí dụ nè Thầy hổng giám nói tại vì Thầy người Việt Nam, tại vì Thầy Việt Nam nha, nhưng mà lớp học này tổng cộng hết khoảng 1500 anh chị em hoặc hơn, trên dưới 1500 tính 1500 tròn đi. Dân tộc Việt Nam của Thầy thì may mắn học được 300 người, trên 1500 người được 300 người đó là 20%. Trong khi đó thì tất cả các nước khác có 5%, 10%; 3%, 2% Việt Nam của Thầy được may mắn được 20% là 300 anh chị em tốt nghiệp lớp 10 ngày này, có thể 300 hơn 300 có thể ba trăm rưỡi đó à, ba trăm rưỡi chứ hông phải 300 đâu.

Thì nếu mà 350 người Việt Nam của Thầy đó nha, mà ở quốc gia của Thầy đó nha là một cái khối nam châm. Anh chị em biết khối nam châm nó làm gì hông? sắt nào cũng hút vô hết, thằng nghèo hút vô bỏ tiền vô con, thằng giàu hút vô bỏ tiền vô con, mình chịu khó mình đưa cái thúng vô mình hứng thôi. Hứng cái thúng để phát triển kinh tế, phát triển kinh tế quốc gia, phát triển kinh tế dân tộc rồi đưa dân giàu nước mạnh. Dân của mình thì mỗi năm có 500 bây giờ Thầy muốn một dân của mình một năm 15000 mỹ kim tối thiểu, thì đó là cái cục nam châm để hút cho tất cả những nhà đầu tư, giàu cũng đầu tư, nghèo cũng đầu tư bỏ tiền riết mà dân của Thầy từ 500 tới 15000 năm là được Thầy muốn cái đó đó. Thầy hi vọng trong năm nay Thầy thực hiện cái chương trình đó nếu được đó.

Tại vì anh chị em thấy rồi, tổng số 1500 anh chị em dân tộc Thầy ba trăm rưỡi rồi, hổng có dân tộc nào nhiều bằng dân tộc Thầy hết ba trăm rưỡi, mà đất nước Thầy có 80 triệu à mà được 350 người. Trong khi đó bên Mỹ đó 300 triệu người, tính đầu ngón tay nhiều lắm tính tới tính lui tính xuôi tính ngược nhiều lắm năm chục mạng à, hổng có hơn năm chục người thôi 300 triệu có năm chục người à, Thầy thì 80 triệu ba trăm rưỡi.

Đó là cái khối nam châm mà về nó hút hút tài phiệt bỏ vô con, hổng có tiền bỏ vô con, lớn nhỏ đầu tư vô đi con. Mình lấy tiền đó đầu tư tự nhiên giàu, hổng muốn giàu cũng giàu bị ai đi ngang bị hút vô hết trơn rồi. Hút đó là cái năng lượng vũ trụ, cái quyền năng khả năng Thượng Đế cho dân tộc của Thầy thì đó may mắn.

Thầy hy vọng trong tương lai Thầy về anh chị em đi theo Thầy nha, về bỏ tiền đầu tư đi Thầy bảo đảm đó, chắc chắn đó, bảo đảm nếu mà thất bại thì cũng lấy được cái kim tự tháp về. Nếu mà có thất bại đi nữa thì anh chị em cũng lấy được cái lớp 13+ ha. Nếu mà anh chị em bỏ tiền anh chị em có thất bại nữa, thì anh chị em cũng được ra ngoài không gian, thì gia tài vô giá đó nha, nhưng mà đi với Thầy chắc chắn không thất bại đâu, phát triển kinh tế là chắc chắn hổng có thất bại gì hết.

Đó là câu chuyện giả tưởng, câu chuyện thật và câu chuyện những anh chị em nào mà nếu đồng tình một cái thì dân tộc đó sẽ được một cái năng lực mạnh, mà năng lực mạnh hổng phải của mình, nhớ của Thượng Đế cho. Mà Thượng Đế cho đó, Thầy nói anh chị em nha hổng phải kế bên Thầy nói anh chị em bên đây nè. Ở đây Việt Nam của Thầy với Thái Lan học nhiều nhất, tại Thầy muốn giúp Thái Lan, thành ra dù muốn dù không đó, mà phát triển kinh tế Việt Nam mà cao đó chắc chắn Thái Lan cũng phải cao à, bị hai bên kế bên à, bạn nữa đi bộ qua được, thành ra bên đây có 10 bên đây cũng có 6, 7.

Đó trong tương lai nếu anh chị em về phát triển kinh tế đông nam châu Á Thầy khuyên anh chị em nha, 1 là Việt Nam 2 là Thái Lan chắc ăn như bắp hổng có sóng thần nào vô được hết đó, có vô chút đỉnh thôi à hổng vô nhiều, bởi vì Thầy chặn hết trơn rồi đâu vô, bên đây Thầy chặn hết trơn rồi vô đâu vô. Còn ở Thái Lan tạm thời hông có nữa đâu Thái Lan đừng lo, Thái Lan không có sóng thần đâu Thầy chặn hết rồi.

Thái Lan đất nước đó chặn Việt Nam rồi, thành ra không có lý do mà Thái Lan chịu thiệt thòi, thành ra chặn luôn chặn Thái Lan chặn Việt Nam, chặn Lào, chặn Campuchia còn mấy nước khác tính sau. Thiệt à Việt Nam, Lào, Campuchia, Thái Lan 4 nước Thầy chặn hết rồi, Thầy đưa hàng rào xong hết rồi đó, còn các nước khác tính sau Thầy không dám hứa, tại mấy cái nước đó Thầy đi bộ qua lại được. Thành ra nếu bên đây đi bộ qua bên kia thành ra Thầy chặn hết, rủi mà Thầy hông chặn Thầy đi ngang bất tử Thầy đi bộ sóng thần nó vô Thầy trôi đi sông thì ai dạy thành ra Thầy chặn hết rồi.

(Đĩa 10) Câu hỏi 43:

Dạ thưa Thầy câu hỏi của cô học viên này là như sau. Thưa Thầy khi ngày hôm qua con đi học về thì con muốn tập, con tập để di chuyển ra không gian linh hồn và thể xác và lúc đó con cảm thấy có một mối lo sợ. Thì con nghĩ rằng nếu mà con di chuyển được ra không gian thì làm sao con có thể trở về, con không có biết cách nào để có thể trở về. Con phải những tư tưởng nào để có thể ra được và có thể trở về được, thì lúc đó nếu con cần thiết thì con liên lạc với ai?, con phải nghĩ tư tưởng là phải liên lạc với Thầy hay là con phải cầu nguyện các Đấng như thế nào?, thì đó là câu hỏi xin Thầy dạy cho chúng con để chúng con không có sự lo sợ biết chắc để trở về.

Thầy trả lời:

Quì thằng triển nghe được câu hỏi không triển?, hổng nghe được phải hông?

Dạ thưa Thầy nghe được không rõ ràng thầy ạ!

Quì thôi bây giờ để Thầy nói lại cho thằng Triển nghe rõ. Một học viên tại Úc, tối hôm qua cổ tập cổ mong muốn cái linh hồn thể xác ra ngoài không gian, rồi cổ sợ quá. Nếu linh hồn và thể xác ra ngoài không gian mà trở về nếu trở về hổng được đó thì phải kêu gọi ai, làm như thế nào, đó là câu hỏi của người học viên đặt ra. Dịch xong rồi Thầy trả lời.

Dạ anh chị em bên này nghe xong rồi thầy ạ!

Xong rồi hả, bây giờ chắc bên đó 1 số anh chị em thức sớm đó, ở bên Hòa Lan thức sớm còn buồn ngủ, ở bên Úc này thì giờ này cũng giờ ngủ, mà bên Thái Lan sung sướng không phải giờ ngủ, giờ này trước khi Thầy trả lời Thầy kể câu chuyện vui cho anh chị em nha

Khi nào mà anh chị em ra ngoài không gian đó mà không liên lạc được, thì nhớ trước khi ngủ thì bỏ cái điện thoại di động ở trong túi đó, đặng có gì gọi điện thoại di động cho Thầy rồi Thầy bắt được Thầy giúp.

Bây giờ Thầy trả lời vậy là bây giờ bên đây bên Úc không có buồn ngủ nè, bên Hòa Lan không có buồn ngủ nè ráng học thêm mấy chục phút nữa mới nghỉ, bây giờ bắt đầu Thầy trả lời.

Quì bây giờ anh chị em Thầy khuyên anh chị em đừng có gấp rút, ngay cả tối nay anh chị em cũng đừng có nên thực hiện nữa. Tại vì cái yếu tố anh chị em Thầy cho anh chị em thực hành 48 tiếng đồng hồ, để rồi anh chị em chúng ta có cơ hội vào cái đêm thứ 3 ở bên Úc châu, và thứ 3 ở bên Thái Lan và bên Hòa Lan, đêm thứ 3 ngày thứ 3 anh chị em học, nếu anh chị em được may mắn cái thể xác anh chị em hòa hợp lại ra không gian đó là 1 điều tốt cho anh chị em.

Và Thầy cũng mong muốn rằng bắt đầu ngày thứ 4 chúng ta học, những câu hỏi anh chị em nêu ra, những lời phát biểu anh chị em nêu ra được may mắn có 1 số anh chị em đi ra ngoài không gian bằng thể xác bằng linh hồn của mình.

Tuy nhiên Thầy cũng dự trù khi mà Thầy tổ chức lớp học 10 ngày. Ngày hôm qua Thượng Thiên dạy cho Thầy, để Thầy tuyên bố lớp học này là lớp học giúp cho thể xác của anh chị em giác ngộ, để hòa hợp với linh hồn giác ngộ của chúng ta đi ra ngoài không gian để đóng góp giúp cho nhân loại.

Vì lý do đó những cái năng lực mạnh ngày hôm qua cũng như ngày hôm nay, Thầy truyền cho anh chị em để anh chị em dư thừa chứ không phải đủ nha, dư thừa để khi linh hồn thể xác anh chị em ra ngoài không gian bất cứ nơi đâu, xa ở giai đoạn nào không tính thời gian không gian khi mà anh chị em biết được linh hồn thể xác anh chị em ra ngoài không gian, cái điều quan trọng nhất các Đấng cho anh chị em nhìn lại cái địa điểm anh chị em đang nằm ngủ, mất tất cả mà không phải hôn mê nha.

Sau khi anh chị em biết cái chổ anh chị em nằm đi ra ngoài không gian bằng thể xác bằng linh hồn của mình, thì không biết thời gian là bao nhiêu hội nhập lại mất cái chổ đó thì anh chị em sẽ trở về vị trí cũ và anh chị em tỉnh lại liền, anh chị em đừng có lo ngại ai bắt cái linh hồn thể xác anh chị em. Khi Thầy

truyền điện, Thượng Thiên cho phép truyền điện dạy cho anh chị em kỹ thuật, giúp cho anh chị em giác ngộ thể xác thì không có 1 cái năng lực nào mà cũng không có vị thầy nào có đủ khả năng giữ thể xác linh hồn anh chị em lại được hết do đó anh chị em yên tâm.

Thầy khuyên anh chị em đừng có nôn nóng và cũng đừng có luyện tập. Tuy nhiên nếu vô tình nếu may mắn tối nay 1 số anh chị em vừa nằm ngủ thôi mà cái linh hồn anh chị em xuất ra, anh chị em biết cái linh hồn anh chị em xuất ra cái thể xác anh chị em biết liền, mà cái thể xác anh chị em hội nhập linh hồn mà đi tốc độ càng xa càng nhanh đó, đi nhanh lắm còn thời gian để nhìn lại để biết được chúng ta di chuyển rồi chúng ta sẽ trở về vị trí cũ, đó là thành công trong vấn đề linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài không gian đó.

Một lần nữa Thầy trả lời cho người học viên này, cũng như tất cả học viên ở các nước đang học lớp tu nghiệp 10 ngày nay. Nếu bất cứ trường hợp, nếu bất cứ lúc nào mà linh hồn thể xác anh chị em ra ngoài thì anh chị em đừng lo sợ gì hết, khi đi thì chúng ta trở về rất dễ dàng.

Chứ nếu anh chị em qua câu hỏi vừa rồi anh chị em lo lắng sợ, rồi đây linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài không gian rồi bị trở ngại này trở ngại khác rồi trở về không được, đừng có sợ, mà nếu anh chị em sợ thì anh chị em vĩnh viễn khó đi ra ngoài không gian, không bao giờ ra không gian.

Do đó Thầy vừa rồi hướng dẫn cho anh chị em cái phương pháp và kỹ thuật Thầy được Thượng Thiên cho phép Thầy, anh chị em chúng ta. Khi mà Thầy hướng dẫn anh chị em thể xác của mình hòa hợp với linh hồn của mình ra ngoài không gian, thì bất cứ trường hợp đặc biệt nào, bất cứ thời gian không gian nào, bất cứ lúc nào thuận tiện anh chị em ra ngoài không gian không có gì trở ngại hết, đó Thầy khẳng định cho anh chị em để anh chị em yên tâm có cơ hội ra ngoài không gian để học hỏi tiến hóa. Quì!

(Đĩa 11) Câu hỏi 44:

Dạ kính thưa Thầy, đây là câu hỏi của người học viên bên Mễ Tây Cơ. Ông xin trình với Thầy một cái hiện tượng đối với ông ông nghĩ đó thật sự nó đã xảy ra. Khi ông trực diện nói chuyện với 1 người bạn, thì ông thấy cái người bạn này đặc biệt là khi nói chuyện về vấn đề tâm linh thưa Thầy, thì ông thấy trên trán của người bạn tự nhiên nó hiện ra những cái hình, những số la mã, hiện những chữ W, M, X chẳng hạn, thì trong vòng 30 giây những cái chữ hiện ra trên trán của người bạn.

Và người bạn của ông này cũng có giải thích là ông ta có khả năng khi mà ông tu trong cái trình độ cao, ở trình độ cao người ta có những cái kí hiệu hiện ra ở trên cái trán cho biết trình độ tu của mỗi người, và ông này có trình độ tu cao nên ông có thể đổi được những cái kí hiệu đó. Đối với ông này trực diện với người bạn nhìn thấy cái hiện tượng đó lạ như vậy, nhưng mà ông nói là đó là hiện tượng ông nhìn thấy bằng trước mắt chứ không phải là sự tưởng tượng. Xin Thầy có thể nào giải thích về cái hiện tượng này như thế nào? dạ xin hết thưa thầy.

Thầy trả lời:

Qua câu hỏi vừa rồi Thầy chia sẻ kinh nghiệm của Thầy trên 33 năm về trước nha.

Anh chị em biết khi mà các Đấng dạy cho chúng ta học, theo kinh nghiệm Thầy học đạo trên 33 năm về trước, lần đầu tiên các Đấng dạy cho Thầy viết các chữ La mã tự bằng 24 chữ cái. Thật sự viết những chữ đó không biết gì hết, viết để anh chị em biết như thế nào hông, viết bài viết chữ viết số để cho anh chị em tốc độ của anh chị em coi suy nghĩ nhanh hông?.

Nhưng mà khi Thầy hướng dẫn cho anh chị em thì Thầy hướng dẫn bằng những phương tiện quay luân xa, dùng luân xa 6, rồi kim tự tháp, rồi mô hình anten và năng lượng vũ trụ, băng tần tổng hợp, tất cả những hình thức thời gian từ 5 phút còn lại 5 giây, vượt ra cái thời gian không gian, rồi từ 5 giây anh chị em sẽ còn 1 tít tắt đó là linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài không gian.

Những cái hiện tượng mà anh chị em thấy được là những cái mã số mà mã số đó anh chị em thấy T, W, E anh chị em biết gì không – không. N, K, L anh chị em biết gì không, hổng biết. Mà hổng biết thì Thầy cũng đã học cái bài đó rồi, hổng biết thì bây giờ anh chị em nói sao cũng được hết trơn anh chị em hông biết, mà nếu anh chị em biết cá nhân mình anh chị em nói người ta cũng không biết luôn, cái này dạy cho anh chị em chứ không phải dạy cho người khác, mà những thứ đó thì Thầy không có học do đó Thầy không có biết. Nhưng mà chính đích thân các Đấng dạy cho Thầy viết bằng chữ, mà những chữ đó mã số đó là các Đấng dạy cho Thầy bằng tư tưởng chứ không phải hình chữ.

Còn những hiện tượng đầu tiên Thầy nghe người học viên của Thầy nhìn rõ trên cái trán có những hình ảnh này, những chữ này thì việc đó cũng có thể người tu đó họ có pháp thuật. Họ có pháp thuật mà anh chị em viết cái thơ 4 trang, anh chị em cứ cầm cái thơ đi, họ đọc hết suông 4 trang mà họ không cần nhìn vô trang giấy mà anh chị em cầm cái này có, cái này có thật.

Người ta luyện tới mức độ là anh chị em trong nhà anh chị em có gì mà đôi khi anh chị em không biết, nhà anh chị em có 40 đôi giày, 60 chục cái áo, 80 cái chén, 50 đôi đũa mà chắc chắn anh chị em hết, đũa bao nhiêu chiếc nữa, mà dao hay muỗn, dĩa anh chị em biết bao nhiêu hông, nhưng mà ở đây nè người ta ngồi đây nè người ta biết nhà anh chị em đủ hết mà anh chị em không biết bao nhiêu.

Anh chị em nói mới mua 1 chục đũa 20 chiếc nhưng mà người ta nói có 18 chiếc anh chị em không tin, 18 chiếc à bị 2 chiếc lọt dưới thùng rác rồi, về nhất định anh chị em cãi cãi về nói 18 chiếc 2 chiếc hôm qua rớt thùng rác mà người ta biết anh chị em hông biết, cái này cũng có nè. Đó là tu pháp thuật Thầy cũng biết những pháp thuật đó, Thầy biết nha nhưng Thầy làm không được à.

Thầy biết người ta dùng pháp thuật đó nhưng mà khi đối diện với Thầy, trình bày với Thầy những sự việc đó mà Thầy muốn giúp xóa những ông đó thì hổng có khó đối với Thầy, tại Thầy cũng học cái đó rồi, học để xóa người ta không à.

Bây giờ mà thí dụ ông thầy nào đó nói nhà anh chị em có gì có gì mà Thầy muốn cho người đó hông thấy Thầy, có 1 cái đơn giản lắm họ vô nhà mình họ tránh họ đi ra, thành ra trong nhà mình họ không biết gì hết. Cái này cũng có, cái này cũng biết, thơ từ này cũng vậy đọc ra nguyên 1 trang giấy nè anh chị em viết đi, anh chị em xếp lại đi, anh chị em ngồi đó đi, hoặc anh chị em viết tờ giấy anh

chị em ngồi bên đó đi, bên đây người ta ngó bên đây nè, nguyên trang giấy này anh chị em viết cái gì người ta biết hết cái này cũng có nè, có hết có thật đó nha.

Nhưng mà Thầy vô tình chứ không cố ý, Thầy chỉ chọc chơi vui thôi người ta đọc không được, vui chơi thôi nha người ta đọc không được. Thầy chỉ đổi cái công thức đọc không được, công thức người ta học Thầy chỉ lại sửa công thức cái người ta đọc không được, cái này cũng có luôn.

Do đó lần đầu tiên người học viên trình bày với Thầy, biết đâu những người tu đó họ có thể tạo ra những cái mã số này mã số kia để cho những người đó học mà không phải mình, đó là Thầy giải thích rõ ràng nha. Chứ anh chị em kêu Thầy giải thích thế nào thế nào thì chắc chắn Thầy giải thích không được không phải của Thầy, của Thầy Thầy giải thích được mà của người khác Thầy biết họ có những cái khả năng kỳ diệu để người đó học.

(Đĩa 12) Câu hỏi 45:

Dạ kính thưa Thầy đây là câu hỏi của bà học viên này bên Canada.

Bà xin hỏi Thầy câu thứ nhất: là bây giờ chúng con là những người học nhân điện, khi chúng con đi ra ngoài để áp dụng những công thức này thì trước nhất chúng con có sự tự tin. Thì làm cách nào chúng con có thể có được sự tự tin nhận biết được những cái điều của mình là sự thật để mình tin tưởng được, và nhờ như vậy chúng con mới có thể áp dụng ra được những cái điều này?.

Câu hỏi thứ 2. Làm cách nào chúng con có thể sống được 1 cách trung thực với chính bản thân của mình, và ý nghĩa của sự sống trung thực bản thân mình là như thế nào?

Câu hỏi thứ 3. Xin Thầy có thể nào định nghĩa cho chúng con biết ý thức là gì và cái ý thức nó nằm ở đâu? Dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Quì 3 câu hỏi vừa rồi ở bên Hòa Lan Thầy chia sẻ kinh nghiệm của Thầy để anh chị em có cơ hội học hỏi để tiến hóa.

Câu hỏi thứ nhất. Hiện tại anh chị em học để làm gì? nghe cho rõ nha, mà anh chị em phục vụ, phục vụ cho ai? Anh chị em không có phục vụ cho cá nhân, không có phục vụ cho ai hết tại sao anh chị em sợ, mà anh chị em đến giúp cho người ta hay hại cho người ta tại sao anh chị em sợ, tại sao anh chị em không đặc điều kiện với người ta mà anh chị em sợ, đó là anh chị em làm khó mình đó, anh chị em sống không có trung thực đó. Qua câu hỏi thứ nhất liên quan đến câu hỏi thứ nhì.

Vì lý do đó anh chị em làm đây là phục vụ cho Thượng Đế, anh chị em làm để Thượng đế biết chứ không phải những người khác biết, thứ nhất là gia đình của anh chị em, chồng con cha mẹ anh em, những người bạn thân của anh chị em, anh chị em không cần nói cho những người đó biết anh chị em làm cái gì, mà việc học đây anh chị em làm đây thực hành đây cho Thượng Đế, anh chị em chỉ biết Thượng Đế thưởng phạt do Thượng Đế mà không phải do người khác.

Tại sao anh chị em phải nghe lời những người khác, mà những người đó không phải chúng ta không phải anh chị em không phải Thầy mình, mà những người đó không biết gì hết thì cái đó anh chị em không sống trung thực, sống giả

tưởng đó. Anh chị em bị lệ thuộc những người học nhân điện thấp hơn chúng ta, những người không học nhân điện không biết gì chúng ta mà dẫn dắt chúng ta đi theo họ, lỗi lầm của mình là mình sống không trung thực đó, tại vì câu thứ nhất có liên quan đến câu thứ nhì nên Thầy chia sẽ cho anh chị em để anh chị em hiểu.

Anh chị em học để bảo vệ cho chúng ta, bảo vệ gia đình chúng ta, hết. Anh chị em thương mọi người giúp mọi người, mà thương mọi người giúp mọi người để Thượng Đế biết, chứ không phải để cần những người anh chị em giúp cho họ biết thì không có gì anh chị em sợ hết. Anh chị em đừng có sợ anh chị em trị bệnh cho người ta hổng hết, sợ người ta lâu hết đó là cái chuyện của người ta đâu phải của anh chị em.

Có 1 số anh chị em học viên ngồi trong lớp học này nè, Thầy không muốn nói ai. Bây giờ Thầy phải biểu người ta trị bệnh nhân điện rồi xong xuôi lại bác sĩ nha, lại bác sĩ cho uống thuốc cái bắt người ta uống thuốc. Tui nói được bắt người ta uống thuốc dễ lắm ha, có rãnh hông rãnh chứ rãnh tối đó nha, mà sáng nay cho cái ông đó lại uống 12 viên thuốc đó, sáng 2 viên chiều 2 viên tối 2 viên, mà nhớ à ông này ổng làm biếng lắm. Tối ổng làm biếng ổng về ổng ngủ với vợ ổng, cái mình tới gõ cửa kêu vợ ổng ra ngồi kế bên lấy 2 viên thuốc nằm kế bên đưa ổng uống thuốc dám hông - hông, hông sao bắt người ta uống, trời đất ơi anh chị em thấy hông.

Vì lý do đó, Thầy khuyên anh chị em đôi khi bác sĩ đưa thuốc cho bệnh nhân, bệnh nhân dạ dạ về liệng dưới sàn hết đó, hoặc giả vô khám bác sĩ lấy thuốc gửi về Việt Nam, Việt nam Thầy nghèo quá, thực tế là vậy. Anh chị em khám bệnh, anh chị em cho thuốc, còn bệnh nhân uống thuốc, mua thuốc là cái chuyện của nó, vô khám bệnh còn bệnh hoài tại vì đâu có uống thuốc đâu mà hết bệnh. Thành ra anh chị em nói dạ dạ yes yes về nhà nó "no" anh chị em biết không, không làm sao anh chị em bắt buộc nó được, Thượng Đế bắt buộc nó không được làm sao mình bắt buộc nó được.

Nhưng mà ý của những người khám bệnh lấy thuốc gửi về Viêt Nam, gửi về gia đình anh chị em bắt sao uống thuốc được, uống thuốc bên kia nặng bên đây coi chứ hả bệnh xin thuốc bệnh xin thuốc, bên kia bệnh thì chết thì có nước bỏ vô thùng gửi về bển thôi, thực tế là vậy.

Do đó Thầy cũng khuyên cho anh chị em, nhắc nhở anh chị em chúng ta không bắt buộc bắt cứ 1 người nào hết, do đó chúng ta không có sợ 1 người nào hết, chúng ta chỉ biết thương chúng ta giúp thôi, mà chúng ta không cần người đó cám ơn, mà chúng ta cũng không cần người đó đề cao chúng ta lên hổng có ích lợi gì hết, thương giúp, giúp xong đi.

Coi như sáng nay Thầy trình bày với anh chị em chúng ta là 1 người chiến sĩ vô danh vậy, thì không có chuyện gì xảy ra, không có chuyện gì anh chị em phải lo sợ. Còn anh chị em trị bệnh hết bệnh bệnh thì phước đức của họ, hổng hết bệnh thì ráng chịu, thể xác chúng ta giúp không được thì chúng ta giúp linh hồn, chứ không có lý do gì anh chị em trị cho người đó phải hết, không hết anh chị em rầu anh chị em bệnh cái anh chị em chết trước người ta.

Trời ơi thưở nay người bệnh anh chị em lại trị bệnh cho người ta, người ta không hết anh chị em rầu anh chị em bệnh cái anh chị em chết trước người ta, trị

bệnh cho người ta không chết mà mình chết. *Khi anh chị em không có đặt 1 điều kiện gì thì đừng bao giờ sợ chỉ biết thương và giúp, cần thì anh chị em giúp với điều kiện chúng ta có thời gian chúng ta rãnh rỗi, nếu chúng ta bận hổng có thời gian từ chối không có gì trở ngại hết nha, khỏi lo nha khỏi sợ nha.*

Quì còn trong vấn đề ý thức, Thầy chia sẻ cho anh chị em lương thực thực phẩm hoa màu tạo ra cái thể xác chúng ta đây. Ý thức là não bộ chúng ta nè, trong sự nghiên cứu đo đạc của các nhà khoa học, não bộ chúng ta sử dụng quá ít không có minh triết được thì làm sao đi tới giác ngộ. Nhưng mà Thầy, anh chị em chúng ta được may mắn thiền định nhận ánh sáng hào quang, nhận điện năng băng tần tổng hợp, tất cả những hình thức đó tập trung vào 1 điểm giúp cho cái não bộ chúng ta sử dụng rất nhiều %, từ sử dụng ít đến sử dụng nhiều, từ kết quả thấp tới kết quả cao. Cho đến ngày hôm nay, một số anh chị em đến đây học là mục đích của anh chị em là bảo vệ gia đình mình trước tiên, kế đó thì anh chị em đóng góp giúp cho xã hội giúp cho cộng đồng.

Trong đó Thầy cũng vậy, Thầy cũng bảo vệ gia đình, bảo vệ đại gia đình ngành nhân điện của chúng ta, sau đó Thầy mới giúp cho những người ngoài. Dù muốn dù không anh chị em đại gia đình ngành nhân điện Thầy là người đứng đầu, thì làm thế nào mà Thầy không lo bảo vệ cho anh chị em, Thầy làm thế nào mà không bảo vệ cho tất cả đại gia đình của anh chị em toàn thế giới được. Đó là lý do mỗi ngày với khả năng của Thầy bao nhiêu, Thầy truyền điện cho tất cả đại gia đình ngành nhân điện chúng ta toàn thế giới trong vấn đề an lành, nếu có chăng nữa ít phần triệu chứ không phải ít % nha, bị bất cứ trường hợp nào thì ít phần triệu thôi chứ không phải ít % đâu. Đó là nhiệm vụ bổn phận của Thầy đóng góp để bảo vệ vòng đai cho đại gia đình ngành nhân điện chúng ta toàn thế giới. Do đó ý thức chúng ta giới hạn.

Mà ngày hôm qua Thầy có đề cập tới vấn đề siêu tế bào điện ảnh mà các nhà khoa học nghiên cứu tế bào của Thượng Đế đó, nhưng mà vẫn còn giới hạn không dám tuyên bố rõ ràng, bởi vậy các nhà khoa học bị chặn đứng 1 cái điểm chưa tin tưởng Thượng Đế hoàn toàn. Những cái gì nghiên cứu không được họ nói cái này giả, cái này hổng đúng tại nghiên cứu không được, cái máy chụp hình chụp cái linh hồn không được tại anh chị em dở quá sao chụp được.

Rồi anh chị em nói giả, rồi những cái hào quang hổng có anh chị em vẽ cái hào quang thiệt, còn hào quang thiệt anh chị em nói không có, anh chị em thấy mâu thuẩn không, xã hội loài người mâu thuẫn cái này đó. Những người không có hào quang vẽ cái hào quang thiệt bự, những người có hào quang cái này giả. Quyền lực, tiền tài, danh vọng địa vị xóa sự thật thành cái giả, xóa cái giả thành cái thật, tiếng Việt nói đành chịu vậy à, làm sao bây giờ. Đó là Thầy chia sẻ cho anh chị em nha để anh chị em hiểu được.

Do đó ý thức của chúng ta hạn hẹp lắm, ý thức chúng ta nhỏ nhoi lắm, ý thức chúng ta ích kỷ lắm, khi chúng ta hội nhập vô đại gia đình ngành nhân điện thì mọi việc thay đổi từng bước 1, từng cấp 1, từng giai đoạn 1, từng thời kỳ 1 chúng ta thay đổi mà Thượng Đế cho chúng ta thay đổi tư tưởng của mình để phục vụ cho quốc gia, phục vụ cho dân tộc và phục vụ cho nhân loại.

(Đĩa 13) Câu 46:

Dạ kính thưa Thầy, đây là câu hỏi của bà học viên người Pháp, bà này là người gửi cái tượng của Thầy về bên Mỹ, bà đang đúc cái tượng của Thầy đang gặp 1 cái trở ngại là khi bà làm cái tượng nhỏ của Thầy thì cắt cái khuôn. Khi bà làm được cái khuôn, làm ra cái tượng được 7 lần thì đến lần thứ 7 cái sức nóng đó quá nóng đi thành ra khi đổ những chất nhựa vào cái khuôn, cái khuôn bị nóng cũng chảy theo như chất nhựa.

Khi họ lấy cái hình ra đó, thì theo như bà nói làm được tới lần thứ 7 cái hình của Thầy đó là 1 người đàn ông rất là già, hoặc là 1 em bé chứ không phải mặt của Thầy nữa, tại vì cái khuôn đúc 7 lần rồi thì nó không còn đúng cái dạng như vậy cái mặt Thầy đã bị thay đổi, và mỗi lần như vậy đúc cái tượng mà làm tới 7 lần thì phải đổi cái khuôn khác. Và nếu đổi cái khuôn khác theo như lời trình bày tốn mất 2 ngày làm cái khuôn và chờ tới 7 ngày xong rồi mới đúc tiếp 7 cái tượng nữa, nhưng mà làm được 7 cái thì phải phá đi cái khuôn này.

Hiện thời bà gặp cái trở ngại như vậy, bà xin hỏi Thầy ý kiến là bà có tiếp tục bà làm hay bà ngưng cái vấn đề làm cái tượng này. Và hiện thời bà nói cái kỹ thuật của nó đến khi mà làm cái khuôn tới lần thứ 7, thì gặp những trường hợp trở ngại là ở khuôn mặt của Thầy, và cái tai trên đầu cái hình nó không ra đúng như vậy nữa thành ra bà xin hỏi Thầy có ý kiến có nên tiếp tục hay ngưng.

Thầy trả lời:

Quì bây giờ đó Thầy trả lời câu hỏi của người học viên, khi Thầy thấy nêu câu hỏi Thầy thấy cái mặt Thầy nhớ rồi Thầy giúp ý kiến nha. Nếu muốn tiếp tục, nhớ mỗi 1 lần mà đúc khuôn vô tượng thì anh chị em phải truyền điện vô đó nha, để nhiệt độ đó tương ứng với cái khuôn và tương ứng với những vật liệu mà anh chị em đúc cái tượng.

Anh chị em nghĩ rằng cái kỹ thuật của anh chị em cao, anh chị em đúng trong vấn đề nhiệt độ, nhiệt lượng và những vật liệu anh chị em tạc tượng. Nhưng mà anh chị em quên rằng khi mà tạc tượng của Thầy đúc vô trong cái lò thì cái lò đã hư rồi anh chị em còn nhớ không. Lần đầu tiên tạc cái tượng của Thầy thì anh chị em bị hư cái lò rồi, mà cái lò đó không bao giờ bị hư.

Thầy thì giả thật, cái tượng cũng giả thật, nhưng mà cái linh hồn của Thầy quá mạnh thành ra anh chị em đưa vô làm hư 1 cái lò đúc tượng, mà đúc tượng lần đầu tiên thì anh chị em có trình bày với Thầy lúc ở bên Mỹ.

Bây giờ cũng vậy, chỉ có 7 ngày thôi và ở trước mặt Thầy đây 1 số anh chị em học viên đang ngồi trước mặt Thầy đây, lần đầu tiên Thầy thực hiện kim tự tháp 49cm dành riêng cho 5 châu, mỗi 1 châu được 1 cái kim tự tháp lớn. Nhưng mà chính 1 người trung tâm và 1 người thực hiện kim tự tháp đó họ muốn thực hiện 1 kim tự tháp y hệt như vậy để làm của riêng, để làm trong nhà hoặc giả để ở trung tâm chứ không có mục đích gì khác, nhưng mà anh chị em biết kết quả như thế nào không, không bao giờ làm được, làm hư làm hư làm hư đến nỗi không dám làm.

Nếu anh chị em biết được cái kinh nghiệm này mà nếu người học viên này muốn thực hiện, thì Thầy đề nghị với anh chị em, mỗi lần mà có 1 cái khuôn mới, mỗi lần đúc tượng Thầy thì nên truyền điện vô khuôn mới và truyền điện những cái vật liệu đưa vô, rồi đem vô cái lò thì đem sẽ nguyên vẹn cái khuôn sẽ

không bị hư mà cái lò sẽ không bị hư. Đó là Thầy giúp ý kiến cho anh chị em nếu anh chị em muốn làm, còn nếu anh chị em không muốn làm thì anh chị em dẹp không có gì trở ngại. Quì tiếp theo

(Đĩa 14) Câu hỏi số 47:

Dạ kính thưa Thầy con là Phạm Văn Hồi, con gặp được hồng ân của Thầy con được rất nhiều may mắn sang Trung Quốc, Thái Lan học lớp tu nghiệp đặc biệt 10 ngày.

Toàn bộ giáo trình của Thầy hướng dẫn cho chúng con gồm 5 đề tài, cứ 2 ngày là 1 đề tài để tập trung và đi sâu những phần, những cái chương trình Thầy đã xấp đặt. Thì con muốn xin hỏi Thầy một điểm, và trước khi vào công việc này con cũng nói trước với Thầy là con không dám tham vì sau còn là rất nhiều đồng hương của con. Nhưng mà con hỏi Thầy 4 câu, nhưng con chỉ được có 3 câu thôi ạ, còn một câu là Thầy vẫn nợ con hồi lúc con học lớp 13 + +

Bây giờ câu thứ nhất là con muốn nói về quá khứ một chút xíu thì con là lính Trường Sơn. Cái thời ấy là Bác Hồ đã đưa con đi về Trường Sơn để mở đường mòn Hồ Chí Minh, mà chính người thầy vĩ đại ấy đã dạy cho con rất nhiều những giai đoạn trông gai vất vả trên con đường Trường Sơn ấy, nên điều thứ nhất con cũng nói thực với Thầy con không có sợ.

Đến lần thứ 2 này là con được gặp thầy và Thầy đã trang bị cho con rất nhiều điều. Vì thế cho nên là chính con hiểu được rất nhiều điều Thầy đã dạy cho con và con đã hiểu được thì con cũng không sợ. Mà con chỉ có lo một điều là Thầy đưa cho con đi một con đường ngắn nhất vượt cả thời gian, người đồng hương của con những người đi trước theo Thầy học đạo 16 năm mà đến nay cũng được cùng ngồi với con mà con mới được chưa đầy 3 năm.

Thì cái thời gian nó ngắn thế con chỉ có lo một chút là không thể tránh được sự thiếu sót. Và con chỉ muốn mong Thầy là thực ra khi trực tiếp gặp Thầy trên cầu truyền hình, Thầy cho chúng con những đặc ân đặc biệt để con có thể giải thoát được tất cả mọi sự u buồn, và từ những cái trần tục này mà chúng con thoát được, giải thoát được để con có một cái độ minh triết và giác ngộ thật cao để con có thể tiếp nhận được cái chương trình học đặc biệt 10 ngày này.

Phần thứ 2 là vấn đề con muốn nói một số công việc kết hợp là vấn đề trị bệnh.

Thưa Thầy là con muốn hỏi Thầy trong 4 chữ là sinh - lão - bệnh - tử, mà trong 4 chữ này thì những điều nào con biết rồi thì con không hỏi mà con chỉ muốn hỏi tập trung vào trị bệnh. Chữ "bệnh" có thể nó có quan hệ với chữ "mệnh" và chữ "nghiệp quả" và chữ vấn đề các Đấng và các tổ phụ bảo vệ cái thân xác và dẫn đến cái căn bệnh con chữa đã lâu năm lắm rồi và đến nay cũng chỉ dừng ở mức độ.

Bây giờ con muốn nói cái phần lúc trước con học lớp 13 ++, là Thầy có khất cho chúng con sau 10 ngày, thì thời gian nó hạn hẹp là trường hợp cháu Nguyễn Thị Hà Thanh, con đã chữa trị cho cháu trực tiếp và đã gửi ảnh sang cho Thầy. Từ chỗ cháu nằm liệt trong 8 năm trời, sau đó được ơn Thầy dạy dỗ và chỉ bảo con đường truyền trị, và phương pháp của Thầy chỉ bảo đến nay cháu đã ngồi dậy được. Và cái ngày gần đây nhất con trước khi sang Thầy con đã chụp

một phô ảnh cháu đã tự xúc cơm được, và ăn được và cháu đã biết bắt tay để cảm ơn con.

Nhưng có một cái điều rất đặc biệt mà con muốn hỏi Thầy là cứ theo chu kỳ 9, 10 ngày thì cháu lại ngất khoảng 2 ngày nằm li bì, sau đó cháu lại rất tỉnh táo. Và trong trường hợp này có cái đặc biệt nữa là khi con truyền cho cháu, thì tự nhiên hình hài cháu biến đổi trên khuôn mặt của một người khác trông không giống bình thường, không được Thầy trang bị cho con những cái quyền năng thì chắc là con rất sợ.

Thế thì sau đó là con cũng biết được điều này, thì con cũng làm một số cái nghi lễ và đảnh lễ, thì con cầu xin là con chỉ giữ thân xác cho cháu chứ con không giám mang tính chất xua đuổi. Thế là con có một cái cảm nhận đây là một bệnh âm rất rõ. Đấy là điều con muốn hỏi Thầy trường hợp này do tổ phụ hoặc các đấng bảo vệ thể xác hay là đây là một sự nghiệp quả? đó là điều thứ nhất con muốn hỏi Thầy.

Điều thứ 2 là có một cháu là cũng rất may mắn là được đặc ân của Thầy, cháu bị câm điếc là từ lúc còn nhỏ mới đẻ ra, nhưng mà có cái may mắn là cháu được học lớp 13 ++. Nhưng gần đây thì hoàn cảnh, điều kiện cháu không được sang Thái Lan.

Cho nên con muốn hỏi Thầy, trong môn học thầy có quy định cho chúng con là cùng cấp không được truyền điện cho nhau mà bây giờ cháu bị hạn chế trong hoàn cảnh câm điếc, hạn chế cho nên khả năng nhận điện rất là yếu. Sau khi con học lớp này về, thì con muốn hỏi Thầy liệu Thầy có thể hướng dẫn và chỉ cụ thể cho con để con có thể truyền trị, đấy là điều con muốn hỏi ý kiến thầy và xin thầy chỉ giúp

Điều thứ 3 là em con là con chú lên 8 tuổi là do ông bố cho uống thuốc nhầm nên là bị câm điếc từ lúc 8 tuổi nhưng vẫn khỏe mạnh, vẫn lấy vợ và sinh con đẻ cái. Thì qua cái lớp học này, con muốn hỏi thầy là con về Việt Nam con có khả năng điều kiện để xin chữa được cho em con, và tiếp tục cho em con lên Hà Nội để mở luân xa và học tiếp thì khả năng có thể thực hiện được không?

Đây cũng là lần đầu tiên con rất là cảm động, con chúc thầy cô mạnh khỏe, trường sinh, đại thọ để dìu dắt chúng con và toàn nhân loại để sớm được về với thế giới đại đồng. Và một điều ước nguyện hơi xa nhưng con rất mong muốn là ngày lễ hội long hoa chúng con được ôm hôn Thầy, xin kính chúc Thầy Cô mạnh khỏe.

Thầy trả lời:

Bây giờ nè Vũ ơi, Triển ơi bây giờ nghỉ ăn cho nó khỏe nha, 1 tiếng đồng hồ sau vô Thầy trả lời cho nha, dài lắm dái lắm. Giờ thôi giờ nghỉ 1 tiếng đồng hồ lát vô học lại.

(Đĩa 15) Được, Thầy trả lời những câu hỏi trước khi anh chị em nghỉ giải lao, thì những câu hỏi bên Việt Nam người học viên từ Thái Lan nêu ra câu hỏi, lần lượt Thầy trả lời anh chị em nghe cho rõ đó nha để anh chị em học hỏi.

Quì bây giờ anh chị em yên tâm, bất cứ trường hợp nào anh chị em muốn học bổ túc, anh chị em muốn hợp thức hóa tất cả những vấn đề anh chị em học mà trước kia anh chị em thiếu sót, dù trường đời anh chị em có dạy cho anh chị

em, anh chị em thiếu sót chăng nữa thì anh chị em nhờ ánh sáng hào quang của Thượng Thiên, nhờ năng lượng của Thượng Thiên giúp cho anh chị em hoàn thành công tác trong vấn đề văn hóa, trong vấn đề giáo dục, và tất cả những vấn đề nào mà anh chị em muốn hợp thức hóa lại cho nó đầy đủ trong vấn đề mà anh chị em học vấn. Đó là Thầy muốn chia sẻ với anh chị em, anh chị em đừng có bận tâm cái này.

Qua những câu hỏi của người học viên, thì Thầy cũng rất là buồn khi mà tất cả những người bị đau bị bệnh mà anh chị em chúng ta cố gắng với khả năng của mình mà đáp ứng nhu cầu chưa có được thỏa mãn lắm. Được, lần này đây sau khi anh chị em tu nghiệp 10 ngày, sau khi anh chị em về nước chắc chắn chúng ta đem nhiều ích lợi trong vấn đề phòng bệnh và trị bệnh.

Thứ nhất là bệnh nan y, Thầy không có dám hứa chắc nếu cái người mà bị bệnh câm điếc của gia đình người học viên nêu ra câu hỏi nếu mà bẩm sinh, sanh từ nhỏ thì chắc chắn khó phục hồi lắm, tuy nhiên chúng ta vẫn cố gắng.

Riêng cái phần mà trẻ sơ sinh khi sanh ra nghe được nói được, nhưng mà vì lý do thuốc men bệnh hoạn làm bị đường phát âm nghẽn không nói được không nghe được, chúng ta có thể chúng ta phục hồi bằng công thức mới. Trong những ngày tới, Thầy hướng dẫn cho anh chị em giúp đỡ cho trong cái tình trạng mà bị bệnh, mà thứ nhất là bệnh nan y bệnh dị tật.

Thầy cũng ước muốn và ước ao không phải riêng cho dân tộc Việt Nam của chúng ta mà toàn thể nhân loại. Chúng ta đóng góp bảo vệ cho nhân loại đi đứng được dễ dàng, đó là 1 gánh nặng cho quốc gia cho dân tộc, cho ngân sách. Do đó, thầy cũng mong rằng khi anh chị em học được lớp học này Thượng Thiên cho chúng ta thêm cái khả năng đặc biệt nữa để chúng ta đáp ứng nhu cầu giúp cho những trường hợp khó khăn nhất.

Những ngày tiếp những ngày kế tiếp, trong những bài học ít nhiều Thầy cũng chia sẻ về những công thức đặc biệt dành riêng cho anh chị em 10 ngày này 10 ngày lớp học này, để khi trở về quốc gia trở về gia đình, chúng ta sẽ có nhiều cơ hội đóng góp giúp cho mọi người bớt đau và bớt bệnh.

Quì đi lại cái vấn đề, trong vấn đề bệnh hoạn đau yếu có nhiều yếu tố lắm, mà thứ nhất anh chị em biết dân tộc của chúng ta là tin tưởng các Đấng thiêng liêng nhiều nhất. Đôi khi Thầy phải dùng cái danh từ cái năng lượng từ cạnh luân xa 3 trở lên, biết đâu đó là ông bà tổ phụ chúng ta không chịu giải thoát, không chịu về với Thượng Thiên mà quấn quít bên cạnh gia đình của chúng ta để đóng góp giúp cho gia đình của chúng ta, đó là linh hồn từ luân xa 3 trở lên, ông bà tổ phụ cha mẹ chúng ta để cố gắng giúp cho chúng ta vượt qua cái nạn tai, và khi có cơ hội ông bà tổ phụ chúng ta sẽ về với Thượng Thiên để tu học tiến hóa. Do đó trong vấn đề bệnh tật, anh chị em đừng nghĩ rằng là một cái nạn một cái nghiệp, không đó là một bài học quý giá mà Thượng Thiên cho chúng ta học.

Bây giờ hai cách anh chị em lựa chọn, 1 là con anh chị em bị thương tật còn sống bên cạnh anh chị em, 2 là chết anh chị em muốn cái nào?. Nhưng mà anh chị em muốn cho con của mình chết, hay cháu mình chết gia đình mình chết cũng hông được. Bởi lẽ ông bà tổ phụ chúng ta giữ cái thể xác này giúp cho nó 5 năm 10 năm, biết đâu cái cơ hội này là cái cơ hội anh chị em, Thầy và chúng ta

đóng góp giúp cho những trường hợp mà bệnh dị tật mà Thầy trình bày với anh chị em ngày hôm qua cũng như ngày hôm nay.

Do đó thì anh chị em yên tâm đâu yên tâm đi, Thầy thương tất cả mọi người lắm trong đó là chắc chắn Thầy người Việt Nam Thầy phải yêu thương dân tộc Việt Nam của chúng ta nhiều nhất, bởi lẽ chúng ta nghèo, phát triển kinh tế chưa có được kết quả khả quan lắm.

Vì lý do đó, với công với sức của Thầy, Thầy phục vụ cho nhân loại thật, nhưng mà ít ra một cái dòng máu dân Việt thì ít ra Thầy cũng luôn luôn nhớ mãi quê hương xứ sở. Những cái gì Thầy giúp được, những cái gì Thầy đóng góp được thì sẵn sàng Thầy đóng góp và giúp đỡ không có điều kiện. Mà cái điều kiện Thầy muốn ước muốn là những đứa trẻ của chúng ta, những con em của chúng ta bị dị tật, bị thương tật, tình trạng chiến tranh xảy ra hoặc anh chị em vì lý do này lý do khác mà sanh đứa con ra bị thương tật.

Ý của Thầy là muốn đóng góp làm thế nào những đứa bị dị tật đứng dậy để đi trong gia đình tới lui mà không phải người trong gia đình lo lắng, bảo vệ cho những đứa trẻ đó. Mà ngày hôm qua Thầy có trình bày với anh chị em những người Việt Kiều ở ngoại quốc khi về nước đã trị một cái tình trạng 1 đứa bé sinh ra nằm liên tục 12 năm. Người học viên Việt kiều từ ngoại quốc trở về chỉ truyền điện trong vòng 60 ngày đứa bé đứng dậy, rồi chụp hình gửi qua bên đây đây.

Đó là một hiện tượng mà có thể trong tương lai chúng ta sẽ đóng góp giúp rất nhiều, những cái hiện tượng mà những đứa bé dị tật mà Thầy trình bày với anh chị em, Thầy muốn những đứa bé đó sẽ trở lại bình thường để được gia đình vui vẻ.

Một lần nữa Thầy khuyên anh chị em, khi mà trong gia đình chúng ta có những đứa thương tật, thì anh chị em đừng nghĩ rằng nghiệp quả, mà anh chị em nên nhớ rằng đó là một cái phần thưởng, một cái phương tiện, để giúp cho chúng ta học hỏi tiến hóa cao nhất. Và đó cũng là một cơ hội biết đâu ông bà tổ phụ chúng ta muốn bên cạnh chúng ta mặc dầu không nói không thực hiện được, nhưng mà âm thầm lặng lẽ giúp bằng cái khả năng của ông bà tổ phụ chúng ta bên cạnh con cháu của mình. Nếu anh chị em nghĩ như vậy thì anh chị em sẽ thấy không có cái gì mà tội, lỗi hoặc không có cái gì mà nghiệp quả nặng, nghiệp quả nhẹ hết.

Vừa rồi trước khi nghỉ giải lao Thầy cũng phân tích cho anh chị em, nếu nói cái nghiệp nặng nghiệp nhẹ thì những ông vua, bà hoàng những vị tu sĩ cao tại sao bị mang nặng, chắc chắn là hổng phải vấn đề nghiệp lực nghiệp quả.

Mà nói vấn đề nghiệp lực nghiệp quả, nếu vấn đề mà phúc đức thì ông bà tổ phụ giống nhau nè, cha mẹ giống nhau nè, sinh 2 đứa con ra nè. Tại sao sanh 2 đứa con ra cùng một múi giờ nè, tử vi đông phương, tử vi tây phương thì giống nhau hết. Hai lá số tử vi lấy ra, một đứa thì giàu tương lai sự nghiệp huy hoàng, một đứa thì ở gầm cầu xó chợ đi xin ăn. Thì một trong hai trường hợp này anh chị em đổ thừa là tại phước đức ông bà tổ phụ chúng ta để lại, hay là linh hồn tình nguyện xuống một gia đình để giúp gia đình đó học hỏi tiến hóa, một bên giàu bên nghèo mà con ruột của mình. Đó là một câu chuyện có thật mà Thầy muốn chia sẻ cho anh chị em, để một đề tại giúp cho anh chị em một cái phương tiện để học hỏi để tiến hóa.

Quì còn vấn đề mà những người thương tật, Thầy đồng ý chấp nhận cho người học viên vừa rồi nha. Bất cứ những con em chúng ta như thế nào cũng được, cái điều quan trọng nhất ít nhất thì anh chị em khai mở luân xa 30% lớp 1, 60% lớp 2, và khi có điều kiện thuận tiện thì giúp cho chúng nó được khai mở luân xa 100% rất dễ dàng không có gì khó khăn đâu, Thầy chấp nhận hết những trường hợp đó. Quì.

(Đĩa 17 trùng với đĩa 8); (Đĩa 18 trùng với đĩa 9); (Đĩa 19 câu hỏi 51 trùng với đĩa 10); (Đĩa 20 câu hỏi 52 trùng với đĩa 11); (Đĩa 21 câu hỏi 53 trùng với đĩa 12); (Đĩa 22 câu hỏi 54 trùng với đĩa 13); (Đĩa 23 câu hỏi 55 trùng với đĩa 14); (Đĩa 24 trùng với đĩa 15)

Câu hỏi 48 (mp3)

Chào tất cả các bạn trên toàn thế giới những người học nhân điện, rất là may mắn là chúng ta cùng học với nhau ngành nhân điện này và để cùng nhau đóng góp sức để phát triển ngành nhân điện.

Câu hỏi của con trước hết con muốn xin phép Thầy cho chúng con xem cái quà tặng mà cái đầu dây thắt lưng mà bên này chúng con đã tặng cho Thầy đó, xin Thầy đứng lên cho chúng con nhìn thấy, dạ cảm ơn Thầy ạ.

Là cái người này họ luôn luôn bị cái linh hồn ở trong cái khu nhà đó gây phiền hà, do đó mà có nhờ cô này đến để xem để giúp đỡ để chuyển cho các linh hồn đó đi. Thì cô ta đã đi đến cái nơi đó mà các linh hồn ở luân xa 3 theo như Thầy nói thì khi chúng ta đến thì nó đã đi rồi. Nhưng mà sau khi con đi khỏi nơi đó thì cái người chủ phòng nói vẫn còn có những cái linh hồn đến làm phiền. Con nghĩ rằng cũng có thể đó là những linh hồn cao họ có nhiệm vụ để bảo vệ. Nhưng mà mặc khác cũng có những lúc (…) của các thầy bùa hay gì đó, và khi con hỏi chủ phòng (mất tín hiệu âm thanh), vì thế các linh hồn đến quấy nhiễu ở phòng anh ta được.

Câu thứ 2 con muốn hỏi Thầy là liệu (mất tín hiệu âm thanh) thiền hay là chúng ta ở trong lớp mà chúng ta đi ra khỏi cái thể xác chúng ta rồi đó, thì lúc đó chúng ta có thể gặp những cái linh hồn mà họ đã mất từ trước đó hay không hay những linh hồn khác hay không?

Thầy trả lời:

Quì Thầy chia sẻ cho anh chị em trong vấn đề linh hồn bất tử bất diệt có 2 cách. Cách thứ nhất khi chúng ta đến thì họ đi họ tránh né hay lắm họ biết trước. Do đó nếu anh chị em muốn giúp cái người đó, lần thứ nhất anh chị em báo cho họ biết đàng hoàng, anh chị em vô nhà thăm họ, anh chị em đi ra nếu cái nhà đó ở chính giữa 1 mình thì anh chị em chịu khó đi hướng đông tây nam bắc, mỗi 1 hướng vậy anh chị em đi cách 100m đông tây và nam bắc. Còn nếu cất theo nhà kết cận thì anh chị em đi hướng đông tây nam bắc, bước 100 thước anh chị em đi về.

Và lần thứ nhì lần thứ ba, 2 lần sau bất cứ lúc nào thời gian nào anh chị em rảnh anh chị em ghé vô nhà họ, có chủ nhà hay không có chủ nhà cũng được, lần thứ nhì và lần thứ 3 như vậy thì nếu có linh hồn bất tử bất diệt sẽ rời khỏi đi hết,

còn nếu có linh hồn từ cạnh luân xa 3 trở lên bảo vệ mà gây xáo trộn trật tự xã hội của gia đình thì anh chị em chịu khó cầu nguyện linh hồn Thượng Đế, linh hồn của Thầy đây giúp linh hồn đó về với Thượng Thiên, chắc chắn linh hồn đó về với Thượng Thiên liền. Đó là công thức của ngành nhân điện của chúng ta bắt buộc anh chị em học lớp 7 trở lên anh chị em phải biết cái điều này. Đó là câu thứ nhất Thầy trả lời cho anh chị em.

Tất cả những cuộc nằm mơ là giả hết, nếu anh chị em có nằm mơ anh chị em thấy đó là cũng giả, mà nằm mơ anh chị em thấy là cũng thấy cái thể xác của họ chứ anh chị em không bao giờ thấy cái linh hồn của họ được đâu, linh hồn thì không có ai thấy được linh hồn của mình hết, nhưng mà chúng ta đo được cái năng lực cái năng lượng của linh hồn đó ở mức độ nào, ở trình độ nào cao thấp thế nào mà anh chị em chúng ta có cơ hội học được ngành nhân điện thì anh chị em biết được rõ ràng hơn hết. Đó là Thầy giải thích cho anh chị em để anh chị em tùy trường hợp tùy hoàn cảnh mà anh chị em có cơ hội đóng góp giúp cho tất cả mọi người.

Câu hỏi 49 (mp3)

Người học viên này cám ơn Thầy và trước hết là Thầy đã giúp ổng khi ổng gần như bị chết đuối bên Thái Lan cách đây trên 2 năm, thì đã nghĩ đến Thầy và xin Thầy và được Thầy giúp thì đây là cơ hội để cám ơn Thầy.

Thưa Thầy con muốn hỏi Thầy, Thầyđã nói là sẽ dạy cho chúng con và từ cái hệ vô ý thức chúng con sẽ đạt đến 1 cái hệ ý thức, có thể nào Thầy giải thích rõ hơn cho chúng con được không, và những điều này làm sao từ sự vô ý thức chúng ta đạt được đến hệ ý thức.

Câu hỏi thứ 2, con nhận thấy rằng con người trong xã hội rất thích cái sự sợ hãi, vì con người chúng ta đi tìm cai sự sợ hãi chẳng hạn như coi thước phim kinh rợn phim kinh hồn, rồi uống những thứ thuốc cho chúng ta căng thẳng tinh thần và lúc nào cũng muốn tự mình căng thẳng tinh thần và tự đặt mình trong những cơ hội khó khăn. Vậy có thể nào Thầy giải thích cho chúng con làm cách nào chúng ta có thể giúp được con người để con người tốt thu hút bởi những sự ham muốn là lúc nào cũng cần sợ và có 1 sợ hãi.

Thầy trả lời:

Quì anh chị em biết tất cả mọi người không hoàn toàn mất tự do hết, mặc dầu Thượng đế cho chúng ta thật nhưng mà ai trong chúng ta cũng đều mất tự do trong đó có Thầy, bởi phong tục tập quán, gia đình xã hội đưa ra những luật lệ khắc khe, mà những luật lệ khắc khe gọi là tự do, ai tự do hổng ai tự do hết. Ý Thầy muốn nói tự do ở đây là tự do đi lại, tự do tư tưởng, tự do cuộc sống anh chị em hoàn toàn mất tự do mà anh chị em phải lệ thuộc. Lệ thuộc phong tục tập quán gia đình xã hội, lệ thuộc công ăn việc làm tương lai sự nghiệp anh chị em lệ thuộc hoàn toàn thì làm thế nào anh chị em có tự do được, không có 1% chứ đừng có nói 10% hay 50%. Anh chị em nói là anh chị em địa vị cao phải hông? chức quyền cao phải hông? ở trên thì anh chị em bị rầy, ở dưới thì người ta hoặc đàng hoàng tử tế đối xử với anh chị em thì anh chị em đâu có tự do được.

Anh chị em nên nhớ ngay cả Đức Phật, ngay cả Chúa Giê su ngồi tại chổ không có làm phiền bất cứ 1 người nào hết chỉ biết thương yêu và kính mến, tình thương bác ái của các Đấng để giúp cho nhân loại, nhưng mà cũng chưa vừa lòng nhân loại anh chị em thấy hông. Do đó khi chúng ta biết được nhân loại đang đau khổ chìm đắm trong bể khổ thì chính chúng ta phải thương chúng ta trước, lo thể xác chúng ta, chứ anh chị em nói anh chị em thương quốc gia anh chị em thương dân tộc, anh chị em thương gia đình mà anh chị em không thương cái thể xác anh chị em là anh chị em vô ích, cái đó anh chị em thương giả. Anh chị em phải thương anh chị em, anh chị em phải đầy đủ sức khỏe, anh chị em phải có năng lực thì như vậy thì anh chị em đóng góp giúp cho gia đình, giúp cho xã hội giúp cho cộng đồng được.

Còn anh chị em nói tui muốn tui muốn, muốn thì muốn mà làm thì không chắc chắn, người thất bại đầu tiên là anh chị em, mà cái người đau khổ đầu tiên anh chị em chứ không phải người khác. Tại vì anh chị em muốn mà anh chị em hông làm, phải chi anh chị em muốn mà làm hông được là nó khác à, còn anh chị em muốn mà anh chị em hông làm người đau khổ đầu tiên anh chị em đó là mình, gây khó khăn thể xác của mình thì anh chị em đừng có bao giờ nói tui thương tui, thương vợ tui thương con, tui thương chồng tui thương cha, tui thương mẹ, tui thương tất cả mọi người mà anh chị em nằm 1 chổ anh chị em thương sao? người ta phục vụ cho anh chị em mà anh chị em nói thương sao được mà thương. Rồi anh chị em nằm 1 chổ bà con dòng họ nội, ngoại bên lo cho anh chị em xong, cái anh chị em nói "trời ơi tui thương gia đình tui muốn" nhưng mà không làm, muốn là anh chị em muốn hưởng nhưng mà không làm.

Đó bữa nay Thầy chỉ cho anh chị em vấn đề ý thức và không ý thức, chỉ có tâm linh là giải quyết tất cả mọi sự việc ổn thỏa đời cũng như đạo. Anh chị em học tâm linh thì anh chị em giúp cho đời được, mà anh chị em học đời thì chắc chắn anh chị em không thể nào giúp 1 phần nhỏ tâm linh anh chị em giúp không được anh chị em hông biết, hổng biết sao giúp, biết mà đôi khi anh chị em giúp còn không được đừng nói chi anh chị em hông biết thì làm sao anh chị em giúp. Đó cái lỗi lầm của nhân loại cái điểm này muốn lắm mà không chịu học, muốn thực hiện lắm mà không chịu làm, đó là lỗi lầm của nhân loại làm sao mà có minh triết được.

Mặc dầu Thượng Đế cho chúng ta quyền tự do hết à chúng ta đâu có biết cách sử dụng quyền tự do đó, chúng ta bị lệ thuộc dưới mọi hình thức thì anh chị em muốn minh triết cũng không minh triết được, muốn sử dụng não bộ của mình nhiều % cũng không được luôn, bởi chúng ta không phải vô ý thức, chúng ta không biết rõ ràng cái mục đích, mà nếu chúng ta biết rõ ràng cái mục đích và nguyên nhân thì chúng ta từng bước 1 minh triết đi tới giác ngộ đó.

Đó Thầy giúp ý kiến cho anh chị em cái điểm này anh chị em học hỏi để tiến hóa. Anh chị em biết hết nhưng mà anh chị em làm hông, hổng làm đó là vô ý thức ở điểm này, ý thức biết hết cái gì cũng biết hết, hỏi "làm hông, dạ làm biếng quá, dạ không có rãnh", chứ phải chi người ta hỏi anh chị em biết hông nói không biết còn đỡ, biết làm được hông, được làm hông, hành động hông, dạ không.

Đó là Thầy muốn chia sẻ với anh chị em nếu anh chị em biết được cái mấu chốt, nếu anh chị em biết được cái nguyên nhân thì chắc chắn chúng ta sẽ giải quyết hết, mà giải quyết bằng cái gì bằng cái năng lượng vũ trụ, bằng ánh sáng hào quang mà Thượng Thiên cho chúng ta để chúng ta đóng góp giúp cho nhân loại, nhân loại thế nào thì chúng ta không biết gần nhất gia đình dân tộc quốc gia cộng đồng của chúng ta nè. Đó là Thầy chia sẻ với anh chị em.

Tiếp theo, anh chị em thích sợ hãi, đâu phải thích, hổng phải thích đâu tại vì khủng hoảng quá, khủng hoảng quá rồi đâm ra sợ hãi, rồi sợ hãi tính uống thuốc cho nó an lành nhưng mà uống thuốc lại sợ hãi tiếp, tại mình hết. Tại mình tạo ra cái nguyên nhân để rồi mình sợ chứ không có nguyên nhân làm sao anh chị em sợ được, bên cạnh vợ bên cạnh chồng đi holiday chỗ này chỗ kia hông sợ hãi.

Bây giờ nè sau trận sóng thần vừa rồi nè, 2 vợ chồng nội mà trận sóng thần rồi người ta chết đã đành rồi, 2 vợ chồng chuẩn bị đi du lịch đó nha, chồng thì muốn đi Mã Lai, vợ thì muốn đi Thái Lan, rồi chồng muốn đi Nam dương, vợ muốn đi Tích Lan có nhiêu đó mà chưa đi, tại bị tại bị thần sóng sóng thần, sóng thần đâu không thấy, tại bị đâu không thấy 2 người quýnh lộn. Vé máy bay xé, quýnh lộn 1 người vô nhà thương nằm 1 người vô bệnh viện, anh chị em thấy hông. Trời ơi chưa có gì hết trơn trọi, tự nhiên gây lộn, tự nhiên tạo ra cái mâu thuẩn, tự nhiên tạo ra căng thẳng tự nhiên cái quýnh lộn, thôi khỏi đi đâu hết trơn bị người vô nhà thương người vô bệnh viện đâu có đi đâu nữa, chưa đi tới đâu là nằm bệnh viện rồi, anh chị em thấy hông đó là nguyên nhân mình tạo ra nè. Rồi tự mình không thương mình nói "trời ơi tui thương vợ lắm, trời ơi tui thương chồng lắm để tui đưa chồng tui đi holiday, tui đưa vợ tui đi holiday", trời ơi holiday đâu chưa thấy 1 người vô bệnh viện 1 người vô nhà thương, anh chị em thấy hông vô lý nhất cái này, đó là Thầy muốn chia sẻ với anh chị em.

Do đó, bài học ngày hôm nay với ngày hôm qua Thầy muốn chia sẻ chúng ta là chúng ta vượt lên, đừng bao giờ mà chúng ta kết tội 1 người nào hết mặc dầu người đó vô lý nghe cho rõ nha. Mặc dầu mình biết người đó vô lý nhưng đừng bao giờ kết tội, mà bây giờ người ta vô lý anh chị em khen chừng 10 lần cái lần thứ 11 tự nhiên người ta có lý à, đó anh chị em làm thử coi. Người ta vô lý với mình lần thứ nhất, lần thứ 10 anh chị em chịu đựng chừng 10 lần thôi lần thứ 11 người ta có lý à, là mình dẫn dụ họ riết cái họ có lý hết 10 điều, mà 10 điều đó không có lý mà mình nói có lý có lý.

Cái tự họ nói lại, trời ơi mình có lý đâu không thấy mình vô lý hết 10 lần rồi, thôi lần thứ 11 mình tạ tội đi, mà tạ tội mình đi mất mẹ rồi còn đâu tạ tội, lúc đó có lý thiệt đó, có lý là mình đi rồi nghe cho rõ nha, lúc đó có lý thiệt đó, chịu đựng tới 10 trận là quá rồi, người ta có 3 trận là tắt thở rồi mình chịu đựng tới 10 trận lận, 10 trận thôi cái bye bye see you again.

Thầy chưa chịu đựng, anh chị em nghe lời Thầy đi chịu đựng chừng 10 lần thôi, lần thứ 11 chắc chắn là người đó có lý à, tại sao có lý không? mình đi rồi thì không còn lý gì hết, có lý thiệt có lý người đó mình đi mẹ rồi go around, fa away, đi xa lên núi Hy mã lạp sơn rồi khỏi tìm, chịu khó nghe lời Thầy đi Thầy chỉ cái này chắc ăn lắm, ráng bỏ qua đi chứ lấy ai làm, ráng ở lại nha con.

Quì đó là Thầy muốn chia sẻ anh chị em những kinh nghiệm này. Thầy hy vọng còn những tiếng sau cùng để chúng ta học cái bài tâm lý - tâm linh, để rồi hy vọng ngày hôm qua ngày hôm nay và ngày mai nếu anh chị em có cơ hội gạt bỏ những cái tị hiềm ích kỷ nhỏ nhoi, gạt bỏ những cái hận thù những cái chia rẽ từ trước kia, thì chắc chắn cái điểm Thầy hy vọng mà anh chị em thực tập lần đầu tiên anh chị em có cơ hội thể xác linh hồn của mình đi ra ngoài không gian, chắc chắn không phải đem ích lợi cho mình, nhưng mà sự thành công của chúng ta được Thượng Thiên giao cho 1 nhiệm vụ vô cùng quan trọng.

Và Thầy cũng nhắc nhở chung cho tất cả anh chị em, anh chị em đừng nghĩ rằng anh chị em dỡ anh chị em không đủ khả năng, đúng các nhà khoa học trên thế giới còn chưa đủ khả năng thì làm sao anh chị em có đủ khả năng. Nhưng mà chúng ta được cái may mắn nhất Thượng đế giao cho chúng ta cái nhiện vụ, mà nhiệm vụ đó bất cứ nhiệm vụ lớn nhỏ gì chúng ta cũng hoàn thành được hết, bởi lẽ bên cạnh chúng ta có Thượng Thiên, mà công việc này là công việc của Thượng Thiên thì anh chị em làm trôi chảy lắm, mà công việc của chúng ta công việc cá nhân của mình thì chắc chắn sẽ thất bại. Anh chị em lấy cái mấu chốt chánh này thì anh chị em sẽ biết là kết quả cái việc làm của anh chị em thuận Thiên hoặc nghịch Thiên, thuận Thiên là kết quả do Thượng Đế giao cho anh chị em, nghịch Thiên là do mình tạo ra thì chắc chắn không thành công. Đó là Thầy muốn nhắc nhở chung cho tất cả anh chị em.

Và vấn đề trình độ anh chị em đừng có lo, anh chị em thấy có 1 ông tổng thống nào mà có bằng tiến sĩ không? hổng có chứ không phải có, nhưng mà xung quanh ông tổng thống đó có biết bao nhiêu người có bằng tiến sĩ, biết bao nhiêu người có ý kiến để xây dựng 1 quốc gia 1 dân tộc, thành ra anh chị em đừng có nhắm vào ông tổng thống đó bắt buộc phải có bằng, không có ông nào có bằng hết, ý Thầy nói là không có bằng cấp cao đó.

Anh chị em đừng có căn cứ vào bằng cấp cao, mà khi 1 vị nguyên thủ quốc gia thì chắc chắn ít nhiều cái linh hồn của những vị nguyên thủ quốc gia đó cũng được Thượng Thiên giao cho 1 trách nhiệm coi hàng trăm triệu người. Anh chị em có làm được không anh chị em chê người ta, anh chị em coi 10 người không được nè, 100 người không được nè anh chị em chê, mà trong khi đó người ta trong coi 100 triệu người, 200 triệu người anh chị em chê nói người đó dỡ. Anh chị em hay hông? hay mà anh chị em cộng đi cộng lại coi bao nhiêu, có 8 người à, hổng bằng con cháu người ta nữa.

Thành ra anh chị em muốn phục vụ anh chị em đừng có căn cứ, chắc chắn ít nhiều 1 vị nguyên thủ quốc gia đó, ít nhiều linh hồn của những vị đó có bổn phận trách nhiệm từ Thượng Thiện gửi đến để đóng góp giúp cho quốc gia, dân tộc và giúp cho thế giới nhân loại, đó là Thầy giúp ý kiến cho anh chị em 1 đoạn này.

Câu hỏi 50 (mp3)

Theo như con nghĩ thì tất cả những cái khả năng mà Thượng Đế gia cho chúng con thất ra là 1 trách nhiệm rất nặng nề đối với chúng con. Trong cái trường hợp chúng con đạt được cái trình độ là chúng con di chuyển ra không gian với linh hồn và thể xác, thì con muốn hiểu sự việc này đó là do Thượng đế

gửi chúng con đi để giúp những vùng, những nơi nào đó hay đó là sự tự ý của chúng con quyết định và đi đến 1 vùng nào đó với thể xác trong không gian, Thầy có thể nào giải thích cho chúng con.

Và thưa Thầy nếu chúng con đạt được cái trình độ di chuyển trong không gian với linh hồn và thể xác, thì cái việc đó để làm gì có phải là để chúng con hiểu thêm, để chúng con có thêm ý thức là chúng con có thể di chuyển ra không gian hay là như thế nào? Cái mục đích là như thế nào ngoài vấn đề mà chúng con được di chuyển với linh hồn và thể xác ra ngoài không gian?.

Và câu hỏi thứ 2 con muốn xin hỏi Thầy. Thưa Thầy có thể nào Thầy giải thích cho chúng con cái sự khác biệt khi chúng con giúp, trong trường hợp thứ nhất là chúng con truyền điện từ đàng xa với ánh sáng hào quang của Thượng Đế đến một vùng nào đó?

Và cái trường hợp thứ nhì là chúng con di chuyển với linh hồn và thể xác đến 1 vùng đó cũng của vùng đó để giúp, thì cái sự khác biệt hữu hiệu của sự giúp đỡ đó là như thế nào?

Thầy trả lời:

Người học viên này nêu ra câu hỏi khi mà đi ra không gian, thể xác linh hồn ra ngoài không gian thì chính chúng ta chọn hay là Thượng Đế chọn để chúng ta thực hiện công tác của Thượng Đế. Và người học viên này nêu ra câu hỏi khi chúng ta ra ngoài không gian để làm gì, có ích lợi gì cho mình hay cho mọi người, và khi nơi này bị thiên tai nơi kia bị thiên tai thì chính chúng ta điều khiển hay Thượng Thiên điều khiển.

Quì với 1 cái điểm nữa người học viên này muốn nêu ra khi mà nhận ánh sáng hào quang chúng ta gửi đi bằng cái lớp 13++, và khi cái linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài không gian thì chúng ta giúp cho mọi người thì 2 cái ảnh hưởng như thế nào và khác biệt như thế nào. Đó là những câu hỏi người học viên từ bên Venezuela nêu ra câu hỏi. Quì bây giờ bắt đầu Thầy trả lời cho anh chị em đây.

Thứ nhất, những năm về trước Thầy hướng dẫn cho anh chị em những lớp thấp hơn lớp này, Thầy đã trình bày hướng dẫn cho anh chị em bây giờ Thầy tổng kết lại. Quả địa cầu của chúng ta đang ở đây Thượng Đế chọn lựa gửi con người bằng xương bằng thịt, bằng sự hiểu biết của động minh để giúp con người giác ngộ hòa hợp với linh hồn đi đến hành tinh khác lập nghiệp có xã hội loài người. Ngoài quả địa cầu của chúng ta thì không có hành tinh nào có xã hội loài người giống như quả địa cầu chúng ta đang ở. Đó là Thầy nhận thông điệp thông điệp từ Thượng Thiên cách nay trên 33 năm về trước.

Kế tục tất cả mọi sự việc mà Thầy cũng học từ Thượng Thiên con người sẽ giúp con người, mà con người đó phải được Thượng Thiên cho quyền năng khả năng, mà con người đó không ai xa lạ là Thầy, là anh chị em là chúng ta được cái quyền năng khả năng từ Thượng đế gửi đến để đóng góp giúp cho nhân loại sự hiểu biết sự minh triết sự giác ngộ để có cơ hội đi những hành tinh khác mà có xã hội loài người.

Anh chị em biết quả địa cầu của chúng ta trong lĩnh vực khoa học, trong lĩnh vực nghiên cứu không gian thì các nhà khoa học Thầy không có ý kiến.

Nhưng mà quả địa cầu chúng ta có từ thời điểm nào Thầy cũng không cần biết. Xã hội loài người có mặt trên quả địa cầu này theo sự hiểu biết của Thầy từ Thượng Thiên chỉ cho Thầy dạy cho Thầy 3 tỉ năm chứ không phải 300 triệu năm hay 200 triệu năm hay 1 triệu năm đâu. Thì anh chị em biết cái lịch trình tiến hóa nhân sinh con người từ khi con người mà trước khi con người thì anh chị em biết bao nhiêu linh hồn muôn loài vạn vật, mà linh hồn đầu tiên nhỏ nhất là linh hồn tế bào linh hồn thần kinh thì biến đổi thời gian không gian thành con người thì anh chị em biết bao nhiêu triệu năm, Thầy chỉ dẫn giải cho anh chị em thôi chứ Thầy không có máy tính Thầy không có máy đo.

Do đó tất cả mọi sự việc Thượng Đế muốn dùng con người, đào tạo con người và con người được minh triết được giác ngộ, để rồi con người này sẽ giúp tất cả con người ở quả địa cầu này giác ngộ minh triết giống như chúng ta, thì lúc đó bất cứ nơi nào và nơi đâu chúng ta di chuyển đến để lập nghiệp, để tạo ra con người giống như quả địa cầu của chúng ta.

Tại sao 200 ngàn năm về trước đáng lẽ được tại sao không được? Quả địa cầu chúng ta có 1 mà xung quanh quả địa cầu chúng ta thì không biết bao nhiêu quả địa cầu xung quanh quả địa cầu chúng ta, mà không có phổ biến dạy cho nhân loại thì làm thế nào những người trong quả địa cầu chúng ta có đủ khả năng đi những hành tinh kế cận lập nghiệp mà tạo ra con người. Đó là lý do Thượng Đế mời tất cả linh hồn thể xác của những người Atlantic trở về với Thượng Thiên cách nay 200 ngàn năm.

Tới ngày hôm nay, sau 200 ngàn năm thì linh hồn của Thầy từ Thượng Thiên gửi xuống đến 1 dân tộc Á châu, dân tộc Việt Nam để Thầy có cơ hội đi nơi này nơi khác nhắc nhở chung cho tất cả anh chị em 5 châu 4 biển trong suốt 16 năm vừa qua, thì anh chị em chắc chắn cái này Thầy tạo ra không được.

Nếu Thầy tạo ra được thì 1 cái môi trường khác, mà nếu Thầy tạo ra được thì mỗi lần Thầy dạy học 2 hoặc 3 con người thôi, chứ không có lý do gì 1 con người phương đông, 1 người Việt Nam mỗi 1 lần Thầy rao giảng hiện tại đây đất nước bên nước Hòa Lan thông dịch ít nhất 14 thứ tiếng, báo cáo cho Thầy 14 thứ tiếng nha, ở bên Úc châu Thầy quyết định có 2 thứ tiếng thôi: tiếng Anh và tiếng Việt.

Nhưng mà bây giờ Thượng Đế sắp đặt như thế nào hiện tại mà bây giờ thông dịch tới 4-5 thứ tiếng, tiếng Anh, Pháp, Ý, Tây Ban Nha, tiếng Thái, tiếng Việt thì khỏi kể thành ra 6 ngôn ngữ. Cái ngôn ngữ mà thông dịch nhiều nhất là 14 ngôn ngữ tại Hòa Lan mặc dầu có 850 anh chị em thôi. Còn Thái Lan Thầy cũng có quyết định 2 ngôn ngữ thôi đó nha, tiếng Anh tiếng Việt, tiếng Thái 3 ngôn ngữ chứ, nhưng mà thêm tiếng Iran nữa rồi tiếng Liên Xô nữa, có thể là thêm tiếng Bungary, Hungary gì đó.

Đó là cái việc mà Thầy muốn chia sẻ với anh chị em, từng giai đoạn 1 từng thời kỳ 1 Thượng Đế làm bằng mọi cách cho chúng ta tự do để chúng ta học hỏi chúng ta tiến hóa. Mà khi chúng ta học hỏi tiến hóa, gần nhất trong năm nay đây, gần nhất trong 10 ngày đây nếu Thầy anh chị em chúng ta có cơ hội ra ngoài không gian, thì chắc chắn mọi sự việc cho nhân loại được sống cảnh Niết bàn ở trần gian, được Hội Long hoa đến với nhân loại mà người đầu tiên đó là Thầy, anh chị em chúng ta tình nguyện đi trước để chia sẻ giúp đỡ cho tất cả những

người đi sau cùng giống như chúng ta, có khả năng giống như chúng ta để chúng ta có cơ hội đi hành tinh này hành tinh khác có xã hội loài người giống như quả địa cầu chúng ta đang ở.

Bây giờ nếu anh chị em không có khả năng, anh chị em mang thân xác này chịu đựng có 100 độ là chết rồi, 100 độ trừ hay 100 độ cộng thì anh chị em cũng đủ chết rồi hổng thể nào sống được. Do đó thì chúng ta không cần mang thân xác này, mà thân xác này hòa hợp với linh hồn chúng ta, hòa hợp với năng lượng vũ trụ, hòa hợp với không khí thì sự không có thời gian không gian, thì không có thời gian không gian lạnh nóng không có giá trị đối với thể xác của chúng ta hòa hợp với linh hồn của mình.

Đó là Thượng đế muốn đào tạo Thầy, đào tạo anh chị em, đào tạo chúng ta giác ngộ thật minh triết thật để đóng góp giúp cho mọi người. Khi mà Thầy, khi mà anh chị em linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài đó là sự thành công của chúng ta được Thượng Thiên dạy được Thượng Thiên chỉ, được Thượng Thiên cho phép để chúng ta phục vụ cho nhân loại. Chứ anh chị em chúng ta đừng nghĩ rằng chúng ta có khả năng ra ngoài không gian, chúng ta muốn đi nơi này muốn đi nơi khác, giúp nơi này nơi khác không được đâu, tất cả Thượng đế điều khiển hết khi chúng ta thành công đi ra ngoài không gian.

Đi lại vấn đề, anh chị em truyền ánh sáng hào quang của Thượng Đế có giới hạn, anh chị em nhận ánh sáng hào quang anh chị em truyền nơi nào thì nơi đó nhận nhưng mà không phải toàn bộ nơi đó nhận hết, những người nào có duyên lành thì mới nhận được cái điểm này, những người nào không có duyên lành thì không nhận được cái điểm này chứ không phải nhận toàn bộ.

Mà khi linh hồn thể xác chúng ta đi ra ngoài không gian được chúng ta có khả năng đến 1 địa điểm bị nạn tai, thì chúng ta có đầy đủ khả năng chặn đứng mọi sự việc bởi thiên tai từ đâu tới, từ sóng, từ nước, từ gió, từ bão nhưng mà chúng ta có khả năng chặn bão gió nước được an lành.

Nội cái việc anh chị em đi máy bay, nội cái việc anh chị em học tới lớp 7 thôi, khi máy bay của anh chị em bị gió những gió mạnh làm cho máy bay của anh chị em di chuyển mất thăng bằng, mà khi anh chị em chỉ cầu nguyện các Đấng thôi, dùng cái năng lực của anh chị em có sẵn anh chị em gửi gió về phương xa, gửi gió về không gian thật cao cái máy bay trở về quân bình. Mặc dầu những người phi hành, những người pilot (phi công) muốn qua khỏi cái gió này phải đi ít nhất 15, 20 phút hoặc nữa giờ, nhưng mà khi anh chị em chúng ta cầu nguyện chỉ 1 phút thôi, sau 5 phút sóng lặng máy bay được an lành không có bị trở ngại trong vấn đề ở trên chiếc máy bay. Đó là không phải cho chúng ta, cho tất cả anh chị em những người đi trong chiếc máy bay, máy bay trở lại thăng bằng mà chúng ta được êm dịu, đó là anh chị em chỉ học lớp 7 thôi nha, đó là lớp 7 thời kỳ này đó nha.

Chứ năm 1992 cách nay 13 năm về trước, học viên của Thầy học tới lớp 3 lớp 4 chưa được lớp 5, mà lớp 3 lớp 4 từ bên Pháp đến nước Mỹ học, từ các nước đến nước Mỹ học khi trở về nước máy bay bị gió bị bão, chỉ cần cầu nguyện máy bay được trở lại thăng bằng. Những trận tuyết đến bớt tuyết, máy bay tiếp tục cuộc hành trình để anh chị em đến lớp học đúng giờ, đúng ngày đúng tháng.

Đó là Thầy muốn chia sẻ cho anh chị em, khi chúng ta có khả năng để chúng ta có khả năng rồi thì Thượng Thiên cho chúng ta thêm cái khả năng nữa, mà càng có khả năng nhiều chừng nào thì trách nhiệm chúng ta càng cao chừng đó. Bởi lẽ chúng ta chấp nhận hy sinh cuộc đời mình đóng góp giúp cho nhân loại, đóng góp giúp cho xã hội, đóng góp giúp cho quốc gia dân tộc thì chắc chắn Thượng Đế sẽ ban cho anh chị em trực tiếp hoặc gián tiếp những cái khả năng kỳ diệu hơn khả năng con người, thì anh chị em chúng ta mới đóng góp giúp con người được, đó là con người giúp con người đó.

Câu hỏi 51(mp3)

Xin Thầy có thể nào giải thích cho chúng con hiểu thêm cái lý do tại sao nhân loại con người phải tiến hóa? Và tại sao chúng con phải tiến hóa để đạt được trình độ ý thức cao để giúp cho người khác tiến hóa? Tại sao đấng Thượng Đế không có giúp cho người để tiến hóa? và tại sao đấng Thượng Đế phải sử dụng con người như chúng con là trung gian giữa Đấng thiêng liêng và để giúp cho xã hội loài người? dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Quì những câu hỏi tương tự những lớp học vừa qua những năm vừa qua rất nhiều không ít, nhưng mà Thầy muốn tóm lượt lại ngắn gọn để cho anh chị em thông suốt rất nhanh mà anh chị em có thời gian có cơ hội thực hiện giúp cho thể xác chúng ta giác ngộ.

Thượng Đế thì cho quyền tự do của anh chị em để học hỏi tiến hóa. Cũng như mấy ngày qua và những lớp học trước anh chị em có nghe hông, hông anh chị em muốn mà hông làm, xin thì nhiều mà làm hổng được bao nhiêu rồi oán trách giận hờn các Đấng thiêng liêng cao cả, oán trách giận hờn quốc gia dân tộc, tất cả những lời oán trách đó không bao giờ biết mang ơn bất cứ người nào.

Cái địa vị của Thầy ngày hôm nay Thầy hông có dám nói ai Thầy nói Thầy nè, từ 1 người bình thường nhất ở đất nước của Thầy đến 1 người có tương lai có địa vị ở 5 châu 4 biển, học trò Thầy hàng triệu người, hàng chục nước trên thế giới đều có học trò của Thầy hết. Thầy thiếu nợ dân tộc, quốc gia, những người đã tạo cơ hội cho Thầy từ khi sanh Thầy ra tới khi Thầy trưởng thành, biết bao nhiêu nợ nần của quốc gia dân tộc của Thầy.

Kế tục, Thầy tiếp tục cuộc hành trình đi rao giảng nơi này nơi khác, quốc gia này quốc gia khác, nếu không có người phục vụ cho Thầy thì Thầy đâu có cơ hội để chia sẻ đóng góp giúp cho tất cả anh chị em, mà tất cả mọi người quên lãng hết, nhưng mà Thầy hông quên. Thầy nhớ từng chi tiết nhỏ những người đóng góp giúp cho Thầy, từ lúc Thầy còn là 1 người bần cùng, 1 người nghèo nàn nhất trong xã hội loài người ở quốc gia của Thầy, Thầy không bao giờ Thầy quên. Mà những người không giúp cho Thầy thì Thầy cũng đền ơn đáp nghĩa, bởi công lao dân tộc, tổ quốc đã nuôi dưỡng Thầy từ khi Thầy có mặt ở đất nước của Thầy, đến khi Thầy rời khỏi đất nước của Thầy thì biết bao nhiêu năm mà Thầy ở nơi đó luôn luôn Thầy vẫn còn thiếu nợ.

Mặc dầu công quả công đức Thầy vô biên nhưng mà nợ nần Thầy vẫn trả, bởi lẽ những người đó đã tạo cho Thầy 1 cơ hội để học hỏi tiến hóa và tạo cho

Thầy có 1 địa vị ngày hôm nay. Nếu không có những người ở bên đất nước của Thầy thì giờ phút này Thầy chết, Thầy bệnh, Thầy đau Thầy yếu rồi chứ Thầy đâu có cơ hội đi ra hải ngoại để đi rao giảng, để giới thiệu để nhắc nhở để giúp cho anh chị em minh triết giác ngộ.

Anh chị em hỏi tại sao thì Thầy chia sẻ với anh chị em đây. Cái người gọi là không ích kỷ, cái người gọi là có quyền năng khả năng gần nhất ở quả địa cầu của chúng ta đó là những người Atlantic, nhưng mà cũng không chia sẻ những cái khả năng cho tất cả mọi người thì làm sao anh chị em chúng ta minh triết giác ngộ được, chắc chắn là không.

Do đó thời điểm cuối thế kỷ 20 đầu thế kỷ 21 Thầy ra đời, những gì Thầy học từ Thượng Thiên Thầy dạy cho anh chị em hết Thầy không có tiếc gì hết. Thượng Thiên gửi thông điệp như thế nào thì Thầy dạy như thế đó Thầy cũng không có dấu, cái này không phải của Thầy.

Cái ngành này của Thượng Thiên thì nhiệm vụ của Thầy là Thượng Thiên dạy cho Thầy, Thượng Thiên yêu cầu Thầy dạy cho tất cả anh chị em thì Thầy vâng lệnh Thượng Thiên Thầy hoàn thành nhiệm vụ đóng góp, chia sẻ giúp cho anh chị em để trở nên minh triết thật.

Nhưng tới giờ phút này sau trên 30 năm, sau 16 năm Thầy rao giảng, sau 13 năm từ khi Thầy ra khỏi ngoài không gian thì Thầy mới được cơ hội dạy cho anh chị em học thực hành thể xác, linh hồn chúng ta ra ngoài không gian để giúp cho nhân loại. Giúp cho nhân loại đây là giúp cho nhân loại minh triết giác ngộ, giúp cho nhân loại đạt được cái khả năng, quyền năng từ Thượng Thiên để giúp cho thế hệ tương lai là cũng con người. Tại chúng ta không chấp nhận, chúng ta nghĩ rằng chúng ta giỏi chúng ta hay chúng ta không cần các Đấng, mà chúng ta quên rằng từ đâu chúng ta tới anh chị em không biết cái này, nhân loại không biết cái này, cứ nghĩ rằng chúng ta minh triết chúng ta giác ngộ, chúng ta có đầy đủ khả năng, chúng ta là nhà trí thức.

Nhưng những người trí thức giống như anh chị em giống như chúng ta, nếu không có người phục vụ cho chúng ta anh chị em có trở thành trí thức được hông?. Nếu anh chị em không có cơm ăn áo mặc anh chị em có trở thành người trí thức được hông?, mà cơm ăn áo mặc ai tạo ra cho anh chị em ăn đây là người nông dân đó, người lao động đó, người thợ thuyền đó. Tất cả tụ hội lại để giúp cho chúng ta trở thành con người minh triết, con người giác ngộ, con người thông minh, con người có địa vị cao chúng ta phải thiếu nợ đó.

Ngay cả Đức Phật dạy cho Thầy nè anh chị em nghe cho rõ nha. 33 năm về trước chính Đức Phật Thích Ca dạy cho Thầy, khi Thầy nhập định rồi Đức Phật dạy cho Thầy nè " Đức Phật thiếu nợ nhiều lắm con ơi, Đức Phật hứa tất cả mọi sự việc mà Đức Phật chưa hoàn thành nhiệm vụ, Đức Phật phải xuống trần gian này để trả nợ nè con ơi", nợ lúc Đức Phật hoàng tử Siddhartha đó, nợ là lấy được công chúa đó, nợ là có con đó, biết bao nhiêu người phục vụ cho hoàng tử Siddhartha, mà khi Ngài thành chánh đẳng chánh giác đó là những người quốc gia dân tộc của Ấn Độ.

Nếu không nhờ những người đó, nếu không nhờ những người phục vụ cho Ngài thành chánh đẳng chánh giác thì ngày này giờ này không có Đức Phật Thích Ca ở trên trần gian này bằng cái danh hiệu của Ngài đâu. Do đó Ngài

xuống dưới trần gian bằng xương bằng thịt giống như anh chị em giống như chúng ta anh chị em có biết hông, hông chắc chắn là hông, mà anh chị em có biết anh chị em cũng hông tin trình độ căn cơ chúng ta thấp quá làm sao chúng ta tin được.

Đức Phật Thích Ca đứng trước mặt anh chị em anh chị em biết hông, không, đôi khi anh chị em hông biết còn chửi lại trừ nữa chứ, thực tế là vậy tại anh chị em hông biết, mà hông biết thì không có tội. Anh chị em mong Đức Phật xuống, Đức Phật xuống anh chị em đuổi đi. Anh chị em mong Chúa xuống, Chúa đứng trước mặt anh chị em nói không phải đi. Tại vì anh chị em mong Đức Chúa xuống giống như 2000 năm về trước phải 32 tuổi, phải trẻ mà hông biết lúc đó Chúa Giê su có tóc quăn không, không biết có râu không mà anh chị em vẽ có râu nè, anh chị em vẽ tóc quăn, mà hông biết Chúa Giê su có vậy hông?

Còn Đức Phật anh chị em thấy hông tội nghiệp cho ổng lắm, Thầy tội nghiệp Đức Phật Thích Ca lắm. Đức Phật Thích Ca lúc Ngài tu ốm nhôm vậy nè, đen thui người Ấn Độ mà, nhưng mà dân tộc của Thầy thương Đức Phật lắm, ông Phật tượng bự vậy nè, cao vậy nè, ở trên trán để cái hột xoàn vô nha mà mặt vàng khè hổng bao giờ đen hết, mà ông Phật đâu có vàng, cái việc này Thầy giải thích cho anh chị em hoài.

Do đó, khi chúng ta hiểu được chúng ta thiếu nợ nần thì đừng bao giờ kể công ai hết, ngay cả các Đấng tối cao còn thiếu nợ dưới trần gian này thì anh chị em đừng có hòng, đừng có mong rằng anh chị em kể công cho ai, mỗi người có bổ phận trách nhiệm đưa người này giúp người này để trở thành một nhiệm vụ để chia sẻ đóng góp giúp cho mọi người. Thượng Đế giúp cho chúng ta minh triết rất dễ dàng, nhưng mà minh triết anh chị em không hiểu gì hết, mà chỉ cho anh chị em đường minh triết anh chị em không chịu đi.

Giống như ngày hôm qua Thầy chỉ cho anh chị em đi hướng đông nè gần lắm, hướng đông đi xa lắm anh chị em đi hướng tây, hướng tây đóng cửa hết đây lại hướng đông có 2 phút anh chị em đi hướng tây tính tới 18 phút lận. Đó là Thầy muốn chia sẻ với anh chị em để anh chị em hiểu được.

Nhưng mà chưa hết đâu Thầy hứa với anh chị em rồi, rồi anh chị em đừng có oán trách đừng có giận hờn, đừng có nói tại sao mà Thượng Đế có quyền năng khả năng không giúp cho chúng ta minh triết giác ngộ, phải dạy dỗ chúng ta tiến hóa từ muôn loài vạn vật để thành con người, con người học hỏi để tiến hóa. Tất cả những cái đó Thầy sẽ giải đáp cho anh chị em cái bài học thứ 3 vào ngày thứ 5 thì lúc đó anh chị em nhẹ, mà có thể anh chị em nhẹ cái anh chị em khỏe mà khỏe có thể thể xác anh chị em giác ngộ, mà thể xác anh chị em giác ngộ cơ thể anh chị em đi ra ngoài không gian với linh hồn của mình.

Đó là tương lai mấy ngày tới chứ không phải tương lai Thầy kêu anh chị em đợi tới 1 thế kỷ đâu. Đó là lý do qua câu hỏi vừa rồi người học viên nêu ra Thầy phân tích để cho anh chị em có cơ hội học hỏi để tiến hóa.

Câu 52 (mp3)

Chúa Giê su với Đức Phật đã dạy có nghĩa là mình phục vụ cho mọi người, thì bây giờ làm thế nào chúng con có thể thể hiện cái điều này một cách đúng

mức. Vì điều thứ nhất chúng con phải lo cho chính bản thân của mình và đến giúp được bản thân của mình rồi chúng con giúp mọi người. Thì cái điều này khiến cho bà lúc nào cũng phân vân trong đầu vì làm sao bây giờ bà có thể giúp cho được chính bản thân của mình, và đồng thời giúp cho mọi người 1 cách hữu hiệu? Xin Thầy có thể nào giúp cho bà giải tỏa được cái tư tưởng của bà để giúp cho được bản thân của mình và đồng thời giúp cho mọi người 1 cách hữu hiệu.

Thầy trả lời:

Quì anh chị em biết giúp bản thân giữa chúng ta như thế nào hông, chúng ta đừng hành hạ nó chúng ta phải tội nghiệp nó, chúng ta nhờ nó thì chúng ta mới giác ngộ minh triết được, đó là linh hồn của 1 người nói với thể xác của 1 người, linh hồn của Thầy nói với thể xác của Thầy để cho anh chị em học hỏi tiến hóa đó.

Bây giờ anh chị em ăn chơi trác táng rượu chè cờ bạc thì dù cho linh hồn anh chị em có giỏi cấp mấy đi nữa thì anh chị em cũng không có giúp cho gia đình mình nữa chứ đừng có nói giúp cho người ngoài. Và Thầy cũng mong rằng khi chúng ta có năng lực mạnh chúng ta phải biết bảo vệ cái thể xác chúng ta, chứ không phải chúng ta có năng lực mạnh rồi chúng ta đi nơi này nơi khác, đi chơi rồi giởn hớt, rồi ca nhạc hát thâu đêm suốt sáng, rồi không ăn không ngủ, ăn uống thất thường thì thể xác anh chị em mất bệnh hoạn đau yếu, mất tất cả thì làm sao anh chị em giúp cho mọi người được, đó là anh chị em không thương cái thể xác của mình.

Bây giờ Thầy không có cấm anh chị em uống rượu, anh chị em ăn tiệc uống rượu 1, 2, 3 ly về anh chị em ngủ thì đâu có sao, Thầy không có cấm uống rượu à nha. Còn việc này hông phải hả anh chị em mong rằng có ai mời anh chị em uống rượu thì anh chị em uống rượu đến nỗi mà người ta khiên anh chị em về rồi bỏ anh chị em, liệng anh chị em không biết gì hết, anh chị em đâu có thương anh chị em. Rồi chừng chừng anh chị em tỉnh rượu anh chị em nói trời ơi tui thương vợ tui quá, tui thương con tui quá tui tội nghiệp nó quá mà rượu vô cái quên vợ quên con cái tiếp tục nhậu say tiếp.

Đó là chúng ta thương cái này nè, chúng ta phải điều khiển chúng nó chúng nó nghe lời chúng ta chứ chúng ta đừng nghe lời chúng nó, mà chúng ta nghe lời chúng nó chúng nó giúp chúng ta thì chúng ta nghe lời chúng nó, còn chúng nó dẫn chúng ta đi thì thôi triền miên lận hụp trong bể khổ trần ai. Đó là lý do Thầy muốn gom lại 1 cái điểm là chúng ta phải bảo vệ sức khỏe của chúng ta.

Bây giờ nếu người bình thường Thầy nói thật với anh chị em nha ngồi hội nghị 10 ngày như ngày hôm nay nè mỗi ngày 8 tiếng đồng hồ đó nha chắc chắn không ai chịu nổi đâu, chắc chắn chịu không nổi rồi. Nhưng mà tại sao anh chị em chịu nổi được, những người thông dịch chịu nổi được, chúng ta chịu nổi được đó là dòng điện từ Thượng Thiên đến bảo vệ cho chúng ta để chúng ta học chúng ta có khả năng chúng ta đóng góp giúp cho nhân loại.

Anh chị em biết 14 người thông dịch viên chính thức ít nhất cũng 10 người thông dịch viên phụ, đó là bên Hòa Lan nha và các nơi khác cũng vậy, Thái Lan cũng vậy, ở bên Úc châu này cũng vậy luôn luôn phải có 1 hoặc 2 người kế cận

để hợp tác thông dịch giúp cho khóa học được hoàn thành, giúp cho anh chị em học được bài học để được tiến hóa giúp cho mọi người.

Còn nếu anh chị em không có lo cho thể xác này thì làm sao anh chị em giúp cho gia đình mình, chứ đừng nói giúp cho tổ quốc giúp cho quốc gia giúp cho dân tộc giúp cho nhân loại, không được không bao giờ được.

Đó là lý do Thầy chia sẻ với anh chị em, anh chị em phải kèm chế cái thể xác của mình đủ là đủ đừng ham muốn, chúng ta đừng nghe theo lời nó. Thầy thí dụ bây giờ thì anh chị em có bộ đồ mặc, anh chị em có 2 bộ 3 bộ được rồi đó là công phục của Thầy đó nha, bây giờ 3 bộ mặc dư rồi, 5 bộ thì mặc càng dư nữa. Nhưng mà Thầy không phải 5 bộ đâu nhiều lắm, học trò Thầy thấy Thầy mặc đồ mấy bộ mặc qua mặc lại hoài thương cho Thầy, cho Thầy Thầy coi không được Thầy cho, dư nhiều quá Thầy không mặc Thầy cho, đó là chúng ta thương chúng ta.

Chứ bây giờ anh chị em có cái này bắt buộc nha, khoa học sắp tới rồi nha, bây giờ ra cái tiệm này không có đi tiệm kia ở Melbourne không có đi Sydney, Sydney không có đi Brisbane, Brisbane không có đi Tân Tây Lan, Tân Tây Lan không có đi qua Singapore để mua 8 bộ đồ để về mặc 10 ngày, trời ơi anh chị em hành xác anh chị em. Bây giờ Thầy mặc sao cũng Thầy hết, mặc đồ đẹp cũng Thầy, mặc đồ xấu cũng Thầy mà mặc quần sà lỏn cũng Thầy thành ra đâu có diện chi đâu có làm khó mình chi.

Ý Thầy muốn nói đừng bao giờ để thể xác nó làm khó linh hồn của mình, có như vậy thì anh chị em mới có cơ hội đóng góp giúp cho mọi người được, còn anh chị em nghe lời nó, nó biểu sao anh chị em nghe lời vậy thì không giúp cho anh chị em được chứ đừng nói giúp cho người ngoài. Đó là 1 điểm nét chánh mà Thầy muốn chia sẻ với anh chị em.

Câu 53 (mp3)

Câu hỏi của người học viên Rumani bên Hòa Lan, bà này xin trình với Thầy. Theo như kinh khải huyền, kinh thánh có đề là từ thuở ban đầu tất cả mọi sự khởi đầu từ ngôi lời, thì từ 1 ngôi lời là 1 tiếng động. Thì theo như nhà khoa học thì tiếng động có những băng tần, thì cái đó là cái băng tần của tiếng động đầu tiên và từ đó nó phát xuất ra tất cả muôn loài. Thì bây giờ chúng con được học như Thầy đã dạy cho chúng con, bây giờ chúng con có khả năng để phối hợp linh hồn lẫn thể xác, thì làm cách nào chúng con có thể sử dụng được những băng tần của tiếng động trong cái sự ý thức của mình và để phát triển?

Câu hỏi thứ 2, theo như chúng con được nhìn thấy ở đây là cái trống đồng của Việt Nam, thì bà này cũng trình bày có phải chăng cái trống đồng của Việt Nam cũng là biểu tượng của ngôi lời, là tiếng động đầu tiên từ thuở ban đầu và từ đó Đấng Thượng Đế sử dụng để thí nghiệm trên quả địa cầu này với muôn loài vạn vật.

Và đồng thời bà cũng xin kể lại hồi xưa Thầy có đề cập đến, Thầy có cất cái tượng nhỏ của Ai Cập và Thầy cũng chờ đến năm 2005 Thầy mới lấy tượng đó ra. Bà xin hỏi Thầy, có phải bây giờ đúng lúc Thầy lấy cái tượng nhỏ này ra để cho chúng con học thêm hay là tượng nhỏ này bây giờ biến thể ra nhiều

những hình tượng khác, nhiều mật mã khác mà Thầy dạy cho chúng con bây giờ.

Câu hỏi sau cùng, bà nhìn thấy trên hình của lá cờ với trống đồng có 6 cái ngôi sao, xin Thầy có thể giải nghĩa cho chúng con hiểu vị trí của 6 cái ngôi sao lên cái trống đồng và ý nghĩa như thế nào?

Sau hết những học viên bên Rumani kính chào Thầy và chúng con đang đợi Thầy đến thăm xứ Rumani.

Thầy trả lời:

Quì lần lược Thầy trả lời những câu hỏi của người Rumani nêu ra câu hỏi Thầy trả lời.

Quì bây giờ tiếng động như thế nào không biết, các nhà khoa học nghiên cứu thì Thầy không có ý kiến, nhưng mà anh chị em biết rằng tất cả muôn loài vạn vật biến thể tùy thời gian và không gian nó biến đổi muôn loài vạn vật nó biến đổi. Do đó thì cái ảnh hưởng cho quả địa cầu chúng ta sử dụng động vật, thực vật, muôn loài vạn vật biến thể từ cái năng lượng biến thể ra kết hợp lại những cái gì mà chúng ta nghiên cứu trong quả địa cầu củ mình bằng chất khoáng sản, bằng địa chất học. Tất cả những trường hợp đó biến thể ra tạo ra cơ sở vật chất mà chúng ta sử dụng ngày hôm nay đây.

Còn tiếng động, tiếng động của 1 hình thức nghĩa là chúng ta hòa hợp với tiếng động, chúng ta hợp nhất với tiếng dđộng là chúng ta có tất cả với điều kiện chúng ta nhập định để đầu óc chúng ta minh triết sáng suốt tạo ra vật chất cho muôn loài sử dụng, tạo ra nha chứ không biế thể được, nghe tiếng động hòa hợp tiếng động để hợp nhất tạo ra vật chất cho con người sử dụng chứ không biến thể được.

Còn việc các anh chị em trong lĩnh vực khoa học nghiên cứu thì Thầy không có ý kiến, bởi lẽ Thầy trình bày với anh chị em Thầy không có học sách vở của xã hội loài người, Thầy học sách vở từ Thượng Thiên để thực hành giúp đỡ cho nhân loại tiến hóa càng nhanh mà không phải rờm rà học thời gian dài, đó là chu kỳ cuối thế kỷ 20 đầu thế kỷ 21 cuộc đời sự nghiệp của Thầy có mặt ở quả địa cầu này, hai các lĩnh vực khác nhau.

Cũng như anh chị em học lớp 7, lớp 7 đặc biệt, tại sao Thầy khuyên anh chị em cầu nguyện Ngọc Hoàng Thượng Đế, cầu nguyện là 1, Ngọc Hoàng Thượng Đế là 1 nhưng mà tại sao Thầy dùng 4 chữ sau Ngọc Hoàng Thượng Đế. Để anh chị em chuẩn bị khi anh chị em nói Ngọc Hoàng và khi anh chị em bắt đầu chữ Thượng Đế, 2 chữ anh chị em cầu nguyện từ giọng thấp đến giọng cao là anh chị em hợp nhất với cái năng lượng từ Thượng Thiên đó, mà các nhà khoa học nghĩ rằng tiếng động tạo ra. Thầy muốn chia sẻ với anh chị em cái điểm này sự học hỏi của Thầy để giúp anh chị em 1 phương tiện tiến hóa.

Tiếp theo trống đồng của Việt Nam thì anh chị em được may mắn nhận được cái trống đồng của Việt Nam, không phải 6 mà 13 cạnh anh chị em coi kỹ nha, cái đó là cái ánh thôi, 13 cái tia ánh sáng mặt trời giống như anh chị em có 13 tia ánh sáng mặt trời mà trước kia anh chị em đã có vậy.

Sở dĩ Thầy đưa cái trống đồng lên với ánh sáng mặt trời 13 tia là tượng trưng cho đất nước của Thầy về phần đông phương để học hỏi tiến hóa suốt 7

ngàn năm. Nhưng mà sau 7 ngàn năm với dân tộc của Thầy, 10 ngàn năm của dân tộc Thầy thì quá ít ở quả địa cầu này, và quá ít ở các dân tộc khác trên thế giới.

Tuy nhiên nhưng mà cũng có 1 cơ hội từ thuở xưa ông bà tổ phụ của Thầy những người đi trước để lại những mã số đó, những công thức đó để có ai tìm được, ai học được, ai biết được để đóng góp giúp cho nhân loại. Thì Thầy rất may mắn, may mắn cho Thầy là cách nay 14 năm về trước Thầy đi qua Ai Cập Thầy gặp những cái xác ướp, Thầy tiếp xúc được các vị thần linh, các vị Thầy từ Ai Cập giúp cho Thầy nhiều công thức phát triển tâm linh mà Thầy áp dụng trong ngành nhân điện của chúng ta trong suốt gần 16 năm vừa qua.

Do đó cái trống đồng này tượng trưng cho dân tộc của Thầy và tượng trưng cho đông phương, mà hiện tại dân tộc đất nước của Thầy tượng trưng cho 1 nền tâm linh ở cao mà quá trình những vị tiền nhân của Thầy tạo dựng được. Hình ảnh tượng trưng cho người đông phương trong đó có dân tộc của Thầy, những cái nét vẽ những cái hình ảnh nó tương tự giống như bên Ai Cập, nhưng mà cũng chưa có ai giải thích được, chưa có ai giải quyết được ngoại trừ trường hợp anh chị em, Thầy chúng ta tương lai chúng ta nhìn hình ảnh đó, chúng ta coi bằng điện năng, chúng ta biết được những khía cạnh đó mà chúng ta học hỏi đóng góp giúp cho nhân loại.

Song song với việc đó, Thầy nhắc tới Ai Cập thì anh chị em nói cái hình ảnh tượng Ai Cập mà những năm trước Thầy hứa với anh chị em năm 2005 Thầy đưa cho anh chị em coi. Bây giờ anh chị em khỏi coi anh chị em khỏi học, Thầy đưa anh chị em ra ngoài không gian, những công thức đó Thầy chờ đợi 13 năm đó, đúng thời điểm này đó, Thầy muốn anh chị em được nè, chúng ta được nè, mọi người được nè để chúng ta đóng góp giúp cho nhân loại.

Thời điểm đã đến, việc làm đã đến khả năng Thượng Đế cho chúng ta, còn việc anh chị em thực hiện thực hành đóng góp giúp cho quốc gia giúp cho dân tộc đó là quyền quyết định của anh chị em chứ không phải của Thầy. Bổn phận nhiệm vụ của Thầy dẫn dắt anh chị em đi đến nơi rồi đó, còn việc làm hay không làm do anh chị em.

Tuy nhiên không phải Thầy dẫn anh chị em đi Thầy bỏ anh chị em ở đó không đâu, anh chị em nên nhớ bất cứ trong trường hợp nào cái linh hồn của Thầy luôn luôn bên cạnh tất cả anh chị em học viên chứ không phải riêng lớp 10 ngày này nha. Nhưng mà Thầy khẳng định với anh chị em 1 điều, khẳng định rõ ràng chính miệng Thầy nói nha, tất cả anh chị em học lớp 10 ngày tu nghiệp này, phía tây mặt anh chị em có Thượng Đế đó, phía tay trái có Thầy đó, có linh hồn Thầy đó chứ không phải thể xác Thầy nha.

Bất cứ trường hợp nào anh chị em cứ làm đi, nếu anh chị em lo lắng nghĩ ngợi sợ sệt, anh chị em cầu nguyện linh hồn của Thầy đi Thầy dẫn dắt cho anh chị em đi, mà khi dẫn dắt cho anh chị em đi mà Thầy gửi vô tư tưởng anh chị em biểu đừng ngưng thì ngưng đừng. Mà anh chị em nhận được ánh sáng hào quang, nhận được cái tư tưởng của Thầy thì tiếp tục cuộc hành trình anh chị em cứ đi đi, bị anh chị em thực hiện đây thực hiện cho Thượng Đế chứ không phải cho Thầy, cho anh chị em, cho chúng ta thì thẳng tiến mà đi. Anh chị em biết rằng đi trở ngại, nhưng mà trở ngại nhỏ chúng ta thành công cái việc lớn, anh

chị em nghe cho rõ đó nha. Thầy giải thích cho anh chị em cận kẽ rồi đó nha, cố gắng mà thực hiện thực hành để đóng góp giúp cho mình giúp cho người khác.

Câu 54 (mp3)

Hiện con là chủ tịch hội đồng quản trị tại 1 bệnh viện tư tại tỉnh Nghệ An Việt Nam, vợ chồng con là học viên của Thầy học thời gian ngắn nhất ở lớp tu nghiệp này. Con đã học ngành nhân điện tháng 8/2004 đến nay chưa đầy 1 năm mà vợ chồng con được ngồi chung với những anh chị đã học đến đây 16 năm, con xin cảm ơn Thầy, cảm ơn Thượng Đế, cảm ơn tất cả anh chị em ở chung đoàn vợ chồng con ngày hôm nay, con có 2 câu hỏi muốn hỏi Thầy.

Câu hỏi thứ nhất, có phải vì thời gian của con học nhanh quá nên căn cơ của con không đủ dung nạp muốn xin Thầy truyền điện cho chúng con vì trong thời gian qua con cũng áp dụng tự trị bệnh cho bản thân mình mà không có hiệu quả, con bị bệnh viêm gan B mãn tính đến nay đã lâu mà trị chưa khỏi. Khi con học lớp thấp con đã nhờ anh chị ở lớp cao chữa cho con nhưng bệnh con vẫn chưa khỏi, ngày hôm qua con nghe Thầy thông báo trong 90 ngày nữa mọi người tự khỏi bệnh của mình, con rất mong ngày ấy đến gần để con có sức khỏe lãnh đạo bệnh viện tư của con ngày càng phát triển vững mạnh hơn.

Câu hỏi thứ 2, theo Tổ chức Y tế thế giới thì trên thế giới có trên 300 triệu người mắc bệnh viêm gan B mãn tính, hàng năm tỉ lệ tử vong rất cao vì y học thế giới chưa có thuốc hữu hiệu chữa khỏi căn bệnh này, đặt biệt ở Việt Nam tỉ lệ người viêm gan B mãn tính rất cao, cứ 10 người có 2-3 người mắc căn bệnh này.

Hàng ngày bệnh viện tư của chúng con phát hiện rất nhiều bệnh nhân viêm gan B mãn tính nhưng chúng con không có cách gì trị bệnh cho họ được. Con kính mong Thầy chỉ dạy cho chúng con bệnh viêm gan B mãn tính có chữa khỏi hoàn toàn không, thời gian chữa có lâu không, công thức điều trị riêng của căn bệnh này như thế nào, con xin cảm ơn Thầy.

Thầy trả lời:

Anh chị em đừng có quan điểm thời gian học nhanh hay chậm, và anh chị em đừng có quan niệm rằng học lớp 13+ hoặc anh chị em học lớp tu nghiệp anh chị em giỏi hơn. Thầy đó nha, Thầy đi dạy nhân điện gần 16 năm mà năm thứ 10 của Thầy đó, Thầy trị bệnh bán thân bất toại 6 tháng chưa đi được, 6 tháng chưa đi được nha, đó là 6 năm về trước.

Thầy dạy nhân điện 5 châu 4 biển 10 năm mà bệnh bán thân bất toại là liệt 2 bên Thầy trị 6 tháng không hết, học trò của Thầy bên Việt Nam đó, ở miền nam Việt Nam đó học tới lớp 2 mở luân xa 60% học lý thuyết cấp 3 chờ Thầy mở luân xa 100%.

Nói tóm lại chưa mở luân xa 100%, anh chị em biết bệnh bán thân bất toại người ta nằm như vậy anh chị em biết trị bao nhiêu ngày hông?, trị ngày thứ nhất ngày thứ nhì đứng dậy đi. Còn bị bán thân bất toại 1 bên đó, bị bán thân bất toại nằm liệt 1 bên đó đặt tay vô trị 1 ngày đứng dậy đi.

Sau này 1 thời gian ngắn người đó được di dân qua Hoa Kỳ vô học lớp 6 với Thầy đứng lên tuyên bố trước hội trường Thầy nói Thầy chịu thua, Thầy

không có khả năng trị như vậy được, Thầy đó nha Thầy chịu thua nói chịu thua Thầy không có mắc cỡ gì hết, học trò mà giỏi hơn Thầy Thầy mừng lắm chứ không phải Thầy ghét, học trò học cao hơn Thầy thì Thầy còn mừng chứ không phải Thầy thù 2 cái đó nó khác nhau. Vì lý do đó anh chị em chúng ta đừng có quan niệm học thấp học cao học nhiều học ít, cái quan trọng là linh hồn anh chị em có trách nhiệm nhiều hay ít đây.

Cũng như ngày hôm qua Thầy trình bày với anh chị em, bây giờ anh chị em năn nỉ 1 triệu người nó lâu lắm, anh chị em mời ông Mục sư lại, anh chị em mời ông Tổng Giám mục lại, anh chị em giúp cho ổng hết đau hết bệnh thì ổng nói 1 triệu người thì 1 triệu người nghe liền, chứ anh chị em nói từng người từng người đôi khi người ta không tin, người ta không nghe.

Trong vấn đề các tôn giáo trên thế giới, những vị lãnh đạo tin thần các tôn giáo trên thế giới học trò của Thầy cũng nhiều lắm. Thầy đâu cần rao giảng, Thầy chỉ nhờ những vị lãnh đạo tin thần đó thay thế Thầy rao giảng là tất cả mọi người nghe, mà rao giảng đó là Thầy nhờ những vị đó cho giáo hội đó, cho tôn giáo đó chứ không phải cho Thầy. Đó là Thầy muốn chia sẻ với anh chị em để anh chị em đừng có bao giờ quan niệm học ít học nhiều, đó là linh hồn anh chị em đâu có biết được trách nhiệm mà trách nhiệm như thế nào.

Do đó trên 33 năm về trước khi Thầy học đạo Thượng Thiên dạy cho Thầy, những người có chức sắc, những người có địa vị cao trong xã hội không bao giờ ngồi học chung với tất cả anh chị em chúng ta đâu phải dạy riêng từng người và được đặc cách mở luân xa 100% bất cứ trong trường hợp nào.

Vì lý do đó những người tu sĩ cao nhất nhì trên thế giới đó nha Thầy chỉ cần mở luân xa 1 phút, trị bệnh 1 phút 2 cái bệnh nặng nhất đáng lẽ đã chết 8 năm về trước vẫn còn sống tới ngày hôm nay, đó là những vị đó còn bổn phận trách nhiệm đóng góp giúp cho nhân loại, giúp cho dân tộc những vị tu sĩ đó, và 1 số những vị lãnh đạo quốc gia cũng được đặc cách Thầy mở luân xa 100% nhiều lắm.

Thầy muốn chia sẻ cho anh chị em để anh chị em hiểu được không qua 1 trường lớp nào mà vẫn có kim tự tháp tập, chứ vụ lớn quá đâu có ra dân chúng học được, chức vụ cao quá làm sao ngồi với thần dân học được, Thầy phải đích thân Thầy dạy trong vòng nữa tiếng 1 tiếng để có kim tự tháp tập bảo vệ sức khỏe đóng góp giúp cho quốc gia giúp cho dân tộc cái này cũng có.

Nói tóm lại trong thành phần nào, trong lĩnh vực nào cũng có đại gia đình ngành nhân điện của chúng ta toàn thế thới, trong những vị tu sĩ các tôn giáo trên thế giới đều có đại gia đình ngành nhân điện của chúng ta. Do đó ngành nhân điện của chúng ta thành phần tôn giáo, quốc gia, dân tộc, xã hội giống dân Thầy không có tha thiết cái này, quan trọng nhất hội nhập với đại gia đình ngành nhân điện của chúng ta thì bổn phận nhiệm vụ của Thầy thì Thầy trao hết tất cả những người đến lớp học.

Anh chị em học như vậy tưởng là từ tháng 8 tới bây giờ là tháng 4 anh chị em chưa được 1 năm mà anh chị em vô học lớp này. Những người lớn anh chị em biết hông có tuần lễ học hết học hết lớp đó, những người lớn đó mà những người đó ra ngoài công cộng không được, học có tuần lễ hết lớp Thầy cũng phải dạy chứ sao giờ.

Đó là Thầy muốn chia sẻ với anh chị em cái điều quan trọng Thầy muốn nhắc lại, cái linh hồn của anh chị em có trách nhiệm hông, nếu có thời gian không gian anh chị em học không có quan trọng, quan trọng là anh chị em thực hành nè.

Có lẽ các Đấng giúp cho người học viên vừa nêu câu hỏi đã có 1 bệnh viện tư, được anh chị em muốn đóng góp giúp cho dân tộc mình phải hông? Được, bệnh viện của anh chị em được, anh chị em đăng ký đi, những cái bệnh nào mà nhà thương khác chạy gửi đến anh chị em rồi anh chị em phải chuẩn bị y tá, bác sĩ, công nhân để phục vụ cho những người bệnh. Những người bệnh mà anh chị em vừa trình bày đối với ngành nhân điện của chúng ta không khó đâu. Anh chị em có bệnh viện tư thì chắc chắn anh chị em phục vụ bà con bệnh rất hữu hiệu, rất có kết quả mà không ai khiếu nại anh chị em.

Anh chị em sẽ được lát nữa đây Thầy chỉ cho công thức, chẳng những anh chị em trị bệnh viêm gan siêu vi B mà anh chị em trị bất cứ bệnh gì đến với anh chị em. Thầy chỉ cho công thức này để anh chị em có cơ hội phục vụ cho đất nước mình, mà giúp dân dân tộc chúng ta những thành phần nghèo nhất thì anh chị em nên giúp đỡ, thiếu thầy thiếu thuốc thiếu phương tiện.

Vừa rồi Thầy có trình bày với anh chị em chúng ta có nhiều khả năng đặc biệt lắm, giảm ngân sách quốc gia cho các nước nghèo các nước chậm tiến. Nhưng cái ngành của chúng ta được hợp thức hóa bằng y học bổ sung của trường đại học Colombo. Do đó thì chúng ta bị giới hạn nhiều quốc gia, ngoại trừ quốc gia Hoa Kỳ, ở Úc và 1 số quốc gia khác thì chấp nhận sự đóng góp của chúng ta không có điều kiện.

Thì ngược lại nếu người học viên vừa trình bày với Thầy, Thầy chấp nhận sẽ giúp người học viên này hoàn thành 1 nhiệm vụ đóng góp giúp cho ngân sách quốc gia của chúng ta, giúp cho ngân sách của dân tộc Việt Nam của chúng ta, và giúp đỡ những người nghèo bị bệnh nan y. Chẳng những viêm gan B hoặc tất cả những người bị thương tật, dị tật nếu có khả năng chữa được những bệnh nhân thì chắc chắn những bệnh nhân của người học viên này sẽ đem ích lợi cho bệnh nhân và đem ích lợi cho bệnh viện của người học viên này.

Được cái người học viên này và tất cả anh chị em ở Hà Nội nghe cho rõ nha. *Mỗi 1 ngày cái người học viên nay khi đến bệnh viện của mình, thứ nhất nhận ánh sáng hào quang của Thượng Đế 2 giây gửi vô bệnh viện 3 giây mà phải 3 lần nha, nghe cho rõ nha*.

Song song đó, tất cả bệnh nhân đến bất cứ người bác sĩ nào được thì luôn luôn cái người giám đốc bệnh viện tư này hoặc anh chị em học viên lớp 13+ + nào đó, cứ mỗi lần bệnh nhân đến bác sĩ khám bệnh thì anh chị em truyền điện vô, nhận ánh sáng hào quang của Thượng Thiên 2 giây nhận 3 giây gửi 3 giây cho bệnh nhân đó, gửi 3 lần trên đầu họ. Sau đó bác sĩ khám bệnh cho thuốc uống đi thì mau bình phục và mau hết bệnh như thường.

Rồi lần lược nếu bệnh nhân đó biết được hiểu được cái ngành nhân điện của chúng ta, cái ngành y học bổ sung của chúng ta thì anh chị em nên cố gắng, cố gắng đây là khuyên nhủ người ta nên chỉ cần học nhân điện chỉ cần mở luân xa 100% thôi hổng cần nhiều để giúp cho họ phục hồi sức khỏe lại, giúp cho họ mau bình phục.

Song song đó mỗi ngày anh chị em truyền điện theo công thức, thay vì ngày đầu tiên nhận ánh sáng hào quang của Thượng Đế 2 giây gửi 3 giây 3 lần thì mỗi ngày anh chị em truyền điện như vậy thì chắc chắn tất cả những người đó mau bình phục vô cùng và bệnh viện của anh chị em là không có thời gian để nghĩ ngơi nha, nếu muốn làm Thầy giúp ý kiến cho làm đó.

Nếu cần thì yêu cầu những anh chị em nào mà có thời gian nhiều tốt nghiệp lớp 13++, kết hợp lại đóng góp giúp cho bệnh viện của người học viên này và giúp cho tất cả những người bệnh mau bình phục, cái này được đó. Đó là công thức dành riêng cho bệnh viện của người Việt Nam do người học viên vừa nêu ra câu hỏi mà Thầy vừa hướng dẫn cái phương pháp và kỹ thuật trị bệnh đó nha.

(Đĩa 25) Câu hỏi số 55:

Kính thưa Thầy, con rất muốn trình bày với Thầy rất nhiều vấn đề như sau, vấn đề nhân điện của chúng ta, nhưng mà bây giờ không có thời gian con chỉ trình bày rất sơ lượt một số nét chính với Thầy. Thì con là nhà giáo và trực tiếp đứng dạy ngay từ thời kỳ 60, lúc ấy con là khoa học của trường đại học được học ở bên Liên Xô họ đào tạo chúng con.

Trong một cái thực trạng của nhà giáo thì con nghe ông giáo nào là ông giáo sư viện sĩ của Liên Xô rất giỏi ở trường đại học Lokomotiv, lúc đó con đang là sinh viên và con là nhà giáo được cử đi học. Cho nên trong khi học ấy, ngoài kiến thức của thầy con tìm hiểu thêm, giờ thầy giảng thầy có nói 1 câu là "trong hệ con người ngoài hệ hô hấp, cơ thể hấp thu hít thở thu ozygen vào để nuôi sống cơ thể. Ngoài hệ hô hấp còn có 1 hệ khác mà nó có thể thu những cái không khí ở ngoài nhiều hơn ozygen", thì con nghĩ ngay đến vấn đề ma lực.

Ở trong cái không khí, ngoài ozygen ra nếu thu bằng 1 cái cơ quan khác thí dụ như bằng cơ quan bài tiết và cái (…) trên lưng, hay là bây giờ sau này nhân điện họ bảo rằng bởi hệ thống luân xa. Thế thì ngoài oxygen ra có rất rất nhiều khí mà hiện nay trong ngành của chúng ta nói rằng là năng lượng vũ trụ, thì đúng là cái đó, và con được ôm ấp cái này close, nhưng mà khi về nước thì con không có điều kiện để theo học, vì lúc đó con được phân công dạy học ở trường đại học tổng hợp.

Và khi về nước thay vì phải đi học thì phải sơ tán, buộc thầy trò phải lên ở trên miền núi học và sống ở bệnh viện, và con ấp ủ cái này rất sâu và rất có hệ thống. Khi mà con vào miền nam ra bắc trở ra năm 80 thì ở ngoài bắc xuất hiện (…), có cái này, con lên tận nhà 2 bố con xin thầy chữa bệnh nên ông phải nhận chữa và con thấy rõ nhất.

Là trong trường hợp 2 vợ chồng người Bungary đến (…) ông chữa bệnh, thì đó là ông (…) 2 vợ chồng này để trị bệnh của 1 cái nhà tại (…). Thì lúc ấy con lại nghĩ cái vấn đề là như thế này, tức là ông chỉ cần nhìn cái chổ ấy tức là đã có (…). Khi mà bà thấy được vào cái người bệnh nhân ở Bungary thì đã khỏi bệnh và (…) Thế thì sau đấy thì là ông chữa bệnh không (…) và con biết nhưng mà con không dám nói (……..)

Thầy trả lời:

Quì anh chị em nghe cho rõ nha, những câu hỏi của người học viên từ Việt Nam đến đó là chia sẻ những kinh nghiệm những người có khả năng đặc biệt ở bên đất nước Việt Nam của Thầy dưới mọi hình thức, có khả năng trị bệnh đó. Đặc biệt nhất là ngành nhân điện của chúng ta thì được may mắn biết cách áp dụng cái năng lượng vũ trụ mà người học viên này đã từng du học bên Liên Xô thập niên 60, đó là cách nay trên 40 năm về trước.

Người học viên này biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ để bảo vệ con người, biết cách sử dụng năng lượng để tạo ra muôn loài vạn vật và phát triển muôn loài vạn vật được, nhưng mà chưa bao giờ có cơ hội chưa bao giờ có ai làm được cái này. Cho đến ngày hôm nay gần 40 năm trường ngành nhân điện của chúng ta ra đời được áp dụng cái nước trên thế giới trong đó có dân tộc Việt Nam của Thầy.

Do đó năm vừa qua đất nước Việt Nam của Thầy được may mắn biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ phát triển nông nghiệp cây lúa trồng ăn thơm ngon, và đem ích lợi cho phần nông nghiệp không ít, do đó chính phủ Việt Nam quyết định truy tặng ngành nhân điện của chúng ta trong vấn đề phát triển nông nghiệp bằng 1 cái huy chương vàng.

Thêm vào đó xác nhận những cái lúa mà chúng ta truyền bằng năng lượng thì coi như là đạt được cái hiệu quả cao nhất, sạch nhất, vệ sinh nhất chưa bao giờ có trong đất nước của chúng ta mà hiện tại năm 2004 vừa qua đã được, đã có và đang tiếp tục .

Qua những câu hỏi của người học viên nêu ra, Thầy cũng được biết dân tộc của chúng ta bị nhiều thời kỳ chiến tranh xảy ra không có phát triển kinh tế nông nghiệp và tất cả những trường hợp khác, mà trường hợp đó đau ốm bệnh hoạn thuốc men ngân sách quốc gia tốn kém rất nhiều.

Song song với việc đó Thầy muốn trình bày với anh chị em trong vấn đề y học bổ sung, trong vấn đề sức khỏe để tạo ra vật chất đóng góp bảo vệ quốc gia dân tộc. Nhưng mà rất tiếc những vị thầy thuốc, những người có trách nhiệm trong vấn đề y học mỗi 1 lần ngành nhân điện của chúng ta đóng góp bảo vệ sức khỏe cho dân tộc của chúng ta thì lại có sự khiếu nại, bởi lẽ chúng ta trị bệnh thời gian ngắn đạt hiệu quả rất cao, không tốn kém tiền bạc mà sức khỏe lại phục hồi nhanh.

Đó là lý do mà những nhà y học khiếu nại, mà khiếu nại thì chúng ta bị giới hạn trong vấn đề phát triển nhân điện, trong vấn đề bảo vệ sức khỏe cho tất cả mọi người, ngoại trừ trường hợp những người ở vùng núi, vùng sâu vùng xa, vùng đồng quê hẻo lánh thì anh chị em đại gia đình ngành nhân điện của chúng ta có cơ hội có thời gian để đóng góp giúp cho tất cả những trường hợp khó khăn. Đây cũng là 1 ích lợi cho ngân sách quốc gia, và đây cũng là 1 ích lợi giúp cho Việt nam của chúng ta, giúp cho những người công nhân, giúp cho những người nông dân có đầy đủ sức khỏe phát triển kinh tế gia đình phát triển kinh tế quốc gia.

Thầy hy vọng năm nay và những năm kế tiếp nếu trên cái đà phát triển nông nghiệp thì chúng ta đi tới vấn đề ngư nghiệp, trong vấn đề kỹ thuật chăn nuôi, trong vấn đề cây trồng. Tất cả những hình thức đó chúng ta biết cách dùng

và áp dụng cái năng lượng vũ trụ thì chúng ta tạo ra của cải vật chất dư thừa, có thể xuất cảng hàng năm nhiều tỉ mỹ kim chứ không phải 1 tỉ mỹ kim đâu.

Thầy thấy trước cái điều này, do đó ngay từ bây giờ qua lời yêu cầu của người học viên, ngay từ bây giờ anh chị em chúng ta người Việt ở đất nước của mình phải chuẩn bị phát triển mọi mặt nông - lâm – ngư - nghiệp để đưa nền kinh tế của đất nước chúng ta càng giàu càng mạnh. Đó là ý của Thầy, ý của anh chị em ý của chúng ta làm thế nào dân giàu nước mạnh, làm thế nào mỗi người dân mỗi 1 năm trung bình ít nhất phải có 15 ngàn mỹ kim, ít nhất chứ không phải nhiều nha, ít nhất phải có 15 ngàn mỹ kim thì chúng ta là đem ánh sáng niềm vui và đem nền phát triển kinh tế cho đất nước của chúng ta đó. Nếu anh chị em đồng ý thì Thầy với khả năng của Thầy bao nhiêu Thầy sẽ đóng góp giúp đỡ cho dân tộc chúng ta bấy nhiêu, cái điều quan trọng anh chị em thực hiện thực hành đi.

Riêng câu hỏi thứ thứ nhất câu hỏi thứ nhì thì anh chị em biết trong vấn đề hệ thống thần kinh, hệ thống tế bào của chúng ta nó tùy thuộc cái năng lượng vũ trụ nếu chúng ta biết cách sử dụng mà Thầy đã sử dụng Thầy đã hướng dẫn cho anh chị em từ lớp 5.1 rồi. Anh chị em điều khiển cái năng lượng vũ trụ theo ý muốn của chúng ta gửi đi nơi này gửi đi nơi khác không có giới hạn, hoán đổi biến chuyển hế thống thần kinh não bộ, biến đổi tế bào thần kinh giúp cho chúng ta ổn định trật tự trong thể xác của chúng ta thì chúng ta ít bệnh ít đau.

Vì lý do đó, lớp học này trong vòng 10 ngày Thầy hy vọng ngày thứ nhất Thầy hướng dẫn cho anh chị em chúng ta bỏ ích kỷ tị hiềm nhỏ nhoi đi, để chính chúng ta thương cái thể xác chúng ta, bảo vệ thể xác của chúng ta có 1 sức khỏe dồi dào. Mà nếu chúng ta được may mắn thể xác chúng ta giác ngộ, thì tất cả những cái bệnh tật của chúng ta từ đây trở về sau sẽ giảm và không còn nữa, mà khi chúng ta được thì chúng ta sẽ giúp người được giống như chúng ta.

Đất nước chúng ta hết chiến tranh rồi, đang trên đà phát triển kinh tế nông lâm ngư nghiệp và phát triển kinh tế nhiều mặt. Đây là một cơ hội tốt Thầy đóng góp giúp cho dân tộc Việt Nam của chúng ta, Thầy trả công ơn của tổ tiên chúng ta, xây dựng đất nước của chúng ta, tạo cho đất nước của chúng ta sanh con người của chúng ta trong đó có Thầy.

Thầy ở đất nước của chúng ta trong suốt 43 năm, đất nước quê hương của Thầy, dân tộc của Thầy, dân tộc của anh chị em, dân tộc của chúng ta dù muốn dù không Thầy cũng phải đóng góp, đóng góp giúp cho dân tộc của chúng ta ít nhất mỗi 1 đầu người mỗi 1 năm có 15 ngàn Mỹ kim, chứ không phải 15 ngàn Úc kim nha, đó là ước muốn của Thầy.

Vì lý do đó qua lời trình bày của anh chị em, Thầy sẳng sàng đóng góp trong bất cứ trường hợp nào ngay cả kêu gọi những học viên toàn thế giới để đến đất nước chúng ta phát triển kinh tế, đầu tư phát triển kinh tế Thầy cũng có khả năn này được. Nếu có cơ duyên thì chắc chắn chúng ta sẽ đi đến giai đoạn đó để phát triển kinh tế trong nhiều lĩnh vực lắm chứ không phải trong 1 lĩnh vực nông lâm ngư nghiệp, mà trong lĩnh vực khoa học kỹ thuật, khoa học không gian, khoa học vật lý và nhiều lĩnh vực khác đem đến nền kinh tế phát triển cho đất nước của chúng ta. Nếu anh chị em thực hiện, nếu anh chị em thực hành với khả năng của Thầy có bao nhiêu Thầy sẽ đóng góp bấy nhiêu.

Qua đó, ngay từ bây giờ lớp học này anh chị em cố gắng nghe bài giảng của Thầy, nghe Thầy giúp ý kiến cho anh chị em thực hành thực hiện sử dụng ánh sáng hào quang đúng mức, sử dụng cái thể chất của chúng ta, sử dụng cái vật chất của chúng ta, xã hội loài người của chúng ta để chúng ta vượt qua những cái khó khăn những cái trở ngại, để đem lại cái thể xác chúng ta mạnh khỏe để chúng ta đóng góp giúp cho quốc gia, giúp cho dân tộc, giúp cho cộng đồng và giúp cho thế giới.

Đó là Thầy chia sẻ cho anh chị em, nếu anh chị em thực hiện thực hành Thầy sẳng sàng bất cứ trường hợp nào, Thầy hứa thì Thầy sẽ làm được, Thầy hứa Thầy sẽ đi đến với điều kiện anh chị em thực hành thực hiện.

Quì tiếp theo. À quì tiếp theo nữa còn nữa Triển ơi!.

Rồi đây anh chị em sẽ có cơ hội, những cái cây ăn trái của anh chị em thì Thầy chưa cho thực hiện. Cái phần nông nghiệp của chúng ta, chúng ta tạo ra giống, Việt Nam của chúng ta ở miền nam trước kia có 1 cái loại giống gạo mà gọi là nàng hương đó, tại vì giống gạo đó thơm thiên nhiên đó cái người đặt nàng hương, nàng hương là mùi hương đó, kêu là nàng nàng là cô gái đẹp mà có mùi thơm. Vì lý do đó dân tộc của Thầy đặt là gạo nàng hương, nàng hương vừa đẹp vừa thơm gọi là nàng hương đó, mà gạo đó anh chị em nấu cơm ngoài sau ngoài trước nghe mùi thơm, mà ăn nó ngon lắm, ăn nó ngộ lắm nhưng mà Thầy ít được ăn, anh chị em biết tại sao vậy không nghèo quá không có tiền ăn. Đó hồi xưa bây giờ thì được. Mà bây giờ có tiền ăn thì không có được nàng hương, ăn toàn gạo Thái Lan không hà, gạo của ông vua này ông vua kia không à mà không biết gạo Thái Lan có xịt dầu thơm vô không biết nhưng mà ăn ngon lắm.

Được anh chị em muốn gieo giống phải hông anh chị em nghe cho rõ nha, thứ nhất anh chị em chuẩn bị đi phát triển nông nghiệp nghe cho rõ nha, chỉ Việt Nam thí nghiệm Việt nam thôi nha. Tất cả lúa giống của anh chị em lúa giống của mình đó nha, anh chị em lấy lúa giống của mình để anh chị em gieo thành mạ đó nha, nghe công thức Thầy chỉ cho đất nước Việt nam thôi, đây là thí điểm cho dân tộc Việt Nam để rồi tương lai thí điểm toàn thế giới.

Mỗi 1 lần anh chị em bỏ lúa anh chị em gieo mạ để nó nẩy mầm đó, anh chị em nhận ánh sáng hào quang của Thượng Đế 2 giây gửi vô nó 3 giây 3 lần nhớ nha. Sau khi thành cây mạ, nó ruộng lúa rồi thành mạ đó ha, ***trước khi anh chị em lấy mạ mà anh chị em gieo đó nha anh chị em nhận ánh sáng hào quang của Thượng Đế 2 giây gửi vô nó 3 giây thứ nhất, nhận ánh sáng hào quang 2 giây gửi vô 3 giây lần thứ nhì, nhận ánh sáng hào quang 2 giây gửi vô 3 giây lần thứ 3, 3 lần gieo 3 lần lấy lên để trồng***.

Và khi mà cây mạ trồng xuống đất đó, sau khi anh chị em cấy xong hết đàng hoàng anh chị em nhận ánh sáng hào quang của Thượng Đế 2 giây gửi 3 giây 3 lần như vậy. Anh chị em làm công thức để anh chị em thí điểm 1 mẫu đi, nghĩa là lúa nó ra không có tưởng tượng được, mà cái mùi lúa thơm giống như nàng hương mà Thầy muốn ăn. Bây giờ Thầy chỉ cho anh chị em mai mốt Thầy về Việt Nam Thầy ăn, được hông! được là chúng ta có tiếng trên thế giới mà gạo này xuất khẩu không có nước nào bằng nước của chúng ta hết.

Nếu anh chị em chịu khó thực hiện thực hành, anh chị em làm anh chị em truyền điện Thầy hỗ trợ cho anh chị em để cái giống lúa này là giống lúa hạng

nhất của thế giới chứ không phải hạng nhất của Việt Nam, hổng có giống lúa này trời cho dân tộc của mình đó, mà anh chị em không hưởng là lỗi của anh chị em chứ không phải lỗi của Thầy à.

Thầy chỉ cho anh chị em hết rồi, Thầy dạy cho anh chị em hết rồi mà anh chị em không làm lỗi của anh chị em chứ không phải lỗi của Thầy. Thầy thương dân tộc của Thầy, Thầy thương đất nước của Thầy, Thầy chỉ cho anh chị em mà anh chị em không thực hiện là lỗi của anh chị em đó. Nhưng mà anh chị em thực hiện được rồi, toàn nước Việt nam của chúng ta tương lai sử dụng cái lúa này không: không cần phân bón, không cần thuốc sâu gầy. Mấy người bán phân bón chắc chửi Thầy quá, mà Thầy dự trù muốn giúp cho mấy người bán phân bón chửi Thầy quá, thôi kệ được đi, bây giờ nó chửi miễn mình giàu thôi à, nó chửi miễn lúa mình ngon thôi à, cứ việc gáng thực hiện đi.

Bây giờ tới cuối năm thì giống lúa này sẽ được nhiều người nghĩ tới, nhiều người chiếu cố tới và chúng ta sẽ phát triển trong cái giống lúa này từ Thượng Thiên cho chúng ta, giống lúa mà Thầy ưa thích nhất, được không nếu được gáng làm nha.

Quì bây giờ anh chị em muốn giúp cho người ta trong vấn đề phát triển kỹ thuật thể thao đó thì anh chị em phải yêu cầu họ học, truyền điện cho họ, giúp cho họ để họ tự giúp cho họ. Khi dạy thể thao bất cứ cái môn học nào trường hợp nào thì anh chị em cũng đạt được cái điểm cao. Mà khi anh chị em có bị tai nạn chăng nữa thì anh chị em sẽ phục hồi liền khi anh chị em có năng lượng. Chứ còn anh chị em muốn được hết mà anh chị em không chịu học anh chị em muốn truyền điện thì sao được, nếu anh chị em có khả năng thì anh chị em khuyến khích đi để trong tương lai đất nước của chúng ta trong vấn đề thể dục thể thao có thể đứng nhất nhì thế giới. Thầy chỉ cho anh chị em hết rồi mà anh chị em không chịu làm thì thôi lỗi anh chị em chứ không phải lỗi Thầy.

Đó bây giờ lớn con mạnh khỏe mà anh chị em đau yếu hoài không có sức dẻo dai thay vì anh chị em lớn con anh chị em chạy có nữa tiếng đồng hồ anh chị em mệt. Bây giờ Thầy để cho anh chị em chừng trung bình thôi , mà anh chị em chạy 3 tiếng đồng hồ mệt anh chị em muốn cái nào, hả muốn phải học chứ không phải Thầy hô biến ra cái bình bông, hô thâu ra cái bình trà không phải vậy, phải học phải có khả năng.

Anh chị em biết cái năng lượng vũ trụ nó có khả năng đóng góp giúp cho tất cả mọi sự việc ở quả địa cầu này, mà anh chị em biết được anh chị em hổng thực hành, anh chị em biết được mà anh chị em không học thì làm sao Thầy giúp cho anh chị em được. Cái gì cũng muốn thì ngược lại muốn Thầy giúp anh chị em học bất cứ điều kiện nào Thầy giúp cho anh chị em cũng được.

Thôi điều kiện sau cùng là anh chị em nghỉ 1 tiếng đồng hồ đi lát nữa vô học lại.

(Đĩa 26) Câu hỏi số 56:

Dạ kính thưa thưa Thầy, cô này xin hỏi Thầy: thưa Thầy khi mà chúng con bây giờ chúng con học đến trình độ cao như bây giờ, tất cả những sự tin tưởng của chúng con điều chúng con đang đặt lại vấn đề như là chúng con đang tìm hiểu và hiểu ở 1 khía cạnh khác. Vì tâm linh luôn luôn thay đổi trong tất cả

những gì mà chúng con học và chúng con hiểu thì cũng chuyển đổi. Chẳng hạn chúng con dùng năng lượng vũ trụ trong điện năng, trong khi chúng con chuyên chở ngay cả trong lương thực thực phẩm tất cả đều thay đổi, thì chúng con phải chấp nhận tất cả những quá trình của sự tiến hóa này trong thời gian hiện tại.

Con muốn hỏi Thầy điều này là tại vì trước khi đến học này 3 ngày trước đó thì con bị bệnh, con đau cổ và con bị sốt, và con đã cầu nguyện Thượng Đế và cầu nguyện Thầy để giúp, là con phải làm thế nào con có thể khỏe để con đến học được lớp học này. Và con biết rằng con được 1 cái hiểu biết là con phải uống nước dung dịch nhân điện 3 lần mỗi ngày, mặc dù vậy con vẫn có uống thuốc. Ngày hôm sau con khỏe hơn nhưng con cần phải uống thuốc để con có thể khỏe hơn để có thể lấy nước dung dịch mà uống, và sau đó con bình phục rất là nhanh nhưng con vẫn phải uống thuốc. Vậy thì con hỏi Thầy vì sao mà con vẫn còn phải uống thuốc?.

Câu thứ 2 cô xin hỏi Thầy, thưa Thầy Thầy đã nói cho chúng con những cái dấu dưới lòng bàn chân của Thầy như có chữ gì đó, có số gì đó, Thầy có thể cho chúng con xem cái lòng bàn chân của Thầy được không?

Thầy trả lời:

Quì để Thầy dịch lại Thầy tổng kết lại cho anh chị em nghe cho rõ ở bên Thái Lan nghe nha.

Thứ nhất, cái người học viên này trước khi đến học mỗi lần học lớp học mới tâm linh đều thay đổi. Và người học viên này trước 3 bữa đó bị bệnh nghĩ rằng cầu nguyện với Thượng Đế và cầu nguyện với Thầy để được mạnh khỏe đến Melbourne học cái lớp đặc biệt này. Thì khi đến Melbourne này thì người đó vẫn bệnh, vẫn cầu nguyện, vẫn uống nước dung dịch và vẫn uống thuốc nhưng mà bệnh hết nhanh. Người học viên này muốn Thầy giải thích tại sao chúng ta vẫn còn bệnh, tại sao chúng ta vẫn cần phải uống thuốc? đó là câu hỏi thứ nhất nha.

Câu hỏi thứ nhì, Người học viên này muốn coi cái dấu dưới lòng bàn chân của Thầy. Bởi lẽ trước kia ơ những lớp học trước Thầy trình bày đặt biệt nhất mà tiếng tàu thì Thầy không có rành, mà bàn chân của Thầy là tiếng tàu chứ không phải tiếng việt, bị cách đó hồi xưa lúc Thầy sanh ra Thầy người việt ở đất nước việt nên thành ra hổng biết tiếng tàu.

Do đó Thượng Đế gắng 2 cái chữ tàu dưới 2 cái bàn cẳng của Thầy đó, 1 bên chữ Thiên 1 bên chữ địa. Đặc biệt cẳng trái của Thầy có chữ Thiên mà cẳng mặt của Thầy chữ địa, mà Thầy nói thật với anh chị em Thầy không biết Thiên địa là gì hết. Nhưng mà Thầy chú ý bàn chân của Thầy phía tay trái của Thầy thì có chữ Thiên, còn chữ địa nó viết rắc rối ngoằn ngoèo tới ngoằn ngoèo lui Thầy tưởng cái đường chỉ chân, nhưng mà chỉ chân nó kết hợp thành chữ địa. Đó là những sự việc như vậy qua 2 câu hỏi đó nha, bây giờ Thầy bắt đầu trả lời từng câu hỏi một.

Tất cả anh chị em nghe cho rõ nha. Có 1 số anh chị em tưởng rằng mình không bị bệnh mình khỏe lắm, bữa nay Thầy nói trong thể xác chúng ta vì sao chúng ta bệnh, tại sao chúng ta đau, tại sao chúng ta trị bệnh mà chúng ta vẫn

bệnh, vẫn đau, vẫn uống thuốc mà cơn bệnh đau của chúng ta hết nhanh. Thầy giải thích cho anh chị em để anh chị em yên tâm nha.

Anh chị em đã từng học lớp 13+, anh chị em đã từng điều khiển linh hồn tế bào linh hồn thần kinh của cơ thể mình. Bây giờ những vi trùng lạ vô nó tưởng rằng nó giỏi hơn linh hồn tế bào, linh hồn thần kinh mà mỗi ngày chúng ta truyền điện cho chúng nó, do đó nó phá, do đó nó hành chúng ta, chúng ta đau chúng ta bệnh. Nhưng mà khi nó hành chúng ta, anh chị em tưởng rằng vi trùng hành anh chị em, nhưng thật sự những linh hồn tế bào những linh hồn thần kinh của thể xác của chúng ta cảm hóa cho chúng nó chúng nó vẫn không nghe.

Cũng như ý Thầy muốn nói chúng ta muốn giúp cho 1 người xấu trở lại người tốt thì chúng ta phải bỏ thời gian nhiều hơn là chúng ta giúp cho người tốt trở thành người tốt hơn, đó là lý do để cho anh chị em bệnh. Anh chị em muốn mau hết bệnh do đó anh chị em uống thuốc cộng thêm cái năng lượng vũ trụ anh chị em truyền điện thì hóa giải cho chúng nó bằng những vi trùng độc, bằng những vi trùng hại để chúng ta nuôi dưỡng chúng nó trong này nè. Và tất cả những đồng loại của chúng xâm nhập vô chúng ta, thì chính chúng nó biết rõ với chúng nó thí chúng nó giúp cho chúng ta mau hết bệnh mau lành bệnh đánh đuổi vi trùng kia, hoặc hóa giải con vi trùng kia hòa hợp với con vi trùng trong cơ thể của chúng ta tạo cho chúng ta sức mạnh.

Do đó, thì anh chị em ở bên phương tây ít có biết được về phương đông của Thầy lắm. Trước kia Thầy nè 1 người sống về phương đông nè, đất nước của Thầy thiếu vệ sinh thật sự nội cái việc nước uống không đó mà Thầy kể ra chắc anh chị em cũng sợ lắm nhưng mà Thầy đã từng uống nè. Thứ nhất nước dưới sông đem lên, thứ 2 lóng phèn trong thứ 3 uống, cái đó không thành vấn đề cái đó còn dễ đi, nước trong và nước sạch đi.

Anh chị em biết đất nước của Thầy cần mưa lắm mưa xuống hứng nước mưa, mà trên nóc nhà của Thầy đó không phải bằng tole bằng ngói mà bằng lá, mà nước mưa xuống dưới lá rồi mà lá toàn sâu bọ rắn rết đủ thứ chất dơ hết đưa lên nóc nhà xuống dưới này hứng nước, cái nước đó vàng giống như anh chị em bỏ nghệ vô, cái đó cũng chưa có quan trọng để nó lóng xuống hết.

Đặc biệt anh chị em nghe Thầy kể nè nha, con muỗi nó đậu trên nước mưa nó thích lắm nó để trứng ra thành con lăng quăn trước khi thành con muỗi đó. Tối xứ sở của Thầy nghèo lắm làm gì có điện, tối thắp đèn dầu mà bữa đó hết dầu khát nước quá tội nghiệp lắm nha, lấy cái ca múc nước vô có lăng quăn uống vô nó ngon lành, lăng quăn vô chết không biết bao nhiêu trong bụng mà tới giờ này Thầy vẫn khỏe mạnh Thầy vẫn làm Thầy đi rao giảng toàn thế giới. Đó Thầy muốn nói cuộc đời sự nghiệp của Thầy nha, quê hương xứ sở của Thầy Thầy không có gì phải che giấu hết trơn Thầy đâu có gì che giấu, thực sự là vậy.

Rồi Thầy nói thiệt với anh chị em nha, khi Thầy được đi di dân đó, khi Thầy được đi ra nước ngoài đó dùng danh từ nước ngoài là ngoại quốc đó, anh chị em biết hông trong bụng Thầy tội nghiệp lắm hổng uống rượu mà bụng bự à, bác sĩ ổng gõ gõ "cha bụng này tốt, bên đây hổng được", hỏi sao vậy đau bụng quá, đau bụng cái ổng cho Thầy uống chừng 18 viên thuốc sổ lãi, hổng có nhiều sổ chứng 30-40 con cái khỏe, cái tự nhiên bụng Thầy xẹp xuống thực tế Thầy nói thực tế đó vầy sao giờ.

Vì lý do đó đất nước của Thầy là thật sự nó thiếu vệ sinh thực nhưng mà khi Thầy qua tới phương tây rồi tất cả những vi trùng nào xâm nhập vô không có ăn thua gì hết. Thầy ở đây chừng 10-15 năm thôi cái vi trùng kia nó theo về xứ sở Thầy rồi, nó bỏ Thầy đi về bển rồi, nó về bển cứ mỗi lần vi trùng khác vô cái Thầy ho, mỗi lần vi trùng khác vô cái Thầy bệnh nhưng mà Thầy có năng lượng nè, ho bệnh xuống con xuống con truyền điện cái nó theo Thầy, Thầy bệnh Thầy truyền cho nó nó theo Thầy Thầy hết đau, đó là những trường hợp anh chị em đó.

Thầy muốn dẫn giải 1 câu chuyện thật và Thầy muốn dẫn giải chúng ta hóa giải bằng những con vi trùng độc hại mà nó hòa hợp với con vi trùng của chúng ta để chúng nó đánh đuổi những con vi trùng xâm nhập tương tự như chúng nó, vì lý do đó chúng ta không bao giờ bị lây, có bị lây là chúng ta giúp chúng nó để chúng nó giúp cái thể xác của chúng ta, thành ra anh chị em mình đừng có lo nha đừng có sợ gì hết.

Còn cái chuyện anh chị em uống thuốc Thầy không có cản nhưng mà Thầy khuyên anh chị em mỗi lần uống thuốc, anh chị em truyền điện vô thuốc uống nó hết đau mà không bị phản ứng phụ, đó là Thầy giúp ý kiến cho anh chị em. Thầy nói thiệt với anh chị em Thầy cũng uống thuốc như thường à, anh chị em tưởng Thầy không uống thuốc à, cho mau hết giống như người học viên này đó cho nó mau hết.

Chứ bây giờ nhức răng thì sao giờ, nhức răng mà răng nó hệ thần kinh truyền vô hết nhức, nhưng mà ngặc cái có mủ trong này nè, mà muốn khô mủ mà đặt tay hoài không khô thì chỉ có nước uống Penicillin, uống thuốc nu sinh à, bữa thứ nhất thứ nhì thứ 3 cái tự nhiên nó khô, cái cộng thêm điện vô cái bữa thứ 4 hết còn người khác phải uống 2 tuần.

Chứ anh chị em đừng có nghĩ rằng qua câu hỏi này Thầy muốn chia sẻ với anh chị em tui học nhân điện, tui số 1 nha tui không cần gì hết "chết à con Thầy còn uống thuốc các con uống thuốc giống như Thầy nha con". Đó là câu hỏi thứ nhất Thầy muốn chia sẻ với anh chị em.

Còn câu hỏi thứ 2: không phải bí mật, không lẽ Thầy ngồi đây Thầy đưa bàn chân, đưa bàn chân coi không được à, thành ra khi nào có cơ hội đó, anh chị em biết có cơ hội giống như cách nay 8 năm về trước Thầy đi (europar) lần đầu tiên sau 25 năm Thầy mới tắm biển, mà Thầy tắm ở (europar) do bà Lysita tổ chức. Dạy học ở (europar) Thầy còn nhớ vào năm 1997 Thầy đi (europar) Thầy tắm biển cái học trò nó bu đen hết nó chụp hình, tại chưa bao giờ thấy Thầy tắm biển mà Thầy tắm biển thiệt, đó là cách đây 8 năm Thầy dạy học ở Venezuela Thầy tắm biển học trò mừng quá tắm biển với Thầy. Lúc đó Thầy uống nước biển đã đời luôn, uống nước biển mà khỏe quá bởi lâu quá không biết lội, lâu quá không có lội lội không được, đó là Thầy muốn chia sẻ với anh chị em thôi.

Bây giờ cái việc mà anh chị em muốn coi, thì nếu anh chị em nào có duyên lành tương lai khi nào có cơ hội mà anh chị em thấy Thầy tắm biển là chắc chắn coi được đó, mà Thầy chưa tắm biển là chưa coi. Thôi giờ ráng chờ đi nha, thứ nhất là anh chị em bên Thái Lan đó nha, canh mà Thầy đi Thái Lan chơi đó mà Thầy đi tắm biển thì làm ơn lật 2 bàn chân Thầy coi, mà với điều kiện phải có người tàu đi theo đặng mới dẫn giải chữ nào là chữ Thiên, chữ nào là chữ địa,

bên cẳng trái của Thầy là Thiên nè, bên cẳng phải của Thầy là địa đó, Thiên địa nhân là Thầy. Thành ra thôi mấy người đừng có làm bộ biết tiếng tàu coi còn khuya mới coi được, ráng đi chờ chừng nào Thầy tắm biển coi luôn. Thôi thôi không được chết à, trời ơi nó bán bàn chân tui à!. Quì!

(Đĩa 27) Câu 57:

Dạ kính thưa Thầy ông Bác sĩ này có câu hỏi như sau. Thưa Thầy theo nghiên cứu của các nhà khoa học, thì não bộ của chúng ta ngưng hoạt động chẳng hạn như trong trường hợp cơn hôn mê thì hệ ý thức của chúng ta vẫn tiếp tục hoạt động.

Nhưng nếu hệ ý thức của chúng ta không có được nối tiếp, không có được nối liền với não bộ là tại vì chúng ta bị comam bị hôn mê thì chúng ta vẫn còn hệ ý thức. Thì hệ ý thức có thể nào có sự hiện diện nơi những bộ phận khác trong cơ thể của chúng ta không? chẳng hạn như những bộ phận không có hệ thống não bộ thí có cái sự ý thức ở nơi đó hay không?

Chẳng hạn như trong trường hợp có sự hiện diện của ý thức trong cái tế bào đơn, trong những cái thủy tinh trong vũ trụ hay trong những hạt nhân tạo nên nguyên tử? thì có thể nào Thầy giải thích cho chúng con về cái sự ý thức nếu không có nằm trong não bộ thì có thể nằm nơi khác khi con người nằm trong vũ trụ?

Thầy tóm lược lại câu hỏi.

Quì có 1 người học viên đó là 1 ông bác sĩ người Italy đến Melbourne Úc châu để học. Ổng hỏi trong vấn đề hôn mê thì cái não bộ chúng ta hoạt động được ý thức được, tuy nhiên ngoài trong vấn đề não bộ có ý thức được thì có bộ phận nào khác ý thức được hông. Người bác sĩ này chứng minh ngoài không gian vật thủy tinh ngoài vấn đề ý thức được những hạt nguyên tử còn những ý thức khác nằm bên cạnh hạt nguyên tử. Đó là Thầy muốn tóm tắt lược ý của người học viên từ bên Ý nêu ra câu hỏi để Thầy trả lời cho anh chị em đây.

Thầy trả lời:

Bây giờ trong vấn đề y học y khoa, nhân loại trên thế giới quan trọng nhất là não bộ chúng ta. Khi mà chúng ta còn hôn mê thì chúng ta còn sống được, khi chúng ta chết thì tất cả hệ thống thần kinh não bộ mất tất cả không ý thức, không có gì hết và vĩnh viễn hôn mê coi như 1 người chết, tất cả hệ thống thần kinh não bộ kinh mạch chúng ta không có hoạt động, bởi lẻ đã chết rồi.

Mấy ngày qua cũng như khóa học vừa rồi thì Thầy có trình bày với anh chị em 1 cái điều vô cùng quan trọng mà các nhà khoa học trên thế giới nghiên cứu mà chưa được, chưa đủ khả năng nghiên cứu, 1 người chết 3 ngày sống lại. Nếu 1 người sống mà vừa chết thì sống lại trong vòng vài tiếng đồng hồ được, người này chết bỏ vô hòm chôn sống lại cho đến ngày hôm nay 8 năm, nếu nói trong lĩnh vực y học y khoa thì anh chị em sẽ nghĩ như thế nào đây, chắc chắn là không bao giờ có trường hợp đó có bên cạnh nhà Thầy, quê hương xứ sở của Thầy hiện tại đang còn sống, trong lĩnh vực y học y khoa thì anh chị em nghĩ như thế nào đây.

Đó là 1 bàn tay của Thượng Thiên, đó là 1 linh hồn cao cả Thượng Thiên mượn 1 thể xác của người chết để sống lại, chứng minh 1 sự việc có sự hiện diện của các đấng thần linh, các Đấng thiêng liên cao cả ở dưới trần gian của chúng ta đang sống đang cần và đã có chứ không phải chưa có, trong đó anh chị em nè, Thầy, chúng ta nè. Một linh hồn của mình cộng thêm nhiều linh hồn giác ngộ bên cạnh linh hồn của anh chị em, bênh cạnh thể xác của anh chị em từ khi anh chị em được Thầy khai mở luân xa 100% đó.

Bây giờ anh chị em nói cái não bộ của anh chị em ý thức được phải hông, nhưng mà khi anh chị em vừa đi bất cứ nơi nào cái dòng điện của anh chị em không thấy nhưng mà anh chị em giúp linh hồn bất tử bất diệt đi được, chắc việc khó tin lắm phải hông nhưng mà có thật.

Rồi đây anh chị em chỉ cần đặt tay lên đầu của 1 người bị bệnh thôi, tại sao người đó linh hồn xâm nhập vô cái linh hồn người đó đi, khoa học chứng minh được không, không. Tại sao khi anh chị em học cấp cao anh chị em vừa điện thoại biết người ta bệnh thần kinh giả, biết linh hồn bất tử bất diệt xâm nhập vô anh chị em gửi cái điện năng cái linh hồn đi, cái người đó trở lại bình thường được liền, khoa học cũng chứng minh không được.

Anh chị em nè, chúng ta nè, Thầy anh chị em có học trong lĩnh vực khoa học không, không mà tại sao anh chị em áp dụng công thức khoa học được, anh chị em không có học y học mà tại sao anh chị em dùng phương cách kỹ thuật đơn sơ đơn giản mà anh chị em giúp bổ sung trong vấn đề y học đạt được kết quả, đó là chính anh chị em đó thực hành chứ không phải người khác, nếu não bộ chúng ta không cảm giác bất cứ nơi nào chúng ta cảm giác cũng được.

Bởi lẽ chúng ta cảm nhận bằng năng lượng vũ trụ, bởi lẽ chúng ta biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ gửi đi bất cứ nơi nào và bất cứ nơi đâu, bất cứ nhân sinh và muôn loài vạn vật chúng ta gửi hóa giải được hết. Đó là cái năng lượng vũ trụ cái danh từ khoa học, cái thực tế đó là cái quyền năng khả năng cho chúng ta để chúng ta phục vụ cho nhân loại.

Do đó anh chị em đo đạc không được, chứng minh không được bởi lẽ trong lĩnh vực khoa học chưa đủ khả năng đo đạc những cái băng tầng cao nhất của Thượng Thiên, những cái năng lượng mạnh của Thượng Thiên thì anh chị em có không gian 3 chiều thì làm sao anh chị em đo những chiều khác ngoài không gian được.

Rồi anh chị em nghĩ rằng không có mặc dầu anh chị em biết có nhưng mà anh chị em cũng không dám nói rằng có. Nếu anh chị em nói là có thì anh chị em chứng minh, mà chứng minh những nhà khoa học chưa có đạt được nghiên cứu đúng mức thì cái công trình của anh chị em coi như là không được chấp nhận. Bởi lẻ quyền lực chúng ta không có, tiền tài chúng ta không có, thì tiếng nói của chúng ta sẽ không có tác dụng, mặc dầu chúng ta thực hành thành công, thực hành đạt kết quả nhưng mà vô hiệu hóa với những người có quyền lực, vô hiệu hóa với những người lắm của nhiều tiền.

Đó là Thầy chia sẻ cho anh chị em qua lớp học này, hôm nay ngày thứ 2 những ngày kế tiếp còn những đề tài Thầy để anh chị em học hỏi và nghiên cứu thực hành từng giai đoạn 1 để giúp cho chúng ta có cơ hội thay đổi cuộc đời mới, con người mới không phải cho chúng ta mà cho gia đình, xã hội quốc gia

nhân loại tương lai. Đó là Thầy giúp ý kiến cho người học viên này để rồi người học viên này có cơ hội học hỏi để tiến hóa.

Cái chuyện gần nhất ngày mai đây và cái chuyện nhanh nhất tối nay đây ở bên Hòa Lan, bên Thái Lan và ở bên Úc châu biết đâu tối nay và ngày mai bắt đầu học có 1 người 2 người 5 người hoặc 1 số người nào đó được may mắn linh hồn thể xác anh chị em ra ngoài không gian để cho anh chị em chúng ta chứng minh 1 sự việc đó là thật của con người còn sống ở trần gian này và hiểu biết tất cả mọi sự việc, chứ chúng ta chết chúng ta ra ngoài không gian đâu có khó, nhưng mà chúng ta còn sống nè chúng ta ra ngoài không gian nè để chứng minh sự hiện diện của Thượng đế ở trần gian này. Mà khi thể xác chúng ta giác ngộ hòa hợp với linh hồn ra ngoài không gian thì tất cả những gì chúng ta ý thức và cảm nhận toàn bộ cơ thể của chúng ta chứ không phải chỉ não bộ mình thôi.

Qua những ngày học anh chị em có thể những ngày kế tiếp chưa đúng lúc bên lớp học Úc châu đây, người học viên có mang hình ảnh từ Thái Lan qua đây đây, người học viên áp dụng công thức Thầy hướng dẫn lớp 13+ chừa cái nướu răng trống hiện tại mọc 4 cái răng mà có chụp ảnh, những ngày kế tiếp có cơ hội Thầy sẽ đưa phim cho anh chị em coi và Thầy cho anh chị em thấy được 1 người học viên đã mọc được 4 cái răng ở phía tay mặt.

Bây giờ thì anh chị em nên học nhiều 1 chút đi, rồi phần những ngày cuối, những cái nghiên cứu, những cái thực hành, những cái gì mất mát, những cái gì chúng ta sửa đổi lại để cho anh chị em ý thức được, biết được học hỏi mà mục đích chúng ta thực hành đóng góp giúp cho những người bị thương tật. Quì!.

(Đĩa 28) Câu hỏi số 58:

Dạ kính thưa Thầy đây là câu hỏi của người học viên ngươi Ý bên Hòa Lan. Theo như người học viên này trình bày, thì giường như theo cái sự hiểu biết của chúng con, thì giường như là các Đấng thiêng liêng có lẽ là thể hiện bằng cái siêu tế bào điện ảnh ở trong não bộ của chúng con. Và nhờ cái sự hiện diện của những cái siêu tế bào điện ảnh này mà chuyển hóa được vào tư tưởng của chúng con, để giúp cho tư tưởng của chúng con và cơ thể của chúng con biến đổi thành cái cơ thể vô hình, nhờ đó chúng con có thể tiến đến gặp được các Đấng thiêng liêng.

Thì bây giờ nếu chúng con nằm trong cái trạng thái như vậy đó là cái trạng thái ở cái tiềm thức. Thì làm thế nào chúng con có thể lấy được cái sự mình học hỏi, những cái điều kiện mà mình nhận được từ các Đấng thiêng liêng trong tiềm thức mang qua được vào trong ý thức hệ của mình như là não bộ.

Đó là những cái lời trình bày của người học viên ở bên Ý, xin thầy có thể giải thích để chúng con hiểu thêm về cái khả năng của kĩ thuật liên hệ của các đâng thiêng liêng và các siêu tế bào. Dạ xin hết, thưa thầy !

Thầy trả lời:

Quì Thầy đã giải thích giúp cho anh chị em nhiều lớp học rồi, bữa nay Thầy nhắc lại những chuyện cũ để Thầy đưa cái đề tài mới anh chị em học hỏi tiến hóa.

Quì siêu tế bào điện ảnh, nếu người chúng ta bình thường thì chắc chắn chúng ta sẽ không có sử dụng gì hết, chúng ta muốn là được, chúng ta điều khiển là có. Muốn - quyền lợi của mọi người, điều khiển vì quyền lợi của tất cả mọi người chúng ta sẽ thành công. Từ trước tới giờ sách vở đã ghi, sách vở đã chép, ai cũng mong mỏi rằng được gặp Thượng Đế, ai cũng mong mỏi rằng được tiếp xúc các Đấng thiêng liêng, mà các Đấng thiêng liêng là ai. Tất cả các Đấng thiêng liêng, cái danh từ mà nhân loại hiện tại gọi, Thầy nói nhân loại hiện tại đang gọi đó nhe.

Con người đó bằng xương bằng thịt giống như Thầy giống như anh chị em giống như chúng ta hổng có xa lạ gì hết, cũng người đàn ông cũng người đàn bà cũng người con trai cũng người con gái. Mà chính các Đấng thiêng liêng đó là người đời sống sót để tôn vinh trở thành các Đấng thiêng liêng, đó là các Đấng Thiêng Liêng Cao Cả mà anh chị em đã đang và tiếp tục thờ phượng. Còn cái danh từ Thượng Đế, không có ai mô tả cái danh từ Thượng Đế là ai hết. Danh từ Thượng Đế xuống dưới trần gian lúc nào cũng không ai biết, mà với hình ảnh đàn ông đàn bà cũng không ai rõ.

Đáng lý ra ngày hôm nay Thầy muốn nói quá, nhưng mà Thầy ráng đợi cho anh chị em đến ngày thứ 5 để anh chị em nói con người chúng ta như thế nào, ai là các Đấng, các Đấng là ai. Đó là một chương trình mới dành cho con người mới để phục vụ cho nhân loại. Thầy ráng chờ đợi hai ngày nữa để Thầy dạy bài cái này cho anh chị em nghe. Thượng Đế đang dạy cho Thầy, Thượng Đế đưa thông điệp cho Thầy rồi để Thầy trình bày cho anh chị em khi chúng ta trình bày, Thầy trình bày rồi thì không có sách vở nào sửa đổi được hết. Đó là trình bày sự thật.

Qua câu hỏi này, cái não bộ của chúng ta bình thường lắm mà cái não bộ chúng ta bình thường thì làm thế nào anh chị em điều khiển năng lượng vũ trụ được, băng tần tổng hợp được, ánh sáng vì sao, ánh sáng mặt trời và ánh sáng hào quang của thượng thiên vô cùng khó khăn nhưng mà tại sao chúng ta được. Anh chị em ráng nghe ngày hôm nay, hai ngày nữa nha thì trong số nhân loại anh chị em biết được bao nhiêu người được, 6 tỉ người được bao nhiêu người. Đó anh chị em Thầy vừa nêu ra Thầy vừa trình bày với anh chị em để anh chị em nhớ để Thầy tiếp tục diễn giải cho anh chị em những ngày kế tiếp.

Do đó khi mà Thầy dùng cái tế bào siêu điện ảnh đó là cái quyền năng khả năng điều khiển cái thần kinh não bộ của chúng ta nè, giúp chúng ta sự hiểu biết mênh mông nè còn bình thường chúng ta không biết. Thầy phải nói là siêu tế bào điện ảnh, Thầy không giám nói là siêu tế bào Thượng Đế nhưng mà 16 năm sau các nhà khoa học ở bên Mỹ nghĩ ra một cách nhân loại, con người, chúng ta có tế bào của Thượng Đế nằm trong não bộ chúng ta mà chúng ta không biết cơ hội để sử dụng và không có người nào chỉ cho chúng ta sử dụng.

Trong khi đó Thầy đã hướng dẫn cho anh chị em, Thầy đã giúp đỡ cho anh chị em để anh chị em sử dụng siêu tế bào điện ảnh mà chính nó là tế bảo của Thượng thiên, Thượng Đế. Lần lượt Thầy dẫn giải cho anh chị em từng ngày để Thầy rốt ráo ngày thứ 5 thầy dẫn giải Thượng Đế, con người, nhân loại.

Khi mà chúng ta được như vậy thì anh chị em không muốn có khả năng quyền năng anh chị em cũng có mà có đây để chúng ta phục vụ cho nhân loại,

mà Thầy luôn luôn nhắc nhở ở câu này, trong thế gian trong nhân loại có mấy ai được thế này.

Qua câu hỏi này Thầy nhắc cho anh chị em một câu chuyện cách nay 10 năm về trước khi dạy học tại Paris, có một nhà khoa học bên Mỹ đến Paris xin Thầy thuyết trình cho Thầy nghe trong vòng một tiếng đồng hồ. Đem tất cả những hồ sơ xin Thầy một tiếng đồng hồ vừa thuyết trình cho Thầy, đáng lý ra vừa thuyết trình cho Thầy một tiếng đồng hồ nhưng Thầy nói không cần nghe, Thầy chỉ thuyết trình trong 15 phút thôi cho một nhà khoa học đó. Một nhà khoa học đó không có tưởng tượng được Thầy rành trong lĩnh vực khoa học, nhưng mà thực sự với anh chị em Thầy không có học khoa học gì hết, mà Thầy cũng không bao giờ nghiên cứu khoa học không gian như thế nào hết.

Nhưng mà khi Thầy trình bầy 15 phút với một nhà khoa học ở Mỹ đến Pari để gặp Thầy thì tất cả mọi sự việc họ xếp lại hết khỏi nói cho Thầy nghe bị Thầy nói cho họ nghe. Họ cần 45 phút, Thầy nói cho họ 15 phút thôi. Đó là Thầy biết cách sử dụng siêu tế bào điện ảnh và giúp các siêu tế bào đó là tế bào của Thượng Thiên đó, của Thượng Đế đó, cho Thầy sử dụng đó, chỉ cho Thầy sử dụng đó.

Và trong suốt thời gian qua Thầy chỉ cho anh chị em sử dụng siêu tế bào điện ảnh từ lớp 13+ đó, để anh chị em điều khiển linh hồn tế bào, linh hồn tế bào thần kinh của con người và của muôn loài vạn vật. Anh chị em mới giúp những linh hồn đó tiến hóa càng ngày càng nhanh, đốt cái giai đoạn dài trở thành giai đoạn ngắn để trở về với thượng thiên, đó là Thầy giúp ý kiến cho anh chị em nhe. Quì tiếp theo.

(Đĩa 29) Câu hỏi 60:

Dạ kính thưa thầy đây là câu hỏi của bà Ý ở bên Hòa Lan. Bà xin hỏi Thầy nếu bây giờ chúng con có khả năng để đi ra ngoài không gian với thể xác và linh hồn, thì đến 1 giai đoạn này đó chúng con sẽ có khả năng để đi đến tất cả những hành tinh khác lập nghiệp đem lại sự sống ở nơi đó. Thì đó có phải chăng đó là ý của Đấng Thượng Đế, và nếu chúng con có khả năng làm như vậy thì có nghĩa Đấng Thượng Đế đã xem chúng con như là con của Ngài và đem sự sống đến những nơi khác.

Nếu đạt được điều đó có nghĩa là trình độ nhân loại được tiến hóa đạt được tới 1 cái điểm mà cái điểm này trở lại cái nguồn khởi thủy của sự sống từ hồi đầu, thì đó có phải là ý muốn của Đấng Thượng Đế hay không. Sau hết tất cả những học viên bên Ý gửi lời tất cả chúng con quý mến Thầy và mong Thầy đến đất nước chúng con.

Thầy trả lời:

Thầy cũng không biết các Đấng thiêng liêng cao cả và các thần linh bên cạnh anh chị em thúc đẩy Thầy để anh chị em được câu giải đáp, để giúp cho anh chị em hiểu được biết được giúp cho thể xác anh chị em giác ngộ, Thầy cũng muốn lắm nhưng mà các Đấng cản hoài, thôi ráng chờ 2 ngày nữa đi.

Bây giờ qua câu hỏi này, những cái gì Thầy hướng dẫn cho anh chị em 16 năm qua thì anh chị em biết anh chị em đã sử dụng nảo bộ của anh chị em bao

nhiêu phần % không, anh cị em nghe Thầy nói ngày hôm nay nha để rồi ngày 13 tây Thầy trả lời. Và không gian 3 chiều các nhà khoa học nghiên cứu thực hành còn bị giới hạn, mà hiện tại anh chị em chúng ta sử dụng không gian bao nhiêu chiều anh chị em có biết hông.

Thứ nhất não bộ của anh chị em chắc chắn là hơn 6%, thứ 2 anh chị em không phải nhà khoa học không gian mà anh chi5 em không phải sử dụng không gian 3 chiều không mà thôi đâu, những chiều khác nhau ngoài không gian mà các nhà khoa học đã đang và tiếp tục nghiên cứu còn đang bế tắt còn đang giới hạn mà chúng ta không nghiên cứu, mà chúng ta không có bị bế tắt, mà không bị giới hạn mà mục đích của chúng ta là đóng góp giúp cho nhân loại đó. Hai cái điểm này Thầy muốn nhắc cho anh chị em để khi ngày 13 tây bắt đầu học cái đề tài con người và Thượng Đế tuy 2 mà 1 tuy 1 mà 2; vật chất và tâm linh tuy 2 mà 1 tuy 1 mà 2 mà khi Thầy giảng hết cái đề tài đó trong vòng mất tiếng đồng hồ thì anh chị em hổng muốn giác ngộ anh chị em cũng giác ngộ.

Thật sự vậy, anh chị em sợ giác ngộ rồi anh chị em cũng phải giác ngộ, nếu anh chị em được Thầy giảng những cái đề tài kế tiếp đây. Đó là Thầy chia sẻ qua câu hỏi cho anh chị em đơn giản, những cái gì Thầy nhắc ngày hôm nay thì Thầy không có quên đâu, những cái gì Thầy dạy 16 năm về trước Thầy cũng không có quên đâu. Cái đặc điểm của Thầy được may mắn sử dụng tế bào siêu điện ảnh nhớ những cái gì Thầy đã dạy. Đôi khi những câu hỏi anh chị em nêu ra sau 3 năm, sau 5 năm anh chị em nêu lại câu hỏi tương tự như vậy nhưng mà Thầy biết thiếu hoặc dư, đôi khi anh chị em nhắc lại những câu trả lời Thầy 5 năm Thầy biết anh chị em dư hoặc thiếu, Thầy nhớ tới mức độ vậy.

Do đó, qua câu hỏi vừa rồi thì Thầy hy vọng để anh chị em để chúng ta được cái may mắn có cơ hội tiếp nối ra ngoài không gian học hỏi. Anh chị em có khả năng tạo ra muôn loài vạn vật thì anh chị em mới đi lập nghiệp 1 hành tinh khác mà hành tinh đó không có lương thực thực phẩm hoa màu và con người, mà hành tinh đó nóng lạnh làm sao chịu nổi.

Bây giờ thể xác của chúng ta, của anh chị em ở quả địa cầu của mình thời tiết nóng lạnh, lạnh nhất là 70^{0}c , nóng nhất là 45-50^{0}c đó, còn nếu mà lên hàng trăm hàng ngàn độ thì chắc chắn làm sao anh chị em sống nổi, anh chị em chết vì lạnh, anh chị em chết vì nóng. Nhưng mà khi chúng ta đạt được thể xác giác ngộ thì mọi việc nóng lạnh không có thời gian không gian, việc nóng lạnh đối với chúng ta đối với anh chị em không bị ảnh hưởng ở thể xác của mình, bở lẽ thể xác của chúng ta hòa hợp với linh hồn của mình là 1, cái đó thì Thầy sẽ dẫn giải cho anh chị em rõ ràng trong cái đề tài thứ 3 con người và Thượng Đế.

(Đĩa 30) Câu hỏi 61:

Dạ kính thưa Thầy, đây là câu hỏi củ người học viên bên Hòa Lan. Ông này xin trình với Thầy, mỗi khi chúng con xem những tin tức trên đài truyền hình hoặc trên báo chí chẳng hạn, thì thông thường chúng con thấy những tin tức khiến cho nhiều người có sự lo sợ lo âu, chẳng hạn như xem tin tức khủng bố vào ngày 11/9 hoặc theo tin tức cuộc sóng thần tháng 12 năm ngoái đã gây cho nhiều người những hoang mang những cái sự lo sợ.

Như Thầy có nói với chúng con, thì sau những cái biến cố như vậy tự nhiên có 1 cái lực thúc đẩy họ đi vô nhà thờ cầu nguyện Đức Chúa, Đức Phật chẳng hạn. Nhưng mà cái điều chính yếu xã hội loài người theo như ông này nhận xét là luôn luôn bị những cái sự lo sợ nó hoành hành.

Thì ông xin hỏi Thầy, thứ nhất nguồn gốc chánh của những sự lo sợ đó từ đâu mà phát xuất ra, và mục đích của sự lo sợ trong con người là như thế nào trong khía cạnh tâm linh, dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Anh chị em biết mục đích tại sao người ta sợ hông đó là tại vì mình ích kỷ mình lo cho mình, chứ nếu anh chị em thấy những cái nạn tai anh chị em tình nguyện anh chị em đi anh chị em đâu có sợ chết, mà anh chị em sợ chết thì không bao giờ anh chị em sợ sệt bất cứ trường hợp nào hết. anh chị em sợ là anh chị em sợ cho anh chị em chết, sợ tai nạn do đó mới vô nhà thờ vô chùa cầu nguyện mà anh chị em không chịu lo cho chúng ta lo cho mình lo cho mọi người.

Khi mà anh chị em lo cho mình lo cho mọi người anh chị em có nạn tai thí chắc chắn mọi người sẽ đến giúp cho anh chị em, Thầy khẳng định cho anh chị em cái điều này. Đó là 1 cái động cơ chúng ta ích kỷ chúng ta lo cho chúng ta, vì lý do chúng ta lo cho chúng ta nên chúng ta mới sợ, mà chúng ta coi cái thân xác này hết nhiệm vụ về với Thượng Thiên thì anh chị em không có sợ gì hết.

Thầy còn coi rõ trong vấn đề sóng thần vừa qua ở tại Thái Lan, trong khi đó biết bao nhiêu người tập trung cứu trợ thì Thầy thấy có nhiều người ra biển lội tỉnh bơ như thường không có chuyện gì trở ngại hết, Thầy thấy có 1 gia đình người Âu châu người phương tây đi ra ngoài biển khơi đưa lên cái phao lội trên dòng biển an nhiên tự tại, ai bị nạn cứ bị nạn, ai cứ đóng góp giúp đỡ mà ông đó vẫn an nhiên tự tại ra biển khơi lội, có 1 mình ổng với vài người thôi, tổng cộng có 3-4 người trên ti vi Thầy thấy được.

Nếu trong ngành nhân điện của chúng ta, nếu anh chị em gặp những trường hợp thiên tai thì anh chị em có cơ hội nhận ánh sáng hào quang gửi đi, cầu nguyện cho tất cả những linh hồn không được may mắn chết chúng ta cầu nguyện về với Thượng Thiên, công quả công đức vô biên giúp cho linh hồn những người chết nhẹ nhàn về với Thượng Thiên Thượng Đế thì anh chị em đâu có sợ. Những cái động cơ đó giúp cho chúng ta chẳng những không sợ mà giúp cho chúng ta có cơ hội thực hiện thức hành, thực hiện những việc làm của chúng ta thì chắc chắn Thượng Đế sẽ ban những hồng ân phước đức cho chúng ta hưởng, đó cái động cơ đó.

Trên thế giới này Thầy không muốn nói nhiều, 3 thế kỷ trở lại đây thôi ai cũng nói hay ai cũng nói giỏi hết, nhưng mà sự việc xảy ra rồi mới biết anh chị em nghe cho rõ nha, và cũng không có 1 người nào đỡ khi sự việc xảy ra được hết. Mà nếu Thượng Thiên giao cho Thầy, giao cho anh chị em giao cho chúng ta nhiệm vụ làm 1 việc gì đó ngoài sức tưởng tượng của xã hội loài người, thì anh chị em giúp cái gì họ cũng chịu hết, anh chị em nói cái gì họ cũng nghe hết, giúp cho họ nghe để họ hưởng, giúp cho họ để họ hưởng chứ không phải anh chị em hưởng, thì tiếng nói của anh chị em tương lai nó có giá trị và chúng ta thay

đổi cái tư tưởng con người rất dễ dàng. Con người với con người thay đổi khó lắm, mà các Đấng giúp con người mà các Đấng thay đổi con người dễ lắm.

Đó là mục đích của Thầy, mục đích của anh chị em mục đích của chúng ta đó. Nhiệm vụ của Thầy, nhiệm vụ của anh chị em nhiệm vụ của chúng ta để thay đổi cái tư tưởng con người bằng tư tưởng mới con người mới, mà con người đó đầy đủ khả năng để đóng góp giúp cho nhân loại không bị ràng buộc phong tục tập quán gia đình xã hội chỉ có an nhiên tự tại và hưởng cảnh mùa thu quanh năm suốt tháng. Đó là mục đích Thượng Đế muốn giúp cho nhân loại, muốn giúp cho chúng ta để chúng ta đóng góp, và chúng ta tình nguyện để thực hiện chương trình Thượng Đế đưa ra, để chúng ta có cơ hội đóng góp giúp cho nhân loại. Đó là qua câu hỏi vừa rồi Thầy chia sẻ cho anh chị em để anh chị em hiểu được biết được.

Cái lớp học 10 ngày này mỗi 1 ngày mỗi giờ Thầy trình bày với anh chị em, Thầy trả lời với anh chị em không có thiếu không có thừa đâu, đủ cho anh chị em hiểu, đủ cho anh chị em biết, đủ cho anh chị em thực hành và đủ cho anh chị em giác ngộ, những cái đủ đó đem ích lợi cho chúng ta đó. Những cái đủ đó thì anh chị em sẽ nói cho thế giới nghe đó, rồi anh chị em sẽ giúp cho thế giới đó, thế giới đâu không thấy thấy quốc gia dân tộc anh chị em, quốc gia dân tộc của mình đó.

(Đĩa 31) Câu hỏi 62:

Con kính chào Thầy Cô ạ!, con xin nêu câu hỏi của con. Thưa Thầy Thái Lan thường có sóng thần xảy ra, hoặc là do chủ quan, hoặc là do khách quan vân vân, nhưng cũng có những trận tai nạn mà con đã được báo trước nhưng nó vẫn xảy đến và không tránh được, và có cái sự thiệt hại (…). Vậy con muốn hỏi Thầy: đó có phải là nghiệp quả không?

Câu thứ 2 con muốn xin hỏi Thầy. Vừa rồi Thầy dạy cho chúng con về truyền điện cho cây lúa, truyền điện cho thóc, cho mạ cho đến khi cấy thì con nghe rất là rõ. Vậy thì con muốn hỏi Thầy là cái bước tiếp theo con có thể truyền điện như thế nào cho cây lúa đó?, chứ thật ra là cái buổi sáng như là cái lớp 13++ hay là bao nhiêu ngày để cây đặt kết quả cuối cùng? Con xin hết, con xin cám ơn Thầy Cô ạ!

Thầy trả lời:

Anh chị em bên Việt Nam nêu ra câu hỏi. Mặc dầu dự báo địa chấn dự báo khí hậu dự báo những cái việc xảy ra nhưng mà làm sao anh chị em trở tay cho kịp trong 1 tiếng đồng hồ. Thầy biết trước 1 tiếng đống hồ nè không thể nào đủ cái thời gian không gian chặn đứng.

Đi lại vấn đề Thầy muốn chia sẻ với anh chị em trong vấn đề thiên tai, thiên tai phá hoại thì có thật, thiên tai sóng thần thì cũng có thật, bỡi lẽ nhiều lần Thầy trình bày với anh chị em ai làm ra vấn đề thiên tai sóng thần. Nhân loại sử dụng tài nguyên thiên nhiên của quả địa cầu quá nhiều thì không bị thương tổn cũng phải bị thương tổn, chắc chắn cái điều này phải xảy ra cho bất cứ hình thức nào, và bất cứ cái việc gì nếu anh chị em xài quá thời gian thì chắc chắn sẽ bị hư hoại.

Quả địa cầu chúng ta cũng vậy, hầm mỏ có, nguyên vật liệu có anh chị em khai thác anh chị em sử dụng thì làm sao quả địa cầu chúng ta chịu đựng được, do đó có những cuộc sóng thần liên tục rồi có cuộc sóng thần khác mà anh chị em không có thể nào đỡ được đâu, dù cho anh chọ em biết trước 3-4 tiếng đồng hồ thì anh chị em cũng không có khả năng nào đỡ được ngoại trừ Thượng Thiên Thượng Đế giúp cho chúng ta sống để còn tiếp tục đóng góp giúp cho mọi người thì anh chị em mới sống được thôi.

Đó là trường hợp điển hình nhất mà người học viên của chúng ta đi du lịch tới Thái Lan được may mắn sống sót và không có bị thương tật, bình phục 95% đang ngồi trước mặt Thầy tại Melbourne tại Úc châu đây. Bỡi lẽ những trường hợp như vậy ít nhiều cũng có trách nhiệm rất nhiều cho đất nước, cho dân tộc cho quốc gia cho nhân loại.

Thầy muốn chia sẻ với anh chị em những điểm này, cái điều quan trọng nhất quốc gia dân tộc, cá nhân của mình, gia đình của mình còn trách nhiệm giúp cho mọi người không, còn thì anh chị em sẽ được bảo vệ 100%. Thầy thì không biết anh chị em có trách nhiệm hoặc không có trách nhiệm, nhưng mà ít ra anh chị em cũng liên hệ với đại gia đình ngành nhân điện của chúng ta. Do đó dù có dù không, dù trước dù sau, dù có thiên tai hoặc không có thiên tai, thì mỗi ngày Thầy bảo vệ cho toàn thể học viên của chúng ta toàn thế giới, và Thầy trị bệnh tất cả những bệnh nặng bệnh nhẹ của anh chị em gửi danh sách đến với Thầy, Thầy mỗi Thầy truyền điện hết: thứ nhất Thầy bảo vệ quả địa cầu, thứ 2 bảo vệ cho đại gia đình ngành nhân điện của chúng ta, thứ 3 trị bệnh tập thể những người bệnh nặng, thứ 4 trị bệnh nhẹ cho tất cả những người gửi danh sách đến cho Thầy. Mỗi buổi sáng 4 yết tố đó Thầy không bao giờ bận cách này dưới hình thức nào Thầy cũng phải lo xong cái nhiệm vụ đó vào buổi sáng.

Qua câu hỏi vừa rồi Thầy muốn chia sẻ cho anh chị em kinh nghiệm trong vấn đề nông nghiệp, trong vấn đề anh chị em truyền điện vô cây thóc, truyền điện vô cây mạ và truyền điện vô khi anh chị em cấy lúa. Thầy không biết đất nước của chúng ta sử dụng trong vấn đề lúa 3 mùa, lúa 3 trăng hay lúa 6 tháng hay lúa nữa năm Thầy, tuy nhiên bất cứ dù lúa 3 tháng hay lúa 6 tháng hay lúa 9 tháng hay lúa 1 năm thì Thầy không có rõ lắm vì Thầy không có biết làm ruộng.

Tuy nhiên nếu anh chị em làm lúa 3 tháng hay lúa 6 tháng cứ mỗi 1 tháng anh chị em truyền điện 1 lần thôi, mà 1 lần anh chị em nhận ánh sáng hào quang 2 giây gửi 3 giây mà gửi 3 lần như vậy, đó là mình gieo những giống lúa mới đầu tiên thành hột gạo ngon thơm không bị hại mà năng suất lại cao, nhớ nha. Đó là thí nghiệm lúa vừa rồi Thầy hướng dẫn cho anh chị em bằng cái ánh sáng hào quang của Thượng Thiên trong vấn đề của nông nghiệp. Bây giờ tới cuối năm đi, rồi đến năm 2006 lúc đó là giống lúa thóc của chúng ta tốt tươi có thể là toàn nước chúng ta sử dụng.

Đi đến giai đoạn 2 phát triển trong vấn đề cây ăn trái, có thể chúng ta đứng nhất nhì thế giới trong vấn đề cây ăn trái. Bây giờ Thầy chưa dạy, hổng phải Thầy hẹp hòi nhưng mà quan trọng là cây lúa nè, phát triển kinh tế rất cao cho đất nước nè, đem sức khỏe cho tất cả người dân của Việt Nam của chúng ta nè, vừa ngon vừa bổ vừa rẻ không có bị bệnh, đó là hột giống bồ đề chúng ta gieo hột lúa vô đó là lúa phòng bệnh đầy đủ sức khỏe không đau phòng bệnh luôn. Vì

lý do đó, Thầy cho đất nước của chúng ta thí nghiệm bây giờ tới cuối năm, những cái giống lúa mới mà Thầy hướng dẫn cho anh chị em để anh chị em thực hành.

Thầy khuyên anh chị em đừng làm nhiều, anh chị em làm thử 1 mẫu đi nữa mẫu đi, 3 hecta hay 2 hecta cũng được thì anh chị em chỉ nghiên cứu 1 cái mùa thôi, 1 mùa lúa 3 thu hay 3 trăng gì đó, lúa hè thu gì đó Thầy không biết, như Thầy nhớ không lầm lúa 3 tháng hay lúa thần nông gì đó.

Lúa thần nông thì trước kia gạo nó dỡ lắm anh chị em mua có 1000 hay 2000/kg à. Bây giờ chính cái lúa thần nông anh chị em gieo biến đổi lại thành cái lúa năng lượng bằng công thức Thầy chỉ cho anh chị em, thì thay vì lúa thần nông ăn thì nó vừa rẻ mà hổng có ngon mà bị mau thiu nữa thì ngược lại chúng ta đổi giống đó, 1 cái giống lúa xấu nhất trở thành 1 cái giống lúa tốt nhất cho đất nước của chúng ta. Đó Thầy giúp ý kiến cho anh chị em rồi nha.

(Đĩa 32) Câu hỏi 63:

Xin chào Thầy, chào Cô và chào toàn thể anh chị em nhân điện toàn thế giới người quen cũng như không quen.

Con cảm ơn Thầy đã tạo điều kiện cho con học lớp 13+ tại Ý. Lúc ngừng học đấy Thầy nói là khả năng 95% anh chị em đạt được còn 5% thì không đạt được, không hiểu sao lúc đấy con nghĩ là con rơi vào 5% đấy. Sau đó 1 thời gian con gặp 1 chuyện rất là buồn nghĩa là không nên nhưng vẫn là buồn tuy lòng tin vào các Đấng vào Thầy vẫn không thay đổi.

Ngoài công việc chuyên môn rất là bận thì con cũng tham gia vào các hoạt động của nhân điện và con thì cũng chuyên dạy lớp 1, 2 thôi nhưng lòng tin này thì con vẫn truyền vào những người mà học viên nhân điện, và con cũng rất mừng là họ với thí dụ của bản thân mình là khỏi bệnh thì làm cho những học viên nhân điện mới có lòng tin và theo học những lớp tiếp theo của ngành nhân điện.

Nhưng mà khi gặp chuyện buồn thì biết là không nên nhưng mà con vẫn buồn thế cho nên là con bị bệnh trở lại mặc dù trước đó sau khi học nhân điện đã hết bệnh và nhất là bệnh viêm phế quản mãn tính hơn 20 năm thế mà khỏi không phải uống thuốc nữa, trước đó là uống thuốc liều rất cao. Từ khi buồn thì bị bệnh lại, có lẽ đó là căn cơ để con cố gắng đi học cái lớp học này, và đến đây sau khi được Thầy truyền điện ngày đầu tiên cảm thấy là nhẹ nhàng hơn và cảm thấy khỏi luôn bệnh.

Nhưng con chỉ sợ qua quá trình vừa rồi cái năng lực của mình bị kém đi thì liệu có theo kịp mọi người trong cái lớp học này hay không để hòa hợp thể xác và linh hồn hòa nhập có thể ra ngoài không gian.

Con muốn hỏi là trong cuộc sống hàng ngày, thì Thầy có nói là những người có lỗi thì ta phải coi như là khen ngợi họ, nâng họ lên. Nhưng mà con thí dụ như là trong việc dạy sinh viên chẳng hạn, biết là sinh viên có lỗi hoặc con cái trong nhà có lỗi. Bây giờ mà cứ xem như thế họ cứ nghĩ là hay, mình tất nhiên là không giận rồi, nhưng mà biết rằng sinh viên có lỗi thì chẳng lẽ không trách mắng, tức nhiên mình không giận thế thì có nên trách mắng không hay là khen ngợi nó để cho nó xui theo tiếp tục như thế ạ?

Con có 1 em học trò sinh viên lớp con chủ nhiệm là học trò ngoan nhưng không may là mắc cái bệnh máu trắng rất là nguy hiểm. Con xin là con gửi ảnh sang để Thầy giúp đỡ chữa cho em khỏi bệnh, sinh viên đó năm thứ 3 mà bị bệnh như thế thì cũng rất tội nghiệp, con xin cảm ơn Thầy cảm ơn Cô.

Thầy trả lời:

Quì bây giờ Thầy khuyên chung cho tất cả anh chị em, anh chị em được Thầy nhắc nhở giúp ý kiến cho anh chị em để anh chị em đừng có bận tâm. Thứ nhất khi chúng ta bị bệnh bị đau chúng ta có khả năng sử dụng được cái ánh sáng hào quang của Thượng Thiên để giúp chúng ta giúp người khác bớt bệnh bớt đau thì tại sao anh chị em vẫn còn lo lắng.

Tuy nhiên với khả năng của chúng ta thì thực sự không có thực hiện được cái gì hết, cái khả năng của chúng ta còn giới hạn vô cùng. Nhưng mà Thầy anh chị em chúng ta được may mắn, được Thượng Thiên cho cái quyền năng khả năng để đóng góp giúp cho nhân loại thì anh chị em với Thầy mới có được ngày hôm nay, mới có được hội ngộ cho anh chị em phương đông, phương tây ở 3 địa điểm, gần 50 quốc gia trên thế giới học cái lớp học cao nhất của ngành nhân điện của chúng ta trong suốt gần 16 năm vừa qua.

Cái việc thứ 2 thì trong vấn đề anh chị em dạy đại học, những sinh viên bị bệnh bị đau anh chị em trị không hết anh chị em gửi danh sách thôi khỏi cần hình bằng email để Thầy giúp cho những sinh viên đó phục hồi lại sức khỏe, giúp cho sinh viên đó tiếp tục cuộc hành trình học hỏi để đóng góp giúp cho quốc gia dân tộc của chúng ta hùng cường, cái này Thầy sẵn sàng Thầy giúp.

Trong vấn đề sinh viên mà anh chị em rầy la, trong gia đình con cháu chúng ta anh chị em rầy la. Nhưng mà cái lối rầy la của chúng ta khôn khéo chúng nó nghe, mà anh chị em không khôn khéo anh chị em la mắng nó nó không nghe mà nó còn làm tội lỗi hơn nữa.

Anh chị em vừa la nhẹ vừa khuyên nó, dùng cái danh từ khuyên là chúng ta năn nỉ nó thì dần sau nó không bao giờ dám tái phạm. Mà những người nào ngoan cố tái phạm con mình, sinh viên mình, được anh chị em đừng cho nó hay, nó không nghe lời anh chị em anh chị em cũng đừng cho nó biết. Mỗi ngày anh chị em trực tiếp với chúng nó nè, anh chị em truyền điện chúng nó xong, anh chị em truyền điện thẳng luân xa 6 nó nó không đổi thái độ cũng phải thay đổi thái độ, đó là chúng ta giúp, mà anh chị em chúng ta giúp đừng bao giờ cho chúng nó biết.

Ngay con cái của mình cũng vậy khi chúng ta sửa đổi tính tình nó tốt, đừng bao giờ nói nhờ mẹ nhờ mẹ thì nó bỏ cuộc liền và anh chị em giúp sẽ không có tác dụng. Anh chị em thương nó anh chị em để trong lòng, giúp nó để trong lòng, nó trở thành người tốt anh chị em vui mà nó không bao giờ nó biết, cái này mới đem ích lợi cho nó đem ích lợi cho mình.

Chứ Thầy không phải cho anh chị em la rầy, la trong cái tình thương yêu, mà nó ngoan cố thì mình dùng cái áp lực mạnh bằng cái năng lượng vũ trụ để sửa chữa tâm tánh nó để nó thành 1 người tốt 1 sinh viên tốt, khi nó ra trường nó đóng góp giúp cho xã hội hữu hiệu hơn. Cái này Thầy làm được nè, chúng ta

làm được nè, anh chị em làm được nè, cái này rất dễ cho anh chị em chúng ta học ngành nhân điện cấp cao đó.

Được chưa, yên chí chưa, yên tâm chưa nếu yên chí yên tâm thì hết bệnh. Còn nữa còn tới 8 ngày nữa thành ra tất cả những cái bệnh trạng mà anh chị em có sẳn trong mình nha bây giờ anh chị em bỏ lần lần ra ngoài đi.

Anh chị em 2 ngày nay Thầy dạy có 1 số anh chị em ý thức, mà có 1 số anh chị em còn sợ sệt chưa chịu buông ra, buông cái tức hờn, cái ghen ghét cái đau khổ cái nghi kỵ bỏ chưa hết, hổng phải toàn bộ bỏ hết nha bỏ chưa hết. Thì những người bỏ hết rồi thì yên chí đi, những người nào chưa bỏ thì ráng cố gắng bỏ.

Nhưng mà Thầy cũng thông báo cho anh chị em để anh chị em nghe cho rõ nha, dù cho anh chị em tập quên tất cả mọi sự trong vòng 2 ngày qua để anh chị em hy vọng mong ước rằng cái thể xác của anh chị em giác ngộ, để hòa hợp với linh hồn của anh chị em ra ngoài không gian. Thì Thầy biết trong số 1500 anh chị em anh chị em nghe cho rõ nha, có 1 số anh chị em không cần bỏ gì hết tiếp tục cuộc hành trình.

Được Thầy biết, nhưng mà anh chị em nghĩ rằng anh chị em sẽ không bỏ thì không bao giờ anh chị em ra ngoài không gian được, Thầy cho mấy người đó đi trước để anh chị em sợ anh chị em bỏ à, đó là anh chị em ngoan cố đó. Anh chị em ngoan cố thì Thầy có cách có cách cho anh chị em đi trước, người ta bỏ người ta đi sau anh chị em muốn cái nào, cái tự nhiên anh chị em bỏ à. Còn không bỏ nữa 13 tây tới nè, cái đề tài thứ 3 Thầy dạy cho anh chị em ngày đầu nè, anh chị em không bỏ cũng phải bỏ thật à, cái này Thầy nói thật đó nha, cái này không có nói dối, nói thật à, nói thật để cho anh chị em giác ngộ đấy.

Đó là những cái đề tài tổ chức lớp học này nó tinh vi lắm, các Đấng tinh vi lắm, nếu không tinh vi thì làm sao giúp cho chúng ta minh triết giác ngộ được, vì lý do đó anh chị em học viên Thầy đã cho anh chị em đáp số hết rồi. Anh chị em đừng có ngạc nhiên nha những thay đổi bất ngờ của cuộc đời sự nghiệp linh hồn thể xác anh chị em đừng bao giờ ngạc nhiên và đừng bao giờ sợ Thầy truyền điện cho anh chị em hết rồi. Quì!

(Đĩa 33) Câu hỏi 64:

Dạ kính thưa Thầy, bà này trước nhất xin cám ơn Thầy rất là nhiều, và Thầy đã giúp bà này thật là nhiều trong sự việc mà công việc hàng ngày của bả tại bệnh viện bả giúp nhiều trẻ em bị bệnh ung thư. Nhưng bà có 1 vấn đề nhỏ đó là 1 bên mắt trái của bà tự nhiên không thấy rõ nữa và bà đã được điều trị bằng tia laze nhưng mắt trái vẫn còn yếu, thì đó là vấn đề mà bả có bà xin trình bày với Thầy.

Và bà muốn xin hỏi Thầy vì sao mà bả (*muốn xin học cho chính bả?)*, vì sao cái linh hồn của bả cần phải học hỏi qua những sự kiện nào?, và vì sao mà bả có 1 sự việc là cái mắt của bả không thấy rõ nữa mà bả vẫn tiếp tục cái công việc của bả? thì đó là những bệnh những bài học nào mà bả cần trải qua?.

Thầy tóm tắt lại câu hỏi:

Quì bây giờ Thầy nhắc lại câu hỏi tổng kết. Câu hỏi của người học viên đây là 1 người bác sĩ người Tây Ban Nha, mà người học viên này đi theo Thầy trên 10 năm rồi. Lần đầu tiên Thầy đến Tây Ban Nha Thầy hướng dẫn cho người học viên này lớp 3, lớp 4 vào thời điểm 1994-1995 suốt quá trình.

Và người học viên này nêu câu hỏi: tại sao người học viên này phải bận tâm lo cho bệnh viện cho những đứa trẻ bệnh nặng, bệnh ung thu và những bệnh khác thì ngược lại người học viên này lại bị bệnh đau mắt về phía trái từ từ nó mờ đi phải dùng tia sáng laze. Mà khi dùng tia sáng laze để giúp cái con ma91t trái thì cũng chưa được kết quả khả quan.

Do đó người học viên này nêu câu hỏi với Thầy: có phải vì nghiệp lực hay người học viên này phải cần học 1 bài học quá khó khăn, để cho người học viên này bị bệnh nặng mà là 1 người bác sĩ không có thể trị bệnh cho mình được. Đó là ý của người học viên này nêu câu hỏi, sau cái phần thông dịch rồi Thầy sẽ trả lời.

Thầy trả lời:

Quì bây giờ Thầy trả lời cho anh chị em. Dù cho anh chị em là bác sĩ, dù cho anh chị em là nhà khoa học, dù cho anh chị em là gì đi nữa ngay cả là Thầy cũng bị bệnh bị đau như thường. Bị bệnh bị đau là 1 hình thức giúp cho chúng ta 1 cái phương tiện để cho chúng ta học hỏi tiến hóa. Anh chị em đâu có biết được nhờ cái đau này anh chị em biết được những cái đau khổ của những người bệnh mà thứ nhất là những người bị bệnh nặng, bịnh dị tật, bịnh tai nạn. Mà khi anh chị em hiểu được nguyên nhân của những người bị bệnh bị đau thì anh chị em giúp cho những người bị bệnh bị đau mau hết bệnh lắm.

Tuy nhiên, cũng như Thầy trình bày với anh chị em ngày hôm qua cũng như ngày hôm nay trong vòng 2 ngày thời gian còn dài lắm. Thầy hy vọng thời gian còn dài mỗi 1 ngày Thầy dạy cho anh chị em, Thầy chia sẻ kinh nghiệm cho anh chị em, Thầy truyền điện cho anh chị em, Thầy giúp ý kiến cho anh chị em để cho anh chị em tự hóa giải bệnh tật của mình mà giúp cho thể xác mình giác ngộ.

Tất cả bài giảng cho anh chị em bắt đầu từ ngày hôm nay trở về sau, luôn luôn cái đề tài để nhắc nhở cho anh chị em để giúp thể xác anh chị em giác ngộ, mà trước khi anh chị em giác ngộ thì thể xác của anh chị em phải là đầy đủ sức khỏe, chống mọi bệnh tật nếu có thì bệnh tật sẽ giảm và hết.

Vừa rồi câu hỏi của người học viên ở quê hương xứ sở của Thầy là 1 giảng viên đại học bị bệnh, Thầy trị bệnh vẫn còn bệnh tiếp tục trị bệnh. Và ngày đầu tiên từ Việt Nam đến Thái Lan để học lớp tu nghiệp 10 ngày, chỉ lần đầu tiên Thầy truyền điện hết bệnh liền. Và những trường hợp tương tự này đối với học viên ngành nhân điện của chúng ta không ít từ khi Thầy đi rao giảng, từ khi Thầy dạy lớp 3, 4 kìa, lớp 3 mở luân xa 100% đó, lớp 4 giúp luân xa 6 của anh chị em quay những luân xa khác nữa.

Biết bao nhiêu người bị tật, bị nạn chính Thầy chỉ truyền điện 1 phút thôi đang đi xe lăn 20 năm đứng dậy đi, mà trúng ngày sinh nhật của 1 người Pháp ở tại miền nam nước Pháp cách nay 11 năm về trước.

Những người chân thấp chân cao Thầy truyền điện 2 cái chân đi thẳng không bao giờ ngờ tới. Và những trường khác khác nhiều lắm, mắt mù thật đó

nha, một bên mù 100%, 1 bên không có thấy 75%, chỉ cần học lớp 4 ở trên bàn Thầy truyền điện 1 cái 1 dòng điện cực mạnh đi thẳng vào 2 con mắt người đó sáng 100% tại Mỹ.

Tại Thụy Sĩ cũng vậy, 1 người cần 1 cái kiếng, cái kiếng coi 1 cái chữ thật lớn mới thấy được. Khi ngồi học lớp 4 tại Thụy Sĩ ở trên hội trường Thầy chỉ cần truyền điện trong 1 phút thôi, dỡ cái mắt kiếng ra 1 cái hàng chữ nhỏ nhất trong tờ báo coi rất rõ ràng, chưa bao giờ có nhưng mà đã có nhiều lắm, có nhiều trường hợp được cứu sống.

Những trường hợp mà điển hình nhất là anh chị em may mắn điện thoại cho Thầy thứ nhất là anh chị em bệnh nặng, mà anh chị em điện thoại cho Thầy được may mắn mà Thầy bắt điện thoại mà Thầy nghe đó, Thầy vừa nói chuyện Thầy vừa truyền điện, xong vừa buông cái điện thoại hết đau liền, cái này cũng có nhiều trường hợp lắm.

Mà đặc biệt nhất là trường hợp emmygency, bất cứ emmygency bất cứ trường hợp nào mà ngay cái lúc emmygency mà anh chị em điện thoại mà Thầy bắt điện thoại 1 cái là chắc chắn emmygency Thầy không dám nói 100% ít nhất Thầy cũng cứu được 80-90%, cái này cũng có không ít.

Đây là không phải Thầy kể công nha, nhưng mà đây là Thầy muốn chứng minh 1 sự việc, khi chúng ta có cơ duyên thì bất cứ trường hợp nào chúng ta cũng đóng góp được hết, anh chị em yên tâm cái việc này mà anh chị em đừng có lo lắng, tiếp tục cuộc hành trình để bảo vệ cho chúng ta để cho chúng ta giúp đỡ mọi người thì chúng ta sẽ xóa bệnh tật trong thể xác của mình. Quì!

(Đĩa 34) Câu hỏi 65:

Dạ kính thưa thầy, trước nhất bà này xin Cảm ơn Thầy về tất cả những sự dạy dỗ của Thầy và tất cả những tình thương mà Thầy đã ban cho chúng con.

Thưa Thầy Thầy dạy cho chúng con rằng chúng con sẽ hội nhập linh hồn và thể xác và chúng con có thể di chuyển được ra không gian. Vậy thì sau khi chúng con di chuyển ra không gian, thì chúng con phải có nhớ những gì chúng con đã học hỏi trong thời gian trong cái thời gian khoảng khắc chúng con chúng con ở trong không gian không thưa Thầy.

Và khi chúng con đạt được cái trình độ đó thì những cái làn rung điện năng của chúng con có thay đổi hay không?, những làn rung của sự ý thức của chúng con có khác trước xưa hay không thưa Thầy? Và chúng con có phải trở thành người khác không khi xưa không thưa Thầy?. Và khi chúng con đạt đến trình độ đó hoặc đạt đến trình độ làm trung gian của hệ ý thức thì những điều này sẽ ích lợi cho chúng con, nhưng mà những điều này có ích lợi cho những người khác không thưa Thầy, cho tất cả những người xung quanh con, cho tất cả vũ trụ hay là tất cả loài người có phải vậy không thưa Thầy?. Và lúc đó nhân loại có thể ý thức được về những tế bào của Thượng Đế trong mỗi con người không thưa Thầy, và con người sẽ đạt đến trình độ đó không thưa Thầy.

Thầy tóm tắt lại câu hỏi:

Quì bây giờ Thầy tóm lượt lại nè. Người học viên này nêu ra khi mà linh hồn, thể xác chúng ta ra ngoài chúng ta còn nhớ lại hiện tại không, hoặc có bị trở

ngại gì không? Và khi chúng ta ra ngoài thì cái năng lượng của chúng ta có vị thế cũ không hơn nữa? Và khi chúng ta được ra ngoài thì những người xung quanh của chúng ta có được hưởng gì không?, đó là phần của người học viên này lo ngại: được, mất, cao, thấp, còn hay là không mà ảnh hưởng hoặc không ảnh hưởng? Đó là là những câu hỏi của người học viên từ bên Italy nêu ra câu hỏi Thầy tóm lược lại. Bây giờ Thầy bắt đầu trả lời cho anh chị em thông dịch cho tất cả học viên nghe đây.

Thầy trả lời:

Khi anh chị em ra ngoài không gian mọi sự việc thay đổi, thế giới thay đổi, con người thay đổi, nhân loại thay đổi đó là con người mới. Và khi chúng ta ra ngoài không gian thì chúng ta có 1 cái năng lực rất mạnh ngoài cái năng lực hiện tại chúng ta đang sử dụng mà chúng ta bị giới hạn bởi chúng ta chưa có khả năng sử dụng cực mạnh nghe cho rõ nha.

Thượng Đế thì cho anh chị em sử dụng không có giới hạn, nhưng mà với khả năng của chúng ta sử dụng bị giới hạn, thì tại cái căn cơ trình độ của chúng ta, tại cái thể xác của chúng ta quá thấp không có chịu đựng được cái năng lực cựu mạnh từ Thượng Thiên, do đó chúng ta bị giới hạn trong vấn đề sử dụng đó là của chúng ta chứ không phải của Thượng Thiên.

Do đó khi chúng ta sử dụng vô giới hạn là mục đích Thầy hướng dẫn cho anh chị em 10 ngày lớp học này đây để giúp cho cái thể xác anh chị em giác ngộ, mà khi thể xác của chúng ta giác ngộ thì chúng ta có thể sử dụng cái năng lực cựu mạnh vô giới hạn từ Thượng Đế cho chúng ta. Đó là Thầy giải thích cho anh chị em rõ ràng, lúc đó anh chị em Thầy chúng ta chứng minh mỗi con người chúng ta đều có tế bào của Thượng Đế dành riêng cho nhân loại. Nhưng mà nhân loại không bao giờ biết cách sử dụng, nhân loại tự tôn tự đại coi mình cao hơn Thượng Đế, không cần đến Thượng Đế thì làm sao anh chị em sử dụng tế bào của Thượng Đế được, làm sao anh chị em sử dụng siêu tế bào được. Đó là mục đích ngành nhân điện của chúng ta ra đời ngày 20/07/1989 cho đến ngày hôm nay gần 16 năm vừa qua.

Gần 16 năm trường và cũng 13 năm trường khi linh hồn, thể xác của Thầy được đi ra ngoài không gian rồi trở về quả địa cầu, cho tới hôm nay 13 năm Thầy mới được. Được ở đây là được phép từ Thượng Thiên cho phép Thầy hướng dẫn 1 số anh chị em đầu tiên ở các nước trên thế giới tập trung về 3 cái địa điểm Hòa Lan, Thái Lan và Úc châu, để được Thầy hướng dẫn, nhắc nhở, gửi điện năng từ Thượng Thiên mạnh hơn nữa, để anh chị em sử dụng siêu tế bào điện ảnh, đó là siêu tế bào của Thượng Đế chúng ta được phép sử dụng.

Rồi đây không ai xa lạ chính anh chị em trong lĩnh vực khoa học, chính anh chị em trong lĩnh vực y học, chính anh chị em trong lĩnh vực kỹ thuật, tất cả những anh chị em đó sẽ chứng minh ngành nghề của anh chị em, quốc gia dân tộc của anh chị em, cơ sở của anh chị em để đạt được mục đích, mục đích tối hậu tối thượng là chúng ta hoàn toàn được phép sử dụng siêu tế bào điện ảnh, và được phép sử dụng tế bào từ Thượng Đế cho chúng ta mà chúng ta chưa biết cách sử dụng, bây giờ anh chị em Thầy chúng ta được phép sử dụng đó.

Nếu được thì môi trường nhân loại trên thế giới này mà những ước muốn của Thầy, và trong suốt những tháng vừa qua Thầy suy nghĩ thời gian thập niên thế kỷ 21 làm thế nào tư tưởng con người thay đổi được, để tiến đến đời Thượng ngươn thánh đức, tiến đến Hội Long hoa.

Nhưng mà Thầy không ngờ, ngày đầu tiên bắt đầu lớp học này tổ chức Thầy dẫn giải, Thầy nhắc nhở cho anh chị em đề tài lớp học ngày hôm nay ở lớp học này của 10 ngày tổng hợp, để anh chị em học hỏi giúp thể xác chúng ta giác ngộ, để hòa hợp linh hồn chúng ta giác ngộ để đi ra ngoài không gian để đóng góp giúp cho nhân loại. Đó là chương trình mà Thầy vừa trình bày với anh chị em, đó là câu hỏi của người học viên từ bên Ý nêu ra Thầy trả lời chung cho tất cả anh chị em được hiểu được biết, chỉ có 2 ngày thôi biết bao nhiêu sự việc anh chị em hiểu biết được mà từ trước tới giờ chưa bao giờ học hỏi.

Và thầy cũng bổ túc những câu hỏi trước kia, những cái lời hướng dẫn, ý kiến của Thầy trước kia Thầy tổng kết lại ngắn gọn, để Thầy chuẩn bị cho anh chị em 1 bài học mới đạt được kết qua nhanh hơn, tạo cho anh chị em có điều kiện khả năng nhiều hơn mà mục đích của Thượng Đế giúp chúng ta để đóng góp giúp cho mọi người trong đó có quốc gia dân tộc và gia đình của chúng ta. Quì tiếp theo.

(Đĩa 35) Câu hỏi 66:

Dạ kính thưa Thầy, đây là câu hỏi của người học viên Bungary học bên Hòa Lan. Ông này xin trình bày với Thầy một vấn đề như sau.

Theo như truyền thống của đạo công giáo, thì một số những vị mà sau khi người ta đã chết rồi thì còn giữ lại cái xác và cái thể xác còn nguyên vẹn. Và dựa theo Kinh thánh, thì những cái thể xác này khi mà người ta đem những cái thể xác đó và những người đến cầu nguyện, thì hầu như là những cái xác chết này có cái khả năng mà cho người ta được hết bệnh chẳng hạn. Thì theo truyền thống của đạo công giáo thì những cái người đó sau này là người ta được phong thánh.

Trên cái trường hợp của Đức Chúa Jesu theo như truyền thuyết người ta kể lại, thì sau khi Ngài tử nạn trên thập tự giá thì họ đem cái xác xuống và đem cho vào nhà mồ, nhưng mà vài ngày hôm sau thì cái xác của Ngài biến mất. Thì có phải chăng trong cái trường hợp của Đức Chúa Jesu họ không kiếm ra được cái xác chết của Ngài. Có phải là Ngài đã có cái khả năng để biến đổi cái thể xác này và đem cái xác và linh hồn này biến đi qua một cái chiều khác, đó là một cái hình thức. Và người học viên này xin hỏi Thầy trong cái hình thức như vậy có phải chăng đó là khả năng của cái thể xác để biến đổi được hay là đó là sự sắp đặt của Đấng Thượng Đế để làm được cái điều này.

Vấn đề thứ hai: người học viên này xin hỏi Thầy về cái sự già nua của cái bản thể con người. Thì có phải chăng đó là một cái tiến trình của cái cơ thể mà con người không thể nào tránh khỏi, hay là chúng con có khả năng có thể làm chậm được cái sự già nua.

Như Thầy có dạy chúng con, trong bản thân cơ thể của Thầy các tế bào trong cơ thể của Thầy có thay đổi, thành ra như bây giờ cơ thể của Thầy giống như cơ thể của một cậu bé 12 tuổi. Tuy nhiên chúng con nhìn trên hình của thầy thì thấy thầy cũng có tóc bạc và bây giờ Thầy đã nhuộm tóc. Thành ra trong cơ

thể của Thầy có những sự biến đổi những cái vấn đề già nua thì có khả năng như thế nào Thầy có thể ngăng chặn sự già nua?

Và câu hỏi sau cùng: là thầy có thể nào dạy cho chúng con biết làm cách nào trong cái trường hợp như thầy là tóc bạc mà thầy đã nhuộm tóc đen. Tuy nhiên theo các nhà nghiên cứu, thì trong cơ thể con người có những cái chất có thể làm tóc trắng biến thành tóc đen chẳng hạn. Thì có công thức nào cho những trường hợp bị bạc tóc không ?

Thầy trả lời:

Quì bây giờ qua những câu hỏi ở bên Hòa Lan Thầy chia sẻ cho anh chị em. Thật sự công giáo nói ra thầy không có ý kiến bởi Thầy hông biết, mà hông biết có ý kiến trật, biết được khi có ý kiến còn trật đây, không biết có ý kiến làm sao trúng được.

Theo sự hiểu biết của Thầy từ hai trăm ngàn năm trở lại đây, chưa có một vị nào ở trần gian này đi ra ngoài không gian được hết, chưa có. Còn nếu có thì Thượng Đế có quyền năng khả năng thì tạo ra muôn loài vạn vật, mà nếu Thượng Đế muốn thì việc gì Thượng Đế làm cũng được, nghe cho rõ nha.

Theo sự hiểu biết của thầy thì từ khi người Atlantic trở về Thượng thiên thì không có một người nào ở quả địa cầu chúng ta rời khỏi quả địa cầu hoặc cái linh hồn thể xác hòa hợp ra với không gian được, không bao giờ có ngoại trừ trường hợp Thượng Đế cho phép. Mà nếu Thượng Đế cho phép thì giúp cho cái thể xác của Chúa Jesu về với Thượng thiên đâu có khó. Thầy còn sống nè, mà cách nay 13 năm về trước Thượng Đế còn giúp cho linh hồn thể xác Thầy ra ngoài không gian được. Đó là Thầy phân tích cho anh chị em rõ ràng nhe.

Tuy nhiên cái quan trọng nhất cái niềm tin của chúng ta tin Chúa, dù Chúa có lên Thiên đàng, dù Chúa có thể xác ở dưới trần gian, dù Chúa có thể xác đi rời khỏi trần gian đi về với thiên đàng, đi về với Thượng thiên chúng ta tin chúng ta cứ vẫn tin, không thể nào mà lay chuyển cái lòng tin của chúng ta được. Cái này là cái điều thực tế nhất mà Thầy muốn giúp ý kiến cho anh chị em, đó là câu hỏi thứ nhất.

Quì trong vấn đề mà khi chúng ta già nua thì chắc chắn chúng ta phải thay đổi hệ thống thần kinh não bộ, tuyến yên tuyến tùng mà khi anh chị em học lớp 5.1. Nếu chúng ta biết cách sử dụng kích thích tuyến tùng thì chúng ta chống già nua.

Mà thật sự vậy, có một số anh chị em ở trong đại gia đình ngành Nhân Điện của chúng ta toàn thế giới, trước khi học thì anh chị em già nua lắm, sau khi học một thời gian dài thì anh chị em chống già nua, chống lão hóa, phục hồi lại, mặc dầu là anh chị em không trở lại tuổi trẻ nhưng mà ít ra so với tuổi anh chị em thì anh chị em trẻ hơn người ta 10 đến 15 tuổi so với độ tuổi của mình. Và sức khỏe của anh chị em thì được may mắn nó mạnh hơn, có khả năng hơn, ít bệnh tật hơn, cái này cũng đến với đại gia đình ngành Nhân Điện của chúng ta không ít.

Riêng trong lĩnh vực y học, trong lĩnh vực khoa học, trong cơ thể của chúng ta có nhiều chất này nó biến đổi thành chất này chất khác, thật sự thì Thầy hông biết. Thầy chỉ biết thực hành bằng cái năng lượng vũ trụ giúp cho chúng ta

hết bệnh hết đau, từng giai đoạn một từng thời gian một, đến giai đoạn cuối cùng này thì là giai đoạn cao nhất của ngành Nhân Điện chúng ta, để thể xác chúng ta giác ngộ hòa hợp linh hồn chúng ta giác ngộ đi ra ngoài không gian để đóng góp giúp cho mọi người, thì việc chúng ta trẻ hay già hổng còn nữa, chấm dứt sự đau khổ của trần gian này, chấm dứt sự bệnh tật của thể xác này, khi chúng ta được may mắn thể xác chúng ta hòa hợp với linh hồn của mình ra ngoài không gian.

Mọi việc ở trần gian này chúng ta còn tiếp nối, chúng ta còn giúp đỡ, giúp đỡ trong cái sự minh triết trong cái sự giác ngộ, chứ không phải giúp đỡ trong vấn đề năng lượng mà anh chị em truyền đi truyền đến. Anh chị em đến tận nơi, anh chị em hiện thân tại cái thể xác của mình, để người ta mới biết rằng con người sẽ giúp con người nè.

Còn anh chị em con người anh chị em biến thể tới đó cái anh chị em hổng thấy anh chị em nói tui đây, anh chị em nói người ta đâu có nghe. Anh chị em nói với Thượng Đế nghe được, anh chị em nói các Đấng nghe được, anh chị em nói những cái tư tưởng cùng với anh chị em được mà người thường người xung quanh anh chị em nói người ta đâu có nghe. Thành ra anh chị em hiện thân là một con người, mà con người đó đến tui giúp được rồi tui giúp giúp giúp, cái đề tài này quan trọng cho ngày 13 lắm đó. Ráng đi, ráng học đi thầy cũng nôn quá mà thầy dạy chưa được.

Thầy cũng nôn lắm dạy chưa được thôi ráng đi, ráng hai ngày nữa đến này thứ 5 đi trời ơi! nôn quá! Cái đề tài này là để giúp cho chúng ta giác ngộ đó. Thầy thì biết rồi, nhưng mà đôi khi Thầy biết rồi thì ít lắm nhưng mà các Đấng mà giúp cho Thầy Thầy dạy cho anh chị em càng nhiều nữa để chúng ta học hỏi tiến hóa đó.

Qua câu hỏi của anh chị em vừa rồi Thầy muốn chia sẻ với anh chị em những khả năng kì diệu không phải cho chúng ta, không phải cho gia đình của mình mà cho quốc gia, cho dân tộc cho nhân loại thì chúng ta được cái này, thì chúng ta xóa hết hai cái chữ mà thông thường nhất: khổ và đau. Đau là bệnh, khổ là khổ vì tinh thần đó, bệnh về thể xác khổ về tinh thần vì lý do đó chúng ta xóa hai cái đó thì chúng ta là, thể xác chúng ta giác ngộ.

Đó là Thầy trình bày với anh chị em mục đích của để tài tâm lý - tâm linh trong hai ngày qua, có thể trong vài phút tới đây thầy chấm dứt cái đề tài này, để rồi bắt đầu ngày mai chúng ta sẽ học thêm tiếp một cái đề tài mới, mà anh chị em đã có trong cái đề tài đó, cái ngày cái đề tài thứ nhì là vấn đề sinh tử.

Sinh - Tử, thì tất cả sinh lão bệnh tử ai trong cuộc đời của chúng ta từ đây trở về 200 ngàn năm về trước đều có sinh lão bệnh tử hết. Nhưng mà có một số người không có sinh lão bệnh tử đó là những người Atlantic, nhưng mà cũng phải trở về Thượng thiên, bởi lẽ không có hướng dẫn cho nhân loại được minh triết giác ngộ. Vì lý do đó mà nhân loại bế tắc trong suốt 200 ngàn năm vừa qua.

Ngày mai thầy sẽ hướng dẫn cho anh chị em trong vấn đề sinh tử, thì anh chị em để chuẩn bị cho anh chị em con người và Thượng Đế. Anh chị em phải học cái lớp lang như vậy mới được, lúc đó thì anh chị em giác ngộ, hông giác ngộ thì anh chị em không muốn giác ngộ cũng giác ngộ.

Bởi lẽ vừa rồi Thầy có hướng dẫn với anh chị em, anh chị em mong bỏ tất cả những cái oán thù hận, ghen ghét để anh chị em hi vọng sau 48 tiếng đồng hồ

có thể anh chị em, thể xác của anh chị em giác ngộ nhất thời để hòa hợp với linh hồn của mình ra ngoài không gian.

Nhưng mà ngược lại, những người không cần ra ngoài không gian, những người không cần giác ngộ, những người tức giận, hận thù Thầy hông muốn nói là ai, biết đâu trong những người đó Thầy cho đi ra ngoài không gian trước, để cho anh chị em hổng bỏ anh chị em cũng phải bỏ, hổng lấy anh chị em cũng phải lấy, hổng giác ngộ anh chị em cũng phải giác ngộ.

Cái đề tài của Thầy dạy ngộ lắm không phải giống như người ta, bảo anh chị em làm anh chị em giữ kỉ luật đầy đủ hết trơn hết trọi mà anh chị em mong hoài không tới. Còn người này dùng cái danh từ mà kêu bằng bạt mạng nhất không thèm nghe lời Thầy "thôi kệ cái này hông cần" không cần Thầy cho đi, cái nào cần thì biểu ở lại. Bị cần phải hông ở lại đi, chưa cần phải hông chưa cần cho đi trước, thí nghiệm trước có gì đi luôn.

Đi luôn cái nói kỳ này mấy người đó nói "ủa sao tôi thấy kỳ đó, ủa sao tôi thấy anh Long chị Long đi mà, bữa nay sao anh Long đâu mất tiêu rồi". Chị Long nói "hổng biết tại sao tối ngủ tôi xoay qua xoay lại trước 5 phút còn, sau 5 phút mất tiêu, bây giờ tui kiếm nó hoài hổng có", rồi anh đứng kế bến đó quờ quờ hoài đâu có được, thành ra vĩnh viễn, chịu như vậy hông chị Lan, chị chịu vậy hông, trời ơi chị dạ mà yếu quá. Thầy nói chuyện cho vui vậy thôi chứ không có đó đâu chị ơi, nếu có đó tui cũng lạy ảnh luôn à.

Quì bây giờ đó là một câu chuyện vui mà Thầy muốn kể bị bên đây là mười giờ rưỡi rồi, người nào người nấy muốn thấy nhắm mắt hết rồi, tăm xỉa răng thì ít quá Thầy phát không đủ, thành ra có nước là Thầy nói cho vui cho anh chị em cười đỡ buồn ngủ chứ hông có gì trơn trụi. Nhưng mà Thầy nói thật à, cái này không có nói chơi á, cái nào giỡn - giỡn, giỡn cho anh chị em cười mà vừa cười xong anh chị em tỉnh ngủ Thầy nói thiệt á. Thiệt à, biết đâu chừng tối nay có một số anh chị em, rồi mai anh chị em trình bày "trời ơi sao linh quá" không có linh sao làm Thầy được. Ha rồi bên Thái Lan nè, rồi bên Hòa Lan nè rồi bên Úc châu nói Thầy ơi, thôi khỏi học, Thầy nói: sao vậy, bị ra ngoài thôi đâu cần học nữa chi Thầy.

Quì đó là một câu chuyện mà Thầy muốn dẫn giải cho anh chị em để bắt đầu ngày mai chúng ta có đề tài học hỏi : Sanh - Tử. Mà khi anh chị em học hỏi sinh tử, Thầy giải thích cho anh chị em vấn đề sinh tử rồi á, thì anh chị em cũng hông muốn sống mà cũng hổng muốn chết, chết cũng được sống cũng được, bị đâu có chết đâu mà sống, hông có chết sao sống được, không có chết làm sao sống. Đó cái quan trọng nhất là sanh tử đó, nhưng mà Thầy đổi ngược lại hông có chết làm sao sống đây, không có chết làm sao sống, anh chị em có chết mới sống chớ hông có chết sao sống.

Thầy không giám nói bất tử bất diệt, nhưng mà Thầy chỉ nhắc cho anh chị em biết cái thể xác của anh chị em giác ngộ bằng hai chữ "sanh tử". Mà Thầy giải thích sinh tử không phải giống như mấy ông thầy đâu hổng phải giống như đức Đạt Lai Lạt Ma đâu, hổng có giống như tất cả sách vở viết từ trước đâu, bị bài học này Thầy học ở trển Thầy dạy đâu có trùng dưới này, nếu trùng Thầy ăn cắp sách Thầy dạy sao. Mà nếu trùng giờ này Thầy cầm cuốn sách sinh tử à, của ông A ông B, hỏi sinh tử "khoan nha để tui coi ông A ông nói gì", rồi hỏi tới tử

phải hông, "khoan nha để tui coi ông B ông nói tử là gì". Mà thứ nhất chữ nhỏ không mang kiếng đâu có thấy đường, cầm chứ không thấy gì hết trơn trọi, thấy sợ quên thà là hông thấy nhớ dễ hơn.

Đó là một câu chuyện mà Thầy muốn trả lời cho anh chị em, để chúng ta có cơ hôi ngày mai học vấn đề sinh tử, mà khi anh chị em được Thầy giảng bài trong vòng hai ngày sinh tử đó ha, anh chị em hổng muốn giác ngộ cũng phải giác ngộ chứ không phải muốn. À thôi được rồi, bây giờ người kế tiếp.

(Đĩa 36) Câu hỏi 67:

Dạ kính thưa thầy đây là câu hỏi của người học viên từ Ba Tây đến Hòa Lan, người học viên này xin trình bày với Thầy.

Trong bài tường trình của anh Truyền nói về cái lớp 11, 12, 13 mà Thầy dạy cho Hà Nội. Thì trong cái bản tường trình đó anh Truyền có nói làm cách nào chúng ta đừng có để những cơn sóng thần của tâm linh nó gây ảnh hưởng cho mình. Học viên này xin hỏi Thầy là làm cách nào chúng con có thể ngăn chặn được những cơn sóng thần trong nội tâm của mình, là cách nào để chúng con có thể ứng dụng những điều đó trong cái sự cư xử trong đời sống hàng ngày của mình.

Câu hỏi thứ 2, như hôm qua Thầy có dạy cho chúng con 1 người bác sĩ tâm lý học. Thì công thức Thầy dạy cho chúng con trong cái trường hợp mà bác sĩ tâm lý khi mà bệnh nhân đến thì mình truyền điện 3 lần cho người bệnh nhân, và rồi bà ta có những cái lời khuyên cho người bệnh nhân và giúp cho người bệnh nhân 1 cách hữu hiệu. Thì bây giờ người học viên này xin hỏi Thầy có phải đó là công thức dành riêng cho bác sĩ tâm lý học hay tất cả chúng con đều có thể áp dụng được tương tự như vậy? dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Quì bây giờ anh chị em biết tượng trưng cho 1 sức mạnh sóng thần thì chúng ta cũng vậy. Nếu chúng ta nóng giận nhất thời chúng ta không kiềm chế được thì chúng ta mất tất cả, mất tương lai, mất sự nghiệp, mất thể xác của mình qua sự nóng giận của mình, mà nếu chúng ta kiềm chế chúng ta thì chúng ta có tất cả. Đó là cái câu của anh Truyền trình bày với anh chị em vậy, Thầy trích cho anh chị em 1 đoạn, Thầy giải thích cho anh chị em 1 đoạn để cho anh chị em hiểu được.

Đó cũng là 1 bài học để giúp cho chúng ta, giúp cho thể xác chúng ta giác ngộ. Nếu anh chị em hận thù, tức giận hoài thì chứa chấp trong cơ thể của anh chị em thì anh chị em đâu có giải quyết được, mà giải quyết không được anh chị em làm khó cái thể xác của mình, mà làm khó cái thể xác của mình thì chắc chắn chúng ta không có cái khả năng gì mà đóng góp giúp cho nhân loại được hết, cho chúng ta được thì làm sao giúp cho nhân oại được. Đó là 1 cái phương tiện mà anh Truyền nhắc nhở cho tất cả anh chị em học viên bằng cách đối nhân xử thế.

Thì bây giờ Thầy tiếp tục trong vấn đề cư xử trong lời nói mà ngày hôm qua Thầy hướng dẫn cho anh chị em trong vấn đề tâm lý để Thầy rốt ráo lại, để cho chúng ta cư xử được trọn vẹn đời cũng như đạo. Chúng ta lấy đạo để kiềm

chế đời chứ chúng ta đừng bao giờ lấy đời kiềm chế đạo thì chúng ta không có thành công đâu. Đó là lý do Thầy muốn chia sẻ với anh chị em trong vấn đề đối nhân xử thế.

Anh chị em cứ ca tụng, anh chị em cứ tôn vinh người xấu đi để rồi chúng ta dẫn dắt người xấu trở lại người tốt, mà chính người xấu đó là công cụ của chúng ta, nghe cho rõ nha. Chúng ta giúp cho chúng nó, chứ không phải chúng ta làm những người lớn hơn chúng nó, tại sao anh chị em không thực hành.

Một cái điểm đơn giản nhất Thầy nhắc nhở cho anh chị em chúng ta đưa nó lên không có mất mác gì hết, khen nó 1 tiếng khen cũng không có mất ác gì hết. Một tiếng khen của anh chị em thay đổi cuộc đời của nó, 1 tiếng khen của anh chị em nó công cụ của mình, 1 tiếng khen của anh chị em chúng ta có tất cả. Đó là đối nhân xử thế của người đạo đó, của người thực hiện ngành nhân điện đó, của người biết cách áp dụng ánh sáng hào quang của Thượng Thiên đó.

Thầy nhắc cho anh chị em đơn giản lắm, nếu anh chị em thực hiện được thì chúng ta có tất cả. Chứ anh chị em đừng có nghĩ rằng đối nhân xử thế giống như người đời, hả nó tốt mình nói tốt, nó xấu mình nói xấu. Đừng đừng đừng đối với ngành nhân điện của chúng ta không phải vậy, nếu vậy thì anh chị em lấy đời mà đối xử với đạo thất bại, chúng ta phải lấy đạo để đối xử với đời thì chúng ta mới đạt được kết quả giúp cho thể xác chúng ta giác ngộ, mà giúp cho thể xác người kia minh triết, 2 cái đều lợi hết chỉ có tiếng khen của anh chị em thôi đừng bao giờ chê những người xấu. Đó là Thầy rốt ráo trong vấn đề tâm lý tâm linh.

Đi lại vấn đề, ngày hôm qua Thầy có giúp ý kiến cho 1 người bác sĩ tâm lý, anh chị em cũng không ngoại lệ, bất cứ trường hợp nào cũng được chứ không phải riêng người bác sĩ tâm lý. Nhưng mà ngày hôm qua người bác sĩ tâm lý nêu ra câu hỏi để Thầy đóng góp, bổ sung giúp ý kiến cho người bác sĩ tâm lý để giúp cho bệnh nhân mau phục hồi.

Nói tóm lại bất cứ ngành nghề gì, nghề châm cứu, nghề max - xa, nghề bác sĩ y khoa, nghề bác sĩ bổ sung thì tất cả những trường hợp nào thì anh chị em vẫn áp dụng theo công thức dành riêng cho học viên lớp 13++ đều được hết, nghe cho rõ nha, đó là Thầy tóm tắt tóm lược lại cho anh chị em. Quì

(Đĩa 37) Câu hỏi số 68:

Dạ kính thưa Thầy, đây là câu hỏi của người học viên bên Mễ Tây Cơ. Ông này tên là Antonio, ông ta là cha của một cô bé gái, mà cũng bị bệnh và đã gửi danh sách để xin Thầy trị. Thì ông xin hỏi Thầy hồi năm ngoái vào dịp giáng sinh cô con gái có vẽ tấm hình mà chúc tết thưa Thầy, không biết Thầy có nhận được hay không, cái bức tranh bé gái nó vẽ. Mà đây ông xin trình bày với Thầy một cái vấn đề, hiện tượng nó xảy ra cho ông.

Thì ông xin trình với Thầy vào hồi hè năm ngoái, ông có một cái trường hợp xảy ra, đột nhiên cái trường hợp này nó xảy ra mà ông không thấy sợ mà ông không có cưỡng lại nhưng tự nhiên nó xảy ra. Đột nhiên ông cảm thấy trong cơ thể có rất nhiều cái năng lượng nó tụ vào trong cơ thể, khiến cho ông có cảm tưởng như là người mình bay bổng lên. Và khi bay bổng lên như vậy ông có nhìn xuống ông thấy cái giường của ông thì không thấy có cái gì trên giường nghĩa là cái xác cũng không thấy luôn.

Và ông cảm thấy là ông bay bổng lên trên cái tầng khí quyển và cái thể xác của ông nó càng ngày càng nở ra giống như cái bong bóng đó thưa Thầy, và dần dần nó bao trùm hết tất cả vũ trụ, lúc đó ổng có cái sự hiểu biết được, nhận biết được, nhận thức được tất cả mọi sự và cái cảm giác lúc đó nó rất là an lạc, và liều sau đó thì khi trở lại.

Tuy nhiên sau một thời gian thì những cái hiện tượng như vậy nó khiến cho cái đức tin của ông dần dần bị yếu đi, và khiến cho ông bị những cái sự căng thẳng trong thần kinh, những cái sự lo sợ. Thì ông không hiểu là cái tác động của những cái vấn đề đó là như thế nào, có phải chăng là ông cũng có kinh nghiệm đi ra ngoài không gian như Thầy dạy, hướng dẫn hay là như thế nào vì sau đó ông có rất nhiều những cái sự căng thẳng, những sự xáo trộn trong tâm hồn của ông.

Sau những cái hiện tượng như vậy ông cũng định cư ở một thành phố tên là Prarada, và ở nhà ông có dạy học và để giúp cho con gái ông nó bị bệnh ông dạy học cho nó được mở luân xa. Thì ông nhìn thấy có cái trường hợp đứa bé gái này khi ông dạy học cho nó, thì sau một thời gian thì nó luôn luôn nó để ý đến cái luân xa 6. Thí dụ lúc nó hôn bố hôn mẹ của nó thì lúc nào nó cũng hôn vào cái luân xa 6, lúc nào nó cũng muốn bố mẹ nó hôn vào cái luân xa 6 trên trán của nó. Thì ông xin hỏi Thầy đó là cái trường hợp tại sao lại như vậy?

Và bé gái của ông ta thì lúc nào nó cũng có cái trường hợp là nó bị lo sợ, lo âu về vấn đề sanh tử và nó lúc nào cũng quan tâm đến vấn đề này. Thì ông xin thầy có thể nào giúp ý kiến cho ông để ông có thể giúp cho được đứa bé gái kia, để cho nó được cái sự quân bình trên vấn đề tinh thần của nó.

Thì câu hỏi của ông xin đặt ra: là ở cương vị bây giờ ông là bậc cha mẹ thì khi ông tiến hóa trên vấn đề tâm linh, thì tại sao ông lại trải qua những bài học những đứa con nó bị đau bị bệnh như vậy? Và khi mình tiến hóa được trên con đường tâm linh mình có thể nào giúp được cho con cái mình nó vượt qua được những cái thử thách đó hay không?, dạ xin hết thưa Thầy.

Thầy trả lời:

Quì qua lời trình bày của anh chị em mà hình thức của Thầy mà Thầy trình bày với anh chị em mấy ngày qua, khi linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài không gian đi tốc độ rất nhanh lắm. Và đi nhanh khi chúng ta nhìn lại cái chỗ chúng ta nằm thì chúng ta không thấy mà chúng ta phải trở về liền, chúng ta hông có đi lâu được. Và không có một hiện tượng nào xảy ra mà cũng không có một ảnh hưởng nào xảy ra khi linh hồn thể xác chúng ta ra ngoài không gian anh chị em nghe cái điểm này nha, nếu có tương lai nhiều lần, đi về, đi về. Mà mỗi lần chúng ta đi về để chúng ta học hỏi những cái tinh vi tinh hoa ở ngoài vũ trụ để đáp ứng cái nhu cầu giúp cho quả địa cầu của chúng ta bế tắc, mà đề tài này 30 năm về trước Thầy đã học rồi.

Thầy không rõ người học viên này mơ thật hay là thấy thật, mà nếu linh hồn thể xác ra là chúng ta vừa nhắm mắt lại chúng ta biết liền chứ hông phải chúng ta ngủ một tiếng, hai tiếng, nửa tiếng, đó là anh chị em nằm mơ.

Qua câu hỏi này Thầy cũng chia sẻ kinh nghiệm cho tất cả những anh chị em ở các nơi. Khi anh chị em ngủ, anh chị em đang lo lắng nghĩ ngợi sợ sệt anh

chị em tính toán hết khi anh chị em vừa nhắm mắt là linh hồn anh chị em xuất ra liền. Thượng thiên cho anh chị em đi ra ngoài kết hợp thể xác của anh chị em đi ra cùng với linh hồn để cho anh chị em học bài học tiến hóa đó.

Được, Thầy giải thích chung cho tất cả anh chị em, nếu anh chị em có cơ duyên anh chị em bên Úc châu, bên anh chị em Thái Lan, bên anh chị em bên Hòa Lan tất cả ba địa điểm học lớp tu nghiệp này. Nếu một trong những 3 địa điểm có anh chị em hoặc ba địa điểm có anh chị em nào đi ra ngoài không gian thì ngày mai đây, bắt đầu giờ đầu hả nơi nào hỏi câu hỏi anh chị em đứng trước micro để anh chị em nêu câu hỏi để thầy trả lời, Thầy giải thích cho tất cả anh chị em khác để học hỏi.

Qua câu hỏi vừa rồi của người học viên thì Thầy khẳng định với anh chị em, nếu nhắm mắt linh hồn thể xác chúng ta đi đó là thật, nếu 30 phút, một tiếng, hai tiếng là chúng ta nằm mơ, nghe cho rõ ngủ rồi là nằm mơ, vừa nhắm mắt là đi. Đó Thầy giải thích cho anh chị em rồi.

Khi anh chị em học càng cao để anh chị em có khả năng đóng góp giúp cho gia đình chúng ta thì đó là một cơ hội, một phương tiện tốt nhất Thượng thiên, Thượng Đế cho chúng ta học để chúng ta đóng góp giúp cho mỗi người đau khổ giống như con chúng ta bị đau khổ và bệnh hoạn, được không có gì trở ngại đâu.

Sau khi anh chị em học lớp này rồi thì những công thức tương lai của những ngày tiếp thì Thầy sẽ dạy thêm. Riêng anh chị em đã học lớp 13++, thì anh chị em đủ khả năng mỗi ngày chúng ta truyền điện vô đầu nó 3 lần. Nhận ánh sáng hào quang của Thượng thiên 2 giây gửi vô đầu 3 giây, và nhận ánh sáng hào quang của Thượng thiên gởi vô luân xa 6 nó 3 lần, mỗi lần 3 giây thì trong khoảng thời gian 1 tuần hai tuần chấm dứt không có lo lắng nữa. Đó Thầy giúp ý kiến nha, đó là con của anh chị em nha người khác anh chị em không có làm à, cho con mình đó, giúp cho gia đình mình đó, giúp cho con mình đó thì anh chị em thực hiện công thức Thầy vừa chỉ cho anh chị em.

À thôi nếu vậy thì thôi bây giờ anh chị em chuẩn bị nghỉ đi nha. Tối nay Thầy nhắc lại, tất cả những hiện tượng nào nếu có linh hồn, thể xác của anh chị em ra ngoài không gian 30 giây thôi anh chị em trở về. Thì ngày mai bắt đầu về phía bên Thái Lan hỏi, thì anh chị em đứng sẵn micro anh chị em nêu câu hỏi thì Thầy trả lời, còn nếu không có làm ơn ngồi ở dưới người nào đưa tay kêu lên hỏi nha, rồi mai đứng xếp hàng đi, 3 cái địa điểm đứng xếp hàng mà chờ nêu câu hỏi đi nha, lúc đó quay phim mệt nghỉ à!. Thôi bây giờ về ngủ cho khỏe đi!.